

Skíra

með Logandi

ELDI

Guðleg afhjúpun af Himnaríki og Helvíti

Bók # 3

eftir: YONG-DOO KIM

Kafla 1: Labba í gegnum tólf perlu dyrnar

9. Ferbrúar, 2005 (Miðvikudagur): „Afrekandi blessanir á Nýju Ári“

Ræðu ritningar: „*Svo segir Drottinn, sá er framkvæmir það, Drottinn, sá er upphugsar það, til þess að koma því til vegar – Drottinn er nafn hans: Kalla þú á mig og mun ég svara þér og kunngjöra þér mikla hluti og óskiljanlega.*“ (Jeremía 33:2-3) 1981 útgáfan.

1. Guð Og Okkar Samband

Þegar Guð talar hefur Hans orð fram og bakhlið. Alveg eins og það er lófinn og handarbakið og eins höfuð og hali á peningamynt, er það tvöföld meining á Hans orði.

Þessir sem taka á móti orði Drottins með trú munu taka á móti loforðinu um hjálpraði og vera blessaðir með eilífu lífi. En, ef þú ert fylltur vantrú og óhlýðnast Honum munt þú standa andspænis mörgum raunum og þrengingum. Alveg eins og Ísraelftarnir gleymdu oft um Guð, og þegar þeir höfnuðu boðinu Hans til að vera útvalda þjóðin, þjáðust þeir í gegnum mörg stríð og voru teknir sem fangar óvinanna. Líf þeirra voru fyllt volæði og þeir upplifðu margar eyðileggjandi þjáningar.

Þess vegna, verða trúaðir að vera vissir um að þeirra samband er út í gegn sameinað með Guði sérstaklega á meðan tímar þjáningar og mótlæti eru. Líka, í okkar göngu með Kristi verðum við að vera frátekin með öllum okkar hjörtum, með fullvissu og með jákvæðu viðhorfi til að færa gleði til Drottins okkar. Guð okkar Faðirinn lítur aldrey framhjá því að ávita galla barnanna sinna. Eins og að leika með skopparakringlu, því hræðilegra sem maður þeytir kringlunni, hringsnýst það rétt og í jafnvægi. Sem slíkt, er það áríðandi fyrir okkur að vita hvort samband okkar við Guð sé það af hjálpraði og eilífu lífi eða bölvun og dómi.

2. Guð Uppfyllir Og Fullkomnar Sitt Verk

Guð er skipuleggjari og hönnuður himneskrar áætlunar. Honum er umhugað um okkur manneskjurnar, og er stöðuglega að hugsa og vinna fyrir okkar velferð. Þess vegna, lýsir Biblían okkar Guði sem leirkerasmiði sem gerir mismunandi leirker út úr leirnum (**Jesaja 45:9**).

Áður en að skapa leirskál, skipuleggur leirkerasmiðurinn á undan og mótar leirinn með sínum beru höndum og leirkerasmiðurinn gerir aldrey neitt óundirbúið. Leirkerasmiðurinn er djúplega frátekinn og einbeitir sér að áætluninni þangað til það er fullkomnlega fullgert. Þá þegar áætlunin snýst út til að vera meistaraverk, eru allir fylltir aðdáun og gleði.

„*Ég mynda ljós og skapa myrkur, ég veiti heill og veld óhamingju. Ég er Drottinn sem gerir allt þetta*“ (**Jesaja 45:7**) 2007 útgáfan. Þú og ég erum dýrmætu meistaraverkin sem Guð hefur persónulega skapað.

Mismunandi útlit andlita okkar og persónuleikar eru allir mismunandi og við erum sendir inn þennan heim með okkar einstakleika. Enginn getur dirfst að líkja eftir slíkri sköpun og við erum dýrmætustu sálirnar í þessum heimi. Þar af leiðandi, er það rangt að setja sjálf okkur niður, en það er líka rangt að lyfta sjálfum okkur yfir skaparann okkar, og

verða hrokafull. Við verðum alltaf að gefa þakkargjörð og dýrð til Drottins.

3. Hrópa Út Til Drottins Og Biðja

Við getum sagt að eitt mikilvægasta sjónarmið mennskt lífs er að skiptast á orðum á milli fólks. Samskipti er mikilvægt skref í að skilja innri hugsanir annarra. Guð sagði að ef við vildum vita Hans hugsanir, hvetur Hann okkur til að opna munna okkar, hrópa út og biðja. Þá lofar Hann að deila leyndarmálunum sem enginn annar veit.

Nýja og gamla testamentið er fyllt með hrópum fólks og bænnum og svörum Guðs til þessara alvörulegu bæna. Hvort sem hópur, fjölskylda, eða einstaklingur, þegar við biðum út hátt og hrópum út til Guðs munum við alltaf fá rétta svarið til málefnisins að hendi. Guð tekur tækifærið til að koma persónulega á milli þegar við erum ákaflega að hrópa út til hans. Biblían staðhæfir að þegar við hrópum út til Guðs mun hann segja, „**Hér er ég!**“ (Jesaja 58:9) 1981 útgáfan og Drottinn er aldrey langt í burtu, heldur er alltaf nálægt.

Jeremía, sem spámaður, varði hann lífstímanum sínum hrópanði út fyrir þjóðina sína og fólk. En, ef það var ekki Jeremía sem bað til Guðs, mundi Guð hafa valið einhvern annan til að taka stað Jeremía. Þegar við stúderum spámennina og þeirra verk í Biblíunni, sjáum við að líf þeirra voru lifuð aðeins sem þjónar Guðs.

Guð er alltaf að leira að fólki sem passar viðeigandi fyrir ákveðnu tímamörkin sem við lifum í. Þegar Hann finnur rétta þjóninn, mun Hann gefa kraftinn, og hinn Heilagi Andi mun hella niður smurningarólfunni hagnýtandi einstaklinginn máttuglega. Hvernig hver er notaður byggist á stærð þeirra andlegu skálar, við verðum að vera þakklát að við erum kölluð af Guði til að vera notuð; þess vegna, verðum við að frátaka okkur sjálf trúfastlega til þess kalls.

Í þessu lífi getum við verið notuð af Guði í stutta stund eða okkar líf getur verið notað algjörlega til dauða. Á þann reikning, ef við viljum vera notuð í langann tíma verðum við að lifa samkvæmt Hans áætlun án þess að breytast. „**Á stóru heimili eru ekki einungis gullker og silfurker, heldur og tréker og leirker. Sum eru til viðhafnar, önnur til óþrifalegri nota. Sá sem fær sig hreinan gjört af slíku, mun verða ker til viðhafnar, helgað og hagnýtt húsbóndanum, hæfilegt til sérhvers góðs verks.**“ (2 Tímóteusarbréf 2:20-21) 1981 útgáfan.

4. Ég mun Opinbera Leyndarmálin Mín

„**Nei, Drottinn Guð gjörir ekkert án þess að hann hafi opinberað þjónum sínum, spámönnunum, ráðsályktun sína. Hafi ljónið öskrað, hver skyldi þá ekki óttast? Hafi Drottinn Guð talað, hver skyldi þá ekki spá?**“ (Amos 3:7-8) 1981 útgáfan.

Okkar Guð Faðirinn opinberar leyndarmál Sí til þeirra sem eru duglega að leita og banka. Leyndarmál Guðs geta verið tekin burt af þeim sem eru trúfastlega og ástríðufullt leitandi, sem örvar vorvitnina okkar og hvetur okkur á sama tímanum. Trú, samfara orðinu, bæn, og að þrá duglega að vera í nærveru Drottins er þegar leyndarmálin munu vera opinberuð til þín.

Þessi sannleikur sýnir vissulega svakalegu náð Drottins okkar. Það geta verið margar túlkningar á því hvað það þýðir að opinbera leyndarmálin, en að víkja frá upprunalegu meiningunni, er það líka „að standast prófið í gegnum djúpa, hryggjandi bæn,“ túlkandi leyndardóminn, það er „það mun vera opinberað með miklum upplýsingum,“ og þetta er hvað það þýðir. Í raun og veru, sýndi Drottinn mér marga atburði sem eru samt ennþá að eiga sér stað. „**Hann svaraði: „Ég vil láta allan minn ljóma líða fram hjá þér, og ég vil kalla nafnið Drottinn frammi fyrir þér. Ég vil líkna þeim, sem ég vil líkna, og miskunna þeim, sem ég vil miskunna.**““ (Exodus, Önnur Mósebók 33:19) 1981 útgáfan.

Guð faðirinn gefur okkur ekki einfaldlega svakalegt magn af andlegum leyndarmálum, heldur í gegnum ýmsar stórar og smáar raunir og próf eru þau opinberuð. Eftirlit Drottins um okkar fúsleika er upplifuð hvern dag í okkar andlega og eins okkar líkamlega lífsviðurværi. Samt sem áður, það sem er sársaukafyllra og erfitt er staðreyndin að Guð varar okkur ekki við á undan tímanum og við höfum algerlega enga vísbendingu hvað varðar hvenær, hvar, og með hvaða hætti prófin munu miða áfram. Þetta er afhverju við getum ekki verið frjáls frá spennu og við verðum alltaf að biðja án stöðvunar. „**Frá dögum Jóhannesar skírara og til þessa er ríki himnanna valdi beitt og úrásarmenn reyna að hremma það.**“ (Matteusarguðspjall 11:12) 2007 útgáfan.

Guð er að leita að sálum sem munu nálgast konungsríki himinsins, og uppljúka andlegu leyndarmálunum. Þá á endatímunum munn Hann nota þær sem verkamenn fyrir uppskeruna til að uppskera kornin. Fyrir þetta verk verðum við að þrauka þangað til samþykki Drottins á okkar fúsleika og leita dýpra og biðja í gegnum áframhaldandi, endalaus, auðmjúka og kröftuga trú.

Leiðin sem Drottinn er eins og er að eiga við kirkjuna okkar er óvenjulega sjáldgæf miðað við aðrar kirkjur. Ástæðan er af því að það hefur að gera með hvað mun eiga sér stað á endatímunum; það munu vera skoðanir staðfestandi sterklega og þessir sem eru óvissir. Þegar við lítum til baka á hneykslandi reynslur þjóðar okkar í fortíðinni, er það líklegast að meirihluti skoðanna mun vera neikvæðar. Þetta er afhverju það er átt við efnið með varkárni og alvarlega. Í dag, erum við andlega blinduð og því meir sem við höldum áfram fram á við, því óvissari verður heimurinn. Þetta er afhverju Drottinn skírði okkur með hinum Heilaga Anda og eldi – opinberandi kraft Drottins til að bjarga týndum sálum. „**Ég skíri yður með vatni til iðrunar, en sá sem kemur eftir mig, er mér máttugri, og er ég ekki verður að bera skó hans. Hann mun skíra yður með heilögum anda og eldi.**“ (Matteusarguðspjall 3:11) 1981 útgáfan.

Við erum að upplifa logandi skírn hins Heilaga Anda á daglegum grunni. Sama hvaða staðsetningu við erum á, er kraftur Drottins á okkur þegar tveir eða fleirri okkar eru söfnuð saman. „**Og þetta er traustið sem við berum til hans: Ef við biðjum um einhvað eftir hans vilja, þá heyrir hann okkur.**“ (1 Jóhannesarbréf 5:14) 2007 útgáfan, og þetta er loforð Hans. Við erum viss um að við getum verið endurnýjuð daglega í gegnum bæn. Hallelújah!

* Hvað Varðar Verndar Englanna

Í Biblíunni er þar ekkert minnst á „verndar“ englana. Í staðinn, minntist Pétur Postulli stuttlega í Postulasögunni 12:15 á þannig engil. Hugtökin um verndarenglanna vekur oft forvitnina okkar á Biblíunni. „**Enda tölum vér það ekki með orðum, sem mannlegur vísdomur kennir, heldur með orðum, sem andinn kennir, og útlistum andleg efni á andlegan hátt.**“ (1 Korintubríf 2:13) 1981 útgáfan.

Þau okkar sem eru Kristin mundu líka það að vita hvort verndarenglarnir eru sannarlega til. Venjulega, vita þessir með andlegu gjöf greiningar sem hafa stigið inni andlega sviðið sannleikann, og við erum að deila raunverulegum upplifunum með heiminum. Andlegu atburðirnir geta bara verið greindir andlega, og Jesús skipaði að við upplýsum andlega ómeðvitandi Kristna með fullvissu og skrá nákvæmlega hvað var opinberað.

* Kim, Joo-Eun Hittir Verndar Engilinn

Kim, Joo-Eun: Viku eftir Nýja Árið fór ég til húss móður afa og ömmu minnar. Afi minn og amma heilsuðu mér gleðilega. Pastorinn minn og faðir sagði, „Joo-Eun, einmitt núna munu afi þinn og amma vera að fara með iðrunarbæn syndarans, svo taktu eftir vandlega

með þínum andlegu augum,“ og þá byrjaði hann að undirbúa fyrir bæn. Faðir minn bað afa minn og ömmu að krjúpa niður og endurtaka bænina eftir honum.

Þau endurtóku bæði, „Okkar himneski Faðir, ég er syndari. Ég þekkti þig ekki og lifði þangað til núna tilbiðjandi skurðgoð. Plís fyrirgefðu mér syndirnar mínar! Héðan í frá mun ég samþykkja og tilbiðja son þinn Jesú Krist sem minn frelsara,“ og þegar þau báðu, sendi Guð tvo engla til að koma niður frá himnum sem tóku þeirra stað við hliðina á afa mínum og ömmu. Englarnir tveir voru verndarenglar afa míns og ömmu sem munu vernda þau til enda.

Um leið og englarnir komu niður frá himnum, beygðu þeir virðingarfullt höfuðin sín frammi fyrir Jesú, og með því að reisa eina hendi sýndu þeir hvað leit út líkt og bending um að taka heit. Þessi sviðsmynd leit hetjulega út samt auðmýkjandi. Jesús talaði til þeirra með Sinni dýrðlegu og tignarlegu rödd. „Ykkur hefur verið treyst með skildunni að vernda bróður Kang, Soo-Yong, og systur, Haam, Oak-Boon þangað til þau fara frá þessari jörð. Skiljið þið?“ Um leið og skipunin var gefin, beygðu englarnir höfuðin sín og beygðu hnén sín smávegis og svöruðu virðingarfullt, „Já, minn heilagi Drottinn! Við munum gera eins og þú sagðir.“

En hvað var sérstakt var að um leið og þeir svöruðu, hurfu vængir englanna, svo ég gat ekki nema spurt Jesú spurningar varðandi þetta. „Jesús! Þegar englarnir komu fyrst niður frá himnum höfðu þeir vængi, en afhverju hafa vængirnir þeirra horfið skyndilega?“ Jesús útskýrði, „Kæra Sesama mín, hefuru ekki slíkan forvitinn huga? Vængir englanna hurfu ekki.“

* Vængir Englanna Og Fjaðrir

„Vængir verndarenglanna og fjaðrirnar þeirra hafa náð samband við trúna hins trúaða. Þegar hinir trúðu lifa fráteknir og trúfastir mér, munu vængir englanna byrja að vaxa, og seinna mun það verða stór vængur. Líka, munu fjaðrir vængjanna vaxa fallega.“ „Ó ég sé, Drottinn! Þakka þér fyrir að útskýra það til mín.“ Þegar ég sýndi þakklætið mitt til Jesú, brosti Hann og var mjög ánægður.

Jesús sagði mér að í himninum eru föður og móður ömmur móður minnar með okkur í dag að fagna því að móður amma og afi minn þiggji hjálpræði, og Drottinn lofaði að færa þær ömmur móður minnar til þjónustu Krikju Drottins.

Þegar ég kom þessum upplýsingum áleiðis til pastorsins sagði hann spenntur, „Joo-Eun! Það er viðkvæmt málefni svo við verðum að vera varkár að tala um það. Það getur fært um gríðarlega fjanstæða gagnrýni frá mörgum kirkjum í kringum þjóðina okkar.“ Um leið og pastorinn kláraði hugsanir sínar, sagði Jesús, sem var að standa við hliðina á mér, „Er það einhvað sem Ég get ekki gert? Pastor Kim ekki sýkja sjálfan þig af áhyggjum! Ég hef boðið mörgum sálum frá himnum að verða með í þjónustunni í Kirkju Drottins, og það er af því að þjónustan ykkar er einblínd á mig og andlega lifandi. Í nákomnri framtíð skipulegg Ég að taka marga af mínum vel þekktu þjónum frá Biblíunni til að vitna persónulega ræðuna í Kirkju Drottins, og þessir safnaðarmeðlimir með gjöf andlegrar sjónar munu sjá greinilega og hafa samræður við þá.“

Fyllt með yfirgnæfandi spenningsi starði ég á Jesú, hrópandi, „Vá! Jesús! Þýðir þetta að okkar forfeður trúar, Abraham, Móses og Elía munu vera að mæta í kirkjuþjónustuna okkar?“ Jesús svaraði, „Já, já. Auðvitað, já! Einmitt núna eru þeir allir að hlakka til að heimsækja Kirkju Drottins.“

Um leið og ég komst heim deildi ég þessu með bróður mínum, Jósef, og hann svaraði strax, „Vá! Þá mun mér líka það að hitta og tala við dætur Jobs fyrst.“ Þegar ég heyrði það var ég afbrýðisöm. Jesús gaf mér aftur orð Sitt til að minna föður minn á að skrá nákvæmlega hvað gerðist í dag.

* Ferlið Að Samþykkja Jesú

„Ef þú játar með munni þínum: Jesús er Drottinn – og trúir í hjarta þínu, að Guð

hafi uppvakið hann frá dauðum, muntu hólpinn verða. Með hjartanu er trúað til réttlætis, en með munninum játað til hjálpræðis.“ (Rómverjabréfið 10:9-10) 1981 útgáfan.

Jesús útskýrði, „Sesama! Til þess að einhver verðu hólpinn, verða þau að trúa og taka við mér einlæglega djúpt inní hjörtun þeirra, en mikilvægast er það úrslita að hafa einlægt hjarta og huga. Mörg sem hafa tekið við mér enda í hel, af því að á meðan játningarbænin er fara þau einfaldlega með bænina án einlægni!“

Jesús sagði líka, „Mörg lýsa yfir að þau hafa samþykkt og kunnngert mig inní hjörtun þeirra, og með munninum þeirra, trúa að þau séu hólpinn, þar sem þau hafa trúað á mig í langann tíma, en, það er ekki lengd tímans sem ákvarðar hjálpræðið þitt. Það er ferlið af að bera ávexti í persónuleikanum þínum sem leiðir þig nær því að öðlast hjálpræði. Margir trúa blint röngum kennslum að einfaldlega fara með með munninum þeirra muni tryggja hjálpræðið þeirra – og eru undir þeirri ranghugmynd að þau munu fara til himna. Hjálpræði ætti að vera látið rætast í gegnum ótta og skjálfta og hver einstaklingur verður að vaxa í einlægri trú.“ Jesús er hjartabrotinn og skapraunaður að svo margar sálir enda í helvíti af því að þær trúðu ranglega.

Ég spurði Jesú, „Jesús! Hvað geri ég? Get ég fengið hjálpræði?“ og Jesús, fylltur náð, svaraði, „Já, auðvitað. Afhverju ætti Sesama mín ekki að fá hjálpræði? En, þú verður líka að duglega hlýða og lifa trúfastlega. Skilur þú?“ Ég gerði loforð og sagði „Já, Drottinn! Ég mun lifa eins og þú sagðir.“

„Þess vegna, mínir elskuðu, þér sem ætíð hafið verið hlýðnir, vinnið nú að sálhjálp yðar með ugg og ótta eins og þegar ég var hjá yður, því fermur nú, þegar ég er fjarri.“ (Filippíbréfið 2:12). ***„þegar þér eruð að ná takmarki trúar yðar, frelsun sálna yðar.***“ (1 Pétursbréf 1:9) 1981 útgáfan.

* Jósef Mætir Loksins Kvenkyns Púkanum

Kim, Jósef: Ég var að einbeita mér að því að sárþæna við Drottinn um andlegu gjöf sjónarinar og það var kviknað í mér biðjandi í tungum þegar um það bil þremur fetum frá mér fyrir framan mig var þar persóna klædd í hvít klæði sitjandi með bakið þeirra að mér. Á meðan ég var að biðja hugsaði ég ‘Hver er þessi persóna sitjandi með bakið þeirra að mér?’ Það leit ekki út líkt og persónan væri karlkyns af því að beint hárið var bundið niður lang, og það var að hristast smávegis. Ég varð mjög forvitinn og óttinn minn byrjaði að vaxa líka.

Ég var viss um að það var púki, en án þess að haggast, sat það með bakinu sínu snúandi að mér. Óttinn minn óx jafnvel stærri. Skyndilega, á þeirri stundu með öskri, „Ahhhh!“ snérist höfuð púkans aftur á bak snúandi að mér, og ég var viss um að hjartað mitt hætti að slá. Kvenkynspúkinn snéri höfðinu sínu með munninn sinn vítt opinn um leið og blóð helltist út óhóflega frá vígtönnunum rekandi fram frá toppnum og botni munninn þess. Brúin á auga púkans blæddi um leið og það þrengdi augun sín og starði niður á mig, talandi, „Ég mun senda þig til heljar!“ Þegar ég heyrði þetta var ég skelfdur og vissi ekki hvað ætti að gera, svo ég vyrjaði að biðja og berjast til baka. „Hey, þú skítugi púki! Í nafninu Jesús flýðu frá mér! Farðu frá mér!“

En, púkinn hörfaði ekki auðveldlega. Í staðinn, réðst það á mig með sínum beittu nöglum til að klóra mig. Ég legg oft Biblíu vers á minnið til að vera alltaf undirbúinn fyrir árás púkanna, svo ég hrópaði út, ***„Gefið yður því Guði á vald, standið gegn djöflinum, og þá mun hann flýja yður.***“ (Jakobsbréf 4:7) 1981 útgáfan. Jafnvel með þessu, flúði kvenkynspúkinn ekki af því að hún var mjög illgjörn þessi. Ég byrjaði að fara með hátt **Matteusarguðspjall 16:17** fylltur yfirvaldi. ***„En þessi tákn munu fylgja þeim, er trúá: Í mínu nafni munu þeir reka út illa anda, tala nýjum tungum,***“ Á þeirri stund flúði púkinn frá mér í fyrsta sinn.

Ég hélt áfram að biðja eftir þetta atvik þegar óteljandi kvenkynspúkar nálgust mig

stöðuglega enn einu sinni. Þangað til núna, á undan minni gjöf andlegrar sjónar, grét ég oft og hafði áhyggjur um að ég mundi aldrey fá gjöfina. Þegar ég heyrði fyrst um hversu fljótt systir Beak, Bong-Nyo, Haak-Sung og Joo-Eun hefðu fengið þeirra gjöf andlegrar sjónar og af þeirra bardögum við púkana, dreymdi mig aldrey að ég mundi vera að upplifa það fyrir sjálfan mig. Þegar við getum séð með okkar augum og talað, voru púkarnir skýrir og vissulega sýnilegir fyrir augunum okkar. Við getum skynjað þá með öllum skylningarvitunum okkar. Púkar sem vantar á augu og stundum bara augnboltarnir rúlluðu í áttina til mín, líka eins og blár púki með augu líkt og köttur, og margir kvenkynspúkar héldu áfram að ráðast á mig, en ég krækti hver augun þeirra út og henti þeim langt í burtu frá mér.

Þá var það skyndilega hljótt og ég gat ekki séð neitt, svo ég hélt áfram að biðja í tungum. Risastór villigöltur með beittar vígtennur frá báðum hliðum réðst á í áttina til mín, gargandi hátt, „Honk!“ Þegar heita gufan frá nefi galtarins og munnsins sló mig, gerði viðbjóðslega flán mig flökurt. Án viðvörunar, þegar ég var algjörlega óviðbúinn, reyndi gölturinn að höfuðstanga mig, svo Haak-Sung sem var að biðja við hliðina á mér hrópaði, „Jósef, varaðu þig – það er hættulegt! Farðu í skjól og færðu þig!“ og með þeirri viðvörun, stóð hann andspænis og stóð augliti til auglitis við göltinn. Bróðir Haak-Sung tók göltinn af hálsinum og þvingaði það oná jörðina, þá skrækti gölturinn „Honk!“ og hvarf.

Ég hleypi út andvarpi, „Vhev!“ til að létta spennunni minni og byrjaði að biðja í tungum stöðuglega. Þetta skipti sa ég stóran hnullung; það var kolsvart allstaðar. Ég byrjaði að sjá einhvað sem leit út líkt og úlfar, og einn af öðrum ýlfrudu þeir, kölluðu út „Aooooo! Aooooo! Aoooo!“ Þar fór gæsa húðin aftur. Á sama tímanum, án þess að fatta, skreið anakonda við hliðina á mér og byrjaði að vefja og kæfa mig – sem gerðist bókstaflega á augabragði.

Þegar það varð erfitt að anda, á þeirri stundu hugsaði ég að það muni bara vera tímaspursmál áður en ég mun deyja, svo ég sparkaði og barðist, en ég hafði enga orku eftir í mér til að öskra. Engu að síður, safnaði ég öllum mínum styrk: „Drottinn, Drottinn! Styrktu mig! Gefðu mér styrkinn“ og ég var strax fylltur máttugum styrk. Ég greip anakonduna með höndunum mínum og henti því langt í burtu.

Loksins, eftir að sigra árásirnar frá púkunum, leið mér eins og ef bænirnar mínar fengu skyndilega einhverja vængi og flugu á ótrúlegum hraða í áttina til himna. Ég fann það svo greinilega. Andrúmsloftið umhverfis jörðina var smávegis rauðleitt gult og það var svo fallett.

* Villi Galtar Púkinn

Kim, Joo-Eun: Villigaltar púkinn sem birtist ofsafengið frammi fyrir bróður, Jósef, byrjaði að ráðast á í áttina til mín og það sýndi gráan ösku lit. Ég var svo skelfd að ég opnaði augun mín, og gölturinn hvarf. Ég lokaði augunum mínum og byrjaði að halda áfram að biðja. Þar fyrir framan mig var djúpur skógur og ég var að labba í því ein. Þá endurbirtist skyndilega gölturinn sem ég sá fáum stundum áður, ráðst að mér fullum hraða, reynandi að stangast á inni mig. Ég hljóp óð í burtu frá villigöltinum sem var að elta mig óendanlega, þegar ég sá víðan veg framundan og hljóp inni miðju vegarins, og þar sá ég Jesús standandi þar.

Ég hrópaði út til Hans, „Jesús! Jesús! Plís bjargaðu mér. Villigölturinn er að ráðast á mig!“ og ég hljóp inni arma Drottins. Drottinn huggaði mig og sagði „Kærust Joo-Eun, ekki hafa áhyggjur.“ Jesús greip þá árásandi villigöltinn, plokkaði út allan feldi þess, barði það niður og gölturinn hrópaði út í sársauka. Jesús hendti þá villigeltinum burt frá mér.

* Húsið Mitt í Himninum

Ég sagði, „Elskaði Jesús minn! Ég vil sjá húsið mitt í himninum. Mig mundi líka það að sjá það. Plís láttu mig sjá það bara einu sinni!“ og ég sárbað við Drottinn. Á því augnabliki,

kom öðruvísi landslag í ljós frammi fyrir augunum mínum til ótrúlegrar sjónar þar sem svakalegt ljós helltist út, svo ég gat ekki haldið augunum mínum opnum. Stóra húsið í fjarlægð var hjúpað mismunandi litbrigðum bleiks ljóma. Ég hugsaði með sjálfri mér 'Mig líkar liturinn bleikur, líka.... vá! Ég veit ekki hver eigandi þessa húss er, en ég er svo öfundsjúk, svo mjög öfundsjúk.' Jesús hélt í hendina mína og leiddi mig nær húsinu og sagði að við ættum að finna út hvers hús það var, svo ég fylgdi Honum kæruleysislega. Ég var svo hamingjusöm að ég hélt að það væri að fara að líða yfir mig.

Húsið var einskis annars en mitt eigið, og það var merki á hliðinni lesið 'Hús Sesömu' – viðurnafnið mitt. Frá fjarlægð leit húsið mitt út bleikt, en þegar ég fékk nærri skoðun voru þar í raun og veru margir mismunandi litir blandaðir í ljómanum. Húsið mitt í himninum var svo magnað, stórt og hátt, þegar ég stóð við framdyrnar leið mér líkt og rykkorni. Breiddin var líka merkilega víð. Jesús vissi þegar að uppáhalds liturinn minn var bleikur og hefur samkvæmt því undirbúið húsið mitt með bleikum ljóma. Við inngang hússins stóðu tveir háir englar með sverð, og þegar þeir sáu mig, beygðu þeir virðingarfyllt segjandi, „Velkomin, systir Joo-Eun!“ Ég fór ekki inní húsið, en naut bara þess ytra.

Það voru svo margir gimsteinar og demantar sem ég hef aldrei séð áður fastir inni dyrunum og veggjunum, og þegar ljósið skein á þá gat ég ekki hugsað skírt. Sum svæða hússins voru mótuð eins og Legókubbar, og því hærra sem húsið fór upp, blómstarði út líkt og morgundýrð. Ég vissi ekki afhverju, en kannski af því að það var mitt hús sem öll Önnur húsin litu út minni en mitt. Ég þakkaði Jesú aftur og aftur. „Jesús, elskaði Jesús minn! Þakka þér svo mjög mikið. Það er magnað og fallet!“ Jesús svaraði, „Þér er velkomið, Joo-Eun! Næsta skipti mun ég taka þig innan í húsið þitt, svo biðdu duglega.“ Líka, Jesús lofaði að þegar ég geti einhvað með trú, hvað sem það er, mun Hann byggja húsið mitt stærra og hærra.

* Bæn Sem Rís Hátt Upp Til Himna

Lee, Haak-Sung: Á meðan ég var að biðja, kom Jesús til mín og Hann fór á milli allra biðjandi einstaklinganna, og brosti, á meðan mundrandi undir andrættinum Sínum. „Ég vil sérstaklega sjá hvers bænir munu rísa hæðst til himna, svo látum okkur sjá,“ og um leið og Hann sagði þetta, byrjuðu hver einasti okkar samtímis að biðja, reynandi að vera fyllt logandi eldi hins Heilaga Anda. Mér leið líkt og við vorum að skjóta bænaskammbyssu.

Jesús sagði hátt, „Látum okkur sjá. Það er rétt, allt í lagi! Eins og búist var við, er Pastor Kim að gera mjög vel! Já, já, þú ert að gera stórkostlega. Vertu hærra, meiri eld, miklu meiri alvöruleika! Ó já, þið eruð að gera stórkostlega. Frábært... Systir Kang, Hyun-Ja, og er mín brúður að vera líka biðjandi út hátt? Já, þetta er það!“ Þá einbeitti Jesús sér á að heyra Jósef, Joo-Eun, sjálfan mig, Yoo-Kyung, mömmu mína, og Djáknu Shin. Jesús fór fram og aftur á meðal okkar til að meta hversu hátt bænirnar okkar voru að ferðast. Ég gat séð sjónrænt að bænirnar okkar voru líkt og keppni og hvernig við framkvæmdum var ákaflega sýnt sem súlur á súluriti.

10. Febrúar, 2005 (Fimmtudagur)

Ræðu Kafli: „*Því að réttlæti Guðs opinberast í því frá trú til trúar, eins og ritað er: „Hinn réttlæti mun lifa fyrir trú.“*“ (Rómverjabréfið 1:17) 1981 útgáfan.

* Joo-Eun Sér Inngang Heljar

Kim, Joo-Eun: Ég var að biðja út hátt þegar skínandi, lýsing Jesú var að nálgast í áttina til mín. Jesús tók hendina mína og sagði, Sesama mín! Þú verður að koma með mér,

svo fylgdu mér.“ Ég svaraði, „Já, Jesús.“ Um leið og ég hélt í hendi Drottins, var ég að ferðast meðfram dimmum og löngum göngum, og ég skynjaði strax að ég vað í helju.

Eins og vanalega, er vegurinn til heljar alltaf myrkur og gefur mér hrollinn. Við löbbuðum um tíma og þegar við löbbuðum, sá ég í áttinni að vinstri hlið vegarins stóra ör skýrt frammi fyrir mér. Í fyrstu sýndist það eins og örin var einfaldlega að benda á ákveðna átt, en fljótlega farráði ég að það var enginn önnur leið til að fara fyrir utan áttina sem örin var að benda. Þegar við fórum dýpra inn, greip hreint skilti lesið, 'Inngangur Heljar' augun mín og á þeirri stundu byrjaði líkaminn minn að skreppa til baka. Drottinn las fljótt hugann minn og sagði, „Joo-Eun, ekki hafa áhyggjur. Ég mun vernda þig“ og hann fullvissaði mig.

Fara inn jafnvel lengra inní hel, var vegurinn glóandi rauður, og ég gat ekki staðið logandi hitann. Það sýndist eins og allt var gert heitt frá gríðarlega hitanum. Ég þoldi það eins lengi og mögulega, en ég varð hræddari og skelfdari, svo ég hrópaði út, „Jesús! Jesús! Það er of heitt og ég er hrædd.“ Drottinn huggaði mig með því að minna mig á að hafa ekki áhyggjur.

Loksins, þegar dyr heljar opnuðust með brennandi hitanum, gátu öskrin af óteljandi fólki verið heyrð allt í einu. Margir litlir vegir teygðust út, aðskildir og tengdir með mörgum öðrum vegum, og á báðum hliðum vegarins voru botnlausir klettaveggir. Vinstra megin voru margar risastórar steykingarpönnur með handföngum á báðum hliðum. Ég hef séð margt fólk verið eldað lifandi í steykingarpönnum áður, en það er gríðarleg stærð mismuns með þeim sem ég var að sjá. Pannan var tíu sinnum stærri en undirstöðu íþróttavöllur.

Pannan var fyllt nöktum líkómum og það var svo mikill reykur. Púkarnir byrjuðu að hella olíu-líku efni á líkamana sem byrjuðu að öskra og hlaupa óðir reynandi að komast hjá feitinu. Fyrir neðan fæturnar þeirra varð pannan rauð heit frá eldinum, og frá ofan börðu púkarnir þá og helltu bullandi olíu allt yfir þau. Fólkidi leit út líkt og það var klætt í tuskur, en það var þeirra hold að afhýðast í tötra um leið og þau gnístu tönnunum sínum.

Líka, á hinna hliðinni var þar fjall af veggum og hver veggurinn var þakinn óteyandi holum. Þessar holur voru tengdar eins langt niður til botns heljar, og innan í dimmu holunum voru hljóð fólks öskrandi stöðuglega. Fílan var hryllileg svo ég sagði, „Jesús! Mér líður sjúk í maganum og það er óbærilegt,“ svo Drottinn svaraði, „Auðvitað, Joo-Eun! Ég mun gera það víst að þú getir ekki lyktað neitt.“ Hann snerti þá nefið mitt, leyfandi mér bara að sjá og finna hluti í kringum mig.

Við hliðina á steykingarpönnunni, gat ég séð marga mismunandi púka umkringja það. Það voru púkar sem líktust gömlum kvenmanni, stutt háraðar, hvít háraðar hauskúpur, mismunandi tegundir snáka, og púkar með dýrhöfuð, þessir með leðurblökuvængi sem voru að fljúga um, og eins óteljandi aðrir púkar. Hver einasti þessara púka var berandi banvænt vopn.

Það voru líka margar skringilega útlítandi púkar sem voru að halda á frekar stóru blaði. Þegar fólkidi sem er í skelfilegum sársauka sýnir mótspyrnu með því að hrópa og gera tilraun til að klifra út, hafa þessir púkar það verk að stinga í endurtekningu fólkidi með blaðinu, troðandi líkama þeirra, og hendandi þeim aftur inní eldinn.

* Manneskju Kabobs Í Helvíti Að Líkjast Kjúklinga Kabobs

Jesús leiddi mig til annarrar staðsetningar þar sem það leið næstum því yfir mig við það sem ég vitnaði. Á leiðinni minni heim frá skóla nýt ég oft þess að kaupa steikarteinuð, soðin lynghænuegg og kjúklinga kabobs til að borða í búðinni. En, þegar ég sá ímynd sem líktist þessum kjúklinga kabob í hel, var ég skjálífi með áfallandi skelfingu. Það var sjón svo skelfileg og hryllandi að ég tók ekki eftir Jesú standandi við hliðina á mér.

Karlsaður, þá kvenmaður, þá annar karlsaður og á þann skipulagða hátt voru þau stöfluð hátt upp, og voru jafnvel ekki tvístruð smávegis, kannski út af því að risa púkinn var að halda þeim frá hliðinni. Allt fólkidi var nakið og var staflað upp í margar hæðir. Sumir

staflar voru um 130 ft háir, sumir voru 328 ft háir, og enn sumir voru 492 ft háir.

Skelfin í fólkinu var svo skýr, og það sýndist eins og þau högðu enga leið til að streitast á á móti því sem var að gerast. Þegar mammeskjastaflinn var tilbúinn, tóku púkarnir langt og beitt tappatogara-líkt verkfæri, sem var miklu lengra en manneskjastaflinn, og stakk því í gegnum bringurnar. Á þeirri stundu hljómuðu samtímis, angistaröskur eins og þau mundu rífast í gegnum skýjahimininn: „Ahhh! Plís, hjálpaðu mér! Plís, plís! Hættu!“

Gríðarlegu púkarnir löguðu manneskjurnar í stað, og tóku annan langann tappatogara, og þetta skipti, stungu neðri magasvæðið, og þá héldu manneskju kabobinu uppi í einu. Fólkið hélt áfram að hrópa út, sárbiðjandi um miskn. Sumir aðrir púkar nálguðust, glottandi, og hver haldandi á löngum steikartein og byrjuðu að stinga og pota fólkið. „Bjargaðu mér! Plís, hættu að gera þetta! Hættu, bara hættu því! Þið bölvuðu púkar!“ og fólkið hellti út bölvunum – en það var ekkert gagn. Blóðið byrjaði að hellast út frá fólkinu. Það leit svipað út og þegar móðir mín var að sjóða sætar kartöflur. Hún mundi nota málm matprjón til að pota þær til að sjá hvort þær voru fyllilega eldaðar.

Það sem var ráðgáta var að jafnvel þótt fólki var að berjast með öllum þeirra mætti, sparkandi og öskrandi, féllu þau ekki. Púkarnir voru svo gríðarlegir að þeir snertu næstum loftið, og hár þeirra var krullað, og augabrúnir þeirra og augnhár voru hlykkjast eins og ógeðslegir ormar. „Jakk! Þetta er hryllilegt. Ó, það er herfilegt!“ Ég tjáði ósjálfrátt mína algjöru andstyggð. Púkarnir héldu áfram að hrópa og hlægja út hátt, „Vá! Þetta er stórkostlegt. Það er virkilega stórkostlegt“ og þeir öskruðu út aftur og aftur.

Langi tappatogarinn sem púkarnir stungu staflanum af fólki með hafði langt handfang, og hinir púkarnir komu og lyftu fólkinu upp í áttina að logandi eldinum. Þá settu þeir þá inní logandi eldinn og byrjuðu að hringsnúa þeim um. Á þeirri stundu byrjaði fólkið á tappatogaranum að öskra jafnvel hærra í sársauka. „Ahhhh, bjargaðu mér! Sársaukinn er að drepa mig. Áts, það er svo heitt!“ Púkunum var minna sama um angistar öskur fólksins og héldu áfram að elda þau lifandi í eldinum. Manneskjurnar voru að fá bragðið af bæði sársaukanum íþyngdum af kabob steikarteininum og eins að vera eldað lifandi samtímis.

Ég spurði Jesús: „Jesús, hvernig geta þau fundið alla þessa hryllilegu sársauka? Ég er svo skelfd,“ og þá svaraði Drottinn, „Joo-Eun! Sama hvaða sársaukafulla refsing er íþyngd á fólkinu hér í helju, eru öll skilningarvitin þeirra enn lifandi – eins og það er fyrir fólkið lifandi á jörðinni. Hlustum á það sem púkarnir eru að segja einmitt núna.“

Púkarnir tóku grilluðu manneskjurnar á steikarteininum af eldinum og sögðu, „Það lítur út ljúffengt. Hvern þessarra fífla ætti ég að éta fyrst, í röð eða frá miðjunni?“ Grilluðu manneskjurnar voru ekki dauðar; í staðinn voru þau sviðin svört og ennþá lifandi en fullkomnlega uppgefin.

Hver púki tók steikartein segjandi, „Ó, skiptir ekki máli. Ég mun éta þau í röð!“ og byrjaði þá að rífa holdið af líkt og grillkjöt bruddu þeir líkt og þeir væru að japla á brjóski og beinum. Bryðjandi hljóðið, hvert skipti sem púkarnir tuggu rúlluðu mörðu bein fólksins, innan í munnum púkanna. Fólkið öskraði í sársauka og fljótlega hurfu þau frá munnum púkanna.

Næsta persóna á steikarteininum beið, óttaslegin og byrjaði að sparka og öskra, en það var ekkert gagn. Öll þeirra voru sviðin svört og hristust ofsafengið í skelfingu. Einn af örðum vitnaði ég fólkið étið lifandi af púkunum, og ég var fyllt depurð og tár runnu niður andlitið mitt. „Jesús, Jesús! Mér þykir það svo leitt fyrir þetta fólk. Hvað geri ég? Ég get ekki borið að sjá þau neitt meir,“ og ég snökkti.

Þessi sviðin í eldinum og étin af púkunum byrjuðu að endurmynda holdið sitt og bein. Þá voru þau leidd í hópum og sumir einstaklingslega af mismunandi púkum til að vera flutt til annara hluta af hel. Púkarnir sögðu þeim ekki hvert þau voru að vera tekin, en þegar ein þjáningin endaði, án hugleiðingar voru þau öll flutt til enn annars staðar.

Fólk hrópaði, „Hvert eruði að taka okkur núna? Plís, látið okkur vera. Hafið miskunn, Munuð þið ekki?“ og þegar þau spurðu, svöruðu púkarnir, „Haldiði kjafti fíflin ykkar! Getið þið ekki bara haldið munninum á ykkur saman og bara fylgt?“ og þeir byrjuðu að stinga þau með bláleitri ljá og berja þau harkalega. Það var þá þegar Jesús leiddi mig til annarrar staðsetningar.

* Risa Stafli Af Pyndingar Tólum

„Jesús! Hvert ertu að taka mig einmitt núna?“ Þegar ég spurði Drottinn, svaraði Hann og sagði að ég mundi vita þegar ég kæmist þangað og var tekin enn einu sinni til þar sem höfuðpúkinn, Satan, var. Satan var að sitja á hásætinu sínu. En, þar var einhvað sérstakt, af því að á stóra borðinu frammi fyrir Satan voru þar óteljandi magn hryllilegra, beitra og hræðandi tóla og vopna hrúguð upp á því. Þá kom endalaus fylking fólks inn. Það var bara gríðarstór fjöldi fólks; Ég hef ekki neitt skyn eða samræmi um það hversu margt fólk þar var.

Uppá nærri skoðun á tólin á borðinu, voru þar mörg tól sem ég kannaðist við af því að við getum séð þau daglega á jörðu. Það var skínandi bláar ljár, axir, mörg mismunandi blöð af mismunandi stærðum, krókar sem voru stærri en manneskja, svipur, rakhnífs beittir gafflar, hlújárn, skrufjárn, snigilbor, borar, spjót, skotvopn, og mörg tól sem geta verið notuð til að berja og stinga. Andlit fólksins í röðinni snérust fól hugsandi um hvað lægi framundan.

Á meðan Jesús og ég vorum að horfa á konungspúkann, Satan, í stórri gryfju, sagði Jesús „Förum inn lítið lengra,“ og Hann togaði mig með hendinni. Ein hlið af mér var hrædd, en mér leið örugg af því að Jesús var við mína hlið. Áður en lengi náðum við þar sem konungspúkinn var og utan um Satan og hans fylgendur byrjuðum við að sjá margar sálir nær.

*Joo-Eun Horfist Í Augu Við Satan Aftur

Í helju, hellti Satan út bölvunum á sálirnar á meðan undirbúandi að pynda þær. Augu okkar mættust. Þegar augu okkar mættust, gaf hann mér hræðandi störu niður og skyndilega æpti hátt út.

„Þú! Afhverju ertu hérna aftur? Yfirgefðu núna! Afhverju, afhverju aftur? Huh, afhverju helduru áfram að koma hingað! Ertu að reyna að krækja augun mín út og rífa vængina mína aftur eins og síðasta skipti? Hey! Það eru engir vængir þetta sinn. Ég gerði þá ekki. Hey þú grísi! Hey þú tíkarsonur! Afhverju ertu stöðuglega að angra mig?“ Það voru bölvannir sem ég dirfist ekki að endurtaka sem hann hélt áfram að spúa út á mig. Konungspúkinn bruggaði örugglega djúpa reiði gagnvart mér, en hann var á sínum verði á móti mér af því að hann var hræddur um að ég mundi nota vald Jesú til að svara í sömu mynt.

Satan sá mig ekki sem unga ólögráða manneskju; í staðin bölvaði hann á mér án stöðvunar líkt og þegar fávísir og óskynsamlega reiðir fullorðnir taka þátt í út-af-stjórn bardaga. Allt á meðan hann var var að vera varkár um tjáningu Jesú, byrjaði hann að tala aftur en án þess að bölvna, af því að hann var hræddur við Jesú sem var að standa við hliðina á mér, og hann hrópaði að toppum á lungunum sínum „Ahhhh, maður, ahhhh, maður!“ Á þeirri stund gaf Jesús honum fasta störu, og Satan varð huglíttill og hendi höfuðið sitt lágt, fallandi fram á við, ófær um að tala, og féll svo flatur á andlitið sitt.

Ég vildi ekki missa af þessu tækifæri og hrópaði til baka á konungspúkann. „Hey! Þú bölvaði, Satan! Viltu hluta af mér? Bölvaður þú!“ Þegar ég brást við án ótta sprakk Jesús hátt í hlátur. Eins og ég gerði áður, vildi ég klifra á Satan og með tilliti vildi ég rífa hann í hluta, en Jesús taldi mig á, „Joo-Eun! Þetta er nóg.“ Hann hélt áfram „Kæra Sesama mín! Ef þú ögrar stöðuglega þessa skítugu púka, munu þeir dulbúa sjálfa sig og ráðast á þig og valda þér

miklum sársauka, svo þetta sinn slepptu því.“

Eftir þetta hélt konungspúkinn áfram með því að spýta út óhugsanlegum bölvunum á mig, og ég get hreinskilnislega sagt að ég hef aldrey verið bölvuð svona mikið í lífinu mínu. Ég var svo fokreið, og til að svara í sömu mynt byrjaði ég að bölvva honum út, en ég áttaði mig á að ég vildi ekki fylla munninn minn með slíkum sora, svo ég stoppaði. Þá sárbað ég við Jesú: „Jesús! Þessi skítugi Satan er að bölvva á mér of mikið. Ég er svo reið og það er að drepa mig að innan.“ Og einmitt þá skipaði Jesús hátt, „Hvern heldur þú að þú sért að bölvva á einmitt núna? Þú ert eintómur skítugur þúki og þú dirfist að bölvva á barninu mínu, Joo-Eun?“ Við því svaraði Satan með skjálfandi rödd og sór, „Já, auðvitað. Ég mun ekki gera það neitt meir. Mér þykir það leitt. Ég mun aldrey gera það aftur.“

Ég var svo ofsakát að ég byrjaði aðra lotu af áras á Satan með sprengjuárás á hann með móðgandi meiðyrði. Satan starði niður á mig hjálparlaust, en staran var að skýra frá því að hann mundi hefna sín á mér seinna. Hann endurtók þá í smárri rödd, „Þú ert dauð. Ég mun ná þér seinna!“ Á meðan vöruð við af svip Jesú, ögraði ég Satan með því stínga út tungunni minni, segjandi, „Ertu ekki svo reiður? Ha-ha!“ og ég hélt áfram að hæðast að honum. Púkinn var um það að springa með reiði. Ég sagði við Jesú, „Jesús! Ég held að ég vilji fara núna, af því að ég vil ekki sjá þetta skítuga andlit af honum!“ Þá sagði konungspúkinn, fylltur pirringi, grimmilega, „Skítur, hvað sagðir þú?“

Jesús sagði við mig, „Joo-Eun, hel er þar sem þú munt þjást um eilífð. Líka, allar sálirnar í hel eru hér af því að þær neituðu að samþykkja mig á jörðu – og það er ófyrirgefánleg synd. Mig langar að fyrirgefa þeim, en þær hafa þegar fyrirgert því tækifæri. Þær eru syndarar, þess vegna, verða þær að þola og þjást hverjar sem refsingarnar eru um eilífð. Í helju eru sumar refsingarnar ákveðnar fyrir einstakling, og fyrir suma er það ekki þannig, en tillitslaust, mun hver sjást mismunandi hörmungum og lifa eilíflega innan þessarar bölvunar.“ Eftir á vildi Jesús taka mig til annarrar staðsetningar, svo ég fylgdi Honum.

* Rými Með Eitruðum Skordýrum

Jesús og ég fórum inní rými fyllt öllum mismunandi skríðandi, eitruðum skordýrum þegar ég áttaði mig skyndilega á að ég var föst þar ein. „Drottinn, Drottinn! Hvar ert þú?“ og sama hversu mikið ég kallaði, var Drottinn ekki þar. Ég skildi núna hvernig systur Beak, Bong-Nyo leið. Þetta skelfilega, viðbjóðslega og hryllandi sviðsetningarhandrit varð veruleiki sem ég varð að eiga við. Ég var föst í smáu, myrku rými og þetta, raka loftið stakkst í gegnum nasirnar mínar. Augnarblikum seinna flykkust skríðandi skordýr um mig, og ég var ómeðvituð um frá hvaðan þau komu.

Það voru pöddur sem litu út líkt og fiðrildislirfa, lirfa, ormar, margfætlur, og margar aðrar tegundir sem ég kannast ekki við, og þau byrjuðu að skríða upp á mig. Ég hélt það væri að fara að líða yfir mig og ég hrópaði örvæntingarlega, „Jakk! Drottinn, hvar ert þú? Hey þið viðbjóðslegu pöddur! Eldur hins Heilaga Anda! Með eldi hins Heilaga Anda brenna þau burt!“ og ég togaði pöddurnar af frá mér. Þar uppá kom eldur hins Heilaga Anda út af líkamanum mínum og á því augnabliki brunnu allar pöddurnar upp skríðandi á líkamanum mínum.

En, skordýrin á gólfinu héldu áfram að skríða upp til líkama míns. „Jesús, Jesús! Plís bjargaðu mér! Hvar ert þú?“ og ég kallaði út fyrir Jesú, en Hann var enn ekki neinstaðar að vera séður. „Ó, Jesús! Afhverju færðir þú mig til þessa staðar?“ Ég grét og æpti. Loksins birtist Jesús og tók hendina mína og leiddi mig aftur til kirkju.

Jesús spurði mig hvernig ég var að hafa það, og ég svaraði að ég vildi aldrey snúa aftur til þessa rýmis aftur. Eftir mitt svar svaraði Drottinn, Þú munt vera allt í lagi! Þú ert barn með sterka trú, þess vegna getur þú þolað hvað sem er. Ég mun nota þig máttuglega.“ Drottinn lofaði að taka mig aftur til heljar meir oft, af því að það er besta leiðin til að

uppljúka gjöf andlegu sjónarinnar og vera viss um greiningu, og í gegnum heimsóknirnar til heljar, munu hlutir fljótlega verða skýrari.

11. Febrúar, 2005 (Föstudagur)

Ræðu ritning: „Ég hef ritað yður, börn, af því að þér þekkið föðurinn. Ég hef ritað yður, feður, af því að þér þekkið hann, sem er frá upphafi. Ég hef ritað yður, ungu menn, af því að þér eruð styrkir og Guðs orð er stöðugt í yður og þér hafið sigrað hinn vonða. Elskið ekki heiminn, ekki heldur þá hluti, sem í heiminum eru. Sá sem elskar heiminn, á ekki í sér kærleika til föðursins. Því að allt, sem í heiminum er, fýsn holdsins og fýsn augnanna og auðæfa-oflæti, það er ekki frá föðurnum, heldur er það frá heiminum.“
(1 Jóhannesarbréf 2:14-16)

* Her Púki Fer Inní Systur Beak, Bong-Nyo

Pastor Kim, Yong-Doo: Á meðan alla nóttu bænavakan var, í stundarbrot sýndist systir Beak, Bong-Nyo fjar-huguð, og á þeirri stundu fóru púkarnir inní hana líkt og býflugnasveimur. Eftir að lofa í um þrjá tíma, og skila ræðunni, varð ég að vera afsakaður til að nota salernið, og þegar ég snéri aftur, gat ég séð púkana fara stöðuglega inní systur Beak, Bong-Nyo. Hún var rúllandi á gólfinu að kvarta um harkalegan sársauka, og ég gat ekki staðið það að horfa á hana svona. Ég safnaði bænaliðinu fyrir neyðar bæn og við byrjuðum áriðandi að biðja eins og líf okkar væru undir því komið.

Afhverju? Ég hafði hugmynd afhverju púkarnir fóru inní systur Beak, Bong-Nyo, en ég vissi ekki fyrir vissu hverjar ástæðurnar voru. Það byrjaði í kvöldinu. Við vorum að berjast örvæntingarfullt til að kasta út púkunum þangað til næsta morguninn. Jafnvel með köftugu andlegu hæfileikunum mínum, samfara með mínum líkamlega styrk, var ég smám saman að byrja að þreytast, og hinir meðlimir bænaliðsins voru búnir með orku, og einn af öðrum byrjuðu að falla til hliðanna í örmögnun.

Eins og Hann hafði gert áður, stóð Jesús hjá án þess að segja orð og Hann tók mjög hljóðlátlega eftir okkur. Fyrir okkur, vorum við stöðuglega í flýti og gerðum áriðandi beiðni um Hans hjálp og þurftum lausn, en Jesús var í stjórn, Hann gerði það öruggt að við þöldum hver skref frá byrjuninni. Þegar ég tók eftir í gegnum andlegu augun mín, var það staðfest að þetta var ferlið.

Allt í gegnum nóttina hrópuðum við út og héldum áfram andlega bardaganum af því að kasta út púkunum – og eins að vera elt af púkunum. Við vorum í árásar og hörfandi hætti, og á meðan við vorum að taka þátt í árásar og varnar bardaga, var Jesús alltaf í eftirtekt, djúplega í hugsun. Jesús var að vega trúna okkar, og Hann vildi að við gerðum vinnuna sjálf með trú. En, þegar við höfðum náð takmörkunum okkar í ástandinu, steig Hann persónulega inn og kom á milli. Alveg eins og ég gerði ráð fyrir, var Jesús að reyna takmarkanirnar okkar. Ég fann út seinna að Jesús var að leyfa tveimur englum að keyra út púkana eftir að tilnefndan tíma.

Þegar að horfast í augu við púkana, hvað voru árásar og varnar bardagaáætlanir sem Pastor Kim og meðlimir Kirkju Drottins hagnýttu, og líka, þegar líkamlegi og andlegi styrkurinn var uppgefinn, hvað mundi gerast ef þú berst til enda, í trú, án þess að gefast upp....? Drottinn heldur mjög háum eftirvæntingum af okkur; þess vegna, verðum við að reyna að vinna hart til að nægilega uppfylla háu eftirvæntingar Drottins á öllum tímum.

Í andlegri baráttu sérstaklega, getur eina árásaráætlunin og sigur verið öðlast í gegnum bæn og traust á Jesú. Það er engin önnur leið. Til viðbótar, geta okkar mannlegu, tímabundnu hugsanir um hvíld eða hörfa frá bardagaherkænsku ekki farið inní huga okkar. Þegar við hugsuðum um það, voru fjölskyldu meðlimir okkar Kirkju Drottins brjálæðislega

flæktir í bænum okkar og við litum út frekar klikkuð.

Illu púkarnir sem fóru inní líkama systur Beak, Bong-Nyos voru særð út alla nóttina langa, og við rákum þá varla út einn af örðum. Ég hlýt að hafa hrópað, „Í nafninu Jesús!“ og „eldur hins Heilaga Anda!“ þúsundir skipta. Púkalegi herafllinn streittist á móti til enda, jafnvel þótt þeir voru brennandi frá eldinum af hinum Heilaga Anda, en á endanum voru bara öskur eftir.

Svo ég hugsaði, 'þar sem þeir eru allir brenndir af eldinum og snúnir í ösku, er því lokið,' einhvað algjörlega óviðbúið og óskiljanlegt gerðist. Öskurnar endurreistust aftur til lífs og umbreyttust í öðruvísi púka. Okkur tókst ekki að endurheimta öskurnar nógu langt út og með enbeitingunni okkar ennþá á sigursælu útkomunni, snérist ástandið fyrir það verra.

Þetta gerðist óteljandi snum. Þess vegna, jafnvel þótt púkalegi herafllinn innan í eru að brenna til ösku af eldi hins Heilaga Anda, verðum við að toga út allar öskurnar fullkomnlega til að hafa fullvissuna. Hljóð púkanna um leið og þeim var kastað úr var mjög mikið líkt og hljóðin frá bíómyndinni „The Exorcist,“ svo ég tók hljóðin upp sem sönnunargögn til að skrá það réttilega.

* Drottinn Klippir Púkana Með Stórum Skærum

Magn púkaheraflsins sem fór inní systur Beak, Bong-Nyo fór fram úr hverju sem ég gæti hafa ímyndað mér. Það var einhvað sem við gátum ekki mælt með hugum okkar. Öll okkar féllu á gólfið í fullkomnri örmögnun, og ég dirfðist að vera lítið pirraður við Jesú. Púkarnir voru breiddir út yfir allan líkama systur Beaks líkt og teygðar-út gúmmi teygjur. „Jesús! Viltu ekki plís hjálpa okkur! Við getum ekki gert þetta neitt legnur! Hvers konar púkar eru þessir, svo þrjúsklega sterkir og límkenndir að við getum ekki afhýtt þá af líkamanum? Ó Drottinn, plís hjálpaðu okkur út úr þessu ástandi! Hvað er klukkan annars?“ Ég kvartaði til Jesú, krefjandi þess að Hann hjálpaði okkur, og eftir langa stund kom Jesús loksins á milli – af því að ég giska að ég leit út frekar hjálparlaus.

Jesús var að halda á mjög beittum skærum í einni hendi, og með þeim skærum byrjaði Hann að klippa miskunnarlaust púkana af sem voru að þekja líkama systur Beaks líkt og gúmmíteygjur. Á þeirri stundu, hrópuðu púkalegu andarnir út, sárþændu um miskunn og umbreyttust í öskur, og þá urðu þeir reykur og hurfu.

Með stöngum svip, byrjaði Jesús að ávíta okkur. „Þið verðið að klára baráttuna með ykkar trú til enda, en afhverju varð trúin ykkar svo veikjuð? Þegar þið biðjið í trú, er það ekkert sem þið getið ekki gert. Afhverju eruð þið svo hrædd við púkana?“ Við söfnuðum líkómum okkar og hugum saman til að endurhópast og einlæglega iðrast frammi fyrir Jesú. Þá eftir að Jesús fékk allar okkar bænir, gerði Hann beiðni segjandi, „Dönsum og fögnum fyrir mig,“ svo við fórum upp frá þar sem við vorum og dönsuðum með öllum okkar hjörtum.

Jesús breytti þá andrúmsloftinu og róaði okkur niður, og Hann talaði með tilfinningarlegri og hlýrri rödd. „Til sauðanna sem elskið Kirkju Drottins: héðan í frá þegar púkarnir og þeirra illi herafli fer inní líkama ykkar, verið ekki hrædd! Í staðin sigríð þá með krafti og valdi af því að ekkert er ómögulegt með trú, svo verið djörf og sterk!“ Jesús þráði að við náðum sigrí og þöldum bardagann með trú – sama hversu erfitt það er – án þess að tjá depurð eða ósigur. Í staðinn, vildi Hann að við værum glaðleg og sigursæl.

Okkar Guð þrenningin hefur persónulega skapað okkur, og Han hagnýtir hvern okkar einstakleika til sinnar fyllingar. Þrátt fyrir ástandið, er barnið án áhyggju eða skammar um þeirra mannorð eða þeirra ytra útlit; eins, dönsum við sem söfnuður og höfum gaman á meðan þjónustan er. Jesús þráir að við séum hrein líkt og lítil börn.

Margir trúaðir í dag eru meðvitaðir um slíkan sannleik, en í raunveruleikanum er þeirra viðhorf á meðan þjónustan er mjög öðruvísi frá þeirri tegun þjónustu sem Jesús vill það eru svæði þar sem við þurfum að vera hrein líkt og börn, en líka þroskuð líkt og fullorðin. „**Pegar ég var barn, talaði ég eins og barn, hugsaði eins og barn og ályktaði**

eins og barn. En þegar ég var orðinn fulltíða maður, lagði ég niður barnskapinn.“
(1 Korintubríf 13:11) 1981 útgáfan.

Drottinn er ekki einhver sem svarar bænum okkar á þeirri stundu sem við viljum, sama hvenær eða hvað það er. Jafnvel þegar púkarnir fara inní líkama okkar án viðvörunar, leysti Jesús ekki strax vandamálið; í staðinn, þjálfaði Hann okkur til að berjast við púkana með trúnni okkar. Drottinn leyfði hvert ástand sem mun fóstura trú okkar til að þroskast.

* Andlega Ljón Helvítis

Systir Beak, Bong-Nyo: Um leið og ég kom í kirkju réðust púkarnir inní líkama minn á meðan hugurinn minn var með athyglina frá. Þegar Pastor Kim fór á salernið og kom aftur eftir ræðuna, fóru púkarnir á augnabliki inníhandleggina mína og fótleggi. Án þess að fatta, lét ég vörðinn minn niður og varð með athyglina frá. Og það afleiddist í alvarlegum mistökum. Ég hrópaði innan í sjálfri mér, ‘Ó nei, Drottinn! Enn einu sinni í dag, pastorinn og söfnuðurinn munu ekki vera fær um að biðja út af mér. Hvað ætti ég að gera?’

Pastor Kim, sérstaklega, notaði allan sinn styrk til að reka púkana út af mér, og það er ekki bara einn eða tveir dagar, heldur var hann þessa daga að reka út púkana daglega. Mér líður svo illa, og ég veit ekki hvernig á að tjá þakklætið mitt til hans. Ég ímyndaði mér aldrei hversu erfitt ferli það var að uppljúka andlegu sjóninni, og það var hryllilegt að eiga við afskipti og árásir púkanna. Þegar ég byrjaði að fá eina, tvær eða fleirri andlegar gjafir, snérist ég fól, fyllt undrunar. Púkarnir sem pastorinn byrjaði að reka út einn af örðum litu viðbjóðslega út fyrir mér. Þessir skítugu púkar brieddust yfir allan líkamann minn, slengdust þá saman í samsteyptan massa sem íþyngdu hryllilegum líkamlegum sársauka, og þeir endurtóku þetta ferli.

Ég gat ekki lengur umborið sársaukann á bakinu mínu, og greip fljótlega til þess að rúlla á kirkjugólfinu. Ég gat séð púkana skýrt sem voru innan í mér, og þessir bastarðar voru hlægjandi, og þeir umbreyttu sjálfum sér með endurtekningu í mismunandi ímyndir. Í miðju brjálæðinu, birtist einn sérstaklega skrítið útlítandi andlegt ljón frá helvíti, klætt í svartri Kóreskri hefðbundinni yfirhöfn og sílavlann Kóreskan hatt (gerðan úr bambus eða hestahári), frammi fyrir mér. Ég var skelfd með ótta og hafði gæsaþúð yfir allan líkaman minn.

Þessi skítugi púki starði staðráðið á mig með andlitinu sínu fölu sem hvítur hluti af pappír og byrjaði að tala. Í höndunum þess var andlitsmynd af mér og í aflu mikilli, ógnandi rödd sagði, „Þú! Ég er að fara að draga þig til heljar í nótt, svo hér er ég. Ég mun klára þig upp í nótt, svo þú gætir alveg eins gefist upp.“ Þessi plága var ákveðin í að taka mig til heljar, og festist við mína hlið, og sama hversu mikið ég bað, gat ég ekki hrist það af frá mér. Á þeirri stundu hugsaði ég með sjálfri mér, ‘Ó! Þetta ljón heljar kemur fyrir þá sem eru í þeirra dauðarúmi og trúa ekki á Jesú Krist.’ Ég get ekki skilið hvað fólk mundi hugsa um reunveruleikann af því hvað er til í andlega sviðinu.

Ég, til baka, með krafti hins Heilaga Anda gefnum mér af Jesú hrópaði, „Hey, þið skítugu púkar! Ég skipa þér í nafninu af Guði þrenningarinnar að falla til baka inní gryfju heljar þaðan sem þú komst frá!“ og ég greip þennan angrandi púka á hálsinum þess og henti því langt í burtu frá mér.

14. Ferbrúar, 2005 (Mánudagur)

Ræðu Ritning: „*Nei, Drottinn Guð gjörir ekkert án þess að hann hafi opinberað þjónum sínum, spámönnunum, ráðsályktun sína. Hafi ljónið öskrað, hver skyldi þá ekki óttast? Hafi Drottinn Guð talað, hver skyldi þá ekki spá?*“ (Amos 3:7-8) 1981 útgáfan

* Jósef Fær Loksins Sína Gjöf Andlegu Sjónar

Jósef Kim: Ég byrjaði bara að biðja í kirkju þegar ég tók eftir stjórnunum í næturhimninum og alheiminum frammi fyrir augunum mínum, og ég var í miðjunni á óendanlegu rými vetrarbrautarinnar. Andlega sviðið sem ég hef verið að heyra um var núna skýrt sýnilegt fyrir mér, og ég gat séð að ég var ennþá á hnjánum mínum að biðja í tungum án þess að falla niður.

Efnislegi líkaminn minn sem var í bæn fann líka andlega sviðið, og sálin mín var örugglega að upplifa hverja tilfinningu um leið og ég var að vera niðursökktur inní andlega heiminn. Jafnvel þegar ég var að fara inní andlega sviðið, þegar ég leit til baka, gat ég séð skýrt kirkjusöfnuðinn í bæn.

* Englar Og Þeirra Vængir

Í fyrsta sinn í öllu lífinu mínu var ég að sjá englana mjög svo skýrt, og það var virkilega undravert og súrrealískt. Líkami Pastors var standandi fyrir aftan altarið biðjandi stöðuglega í tungum, og á vinstri hlið altarisins stóð engill með þrjú sett vængja fastlega. Vængirnir voru þríhyrningslaga og lengdin var frekar löng. Ég sá líka aðra engla óljóst.

Líka, englarnir standandi á hægri hlið pastorsins voru að halda á gullinni skál, og með þeirri skál söfnuðu englarnir upp bænum pastors líkt og að safna saman fallandi regni. „*Og annar engill kom og nam staðar við altarið. Hann hélt á reykelsiskeri úr gulli. Honum var fengið mikið reykelsi til þess að hann skyldi leggja það við bænir allra hinna heilögu á gullaltarið frammi fyrir hásetinu. Og reykurinn af reykelsinu steig upp með bænum hinna heilögu úr hendi engilsins frammi fyrir Guði.*“ (Opinberunarbók Jóhannesar 8:3-4) 1981 útgáfan.

* Vetrarbrautin

Ég snéri til baka og hélt áfram að fara lengra og dýpra inní vetrarbrautina eins og eg ég væri að ferðast í tímavél. Þegar ég ferðaðist dýpra fann ég undraverða hraðabylgju. Óteljandi stjörnur í vetrarbrautinni fóru fram hjá mér hægra og vinstra megin við mig með „svúss!“ hljóði, og með hára svússandi hávaðanum, byrjuðu margar stjörnur að hreyfast, gefandi hugarburð að þeir væru að koma í áttina að mér til að umkringja mig.

Upphaflega hélt ég að það væru bara myrkur himinn og stjörnur í vetrarbrautinni, en þegar ég ferðaðist lengra, snérust litir stjörnuhiminsins bláfölsir, og fljótlega varð það glitrandi, skínandi, ljómandi litaregnbogi. Ljósíð frá regnboganum var mikilfenglegt, líkt og ímyndun.

2. Febrúar, 2005 (Þriðjudagur)

Ræðu ritning: „*Sjá, nú hefi ég nýtt fyrir stafni, það tekur þegar að votta fyrir því – sjáið þér það ekki? Ég gjöri veg um eyðimörkina og leiði ár um öræfin. Dýr merkurinnar, sjakalar og strútsfuglar skulu vegsama mig, því að ég leiði vatn um eyðimörkina og ár um öræfin til þess að svala lýð mínum, mínum útvalda. Sá lýður, sem ég hefi skapað mér til handa, skal víðfrægja lof mitt.*“ (Jesaja 43:19-21) 1981 útgáfan.

* Að Fara Inní Gegnum Tvólf Perlu Hliðin

Jósef Kim: Pastor stakk upp á fyrst að við bæðum. Við ákváðum að gera ræðuna eftir bæn; þar sem það var bara fjölskyldan okkar, vildum við gera hluti lítið auðveldar og frjálsara frá skipulagningu. Ég varð sammála og ég hrópaði með spenningi, „Já, mig mundi

líka það. Byrjum með bæn fyrst.“ Í gærðag, nærri enda, var bænin mín trufluð of fljótt og mér leið ófullnægjandi eins og ef ég hefði misst úr. Ég byrjaði að biðja fylltur ákvörðun til að fara inní himininn aftur.

Bara pastorinn var uppi fyrir aftan altarið biðjandi, á meðan mamma, Joo-Eun og ég krupum undir altarinu, hvert að einbeita sér að því að biðja. Um leið og ég hrópaði út með einlægri bæn í tungum, rétt eins og í gærðag, opnaðist andlega sjónin mín upp, og frá fjarlægð sá ég himininn skínandi bjart í áttina að mér. Því nær sem ég dróst til ljómandi ljóssins, barðist hjartað mitt svo hart, og ég var fylltur eftirvæntingar. Ég veit ekki afhverju hjartað mitt og líkami voru skjálfandi óstjórnlega.

Loksins, var ég standandi frammi fyrir tólf perlu hliði himnaríkis. Það var svakalega stór, hringlaga dyr, og á hvorri hlið voru þar háir englar að vernda dyrnar. Þessir englar heilsuðu mér líkt og þeir vissu hver ég var segjandi, „Velkominn, bróðir! Bróðir, þú þarft aðgangsmiða til að fara hérna í gegn. Mig mundi líka það að sjá miðann þinn vinsamlegast!“ og á þeirri stundu, vitandi ekki hvernig, var lítið spjald í hendinni minni, og ég var hissa.

* Aðgangsmiði Himnaríkis Og Lýsing Hans

Ég veit ekki hvenær, hver eða hvernig þetta fallega spjald sem stóð fyrir aðgangsmiða himnaríkis komst þangað, en án tillits, spjaldið var skýrt í hendinni minni. Ég sýndi stoltur spjaldið til englanna.

Ytra ummál aðgangsmiðans var skreytt með gulli, demöntum og gimsteinum. Í miðjunni var kross litaður með fagurraðu blóði, og það var límkennt eins og ef það var rétt litað fyrir augnablikum. Rétt fyrir neðan, á tómu plássi, var merkið Alfa og Ómega grafið í Helleníska orðinu, og nafnið mitt var skrifað í himeska orðinu. Líka, á tóma plássinu fyrir ofan krossinn var teikning af tveimur englum, augliti til auglitis, og bakhlið miðans var þakin með gulli og orðunum „Jesús Kristur“ greinilega skrifað á það.

Jesús útskýrði að venjulega er miðinn til himnaríkis ekki sýnilegur, og bara þegar þú kemst til hlið himnaríkis til að fara inn mun miðinn birtast í hendinni þinni. Í gegnum náð Jesú var ég fær um að upplifa einstaka sjón fyrir framan hlið himnaríkis. Jesús sagði „Minn kæri, Grísi! Við munum fara í gegnum hliðin fljótlega og þú munt ekki missa af neinu, en einmitt núna gefðu nálæga athygli bara um stund til einhvers sérstaks sem ég er um það að leiða í ljós frammi fyrir augunum þínum.“ Svo, Jesús og ég stóðum fyrir framan hlið himnaríkis bíðandi.

Þar stóð sál frammi fyrir mér sem ég hafði meðaumkun fyrir af því að hann leit svo sorglega út. Mig langaði að teygja út og lána honum hjálparhönd, en Jesús sagði, „Bíddu, og taktu bara eftir,“ svo ég gerði ekkert nema bara taka eftir. Þessi einstaklingur var fullkomnlega örmagna og gat varla gefið frá sér orð af því að hann var búinn með andardrátt. „Ó mín gæska, ég hef loksins náð til hlið himinsins. Vháv, ég er allt í lagi núna.“ Um leið og hann kláraði staðhæfinguna, gaf svakalega engillinn sem er vörður perluhliðs himnaríkis honum grimma störu og hrópaði. „Hey, þú! Hver ert þú og hvernig dirfistu að standa frammi fyrir hliðum himinsins? Þér er betra að komast héðan út einmitt núna!“ Hegðun engilsins var ströng og full virðugleika en líka óttaleg.

Þessi einstaklingur var klæddur í dimm klæði og byrjaði að tala: „Plís, engill, herra! Þetta er hlið himinsins, rétt? Þú skilur ekki hversu erfitt það var að komast loksins hingað, svo plís! Ég verð að fara inní gegnum hliðið. Viltu ekki plís hafa miskunn á mér, plís?“ og engillinn svaraði. „Er það svo? Láttu mig þá sjá aðgangsmiðann þinn!“ „Huh? Hvaða aðgangsmiða? Hvað ætti ég að gera, af því að ég hef ekki neitt líkt og það?“ Þá svaraði engillinn, „Ég hélt svo! Hvernig dirfistu að koma hingað án aðgangsmiða og hegða þér léttúðugt! Komdu þér út af minni sjón!“ Með því sögðu, sljó engillinn einstaklinginn með fingrunum sínum eins og að leika með marmara. Með öskri, flaug persónan á hraða fljótari en flugskeyti og féll inní helvíti. Þessi einstaklingur féll nákvæmlega inní miðjuna á

brennandi gryfju helvítis og hrópaði fljótlega út fyrir miskunn.

Þegar ég horfði allt sem var að gerast, talaði Jesús til mín: „Jósef! Skilur þú núna? Þú getur aldrei farið inní himneska hliðið ef þú hefur ekki miðann. Þú verður líka að vera á verði og lifa trúfastlega. Skilur þú?“ Ég svaraði, Já, Jesús! Ég skil mjög skýrt.“ Svipir englanna snérust aftur frá skelfingu til vingjarnleika og hlýju, og þeir beygðu höfuðin sín.

Jesús sagði, „Allt í lagi, förum inní gegnum hliðið. Það er að verða seint,“ svo ég fylgdi fyrir aftan Jesú. Það leit út eins og hringlaga perlan var að rúlla smávegis, þegar ég áttaði mig skyndilega á að ég var þegar inní upplýstum heimi. Augun mín og munnur féllu til gólfsins í lotningu og ég gat sérstaklega ekki lokað munninum mínum. „Vá! Þetta er undralegt! Vá!“ Ég var skyndilega standandi frammi fyrir svakastórum . . . einhverjum.

* Jósef Sér Hásæti Guðs

Svakastór . . . risi? . . . var klæddur í klæði sem voru hvítari en snjórinn. Hann var sitjandi á háseti. Það voru regnbogar umhverfis og skínandi allt í kring, og það eru engin orð til að útskýra það sem ég var að sjá. Líka, svæðið fyrir ofan bringuna var þakið með þoku-líkum skýjum. Um leið og ég reyndi að lyfta hausnum mínum upp, beygðist það ósjálfrátt niður, og tignin, dýrðin og ljósið vegaði niður á mig.

Ég hugsaði innra, ‘Þetta er Jehóvah Guð,’ og ég lyfti hausnum mínum upp til að sjá. Mynd Guðs var lík okkur manneskjum, og Hann náði til toppar himinsins sitjandi niðri. Hann var svakalega stór og sýndist ómælanlegur.

„Jafnskjótt var ég hrifinn í anda. Og sjá: Hásæti stóð á himni og einhver sat í hásetinu. Sá, er þar sat, sýndist líkur jaspissteini og sardissteini og regnbogi var kringum hásetið á að sjá sem smaragður.“ (Opinberunarbók Jóhannesar 4:3-2) 1981 útgáfan.

Ákaft ljós helltist út frá andlitssvæði Guðs Föðurins, og höfuðið mitt beygðist ósjálfrátt niður einu sinni enn. Guð talaði með sterkri, þrumandi rödd, „Ó, Jósef, minn littli grís hefur komið. Þú fórst í gegnum mikið til að komast hingað. Ég mun gefa þér máttugar getur, svo haldu áfram að biðja duglega!“ Um leið og ég heyrði rödd okkar Föður Guðs, fraus líkaminn minn í stað líkt og ég var bara að vera sleginn með raflosti, og ég gat alls ekki hreyfst.

Eftir það, fylgdi ég Jesú til að ferðast um himnaríki, heimsækjandi marga staði sem voru líkit Eden Garðinum. Það var undrandi staður. Það voru súlur af óþekktum gimsteinum sem ég hef aldrei séð áður og ljósin sem endurköstuðust af þeim skinu jafnvel bjartara. Ég gat séð Erkiengilinn Míkael ríðandi á hvítum hesti í fjarlægð.

* Jósef Fær Bókrollu

Þennan dag byrjuðum við með bæn fyrst og þá seinna fylgdi pastorinn með lofgjörð og ræðu. Ámeðan ég var að tilbiðja, gat ég séð skýrt háseti Guðs. Ég gat séð það með mínum augum lokuð og eins líka opnuð. Ég sá svakalega stóra bókrollu og Guð Faðirinn var haldandi á einni hlið með Sinni máttugu hendi. Skyndilega byrjaði hin hlið bókrollunnar að rúllast út og rúllaði og rúllaði þangað til það náði þar sem ég var að tilbiðja. Ég teygði báða handleggina mína út eins langt og ég gat og þáði virðingarfullt bókrolluna. Magn þyngdar hennar var fundin rétt strax.

Þegar ég tók eftir bókrollunni með augnum mínum, gat ég ekki borið kennsl á, látið einn skilið af því að það var skrifað í útlensku himnesku tungumáli, og fyrir mér leit það líkt myndletur eða fleygbrúnir. Það var hug-hikandi að stara á bókrolluna fyllta og skráða með litlum og stórum himneskum skrifum. Bókrollan endaði ekki, heldur var tengd frá himnaríki, og á þeirri stundu talaði Guð Faðirinn í eyrun mín hljómandi skýrt. „Jósef! Þú munt verða sérstaklega mikill pastor, og þetta er mín gjöf til þín!“ Ég hoppaði upp og niður frá þaðan

sem ég var sitjandi.

Guð faðirinn hélt áfram að lofa í djúpri ómandi rödd að hella út máttugum krafti og mörgum getum uppá mig. Faðir minn, sem var líka pastor, sýndist líta á mig með svakalegri öfund. Í einhvern tíma var ég þolandi erfiðleika af því að ég fékk ekki andlega gjöf sjónar. Þegar hinir safnaðarmeðlimirnir voru að fá gjöf andlegu sjónarinnar og eins mismunandi aðrar andlega gjafir, leið mér einmannaog meiddur að innan, en loksins var draumurinn að fá gjöfina til að vekja mína andlegu sjón að verða veruleiki fyrir mér. Ég vissi ekki hvernig ætti að sýna þakklætið mitt til Guðs Prenningarinnar. Ég hélt aftur áfram að biðja í tungum og ég var strax tekinn frammi fyrir háseti Guðs. Mér leið jafnvel smávægilegra en rykkorni frammi fyrir nærveru Guðs. Guð minnti mig aftur á að ég hefði köllun til að vera pastor í framtíðinni, og Hann gaf mér aðra sérstaka gjöf, og það ver fjarsjóðskista.

Þá, á meðan ég var ennþá að háseti Guðs, sá ég nákvæmlega fjórar skepnur: ein var ljón, kálfur, skepna með andlit af manni, og örn svífandi með vængjunum sínum – alveg eins og er minnst á í Opinberunarbók Jóhannesar 4:7. Þar voru sex vængir fastir við það, með óteyandi augum á framhliðinni og eins líka aftan á, og það leit nálægt og tók eftir því sem var að gerast á jörðinni þar sem ég lifði. Þegar englarnir opnuðu upp bók lífsins frammi fyrir háseti Guðs, snéri Guð blaðsíðunum af bókinni einni af annarri leitandi að einhverju.

* Flaska Fyllt Tárur

Stuttum tíma seinna fann svakastóra hönd Guðs og staðfesti efnið sem Hann hafði í huga frá bók lífsins. Svo, eftir að Hann fann það, benti Hann á mig segjandi, „Jósef Kim!“ og þá skipaði, „Færið mér flösku Jósefs fyrir tårin hans, og eins líka táraflösku systur Shin, Sung-Kyungs til mín.“

„Þú hefir talið hrakninga mína, tárur mínum er safnað í sjóð þinn, já, rituð í bók þína.“ Sálmur 56:9) 1981 útgáfan.

Strax eftir að skipunin var gefin, á augnabliki, færði engill flöskurnar, en sumar voru stærri og sumar voru minni. Ég vissi ekki ástæðuna afhverju Guð bað um táraflösku djáknu Shin og mína, en undanfarið hefur hún verið að gráta oft á meðan hún bað, svo ég held að Guð vildi að ég staðfesti það með augunum mínum.

Eftir að sjá táraflöskurnar, var ég fær um að njóta þess að skoða um mörg húsanna í himnaríki, en þú getur ekki nema verið í lotningu af svakalegu stærð þess og skipulagi. Líkt og bambus spírir eftir regnfall, voru húsinn sprottinn út allstaðar og þau voru msimunandi lögun og stærðir. Líka, Guð gaf mér kórónu á höfuðið mitt, og það var ljómandi skínandi kóróna sem passaði fullkómlega á höfuðið mitt. Um leið og ég fékk þessa kórónu á höfuðið mitt, flæddi yfirgnæfandi gleði innan í mér og ég hljóp yfir allt til að halda áfram skoðunarferðinni.

Kafla 3: Heilags Anda Eitraðir Þyrnar

17. Febrúar, 2005 (Fimmtudagur)

Ræðu ritning: „*Sjálfkrafa ber jörðin ávöxt, fyrst stráið, þá axið og síðan fullvaxið hveíti í axinu. En þá er ávöxturinn er fullþroska, lætur hann þegar bera út sigðina, því að uppskeran er komin.*“ (Markúsarguðspjall 4:28-29) 1981 útgáfan.

* Fallandi í Svefn Í Örmum Jesú

Kim, Joo-Eun: Á meðan ég var biðjandi, kom Jesús og stóð frammi fyrir mér. „Jesús, Jesús! Ég útskrifaðist loksins úr grunnskóla í dag. Jesús, sem útskriftargjöf, plís taktu mig að heimsækja himininn,“ og við beiðninni minni svaraði Drottinn: „Í alvöru? Þegar þú biður duglega mun ég vissulega taka þig til himna. Svo biðu án þess að stöðvast.“ Ég byrjaði að kalla út til Drottins í bæn, og Hann hrósaði mér segiandi, „Sesama mín, þú ert biðjandi sérstaklega hart í dag. Ó, þú ert að gera vel!“

Ég byrjaði að iðrast til Jesú fyrir allar syndirnar sem ég hafði framið, og ég grét út til Hans þangað til ég var fullkornlega örmagna. Á þeirri stundu sat Jesús fyrir framan mig og sagði, „Sesama! Ert þú þreytt? Komdu til mín“ og þá faðmaði Hann mig. Hann lagði höfuðið mitt blíðlega niður á hnén Sín og sagði „Sesama! Þar sem þú ert svo uppgefin í dag, frestum heimsókninni þinni til himna fyrir næsta skipti; í staðinn, hvíldust í örmunum mínum“ og Hann byrjaði að klappa mér á bakið mitt. Ég spurði Jesú, „Jesús! Ef ég fell í svefn á meðan biðjandi munu þúkarnir ráðast á mig. Helduru að ég muni vera allt í lagi?“ Drottinn svaraði, „Ég mun vernda þig, svo hafðu ekki áhyggjur. Núna, kæra Sesama mín, farðu að sofa. Farðu að sofa...“

Ég féll inni djúpan svefn í hlýja faðmlagi Jesú.

* Þúkinn Úr Bíómyndinni „The Ghost Of A High School“

Jósef Kim: Á meðan tónlistin var að spila lofgjörðarlagið „Taktu á móti hinum Heilaga Anda,“ varð líkaminn minn eldbolti, og þegar tónlistin hægðist niður smám saman til milds lofgjörðarlags, varð bænin mín líka slök. Ég fann að ég var standandi í dimmu skólaanddyri líkt og í bíómyndinni „The Ghost of a High School.“ Skyndilega, frá fjarlægju, dimmu horni, stóð þúki kjurr klæddur í hvítan slopp með hárið hennar veifandi í vindinum. Uppá að sjá þúkann, breiddist kaldur hrollur yfir allan líkaman minn, og það byrjaði strax að ráðast á að mér í síkksakk hreyfingu með háum hávaða: „Bang, bang, bagn, og bang,“ og þá lét hún mig átti mig á. Andlit kvenkynspúkans var þakið með langa hárinu hennar, og ég var algjörlega skelfdur og hélt það væri að fara að líða yfir mig, en ég reyndi virkilega hart að tjá ekki óttann minn á andlitinu mínu. Þúkinn sýndi andlitið hennar rétt við enda neftsins míns, og hún opnaði Drakúla-líka munninn hennar með beittu vígtönnunum hennar rekandi út, og með augunum hennar og munninn blæðandi, kom hún í áttina að mér til að skelfa mig. Ég hrópaði út, „Í nafninu Jesús flýðu frá mér! Þú skítugi þúki!“ og einmitt þá skrækta þúkinn og hvarf burt.

Ég hélt áfram að biðja þegar hásæti Guðs byrjaði að birtast frammi fyrir augunum mínum, og það leit út líkt og Guð væri að undirbúa að gefa mér einhvað. Ég hugsaði, ‘Hvað mun Hann gefa mér þetta sinn?’ og ég var fylltur forvitni, svo ég einbeitti mér á að biðja duglegra.

* Risastórar Bókrollur Komandi Niður Frá Himnaríki

Ég gat séð óteljandi bókrollur í stórum stafla eins hátt og fjall frammi fyrir hásæti Guðs, og á meðal þeirra rúlluðu stærstu bókrollurnar um og í kring, komandi niður í áttina að sem ég var. Þykkleiki bókrollanna var hér um bil 3 fet og um 6 feta breiðar, og það leit út frekar stórt og þungt. Ég vissi ekki hvernig ég var að fara að grípa þessa bókrollu sem var að nálgast mig á svakalegum hraða. Fjórar skepnurnar fyrir framan hásæti Guðs tóku vandlega eftir með augun þeirra fest á því sem var að gerast.

Að síðustu, teygði ég handleggina mína út til að fá þessa stóru bókrollu en það skipti ekki máli hversustór ég var, ég greip það varla af því að það var svo þungt að ég féll næstum aftur. Bókrollan var hvít, en glitrandi með gulli, og það fór náttúrulega inni líkamann minn. Skriftnin á því leit svipað út og Hebreska. Á meðan ég var að lofa og hlustandi á ræðuna, komu óteljandi bókrollur af öllum stærðum niður stöðuglega í áttina til mín. Síðar á lágu

bókröllurnar á víxl í stóran stafla, svo ég vissi ekki hvað ætti að gera á tímum. Bókröllurnar fóru inni höfuðið mitt, bringu, munn og eins líka hendurnar mínar. „Vá! Ó minn! Hvað er að gerast?“ og ég var að tala út hátt án þess að vita það. „Pastor! Pastor! Það eru óteljandi bókröllur að koma niður frá háseti Guðs niður í líkamann minn einmitt núna!“

Þegar pastorinn heyrði röddina mína, kom hann í áttina til mín og með barnslegri forvitni sagði, „Í alvöru? Hey! Ekki bara fá þær allar fyrir sjálfan þig – deildu þeim með mér.“ Hann stóð þá beint fyrir framan mig og byrjaði að taka á móti bókröllunum sem voru ætlaðar fyrir mig. En skringilega, endurköstuðust bókröllurnar af pastornum og hver einasta þeirra fór inni líkamann inn. Ég sagði „Pastor! Það skiptir ekki máli að þú ert standandi fyrir framan mig. Þessar bókröllur eru gefnar til mín af Guði,“ og ég hló, en pastorinn tjáði vonbrigði.

Á þeirri stund sagði Jesús, „Pastor Kim hefur þegar fengið þær allar.“

* Amma Fangelsuð Í Gler Flösku Í Helvíti

Lee, Yoo-Kyung: Bara pastorinn og fjölskyldan hans voru að kirkju að hafa þeirri eigin þjónustu og biðjandi, en ég sterka þrá til að fara og biðja. Svo, ég fór til kirkju og tilbað og á meðan ég vað að biðja, kom Jesús til mín og tók mig skyndilega til heljar.

Jesús leiddi mig til staðar með mörgum glerflöskum, og innan í var margt fólk sem var hlaupandi um. Ég gat heyrt þau öskra út fyrir hjálp. Fyrir neðan flöskurnar voru rauðir heitir logar og fljótlega voru flöskurnar bjart rauðar, og fólkid í þeim leit út brjáláð.

Ég heyrði kunnuglega rödd á meðal þeirra sem hljómaði líkt og amma mín, og ég hélt að það væri að fara að líða yfir mig. „Yoo-Kyung? Kæra Yoo-Kyung! Það er svo heitt hérna! Ó ég er að kafna hérna inni! Plís bjargaðu mér. Viltu ekki hjálpa ömmu þinni frá þessum stað! Flýttu þér og spurðu Jesú um hjálp, flýttu þér!“ Amma mín æpti á mig innan úr flöskunni. Ég leit á hana og svaraði „Amma, amma! Hvað geri ég? Ó hjartað mitt! Þið skítugu púkar! Afhverju eruð þið pyndandi ömmu mína með eldi? Ama!“ Ég sárbað við Jesú: „Jesús“ Plís, bjargaðu ömmu minni, viltu ekki plís?“ og Hann sagði: „Yoo-Kyung! Það er hættulegt, svo ekki fara of nálægt flöskunni. Ekki vera of nálægt. Það er hættulegt, jafnvel fyrir þig!“ Jesús hélt höndunum mínum þéttilega svo að ég gat ekki labbað neitt nær í áttina til flöskunnar.

Sama hversu mikið ég sárbað, gerði Jesús ekki það sem ég bað, svo ég byrjaði að hrópa til Guðs. „Faðir Guð! Ó Faðir minn Guð! Plís bjargaðu ömmu minni, plís!“ en Guð Faðirinn sagði ekki eitt orð. Amma mín byrjaði að hlaupa um óðlega um leið og flaskan varð heitari, og fljótlega bráðnuðu fæturnir hennar oná botn flöskunnar, smám saman snúandi henni í svart af því að hún var að deyja. Röddin hennar dó niður til mjög lágrar tónhæðar. Skyndilega öskraði hún út hátt af því að hitinn var svo ákafur, og þá féll hún aftur. Amma mín hljóp um í hringi þangað til allir fótleggirnir hennar bráðnuðu niður og hún leit út fullkomnlega út af sínum huga.

Við hliðina á flöskunni var hornóttur púki gætandi og segjandi, „Hahahaha! Í dag hvöfum við ljúffengt kjöt til að éta einu sinni enn. Ég er svo hamingjusamur. Hahahahaha!“ og það hélt áfram að hlægja. Þessi sami púki stakk með hornunum sínum fólkid sem var raðað upp til að fara innan í flöskuna og þau féllu inn með öskri og hrópum.

Púkinn byrjaði að sleikja blóðið sem slettist á líkamann sinn segjandi, „Ljúffengt, virkilega ljúffengt!“ og hélt áfram að sleikja blóðið af. Púkinn olli skurðum og byrjaði að sjúga blóðið út, og þegar blóðið var farið mundu þeir sneiða fleirri sár, leyfandi meira blóði að hellast út, og héldu aftur áfram að sleika þau af. Það var slík hryllileg sjón, og ég vildi ekki sjá það, en ég gat ekki falið mig frá því. Ég snökkti stöðuglega út af ömmu minni. Ég var kæfð í sorg, svo Jesús reyndi að hugga mig segjandi, „Shsss, núna, þarna, þarna!“ og Hann reyndi að hugga mig fjórum sinnum. „Yoo-Kyung! Komdu núna og hættu að gráta. Hættu að gráta!“

En illu púkarnir stóðu fyrir framan flöskuna og dönsuðu hamingjusamlega fyrir framan þjáandi fólkid fyrir þá að sjá. Jesús sagði, „Yoo-Kyung! Förum til himna núna,“ og svo

ég fylgdi Jesú til himnaríkis og ég skildi eftir hryllilegu ímyndirnar af þjáningu ömmu minnar og sársaukafullu öskrunum. Þegar ég kom í hinaríki, borðaði ég þangað til nægju hjarta míns alla mismunandi ávextina sem Jesús gaf mér til að borða og þá snéri aftur til kirkju.

18. Febrúar, 2005 (Föstudagur)

Ræðu Ritning: „*Drottinn bænheyri þig á degi neyðarinnar, nafn Jakobs Guðs verndi þig. Hann sendi þér hjálp frá helgidóminum, styðji þig frá Síon. Hann minnst allra kornfórna þinna og taki brennifórn þína gilda. (Sela)*“ (Sámur 20:2-4) 2007 útgáfan.

Jósef Kim: Þegar tilbeiðslan byrjaði byrjaði ég að lofa þegar andlega sjónin mín opnaðist skyndilega upp, og í fyrstu var hásæti Guðs óljóst sýnilegt, en fljótlega varð það kristal skýrt. Ég heyrði rödd frá Föður Guði segjandi, „Þú munt vera minn þjónn og gera mitt verk; þess vegna, mun ég gera þér fært að sjá skýrt og alltaf andlega sviðið með augunum þínum. Ekki verða hrokafullur, heldur vertu auðmjúkur til enda.“

Líka, hafði okkar himneski Faðir einhvað í Sinni máttugu hendi, og það var gullin kóróna með mismunandi gimsteinum skreytandi það – sem Guð sjálfur setti á höfuðið mitt. Um leið og gullna kórónan var á höfðinu mínu fann ég rafmagnsflæði, og af því að kórónan var skínandi svo bjart, gat ég ekki séð það réttilega.

* Niðurkoman Af Öllu Herklæði Guðs

Svakalegur ljómi var skínandi frá hásæti Guðs þegar gullinn ljómi af sverði hins Heilaga Anda byrjaði að koma hægt niður, og ég hugsaði ósjálfrátt með sjálfum mér, ‘Ó! Þetta hlýtur að vera sverð Andans sem ég hef bara heyrt um.’ Ég mundi eftir að lesa Efesusbréfið 6 fyrir einhverjum tíma og þráði að fá sverð Andans, svo ég bað einlæglega um það. Og núna var þetta sverð Andans að koma niður í áttina til mín! Sviðsmyndin sem ég ímyndaði mér var að gerast rétt fyrir framan augun mín.

Ef það var mögulegt, vildi ég eiga öll herklæði Guðs. „*Klæðist alvæpni Guðs, til þess að þér getið staðist vélabrogð djöfulsins.*“ (Efesusbréfið 6:11) 1981 útgáfan. Skínandi gullsverð Andans hélt áfram að koma niður beint til mín, og skyndilega sagði hugsun við mig að ég þyrfti að gleypa sverðið, svo ég opnaði munninn minn opinn vítt. Sverðið fór inn gegnum munninn minn og var staðsett í maganum mínum. Óvænt, varð ég ekki sjúkur eða sleginn með sársauka.

Einhvað annað byrjaði að koma niður, og það var frábær skjöldur sem leit út líkt og það væri gert úr gulli, og það var skínandi svo bjart um leið og það fór líka inní líkamann minn. Nokkur önnur sverð andans komu niður frá að ofan og einu sinni enn gleypti ég þau upp. Ég sá líka hjálma sem hershöfðingjar úr sögu okkar voru með í stríði. Ég hugsaði, ‘Ó! Þetta hlýtur að vera hjálmur hjálpræðisins. Þessi hjálmur hjálpræðisins fór inní líkaman minn.

Fylgjandi þessu, kom skjöldur trúarinnar niður með mismunandi ljósum samræmislega skínandi frá því – svo mörg gullin ljós lýsandi upp mjög svo bjart. Þessi skjöldur fór líka inní líkaman minn. Skórnir til að vera mátaðir með fúsleikanum sem kemur frá fagnaðarerindi friðarins voru svipaðir stígvélum gerðum úr gulli, og eins líka brynja réttlætisins og belti sannleikans voru gerð úr gulli.

Lítilli stund seinna var lifandi hlutur að hlaupa um allt og það réðst á í áttina að mér, og ég áttaði mig á að það var svakalega stór hvítur hestur. Án nokkurs ótta eða hikunar, á augnabliki hoppaði ég á bakið á árásandi hvíta hestinum og hesturinn byrjaði að fljúga yfir allan skýjahimininn. Ég fann slíka algjöra gleði, og ég get ekki útskýrt það í orðum hvað þessi

hamingja fannst líkt og. Á meðan ég var ennþá fljúgandi á hvíta hestinum, kom einhvað stöðuglega niður frá háseti Guðs til mín. Ég sá gullinn poka og það innra var fyllt mat og drykkjum. Líka, kom Kínversk persóna niður hægt, og ég teygði hendurnar mínar út til að grípa það til að setja það öryggislega á bringuna mína.

„*Takið umfram allt skjöld trúarinnar, sem þér getið slökkt með öll hin eldlegu skeyti hins vonda.*“ (Efesusbréfið 6:16) 1981 útgáfan. Eins og er minnst á, var ég að vera undirbúinn fyrir framtíðina, eldlegu orrusturnar við púkana. Það voru svo margir sigurfánar að koma niður frá himnum sem fóru inní líkamann minn, og eins líka kort af heiminum sem fór strax inní munninn minn. Lúðurinn, sem táknar góðu fréttirnar af Fagnaðareringinu, gerður úr gulli, fór líka inní munninn minn.

Næst, til að ráðast á illu púkana í bardaga byrjuðu alls konar vopn að koma niður frá himnum, og það voru sverð og spjót af hverri stærð, axir, tví-eggjuð sverð, járn hamrar, stjórnandi hershöfðingja leppur, úthlutandi plága, þrjú-hvíslað spjót, skæri, loft rífflar, raflostar verkfæri, bogi og ör, handfest vífta, bækur, ernir, sjánaukar, flugskeyti, fallbyssur, eldvarpa, flugvél, herskip, stjórnur, stólar, regnbogar, skeiðar, matprjónar, kúluspil, og mörg óteljandi önnur – komandi óstöðvandi niður.

Ég vildi vita og staðfesta ástæðuna við himneska Föðurinn afhverju mér var gefinn öll þessi vopn, og svo ég spurði einu sinni meir: „Himneski Faðir minn! Afhverju gefuru mér svo mörg mismunandi vopn?“

Við þessi svaraði Guð, „Þú munt vera að ferðast yfir allan heiminn til að bjarga mörgum týndum sálum. Þetta er ástæðan afhverju ég er að gefa þér þessi vopn. Líka, í stuttum tíma munt þú vera að berjast við konungspúkann, Satan, og þegar þú berst við púkana muntu þurfa slík vopn, og ég mun gefa þér meiri kröftug vopn. Þú munt fá logandi eld hins Heilaga Anda, og rafmagn. En, ef þú verður hrokafullur og spilltur mun ég draga til baka allar þínar getur sem ég hef gefið þér, og þú munt missa gjafirnar til einhvers annars, svo haltust auðmjúkur til enda og ekki verða hrokafullur! Skilur þú?“ Til viðbótar, lofaði Guð að hella niður öllu himnesku gjöfunum sem ég mun þurfa í þjónustunni minni í framtíðinni sem pastor.

Stuttlega eftir, komu 12 englar niður með vagn leiddan af hvítum hesti, og þeir lýstu yfir að sérstöku gjafirnar sem þeir færðu væru beint frá Guði, og þá fóru gjafirnar inní líkamann minn. Þessar gjafir stóðu fyrir Guðs orði meira en nokkrar aðrar gjafir sem ég hef fengið, og margar, mismunandi stærðir af sverði Andans fóru sérstaklega inní líkamann minn þetta sinn.

Líka, rúllað-upp teppi skínandi í rauðleitu litbrigði kom nður fyrir framan mig, en strax þegar teppið breiddist opið byrjuðu tonn gimsteina að hellast út af því. Mér leið líkt og ég væri aðalpersónan í sögubók. Það var verðmætt dýrgripabox sem greip augun mín, svo þegar ég opnaði það, streymdi blindandi ljós út og ég hélt það væri að fara að líða yfir mig.

Allir þessir hlutir voru svo skýrt sýnilegir mér, og mér leið eins og ég væri í trans af því að það sem ég sá var svo fallett, að ég var um það að missa meðvitundina mína.

* Viðvörðun Jesú Um Þjáníngar Sem Við Munum Pola Í Helvíti

Systir Beak, Bong-Nyo: Jesús sagði, „Til að umbreyta Pastor Kim, á undan nokkru, mun Ég færa hann til heljar og í 3 ½ ár mun hann vera fangelsaður þar, og hann mun upplifa þjáníngar heljar af fyrstu hendi.“ Pastor Kim svaraði í áfalli: „Nei Drottinn, plís nei! Þú veist að ég er hugleysingi að innan! Ólíkt því sem mitt ytra lýsir, ég er blíður, vingjarnlegur að innan, og auðveldlega hræddur!“ Einmitt þá sprakk Jesús úr hlátri, segjandi, „Þú ert sterkari en þú heldur, og Ég veit svo.“ Pastor Kim og fjölskyldan hans eru mjög skemmtileg stundum. Hann sýnir aldrei hversu þreyttur hann er; í staðinn, þegar Ég vitna yfir-flæðandi hamingjuna sem hann smitar út frá sér, hef ég verið öfundsjúk út í hann á meira einu tilefni.

Undanfarið hef ég tekið eftir að Jesús er stöðugur gestur í heimili pastors. Þegar ég spyr Drottinn hvar Hann sé, segir Hann mér oft að Hann sé að húsi pastors, og ég fæ bara að heyra Hann tala til mín.

* Sárbeiðni Pastor Kims

Eiginkona Pastors, Kang Hyun-Ja: Jesús sagði við Pastor Kim, „Þú ert pastor, en þú hefur líka ábyrgðina að skrifa bækurnar fyrir heiminn til að lesa; þess vegna, verður þú persónulega að upplifa hvað hel er líkt og. Líka, þetta mun leyfa þér að gefa nálæga athygli og átta þig á hlutum sem þú verður að leiðrétta, svo héðan í frá vertu fastlega undirbúinn og tilbúinn. Þú verður sérstaklega að heimsækja þar sem mínir föllnu þjónar enda uppi, og þú munt þjást stórlega frá mismunandi stöðum heljar, byrjandi frá botninum.“ Með því sögðu, var Pastor Kim titrandi ofsafengið í ótta.

Jesús leyfði okkur að fatta og vita afhverju Hann frestaði Pastor Kim og minni gjöf andlegrar sjónar, og það var af því að við höfðum syndgað með því að uppljóstra leyndarmálinu.

Pastor Kim talaði í þrjúskufullum raddartón segjandi, „Jesús! Plís nei. Afhverju verð ég að þjást sársaukanum bara út af þeirri staðreynd að ég er pastor? Það er ekki sanngjarnt. Jesús, ef þú ferð virkilega með mig á þann hátt, mun ég hætta að skrifa bókina. Ég vil virkilega ekki fara til heljar!“ og hann hrópaði. Þá svaraði Jesús með fastri rödd, „Pastor Kim! Vertu sterkur. Afhverju hefuru svo mikinn ótta?“ Og Jesús fullvissaði hann.

Jósef og Joo-Eun voru að hlusta á við hliðina á mér, og svöruðu. „Pabbi! Ert þú virkilega pastor? Afhverju ertu að segja alla þessa veiku hluti? Virkilega.....“ Þegar krakkarnir okkar gáfu sínar skoðanir, var stolt pastors meitt, og andlitið hans leit óhamingjusamt út. Okkar Jesús tjáði samúð og kærleika og huggaði hann. „PastorKim! Ég mun gefa þér styrkinn, svo ekki hafa áhyggjur sjálfur of mikið! Ég mun minnka sársaukann sem þú munt verða að sjást.“

Á augnablikinu muntu ekki sjá og skilningarvit líkama þíns munu vara finna stungu, og Hann fullvissaði að bæði pastorinn og ég munu upplifa svipaðar skynjanir. Báðum okkar var svakalega létt og hleyptum út andvarpi.

* Mannlega Eðli Jesú

Sá Jesús sem við upplifðum sýndi svo miklu meiri manngæska heldur en við höfðum búist við, sýnandi hlýju, og þrátt fyrir að vera andi, er Hann tilfinningasamur. Jafnvel þegar við höldum ekki fastlega Biblíunni til að fara að vitna, og hvert sinn sem við erum andspænis erfiðleikum og þjáumst frá örmögnun, finnur hann elskandi samúð fyrir okkur og hugar okkur ríkurlaga. Sem sonur Guðs, ríkir Hann yfir allri sköpuninni með yfirvaldi, en hvert orð sem Hann talar til okkar bræðir hjörtun okkar. Það er jafnvel ekki ein persóna sem mundi ekki vera hreyfð af slíkum kærleika sem getur verið fundin svo djúpt innra. Jesús er mjög næmur við tilfinningum og Hans manngæska yfirflæðir.

Við höfum oft tilhneygingu til að sjá Jesús bara sem dómara og þekkja Hann bara sem Heilagan Drottinn. Þetta þýðir ekki að ég sé að stinga upp á að þú horfir á Heilaga Drottinn okkar kæruleysislega eða léttilega.

Fyrir flest okkar, gætu venjulegir Kristnir eða kirkjan ekki vitað, en Jesús hefur mjög mikið skyn af húmor. Líka, þegar við erum í uppnámi og grátandi mun Hann gráta með okkur, og hryggjast með okkur, og þegar við erum hamingjusöm gleðst Hann með okkur. Hann er Heilagur, en mig mundi líka það að tjá að Drottinn okkar er ofsalega afbrýðisamur þegar það er skipt um Hann með því sem við erum óhóflega upptekin af með hlutina af þessum heimi.

Þess vegna, lifir fjölskyldan okkar daglega og er sérstaklega varkár svo að við völdum

ekki vonbrigðum eða særum okkar Þrenningar Guð. Þegar við erum að leiða samræður, verðum við viss um að við skiljum ekki eftir tal um okkar Himneska Föður, Jesús eða hinn Heilaga Anda. Jesús og hinn Heilagi Andi – sjáandi að við séum frátekin – eru alltaf við okkar hlið og leyfa okkur að sjá þá, og þeir hella niður öllum eldinum og orkunni uppá líkama okkar. Til viðbótar, eftir að fá gjöf andlegu sjónarinnar byrjuðum við að upplifa marga óvænta, átakanlega og ómímyndunarlega hluti á daglegum grunni.

* Húmor Jesú

Fjölskyldan okkar var sitjandi um og deilandi samræðum um himnaríki, og deilandi okkar skoðunum um Jesú og hinn Heilaga Anda þegar við áttuðum okkur á að rýmið var fljótlega fyllt með Jesú, Heilögum Anda og englunum að njóta samræðanna okkar.

Jesús sýndist sérstaklega í skapi til að grínast um með eiginmanninn minn, Pastor Kim, og byrjaði að tala. „Pastor Kim! Þú ert pastor og hefur mikla trú, þess vegna verður þú að þjást miklum sársauka svo að andlega sjónin þín muni opnast fljótt upp – svo hvað heldur þú? Ert þú tilbúinn að fara einmitt núna?“ Jesús bað Joo-Eun að skila þessari spurningu til hans.

Við þessu, hoppaði eiginmaðurinn minn upp í áfalli, hrópandi, „Ó, Drottinn! Ertu að fara að byrja á þessu aftur? Afhverju helduru áfram að hræða mig?“ og við hlógum öll við viðbragðinu hans. Jafnvel þótt það sem Jesús var að spurja sýndist líkt og grín, var þar hulinn sannleikur í því sem Hann var að segja.

Jesús útskýrði að það var stór munur á því að einfaldlega heimsækja hel og í raun og veru upplifa hel, og eina leiðin til að skrifa bækurnar án þess að málamiðla þær væri að finna sársaukann og persónulega upplifa raunveruleikann af þjáningunni. Þessi leið er eina leiðin til að nægja bókanna mundi vera ósvikin, og Pastor Kim mundi vera tilbúinn að vera hagnýttur máttuglega í framtíðinni. Eftir þessa útskýringu byrjaði pastorinn að vera skelfdur. Drottinn hélt áfram, þetta skipti beint til mín, „Þar sem þú ert eiginkona pastorsins og ert á sama báti, þess vegna, mundi það ekki vera skiljanlegt að þú verðir líka með honum í að upplifa hel?“ Ég var svo hissa að ég hrópaði, „Jesús! Ég er virkilega einhver sem verður auðveldlega hrædd. Ég er sérstaklega skelfd við hel. Ég er veikur þjónn og mun ekki endast jafnvel eina mínútu eða eina sekúndu,“ og einmitt þá sprakk Jesús úr hlátri, segjandi „Ó nei, nei – Ég held ekki svo! Þú ert sterk.“ Fljótlega var Pastor Kim við hliðina á mér hlægjandi og glaðlega sammála Drottni til að stríða mér. „Hahahaha! Drottinn þú hefur svo rétt fyrir þér. Systir Kang, Hyun-Ja er miklu sterkari en hún lítur út. Líttu bara á framhandlegginn hennar. Lítur hún ekki líkt og hún geti ollið einhverjum alvarlegum skaða með þeim á þessum púkum?“

Ég reyndi að nota barnslega rödd og þokka og sárbað, „Ó Jesús! Þetta er ekki rétt. Þar sem ég er svo hrædd, mundi mig líka að bara taka eftir ef ég má, plís?!“ Svo Jesús svaraði, „Allt í lagi, allt í lagi, eins og þú óskar! Ég mun leyf þér að taka eftir bara.“ Ég var hrópandi af gleði.

Svo pastor sat við hliðina á mér og með sínum litlu augum starði niður á mig og sagði, „Hey, hvar er tryggðin þín? Á meðan þin elskaði eiginmaður er að þjást í hel, ættu öll ár ástar og tryggðar að leyfa þér að segja, ‘Elskan! Ég mun vera rétt við hliðina á þér, svo hafðu ekki áhyggjur! Við munum lifa og deyja saman,’ en hvað? Þú ert svo hamingjusöm að þú munt ekki vera að þjást sársaukanum í helju? Maður... hvað get ég sagt,“ og hann hló góðlátlega.

„Pastor Kim! Ekki hafa áhyggjur. Jesús mun vera með þér og vernda þig, svo best af lukku til þín í helju!“ og um leið og ég sagði þetta, sprakk Jesús í háan hlátur, „Hahahaha!“ Krakkarnir sögðu í einingu, „Pabbi! Þú ert í miklum vandræðum!“ og byrjuðu að hlægja.

Skyndilega, var það greinilegt að pastorinn var skelfilega áhyggjufullur um hvaða upplifanir hann muni þola í helju. Jesús fór einu skrefi lengra og sagði, „Héðan í frá, verður

Pastor Kim að undirbúa hugann sinn útí gegn og fara jafnvel dýpra inní bæn.“ Pastorinn spurði spurningu: Jesús! Þegar ég er fangelsaður í helju og þjáist miklum sársauka, munu launin mín á himnum verða meiri?“ Jesús útskýrði að ástæðan fyrir þjáningunum væru ekki fyrir launin, heldur til að skrifa réttilega bækurnar af þeim upplifunum. Líkamlega baráttan sem pastor yrði að þola á meðan verjast við púkana var hans skammtur trúar sem hann yrði að fullkomna. Þegar það er búið mun hann fá laun.

Jesús hvatti Pastor Kim fyrir líkamlegu þjáningarnar sem hann verður að upplifa í helju í nánu framtíðinni, og Hann sýndi Joo-Eun hús pastors á himnum. Joo-Eun sagði frá að hús Pastor Kims var þegar 900 hæða hátt og mitt var upp 700 hæðir og óteljandi englar voru uppteknir í smíði af húsinu.

* Andlegi Klefa Síminn Og Texta Skilaboðin

Pastor Kim sárbað, „Jesús! Plís vektu kirkjuna okkar,“ og skyndilega byrjaði andlegi klefasími pastors að hringja. Klefasími Pastor Kims hafði texta skilaboð frá Jesú varðandi beiðnina, og það sagði einfaldlega að fara út að vitna fyrir fólki væri ekki auðvelt, þess vegna, verðum við að fara út undirbúandi sjálf okkur með mikilli bæn og með krafti gefnum til okkar frá að ofan. Krakarnir staðfestu þetta líka með þeirra andlegu augum. Jesús hrópaði út hátt að Kirkja Drottins muni vera vakin og vaxa, þess vegna verðum við að biðja og boða fagnaðarerindið duglega.

19. Febrúar, 2005 (Laugardagur)

Ræðu Ritning: „Ég skíri yður með vatni til iðrunar, en sá sem kemur eftir mig, er mér máttugri, og er ég ekki verður að bera skó hans. Hann mun skíra yður með heilögum anda og eldi. Hann er með varpskófluna í hendi sér og mun gjörhreinsa láfa sinn og safna hveiti sínu í hlöðu, en hismið mun hann brenna í óslökkvanda eldi.“

(Matteusarguðspjall 3:11-13) 1981 útgáfan

Kim, Jósef: Þegar ég loka augunum mínum eða er í bæn get ég séð hásæti Guðs mjög skýrt frammi fyrir mér. Einmitt nokkrum dögum áður var ég þjakaður þegar ég heyrði upplifanir þeirra með andlega sjón, af því að ég fékk ekki ennþá gjöf andlegu sjónarinnar, og með öfund og depurð sat ég oft einn í einu horni kirkjunnar með tár í augunum mínum. Núna er ég fær um að sjá hásæti Guðs kæft í tignarlegum ljóma frammi fyrir augunum mínum. Það var miklu meira blindandi en sólarljósið, tíu þúsund sinnum bjartara.

Ég reyndi hart að sjá hásæti Guðs skýrar með augunum mínum, en hvert skipti sem ég reisti höfuðið mitt til að líta á upplýsandi ljómann og tign hans beygði ósjálfrátt höfuðið mitt og ég var ófær um að sjá það skýrt. Ég gat séð svolítið af svakalegu hnjúnum og fótunum. Guð er máttugur og ámælanlega risastór. Frammi fyrir hásæti Guðs eru fjóru skepnurnar þar með grimmu störunar sínar, og þær litu í áttina sem ég var og augun þeirra rúlluðu um allt (**Opinberunarbók Jóhannesar 4:6**). Líka, það voru mismunandi ljós skínandi frá hásætinu og litblæir þeirra voru óskýrir, en þau litu út líkt og óvenjuleg litbrigði regnboga.

* Gullinn Vegur Að Tengjast Til Himnaríkis

Ókunnugt, sérstakt gullið ljós byrjaði að birtast bjart frammi fyrir mér, svo ég gaf nálæga athygli til þess sem var að vera opinberað. Án þess að hugsa hrópaði ég, „Vá, það er vegurinn til himna!“ Frá þar sem ég var standandi, hef ég aldrei séð neitt líkt og endalaus

vegurinn leiðandi upp til himnaríkis. Jafnvel þessir í kirkju með þeirra andlegu gjöf sjónar hafa ekki séð þennan veg leiðandi til himna, en Guð sýndi það til mín skýrt og nákvæmlega.

Breidd vegarins var ekki mjög víð, en það leiddi beint til hásetis Guðs, og gullni vegurinn byrjaði rétt undir nefinu mínu. Gullnu ljósin héldu áfram að skína, og frá fjarlægð voru einhverjir hlutir að koma í áttina að minni átt.

* Himneski Fjarsjóðurinn Nauðsynlegur Í Þjónustu

Hvað sem kemur niður frá himnum, sama hvað það er, skín svo bjart og þegar ég reyni að líta á það með augunum mínum get ég erfiðlega opnað augun mín vegna þess að það skerst í augun, og ég er að giska að það muni skaða sýnina mína. Hlutirnir sem ég sá frá fjarlægð voru ennþá að keppast í áttina að mér, og því nær sem þeir nálguðust, voru þeirra eiginleikar mjög skýrlega opinberaðir. Þar voru þrír eða fjórir himneskir englar dragandi gullna vagninn, og að höfuð leiðandandanum var hestur eins hvítur og snjór um leið og englarnir héldu snörunni líkt og þjálfarara og leiddu vagninn niður.

Innan í gullna vagninum voru mörg rauð, umbúðar fatefni, og ég var óþreyjufullur að sjá hvað var innan í fatefninu. Um leið og þeir komu, færðu englarnir pakka frá vagninum og töluðu kurteysislega. „Kveðjur, Bróðir Jósef! Guð skipaði okkur að skila þessu til þín, þess vegna erum við hér. Bróðir Jósef þú munt vera viðriðinn í þjónustu sem pastor og Guð sagði að allir hlutirnir sem eru nauðsynlegir fyrir þig í þinni þjónustu eru hérna í. Plís hagnýttu þá viðeigandi.“

Ég byrjaði að opna hvern pakkann einn af öðrum um leið og englarnir færðu þá til mín, og innan í, yfirflæðandi, voru alls konar dýrgripir og dýrmætir fjarsjóðir í óhugsanlegum skömmtum, og hver þeirra var ljómandi skínandi. Jafnvel eftir að englarnir og vagninn fóru aftur upp til himna héldu pakkarnir áfram að hellast niður. Guð hellti óstöðvandi niður á mig.

Ég spurði himneska Föðurinn: „Himneski Faðir! Afhverju ert þú að gefa mér slíkar ómetanlegar gjafir? Ég veit ekki hvað á að segja.“ Jesús stóð við hliðina á mér og mæltist til blíðlega, „Jósef! Þú munt standa frammi fyrir öllum heiminum sem þjónn Drottins og þú munt vera notaður á máttugan hátt! Þess vegna, ekki verða hrokafullur, heldur vertu auðmjúkur til enda. Ekki vera leiddur afvega og verða spilltur. Þessar eru gefnar þér svo að þú getir gert miklu meira fyrir mitt nafn svo taktu þær og notaðu þær viturlega. Þú munt vera áberandi persóna og munt vera stórleg áhrif í heiminum!“

Eftir það, héldu margir aðrir pakkar af ókunnum gjöfum áfram að koma niður til mín. Ég byrjaði að opna munninn minn líkt og ég væri borðandi mat og gleypti allar gjafirnar sem fóru þá inní magann minn ein af öðrum. Þegar ég sá sjálfan mig með andlegum augum, var ég svakalega þrútin og feitur af því að ég gleypti svo magra hluti.

*Snert Af Jesú

Systir Kang, Hyun-Ja: Í dag var skyndilega ráðist á mig af depurð, svo ég byrjaði að hrópa út í bæn, og eins og ef myndavélaljós var að glampa, byrjaði ljós að glampa á og af nokkrum sinnum. Ég var skyndilega hissa, svo ég ákvað að spurja dóttur mína sem var að biðja við hliðina á mér.

Stuttum tíma síðar fann ég einhvern að einbeita sér og stöðuglega snerta mig á höfuðið mitt, bak og hendur. Jósef og Joo-Eun sögðu kaldhæðnislega, „Mamma! Ert þú að reyna að stríða einhverjum? Einmitt núna er Jesús sá sem er að snerta þig. Veistu það ekki?“ og þau ávítuðu mig. Svo ég ákvað að spurja Jesú og Drottinn sagði mér að ekki hafa áhyggjur og að halda áfram að biðja.

*Haak-Sung Hittir Móse

Lee, Haak-Sung: Á meðan ég var að biðja kom Jesús og tók mig til himna, og ég hitti loksins Móse sem mig hefur langað að hitta. Um leið og ég hitti Móse hrópaði ég af toppi lungnanna minna: „Móse, herra! Móse herra! Mig langaði að hitta þig svo mikið!“ Móses svaraði, „Ah-ha, Bróðir Haak-Sung! Það er indælt að hitta þig,“ og hann tók í hendina mína.

Móses hélt áfram: „Eins og er í himninum er útbreitt tal um Kirkju Drottins. Ég vildi sérstaklega hitta Pastor Kim, Yong-Doo, en afhverju er hann ekki hér? Í staðinn, afhverju hefur þú komið til mín í staðinn, Bróðir Lee?“ Mér leið niðurlægður af athugasemd hans og vissi ekki hvað ætti að gera. Móse sagði að margir frægir, trúfastir þjónar frá Biblíunni eru að bíða eftir að hitta Pastor Kim og ég var beðinn um að skila þessum skilaboðum til að hvetja hann að fá fljótt gjöf andlegu sjónarinnar, svo að þeir geti hist í himninum.

Á þeirri stundu, var Jesús að hlusta á þessar samræður, Hann talaði skyndilega hárr segjandi, „Ég er sá mesti!“ og bæði Móse og ég beygðum strax höfuðin okkar niður.

Ég snéri aftur í kirkju, og eftir að ég kláraði að biðja, skilaði ég því sem Móse sagði, og pastor sagði: „Haak-Sung! Ég er pastor líttillar byrjunar kirkju og ég er enginn mikilvægur, svo afhverju mundu miklu þjónarnir vilja hitta mig? Ég get ekki skilið það.“ Á þeirri stundu stóð Jesús við hliðina á mér og endurtók enn einu sinni það sem Hann sagði í himninum: „Ég er meiri en nokkur áberandi þjónn frá Biblíunni!“

21sti Febrúar, 2005 (Mánudagur)

Ræðu ritning: „*Þér elskaðir, látið yður eigi undra eldraunina, sem yfir yður er komin yður til reynslu, eins og yður hendi einhvað kynlegt. Gleðjist heldur er þér takið þátt í píslum Krists, til þess að þér einnig megið gleðjast miklum fögnuði við opinberun dýrðar hans.*“ (1 Pétursbréf 4:12ö13)

* Frú Kang, Hyun-Ja og Systir Beak, Bong-Nyu, Innrás Frá Illum Öndum

Pastor Kim, Yong-Doo: Eiginkonan mín og Systir Beak, Bong-Nyu báðu fyrir gjöfinni að hafa þeirra andlegu augu opnuð. Þær byrjuðu að biðja síðustu nótt og höfðu klárað þennan morgun um kl. 9. Hugsunin að fara heim hlýtur að hafa runnið frá hugum þeirra; þær héldu áfram að ræða saman við hvora aðra. Þær höfðu beðið alla nótt. Þær ættu að sofa og hvílast, en þær virtust ekki uppgefnar. Þær héldu bara áfram að ræða saman við hvora aðra.

Ég lét þær vita að Drottinn muni veita þeim opnuð andleg augu og með öllum öðrum gjöfum á rétta tímanum. Ég sagði þeim að stöðva að tala um málefnið. Því meir sem maður talar, því meiri möguleiki á varnarleysi fyrir illu andana að gera árás. Þess vegna, hafði ég ráðlagt þeim að hætta og fara heim og hvílast. Samt sem áður, héldu þær áfram að sitja næst hvorri annarri og ræða saman óstjórnlega. Það var ekki merki um að þær voru að stoppa. Ég yfirgaf þær treglega og fór heim og svaf. Eiginkonan mín kom heim eftir langann tíma. Þá kom slysið fyrir.

„*Gefið djöflinum ekkert færi.*“ (Efesusbréfið 4:27) 1981 útgáfan

„*En allt fari sómasamlega fram og með reglu.*“ (1 korintubríf 14:40) 1981 útgáfan

„*Hlýðni er betri en fórn, eftirtekt betri en hrútafeiti.*“ (1 Samúelsbók 14:22) 2007 útgáfan

Eftir að Systir Beak, Bong-Nyu hafði yfirgefið eiginkonuna mína, var það um hádegi sem hún stefndi heim. Um þann tíma, var hún að klifra niður stigann, óþekktur hópur af

myrkum illum herafra réðst á hana. Þeir vöfðust utan um líkaman hennar og létu hana falla.

Upphaflega, höfðu illu andarnir beðið og sveimað um hana. Þegar þeir fundu varnarleysi, snérust þeir fljótt eins og hvirfilvinds hvirfilbylur á miklum hraða. Þeir létu hana svima. Jafnvel þótt henni var að svima og varð að sitja á stiganum, reyndi hún að halda sinni jörð, kreppa saman tönnunum sínum. Með þeirra fulla styrk, ýttu illu andarnir henni, og hún rúllaði niður til enda stigans. Sem afleiðing, braut hún bakið sitt og var tekin til spítalans. Hún varð að hafa aðgerð sem festi bakbeinið hennar með stáli. Þetta slys var ollið af óhlýðni og svolftið af sjálfsánægju.

Jesús læknaði hana ekki persónulega, heldur hafði Hann sagt henni að fá aðgerð. Þegar við spurðum afhverju Drottinn mundi ekki lækna hana og í staðinn fara til spítalans, sagði Hann að það byggist á trú persónunnar. Stundum mundi Drottinn persónulega lækna fólk, en Hann mundi líka nota lækna fyrir lækniseftirlit. Læknar eru notaðir af Honum sem leið til að meðhöndla og lækna fólk.

„Heilaga Bong-Nyu hefur sum svæði sem þurfa að vera metin. Það eru sum svæði þar sem óhlýðni er vandamál. Þetta skipti hafði illi herafllinn fundið og fangað mörg varnarleysi. Þegar pastorinn talar til safnaðarins, verða þeir að hlýða. Pastor Kim, ekki hafa áhyggjur, en heimsóttu hana og skilaðu skilaboðunum mínum. Skilaboðin mín eru minn vilji fyrir hana. Enn fremur, segðu henni að auðmýkja sjálfa sig jafnvel meir.“

Drottinn ámælti eiginkonuna mína. „Þegar tíminn kemur, eru andlegu augun þín að fara að vera vissulega opnuð. Afhverju ertu svo óþolinmód? Andlegu augun þín hafa ekki opnast af því að það eru ennþá andleg umræðuefni sem þú ert ekki meðvituð um. Seinna, munt þú náttúrulega vita svarið við hverju ég er að vísa til.“

Systir Beak, Bong-Nyu er virkilega óstoppandi persóna. Venjulega, verða aðrir trúaðir sem mæta Satan frosnir og óframfærnir. Þeir verða hræddir og munu ekki dirfast að skora á óvin þeirra. Samt sem áður, er Systir Beak Bong mjög djörf og blikkar jafnvel ekki einu sinni augunum sínum á neinum stað í hel. Hún er mjög sterk og hugrökk. Hún hefur smám saman haft áhrif á hina safnaðarmeðlimina til að verða djörf fyrir her Jesú. Allir meðlimirnir hafa orðið hugrakkir hermenn.

Ég fór til spítalans til að heimsækja Systur Beak, Bon-Nyu. Þegar ég kom þangað, sagði hún strax, „Pastor, mér þykir það svo leitt að ég hafði óhlýðnast þér.“ Hún sagði mér síðan að aðgerðin hennar hafði farið vel. Þegar hún hafði fallið, brotnaði mænan hennar. Tveir hryggjaliðir hennar höfðu brotnað og rifist í gegnum holdið hennar. Hún hafði bara verið að fá aðgerð sem festi bakið hennar með stálstöfum. Hún hafði sex stálstafi í bætt inni bakið hennar, þrjá stálstafi fyrir hvern hryggjalið.

Ég var mjög forvitinn um afhverju þetta var leyft að eiga sér stað fyrir eina óhlýðni. Hún lifði í fátækt og mér fannst það svo leitt fyrir hana. Hvernig mundi hún þekja spítalareikningana og aðgerðina? Hún var mjög aumkunarverð.

Drottinn horfði á hljóðlát í miðjunni á okkur. Eftir langan tíma, byrjaði Hann að útskýra. Nákvæmlega, byrjaði Hann að útskýra að hver atburður sem kæmi fyrir einhvern hefði ákveðna ástæðu og undirliggjandi orsök.

* Leið Drottins, Hvernig Jesús Hreyfist

Frú Kang, Hyun-Ja: Hjartað mitt var í kvölum í langann tíma eftir að Systir Beak, Bong-Nyu hafði orðið harkalega slösuð af árásum illa herafllans. Ótrúleg depurð hafði komið uppá mig. Mér fannst ég ábyrg fyrir slysinu. Ég var óþolinmód og það var ég sem ýtti okkur í flýti. Ég þráði að okkar andlegu augu yrðu opnuð svo mikið. Ég iðraðist stöðuglega aftur og aftur. Jesús hafði þegar vitað að hjartað mitt var í kvölum. Hann huggaði mig með því að strjúka hausnum mínum og baki.

Í síðdeginu, bað ég hljóðlátlega í litla herberginu okkar og í gegnum gluggan skein geysilega hraður ljósgeisli niður. Í miðju ljósinu, hafði Jesús komið. Hvenær sem Jesús gerir

inn gönguna Sína, skín ljósgeisli niður. Það er líkt og leysergeisli. Það sýnist líkt og Hann sé að ferðast tafarlaust á óímyndanlegum hröðum. Það eru engar aðrar verur sem geta ferðast líkt og Jesús. Jesús er hraðari en hvers konar ljós, slíkt eins og sólargeislarnir eða lýsingin frá vasaljósi. Hann er ekki bara hraðari, heldur ferðast Hann með nákvæmni.

Út í gegnum lífið mitt, hefur Jesús alltaf verið með mér, Hann sýndi mér mjög sérstaka sviðsmynd. Ég fattaði loksins hvernig Drottinn ferðast um heiminn svo hratt. Hann ferðast eins hratt og glampi. Áður, hafði ég óljóst hugsað um hugmyndina. En núna, skil ég sannarlegameð vissu og ég trúí því með hjartanu mínu. Ég skil hvernig Hann þekkir atburðina úr heiminum. Jesús yfirsér og fylgist með hinum heilögu út í gegnum heiminn. Hann þarf ekki að ferðast um heiminn til að vita hvað er að eiga sér stað með þeim heilögu. Hann veit þegar um þá. Það tekur jafnvel ekki sekúndu fyrir Jesú að vita upplýsingarnar af Hans heilögu.

Dorrinn sagði, „Ég sýni þér þetta af því að Ég elska þig.“ Ég mundi búast við að Jesús mundi sýna öðrum trúuðum heilögum sérstöku leyndarmálin eða mismunandi atburði af því að Hann elskar alla. **„Sá sem hefur boðorð mín og heldur þau, hann er sá sem elskar mig. En sá sem elskar mig, mun elskaður verða af föður mínum, og ég mun elska hann og birta honum sjálfan mig.“ (Jóhannesarguðspjall 14:21)**

Hvenær sem Jesús birtist næst mér, verður umhverfið mitt lýsandi og bjart. Það viðist eins og bjartur ljósstólpi sé fyrir framan mig. Ég finn alltaf að Jesús er með mér og er alltaf fylgjandi mér. Pastorinn var að gleðjast í Drottni. „Ó Jesús! Ég elska þig!“ Drottinn sagði, „Pastor Kim! Þar sem þú hefur beðið alla nótt, farðu og fáðu einhvern svefn.“ Pastorinn svaraði með einstökum og húmorslegum svip á andlitinu sínu. „Ég elska þig.“ Allir fjölskyldumeðlimirnir okkar hljógu út hátt.

Frá Biblíunni, skiljum við persónuleika okkar Jesús sem heilagan, alvarlegan, og náðarríkan. Það gæti virst að Hann sé alltaf þagmælskur og mundi ekki vera fær um að grínast eða vera gamansamur. Marg fólk heldur að Drottinn sé langt frá því að vera húmorslegur, fjörugur, og gamansamur. Samt sem áður, þegar okkar andlegu augu opnuðust, fundum við út að Hann er mikið framúr okkar ímyndun. Því nær sem við komumst til Hans og okkar andlegu augu opnuðust lengra, fundum við út að Hann er húmorslegur. En hvenær sem við syndguðum, hryggðist Hann og harmaði.

* Pastor Kim, Þú Ert Mín Sanna Brúður

Í dag, þegar eiginmaðurinn minn fór að sofa, birtist Drottinn með einhvers konar pokastriga. ‘Hvað er þetta? Hvað er Jesús að fara að gera?’ Við horfðum öll vandlega. Það er venjulega Pastorinn sem skemmtir Drottni. Núna, þráði Drottinn að hafa brúðkaupsathöfn í himnaríki. Drottinn sagði, „Ég þráði skyndilega að taka Pastorinn og hafa brúðkaupsathöfn.“ Drottinn setti þá anda Pastorsins í pokastriga og snéri aftur til himnaríkis með anda Pastorsins. Ég vissi ekki hvort Pastorinn væru meðvitaður um hvað hafði bara verið að gerast. Hann var í djúpum svefni. Við byrjuðum að hlægja lágt með sjálfum okkur.

Drottinn hafði mjög einstakan og húmorslegan andlitssvip um leið og Hann tók anda Pastorsins innan í pokastriganum. Við gátum ekki hindrað það að hlægja. Í hinaríki, komu hinir heilögu frá kirkju himnaríkis í hópum til að taka eftir og hlægja að sjóninni af Drottni færandi Pastorinn á slíkan einstakan hátt. Það virtist næstum eins og Drottinn væri mannrænandi honum. Jesús skipaði englunum að klæða og skreyta Pastorinn. Englarnir tóku þá Pastorinn til hins herbergisins. Þeir klæddu og skreyttu hann með dýrmætum steinum og fylgihlutum. Hann leit stórkostlega út. Ljómandi brúðkaupsathöfnin byrjaði loksins. Þegar athöfnin endaði, byrjaði gestamóttakan. Brúðkaupsgestamóttakan byrjaði um leið og Pastorinn og Jesús dönsuðu í húmorslegan hátt. Þeir voru að nota mjaðmirnar sínar og hreyfast frá hlið til hliðar. Öllum hinum heilögu var skemmt. Í raun, voru þeri glaðir að Faðir Guð hló út hátt í Sinni djúpu rödd.

Pastorinn og Jesús dönsuðu í langann tíma. Drottinn lýsti yfir, „Frá deginum í dag, er Pastor Kim, Yong-Doo mín sanna brúður!“ Þegar Drottinn lýsti yfir, hrópuðu allir hinir heilögu og klöppuðu. Englarnir blésu lúðrana sína og bættu við glaðværð til fagnaðarins. Þegar Drottinn dansaði mjöðm til mjaðmar við Pastorinn, leit það út eins og þeir væru að keppa um hver væri dansandi betur. Hreyfingar Pastorsins urðu smám saman stórskrítnar og skrítnar. Drottinn sagði hómorslega að það var erfitt að halda uppi við danshreyfingar Pastorsins og að Hann mundi verða að æfa sig meir. Drottinn snéri þá aftur til heilis okkar. Ég spurði Drottinn: „Drottinn! Naustu brúðkaupsathafnarinnar með Pastor Kim?“ Drottinn svaraði, „Auðvitað, Mig líkaði það! Ég hef fyllilega afhjúpað innstu partana úr hjartanu mínu til Kirkju Drottins! Samt sem áður, vildi ég að aðrar kirkjur mundi tilbiðja Mig frjállega, með meiri áhuga og náðarsamlega.“ Jesús sagði að Hann mundi elska að sjá allar kirkjurnar tilbiðja og þjónustur í Andanum frjálsegra. Í staðinn fyrir að vera stjarfar og formlegar, Honum mundi líka það að sjá þær veri sveigjanlegri, skemmtilegri, og blessaðri.

* Sturta Niður Eldboltum Hins Heilaga Anda

Kim, Jósef: Á meðan ég bað, byrjuðu stórir og litlir eldboltar að hreyfast um háseti Föður Guðs. Eldboltarnir byrjuðu að sturtast niður uppá mig. Í byrjun, sturtuðust litlir eldboltar niður, en þegar tímanum leið, varð stærð eldboltanna smám saman stærri. Að lokum, varð stærð eldboltana stærð húss og fóru óstöðvandi inní líkamann minn. Um leið og eldboltarnir fóru inní líkamann minn, var það svo heitt að ég gat ekki borið hitann. „Ó, heitt! Ó! Heitt!“ Hrópaði ég stöðuglega.

Ég gat séð hlið himnaríkis víðlega opið, sérstaklega í dag. Jesús sagði að í dag var sérstakur dagur fyrir hina heilögu himnaríkis að vitna atvikin að Kirkju Drottins. Hinirhimnesku heilögu vitnuðu tilbeiðsluna, þjónustuna, og bænafundinn. Þeir tóku eftir með mikilli forvitni.

* Hinir Heilögu Í Himnaríki Koma Niður Til Að Heimsækja

Jesús hafði haldið sitt orð. Á meðan mið þjónustan var, átti óvenjulegt átakanlegt atvik sér stað. Ég var fær um að sjá nokkra himneska heilaga koma niður frá himnum. Með skipun Drottins, voru þeir færir að heimsækja okkur. Ég hrópaði hátt til pastorsins: „Pastor! Pastor! Elía spámaðurinn hefur komið niður frá himnum ríðandi í rauðum stríðsvagni með eldhestum. Vá! Það er undravert! Líttu á sviðsmyndina! Þeir eru sveimandi um kirkjuloftið. Fylgjandi Elía er Daníel og þrír vinir hans. Ég sé Nóa og Abraham komandi eins vel!“ Pastorinn hnipraði sig saman og hrökk við.

Pastorinn sagði, „Jósef! Þetta atvik er mjög átakanlegt og óvenjulegt. Það getur líka skapað mikið af deilu. Þetta atvik er risastórt og ekki í Biblíunni. Það er svipaðtilfelli, en ekki líkt og þessi atburður. Það fól ekki í sér margar himneskar sálir.“ Pastorinn bað mig þá að leitu uppi svipuð atvik í Biblíunni.

Pastorinn fann Lúkas kafla 9:28-29. Það var um Jesús að biðja á fjallinu og Hans útlit breyttist. Þá birtust Elía og Móse. Þeir höfðu samræður með tilliti til brottförina Hans. Pastorinn var svolítið efafullur. Samt sem áður, vitnaði litla systir mín Joo-Eun vissulega sviðsmyndina. Sysit Beak, Bong-Nyu og Bróðir Haak Sung voru upptekin að vitna hina himnesku heilaga.

Jesús hrópaði þá í heyrnlegri rödd, „Er það einhvað sem Ég get ekki gert? Það er bara byrjunin. Héðan frá og áfram, mun ég leyfa hinum himnesku heilögu að koma og heimsækja eins mikið og Mig langar. Pastor Kim, þú verður að trúá Mér!“ Á meðan tilbeiðsluþjónustan okkar var, dönsuðu öll okkar, sungum, og tilbáðum standandi frá stólunum okkar eins mikið og okkur langaði. Drottinn mundi líka líkja eftir dönsunum okkar.

* Útlit Föður Guðs Um Leið Og Hann Tekur Á Móti Tilbeiðslunni Okkar

Faðir Guð, Jesús og hinn Heilagi Andi voru hrifnir með okkar tilbeiðslu og þjónustu. Þegar kirkjan okkar tilbiður í þjónustu, virðumst við vera fagnandi og skemmtileg. Guð var mjög glaður með okkar tilbeiðsluþjónustu. Guð samþykkir alltaf okkar tilbeiðsluþjónustu ánægjulega. Um leið og Guð vakir yfir okkar tilbeiðsluþjónustu, er Hann mjög ánægður.

„Og Davíð dansaði af öllum mætti fyrir Drottni, og var Davíð þá gyrtur línhökkli. Og Davíð og allt Ísraels hús flutti örk Drottins upp með fagnaðarópi og lúðurhljómi. En er örk Drottins kom í Davíðsborg, leit Míkal, dóttir Sáls, út um gluggann, og er hún sá Davíð konung vera að hoppa og dansa fyrir Drottni, fyrirleit hún hann í hjarta sínu.“ (2 Samúelsbók 6:14-16)

Drottinn hafði Joo-Eun tjá hreyfingar í dansi. Jesús sagði Joo-Eun að hreyfast nákvæmlega eins og Hann hreyfðist og leiðbeindi henni. Við fylgdum danshreyfingum Jesú og hreyfðumst í takt við tónlistina sem var að vera spiluð frá vélræna píanóinu. Drottinn leiddi okkur í dansi og við tilbáðum frjálstlega mikið. Fjöldi engla kom frá himnaríki til að sitja á kirkjustólunum og þeir fylltu kirkjuna. Englarnir voru líka fljúgandi, að ná yfir loftrýmið um leið og við horfðum. Venjulega, á einhverjum öðrum degi, mundu illu andarnir fela sig í dimmum hornum kirkjunnar, en í dag var þar enginn.

Skyndilega varð ég forvitinn um Föður Guð horfandi á okkur. Ég vildi vita hvernig Hann væri að bregðast við. Um leið og ég var dansandi, leit ég upp til himna. Faðir Guð hoppaði til fótanna Sinna og hreyfðist stuttlega frá hlið til hliðar. Þegar Faðir Guð hreyfðist, skein svakalegur glampi ljósgeisla niður. Ég gat skunjað og fundið að Faðir Guð var mjög ánægður.

Faðir Guð hreyfðist á einstökum og sérstakan hátt. Með Sinni svakalegu hendi, veifaði Hann því frá vinstri til hægri. Hann reisti þá hina hendina Sína og hreyfði það hæglega frá hægri til vinstri. Faðir Guð hélt áfram að veifa srótu, máttugu hendinni Sinni í loftinu. Hann sat þá á hásætinu Sínu. Hann stappaði þá hægri fætinum Sínum við taktinn úr laginu sem var að spilast í kirkjunni okkar.

Hann hló með djúpri, hljómmikilli rödd. Hann veitti okkur þá mjög sérstaka gjöf frá hásætinu. Stór bolti sem var stærri en hús byrjaði að rúlla niður í áttina að mér. Boltinn var skyndilega eldbolti og fór þá inn líkamann minn. Það var svo heitt það leið næstum yfir mig undir eins. Logandi eldboltar fóru inní alla meðlimi kirkjunnar okkar. Um leið og eldboltarnir fóru inní líkama þeirra, hrópuðu kirkjumeðlimirnir út og öskruðu, „Heitt!“

* Sjáandi Andlega Sviðið Með Okkar Líkamlegu Augum

Eftir kirkjuþjónustu, snéri ég aftur heim og vitnaði illa anda í heimilinu okkar. Þegar ég hafði opnað fram inngangs dyrnar til að fara inn, hljóp hópur af illum öndum sem leit út líkt og mýs frá húsbóndaheberginu til hins minna herbergisins. Þegar fjölskyldumeðlimirnir mínir fóru inn, flýttu illu andarnir sér til að hreyfast og felast í hornunum. Þegar ég vitnaði þennan atburð, var ég að sjá það með mínum efnislegu augum og það var mjög skýrt. Ég sá líka skýrt Jesú með mínum augum, sem voru opnuð í kirkjunni. Drottinn hafði fylgt okkur um leið og við snérum aftur heim. Hann var með okkur. Drottinn var geislandi gullnum lit. Hann hafði brúnt hár. Hann var klæddur í geislandi líni sem glóaði og andlitsgerðin Hans var frábær.

Okkur leið svo öruggt og friðsamlega um leið og við litum á Drottinn okkar sem virtist mjög góðviljaður og vingjarnlegur. Útlit Hans gefur okkur öryggistilfinningu.

Hvort sem augun mín voru opin eða lokuð, var ég fær um að sjá Jesú og hásæti Föður

Guðs. Með augun mín lokuð, var sjónin svolítið þokukennd, en núna með augun mín opin, var það mjög skýrt og skært. Jesús sagði, „Jósef, Ég vel þig sem mann sem mun gera mikil verk fyrir mig á seinni tíma. Þess vegna, hef ég veitt þér getuna til að sjá andlega sviðið með þínum efnislegu augum eins og þau væri þín andlegu augu.“

Ég ræði stundum við Drottinn þar sem ég sé Hann skýrt með mínum efnislegu augum. Stundum lítur Jesús út eins og efnislegur maður, en Hann getur líka komið sem ljós og talað við mig. Jesús sagði, „Ég mun fara til bæna hússins í borginni Hwa Sung til að taka eftir þjónunu mínum að biðja. Þjónarnir mínir safnast saman þar til að biðja saman.“ Hann hvarf þá strax og snéri seinna aftur til mín.

* Boðandi Fagnaðarerindið Til Einnar Týndrar Sálar

Í síðdeginu bað ég stuttlega í kirkju og fór að boða fagnaðarerindið. Ég hitti mann og byrjaði að boða fagnaðarerindið til hans. Hann virtist mjög hrifinn um leið og ég boðaði fagnaðarerindið til hans. Hann hlustaði á skilaboðin mín mjög vandlega um leið og hann hélt á smáritinu í hendinni sinni. Hann leit út miklu eldri en ég. Hann talaði þá, „Veistu hvað? Ég hef verið hugrænt reikandi um um leið og mismunandi atvik hafa blandast í lífið mitt. Þau hafa öll verið slæm. Þakka þér mjög mikið fyrir að deila skilaboðunum þínum.“ Hann var ákveðinn í að mæta í kirkjuna okkar. Ákveðinn, hélt hann orðin sín og er eins og er að gera fínt í trúnni sinni.

Jesús sagði að launin fyrir að boða fagnaðarerindið eru hæst. Um leið og Hann talaði, Bætti Hann við 150 hæðum á heimilið mitt í himnaríki. Ég hafði verið forvitinn að vita ef húsið mitt var að verða hærra um leið og mér var veitt laun. Ég var fær um að staðfesta að heimilið mitt var að verða hærra í himnaríki.

25ti Febrúar, 2005 (Föstudagur)

Ræðu ritning: „*Drottinn Guð þinn, er hjá þér, hetjan er sigur veitir. Hann kætist yfir þér með fögnuði, hann þegir í kærleika sínum, hann fagnar yfir þér með gleðisöng.*“
(Sefanía 3:17)

* Þjónustan Er Eyðilögð Og Drottinn Yfirgefur

Frú Kang, Hyun Ja: Jafnvel áður en þjónustan byrjaði, var dóttir mín, Joo-Eun, í ófsalega slæmu skapi og ónáðandi friðinn. Hún hafði heitt skap. Heit skapaður illur andi var í líkamanum hennar. Loksins var þjónustan eyðilögð af Joo-Eun. Jafnvel eftir að eyðileggja þjónustuna, hætti Joo-Eun ekki heldur skapraunaðist til enda. Þjónustan hafði orðið kuldaleg á innan við stuttum tíma og þjónustan varð smám saman ósamhljóma. Tilbeiðslan hafði orðið vandræðaleg. Pastorinn, sem hafði líka fljótt skap, skprakk loksins upp. Hann hafði misst þolinmæðina sína með hana. Áður en Pastorinn hafði sprungið upp, gaf ég honum merki um að vera þolinmóður til enda. En fljóta og heita skap Pastorsins gaf illu öndunum yfirburði. Ræðan var skilin eftir ókláruð og hann hafði bara talað í 5 mínútur.

Það sýnist vera enginn endir á móðursýkislega skapi Joo-Euns. Hún var þrjósk og staðhæfð á sínum vegi. Að lokum, skammaði Pastorinn hana hörkulega.

Ég veit ekki afhverju fjölskyldumeðlimirnir mínir og ég erum svona ofsalega þrjósk. Ég er að hafa erfiðan tíma með fljóta og heita skap fjölskyldunnar okkar.

Meðlimir kirkjunnar frusu og andlit þeirra hertust. Þegar þetta gerðist, sáu sonur minn, Jósef, og sumir aðrir kirkjumeðlimir hásæti Guðs. Faðir Guð hafði hoppað á fæturnar sínar og var að labba hvíldarlaust frá hlið til hliðar. Jesús sagði, „Þjónustan sem þið eruð að

gefa einmitt núna mun ekki vera móttækin. Sama hversu mörg skipti, hvort sem það er 100 eða 1000 skipti – mun Ég ekki taka á móti því.“ Eftir að tala, hvarf Drottinn strax.

Kirkjumeðlimirnir sem höfðu andlegu augu sín opin gátu ekki fundið Jesú eða hinn Heilaga Anda. Þeir litu um, en gátu ekki séð Drottinn okkar. Samt sem áður, sveimaði herafli illra anda og yfir-flæddi inni staðinn. Þeir hrópuðu og fögnuðu og glöddust um leið og þeir klöppuðu. „Vá ! Gott! Gerandi stórkostlega! Vá mér líður vel! Þetta er svo stórkostlegt að ég veit ekki hvað á að gera!“ Þeir voru glaðlega dansandi og partíandi. Pastorinn, með öllum kirkjumeðlimunum og sjáfrí mér, léð líkt og andlegu augun okkar hefðu lokast. Við vorum ekki fær um að sjá. Á augnabliki, kom óbærileg depurð á mig. Drottinn mundi ekki taka á móti eða gleðjast í þjónustunni og prédikuninni. Þjónustan og prédikunin var spillt með heitu skapi frá meðlimum kirkjunnar. Þetta var andstyggilegast fyrir Drottni.

* Reiði Föður Guðs

Um leið og Bróðir Haak-Sung sá hásætið, hafði Faðir Guð hoppað upp frá hásætinu Sínu og virtist vera í fullri reiði. Enn fremur, ofsalega djúp og hræðandi rödd bergmálaði. Rödd Guðs bergmálaði skærlega og hljómmikið um eyru Haak-Sungs. Rödd Föður Guðs var líkt og elding og þruma. Faðir Guð lýsti yfir, „Eftir að ég hef opnað ykkar andlegu augu, hafið þið núna orðið hrokafull og montin að þið leiðið þjónustuna ykkar svo kærulaust! Ef þið leiðið nokkurn tímann þjónustu á slíkan hátt, mun ég draga til baka allar gjafirnar frá ykkur!“ Bróðir Haak-Sung sagði að honum hefði aldrei áður liðið eins hræddur af Guði. Þetta var fyrsta skiptið sem honum leið í raun og veru hræddur.

Ég gat fundið reiði Guðs skýrt. Þar sem við höfðum komið til djúps andlegs sviðs, verðum við að vera raunverulega varkár um hvað Guð mundi hugsa.

Meiri eilíf náð hefur verið veitt okkur, og við þurfum að auðmýkja sjálf okkur jafnvel meir. Við þurfum að lifa lífum okkar heilagt. Líttill biti af sjálfsánægju og kæruleysi getur gefið illu önfunum styrk til að afhjúpa þeirra hagnýtingu. Illu andarnir mundu hagnýta ástandi þar sem þeir geta haldið áfram að stigmagna vandamál eða málefni.

Ég hugsaði með sjáfrí mér með efa, ‘vissulega ekki....ein eyðilöggð þjónusta mundi ekki afleiðast í að missa okkar Heilögu Gjafir, mundi það?’ Mér fannst Guð vera að reyna að kenna okkur mikilvægi tilbeiðslunnar og þjónustunnar.

Allar kirkjur hafa svolítið af mismunandi tilbeiðslu og þjónustu. Samt sem áður, eru þau frekar mikið allar þær sömu. Þjónusturnar eru sinnulausar og blandaðar með Guðs Orði og erfikenningum. Enn fremur, hafa þeirra erfikenningar verið færðar niður frá kynslóð til kynsljóðar. Samt sem áður, með rétttri þjálfun, kennslu, og Biblíu rannsókn, ættu Kristnir að vita mikilvægi tilbeiðslunnar og þjónustunnar. Þeir ættu að átta sig á og þekkja undirstöðu þjónustunnar.

* Að Iðrast Með því Að Slá Kinnarnar

Um leið og söfnuður Kirkju Drottins iðraðist allur með einni hárrí rödd, heyrði ég einhvern stöðuglega slá sjálfan sig. Ég, þess vegna, opnaði augun mín til að kanna. Það var Pastorinn sem var að iðrast með tárur og slá sjálfan sig á kinnarnar. „Drottinn! Ég hef alið barnið mitt ranglega upp! Ég hef ekki agað eða frætt hana réttilega. Sem afleiðing, hef ég syndgað frammi fyrir þér.“

**„Sá sem sparar vöndinn, hatar son sinn, en sá sem elskar hann, agar hann snemma.“
(Orðskviðirnir 13:24)**

Pastorinn sagði, „Plís fyrirgefðu mér, Drottinn“ um leið og hann sló stöðuglega sjálfan sig á kinnarnar. Pastorinn sló miskunnarlaust kinnarnar sínar. Ég hugsaði með sjáfrí

mér, 'Hvað? Hvernig getur hann slegið sínar eigin kinnar svona hart?' Um leið og ég hugsaði með sjálfri mér, hljóp dóttir mín, Joo-Eun í áttina að altarinu og kraup niður næst pastornum. Hún var sökudólgurinn sem skapaði óreiðuna. Joo-Eun byrjaði þá að iðrast og gráta. Hún byrjaði líka að slá sínar eigin kinnar.

Joo-Eun hefur erfiðan og órólegan persónuleika. Í sumum málefnum, er hún svo þrjósök að þegar hún er ákveðin í að gera einhvað, mun hún gera það sama hvað það kostar. Hún er ákaflega þrjósök. Núna er ég ekki fær um að skilja hvernig faðir og dóttir geta iðrast á sama óvenjulega veg. Um leið og Joo-Eun iðraðist og sló sjálfa sig, hrópaði hún út: „Guð! Jesús! Ég hef gert rangt. Plís fyrirgefðu mér! Það er mín sök að faðir minn er að slá sjálfan sig á kinnarnar. Plís láttu hann stoppa!“ Pastorinn hélt áfram að slá miskunnarlaust sínar eigin kinnar um leið og hann hrópaði út: „Drottinn! Plís fyrirgefðu mér! Það er líka mín sök. Ég hef líka heitt skap.“ Ég varð áhyggjufull um leið og ég sá Pastor halda áfram að slá sjálfan sig miskunnarlaust. Söfnuðurinn tók eftir Pastornum og Joo-Eun iðrast og slá sjálfa sig. Sem afleiðing, bað söfnuðurinn árásagjarnara.

Jesús hafði yfirgeið í einhvern tíma en Hann snéri til baka aftur. Hann stóð hljóðlátlega frá fjarlægð og tók eftur okkur iðrast. Hann var að taka eftir Pastornum og Joo-Eun með varkárri athygli. Nokkrum dögum seinna, talaði Drottinn blíðlega til okkar. Drottinn sagði að Faðir Guð var mjög reiður. Drottinn varaði okkur þá við með skilaboðum um að ef við gæfum einhverntímann aðra tilbeiðsluþjónustu á slíkan kæruleysislegan hátt, mun Faðirinn eiga við okkur hörkulega.

Um leið og Joo-Eun hlustaði á hreinskilnu orð Jesú, játaði hún. „Jesús! Jesús! Mér þykir það mjög leitt. Ég hef gert rangt! Plís fyrirgefðu mér.“ Drottinn talaði til hennar og faðmaði hana þéttilega. „Allt í lagi, ekki haga þér á slíkan veg aldrey aftur.“ Jesús faðmaði líka Pastorinn og ráðlagði Pastornum að ekki skamma börnin sín í hverju einasta málefni heldur að fræða þau með kærleika. Jesús sagði að til þess að létta reiði og hjarta Föður Guðs fullkornlega, mundum við verða að biðja í iðrun lítið meir.

Eftir að einhver tími hafð liðið, með morgninum að nálgast, sagði Drottinn okkur að gera hlé og borða einhvað snarl. Hann skipaði okkur að tilbiðja gleðilega aftur.

Kim, Jósef: Á meðan í bæn, snéri Jesús aftur. Ólíkt örðum dögum, var andlitstjáning Drottins sú af reiði. Í raun, var það svolítið hræðandi. Ég var kvíðinn og hræddur. Ég hafði aldrey séð Drottinn með þennan andlitssvip áður. Ég held að það var líklega út af skapi Joo-Eun og Pastors sem hafði eyðilagt þjónustuna.

Jesús sagði, „Jósef, förum til heljar!“ Um leið og Jesús hélt í hendina mína, var ég strax í helju. Drottinn mundi stundum annað hvort taka mig þangað strax til miðju heljar eða Hann mundi taka mig í gegnum ferðalagið til að upplifa nákvæmlega ferðina. Þegar við náðum til miðju heljar, einblíndi ég staðfastlega til að staðgreina stólinn þar sem Satan sat. Ég einbeitti mér á að taka eftir atburðunum og umhverfinu. Þegar ég tók eftir, gat ég ekkert lengur horft með augunum mínum. Sviðsmyndin var hryllileg og grim.

* Rými Fullt Af Dráps Vopnum

Konungur djöflanna, Satan, sat á hásætinu sínu og stýrði undirþjónunum sínum. Undirþjónar Satans voru uppteknir að hreyfast um, framkvæmandi skipanirnar hans. Sumir voru labbandi og sumir voru fljúgandi í loftinu. Tala þeirra var óteljandi og starfsemin var háþrúð; ég var ófær um að skilja hvað var að í gangi. Illu andarnir voru skipulaggðir í stigveldis kerfi. Einn gaf skipun og einn mundi fá og framkvæma. Öll stigin féllu inni stöður.

Þar var borð fyrir framan Satan. Borðið var þakið með mismunandi drápsvopnum. Í raun, voru þau svo mörg, það leit út líkt fjöllum. Vopnun fólu í sér gamals tíma, slitinn bóndabæjarútbúnað, hefðbundin vopn, og hergögn. Önnur mismunandi vopn voru líka tekin með. Undirþjónar Satans mundu taka vopnin frá borðinu og stinga, tæta, og reka í gegn með

spjóti á fórnarlömbin sín. Samt sem áður, voru illu andarnir ekki fullsáttir. Þeir mundu fara til annars staðar í helju til að færa meiri og mismunandi týpur drápsvopna.

Það var í gífurlegu rými með mörgum aðgreindum veggjum Það voru mismunandi, hrottaleg vopn hangandi á veggnum. Slík vopn vopn sem einhver getur bara séð í bíómyndum, bókum, Sci Fi, og skáldsögum. Þau voru vopn ímyndunar frá jörðinni. Þegar ég tók eftir fjölbreytni vopnanna hangandi á veggnum, leið mér eins og ég væri að líta á einhver tólasýningu. Þegar illu andarnir gripu drápsvopn og hjuggu af fótleggina af fólkinu, minnti það mig á þegar vinir mínir og ég höfðum kvalið skordýr og maura kærulaust. Illu öndunum fannst það gleðilegt og skemmtilegt um leið og þeir hjuggu fótleggina af fólkinu til að horfa á þá í kvölum.

Um leið og Jesús benti á fólkið sem var raðað upp til að vera kvalið, sagði Hann, „Á meðal þessarra sála eru sumir sem tóku þátt í költi. Það eru sumir sem voru alkóhólistar og sumir sem meðhöndluðu Hvíldardaginn eða Sunnudaginn kæruleysislega. Á Sunnudögum mundu þeir eyða peningum fyrir þeirra ánægju. Flest þessa fólks er hérna fyrir að halda ekki Sunnudaginn Heilagann. Það eru sumir sem renndu viðskiptum og gerðu ráð fyrir að Drottinn mundi fyrirgefa þeim. Þau voru blekkt.“

Drottinn hélt áfram að útskýra að á meðal hópsins voru öldungar og djáknur. Í raun, eru þar óteljandi fjöldi djákna, djáknur, og pastorra. Hann sýndi mér þetta mjög skýrt. Það voru svo margir mismunandi þjóðernislegir hópar, allir mismunandi kynþættir. Það voru svartir, hvítir, og fólk frá mínu landi. Ég var mjög hissa að sjá svo margt fólk sem leit út svipað mér. Stór meirihluti voru Asískir. Ég var undrandi að taka eftir hvernig ég var fær um að greina mismunandi þjóðernislegu hópana.

Skyndilega, varð ég hræddur og hrökk við. Ég hrópaði út hátt, „Jesús! Jesús! Ég hata virkilega hel. Plís ekki láta illu andana koma í áttina að mér! Jesús greip þá hendina mína. Ég snéri til baka til kirkju og hélt áfram að biðja.

Þar sem við þóknudumst ekki Drottni með fyrstu tilbeiðsluþjónustunni okkar, byrjuðum við aðra tilbeiðslu þjónustu. Á undan seinni lofgjörðarþjónustunni, iðrudumst við og byrjuðum svo tilbeiðsluna. Með iðrun, var seinni tilbeiðsluþjónustan áköf og samstillt. Við höfðum endurreist tilbeiðsluna okkar og þjónustu. Þrenningar Guð var mjög ánægður.

*Fréttablaðið Og Myndir Í Himnaríki

Hugsandi um Jesú, dansaði ég og tilbað. Ég dansaði frjállega. Allir meðlimirnir sem höfðu þeirra andlegu augu opin hrópuðu fljótlega. Einhvað hafði komið niður frá himnum. „Vá! Hvað er þetta? Er það fréttablað? Hvað! Hefur himininn fréttablað? Vá! Fréttablöð eru að koma niður frá himnum.“ Ég var sá fyrsti til að hrópa. Gull litað ljós skein frá brúnum fréttablaðsins. Brúnirnar voru líka skreyttar með dýrmætum steinum. Orðin voru prentuð með perlum. Miðja fréttablaðsins hafði skærar myndir af söfnuði Kirkju Drottins tilbiðjandi, gefandi þjónustu, og dansandi í andanum.

Þegar ég horfði á þessa sviðsmynd, var ég undrandi að því sem var að gerast. Það var súrrealískt. Meðlimirnir sem höfðu ekki andlegu augun sín opin voru ringlaðir. Þeir höfðu erfiðan tíma að skilja hvað við vorum að útskýra. Atburðurinn var útstandandi og of góður til að missa úr. Það var svolítið dapurlegt að þeir án opnaðrar andlegra augna voru að missa úr einhverju stórkostlegu.

Þegar ég leit á myndirnar, tók ég eftir að hver meðlimur hafði einstakt útlit og þeirra eigin svip. Fyrirsögn Himneska fréttablaðsins staðhæfði, „Kirkja Drottins biðjandi.“ Stærð stafanna fyrir fyrirsögnina var risastór. Ein myndanna hafði andlit Pastorsins í miðjunni. Myndirnar voru mjög líkar þeim sem við mundum taka hérna á jörðu. Við vorum brosandir með því að tjá, „sís.“

Jesús Auglýsandi Kirkju Drottins

Jesús sagði, „Jósef! Hvað heldur þú? Þú hefur aldrei séð þetta, rétt?“ Jesús hafði persónulega skipað englunum að prenta fréttablöðin og Hann hafði skipað hinum heilögu í himnaríki að úthluta þeim til að lesa. Jesús sagði að ef Hann skipar hinum himnesku heilögu til að lesa, hafa þeir ekkert val nema að lesa. Hann hafði líka sagt að það var mjög sjaldgæft að kirkja frá jörðu mundi vera í fréttablaði himnaríkis. Samt sem áður, birtist Kirkja Drottins oft í fréttablaði himnaríkis.

Jesús bað mig einu sinni enn, „Taktu eftir nálægt. Helduru að myndirnar hafi komið vel út?“ Um leið og ég leit aftur nálægt, hló ég í langann tíma. Ég tók eftir andlitsspviþ kirkjumeðlimanna sem höfðu andlegu augun sín opin; þeir voru mjög einstakir. Myndirnar voru undraverðar. Meðlimirnir sem höfðu opin andleg augu voru uppteknir í að útskýra með miklum spenningi til kirkjumeðlimanna með óppnuð andleg augu.

Drottinn útskýrði hvernig Hann fór um í Himnaríki til að tilkynna og auglýsa föður mirr, Pastorinn. Jesús útskýrði hvernig Hann mundi tilkynna pastorinn. „Það er ný, lítil kirkja í borginni Suh, Incheon. Nafn kirkjunnar er Kirkja Drottins. Kirkjan er leidd af einum pastor. Hvenær sem hann prédikar eða tilbiður, gerir hann mikið af húmorslegum andlitstjáningum eða bendingum.“ Ég, sjálfur, er sammála. Faðir minn gerir mikið af fyndnum andlitstjáningum eða bendingum.

* Eldur Hins Heilaga Anda

Pastor Kim, Yong-Doo: Á meðan ég var í bænastund, einbeitti ég á Drottinn til að fara dýpra. Ég hrópaði og kallaði út til Drottins. Áður, fyrir stuttum tíma, hafði ég iðrast með því að slá kinnarnar mínar. Sem afleiðing, eru kinnarnar mínar bólgnar og heitar. Mér líður eins og þær séu brennandi.

Án hins Heilaga elds, voru kinnarnar mínar þegar heitar. En þegar Heilagi Eldurinn fór inní líkamann minn, byrjuðu kinnarnar mínar að eldast. Mér leið eins og líkaminn minn var settur á topp heitrar eldavélar, eldavélar með ofsalegum hitakrafti. Lækingarhandar bendingarnar urðu smám saman sterkari og hraðari. Hendurnar mínar framleiddu mismunandi hreyfingar. Eftir að tveir tímar höfðu liðið, fóru svakalegir, heitir eldboltar skyndilega inní líkamann minn í gegnum fingurgómanna mína. Ég gat ekki borið það. Eldurinn breiddist smám saman út í gegnum líkamann minn.

Líkaminn minn var svo heitur að ég varð að öskra. Fótleggirnir mínir spörkuðu og flökktuðu vegna ákafa hitans. Ég hafði brugðist við takmarkinu mínu; ég var brennandi með þorsta. „Vatn! Vatn! Hefur einhver vatn?“ Ég drakk þá líkt og einhver sem hafði ekki drukkið í daga.

* Eitruðu Þyrnar Hins Heilaga Anda

Kim, Jósef: Þegar andlegu augun mín voru opin, og þegar ég hélt áfram að fara dýpra andlega, mundu illir andar setja svívirðilegar hindranir frammi fyrir mér. Hindranirnar eru ókunnar og svo margar að ég gat ekki lengur talið. Miðað við hina kirkjumeðlimina, tók það langann tíma fyrir mig að fara andlega dýpra. Drottinn útskýrði að ég var kallaður til að vera pastor. Ég hafði áttað mig á svakalegt gjalt er greitt til að hafa andlegu augun manns opnuð. Hvenær sem mig langaði og þráði að fara dýpra andlega, var ráðist miskunnarlaust á mig. Illu andarnir mundu leita að hverjum veikleika eða skörðum til að ráðast á. Og í gegnum veikleikana mína og skörð, beið ég stundum ósigur í gegnum árásirnar þeirra.

Illu andarnir mundu fara oft inní líkamann minn. Hinir meðlimir kirkjunnar mundu líka vera stöðug skotmörk af illu öndunum. Þegar illi heraflinn fer inní líkama okkar, mundi óbærilegur sársauki og kvöl byrja.

Ég spurði Drottinn, „Jesús! Hvenær sem illu andarnir fara inní líkama okkar, erum við í kvölum og sársauka. Upplifa aðrir meðlimir frá öðrum kirkjum sama sársaukann sem við gerum?“ Drottinn svaraði, „sumir geta upplifað sársauka og kvalir, en ekki á því stigi sem meðlimir Kirkju Drottins upplifa. Venjulega, finnur flest fólk ekki sársauka og kvalir. Illu andarnir felast leynilega innan í líkama þeirra og ráðgera leynilega.“

Ég spurði einu sinni enn: „Drottinn! Veittu okkur eitruðu heilögu þyrnana svo að illu andarnir geti ekki farið inní líkama okkar. Við getum notað það til að afstýra þeim frá því að fara inní okkur? Jesús skipaði okkur þá að hrópa út í einingu: „Eitruðu þyrnar hins Heilaga Anda! Plís veittu okkur eitruðu þyrna hins Heilaga Anda!“

Þegar ég hafði beðið Drottinn um eitruðu þyrna hins Heilaga Anda, var ég bara að að vera gamansamur og ekki alvarlegur. En ég fann út að það er virkilega slík gjöf eða kraftur. Ég gat aldrei hafa ímyndað mér það í draumunum mínum. „Pastor! Pastor! Er það slíkt orð eins og ‘eitruðu þyrnar hins Heilaga Anda’ sem er minnst á í Biblíunni? Pastorinn svaraði, „Jósef! Það eru engin slík orð minnst á líkt og þetta í Biblíunni.“ Samt sem áður, hafði Drottinn bara sýnt okkur, en Hann staðhæfði, að jafnvel þótt það væri ekki minnst á í Biblíunni, voru eitruðu þyrnar hins Heilaga Anda til.

Jesús veitti okkur eitruðu þyrna hins Heilaga Anda. Eitruðu þyrnarnir stungust út frá líkómum okkar með beittum endum. Pastorinn sagði, „Jósef! Afhverju er líkaminn minn kitlandi?“ Þegar ég athugaði líkama Pastorsins, var líkaminn hans þakinn með mörgum þyrnum. Hann minnti mig á broddgölt. Ég útskýrði til Pastorsins að þyrnarnir hans væri miklu stærri og lengri. Í raun, voru hans þyrnar eitradri en safnaðarmeðlimanna. Drottinn hafði alltaf veitt Pastornum sterkari gjafir og kraft.

Hinir meðlimir kirkjunnar höfðu líka til að bera eitruðu þyrna hins Heilaga Anda í líkama okkar. Hvenær sem við hrópum „Eitruðu þyrnar hins Heilaga Anda“ Mundi fjöldi þyrna innanfrá líkómum okkar birtast.

* Stungin Af Eitruðu Þyrnunum

Pastor Kim, Yong-Doo: Án opinna andlegrar augna, var ég ekki fær um að skoða eitruðu þyrna hins Heilaga Anda. Samt sem áður, vildi ég kanna og sjá hvað eitruðu þyrnarnir á líkamanum mínum voru allt um. Það er ekkert orð „Eitruðu þyrnar hins Heilaga Anda“ Í neinum af 66 bókum Biblíunnar. Ég vildi sannreyna orð Jósefs og hinna safnaðarmeðlimanna. Andlegu skilningarvitin mín voru að segja mér að ég upplifði kitlandi tilfinningu. En ég er persóna sem þarf að sjá, finna, og upplifa til að vera viss. Hugurinn minn var fylltur ákvörðun til að sannreyna þennan atburð.

Þegar illu andarnir gerðu árás, mundum við daglega upplifa kraftinn af eitruðu þyrnunum í líkama okkar. Illu Öndunum var snúið í öskur. Þegar illu andarnir urðu stungnir, mundu þeir snúast í öskur. Í eitt skipti, hafði ég spurt unglíngana að loka augunum þeirra. Með augun þeirra lokuð, snerti ég léttilega hendi dóttur minnar, Joo-Euns, með fingurgóminum mínum. Á augnablikinu sem ég snerti hana, öskraði Joo-Eun hátt og féll á gólfið. „Áts! Pastor! Faðir! Afhverju ertu stingandi mig með eitruðu þyrnunum?“ Hún hrópaði og kallaði.

Eftir að stinga Joo-Eun, fylgjandi af Yoo-Kyung, urðu Haak-Sung og Jósef, stungin af mér. Samt sem áður, strauk ég varla líkama þeirra, en hver þeirra féll til gólfsins. Svæðið sem ég hafði strokið þeim með fingrinum mínum byrjaði að bóligna og eitrið byrjaði að dreifast smám saman út í gegnum líkama þeirra. Þau urðu lömuð. Ég hafði persónulega vitnað þennan atburð.

„Pastor, Pastor! Flýttu þér! Flýttu þér! Biddu fyrir okkur, núna! Plís stoppaðu eitrið frá því að breiðast út í gegnum líkama okkar!“ Ég svaraði, „Hvað? Hvernig er ég að ætla að stoppa það?“ Þau hrópuðu, „Stoppaðu það! Snertu okkur með höndunum þínum!“ Ég hrópaði til baka, „Nei! Ef ég snerti ykkur aftur, mun eitrið fara inní ykkur aftur og kannski

dreifast hraðar. Eruð þið ekki sammála?“ Unglingarnir æptu og féllu oná gólfið einn í einu. Þeir sögðu, „Nei! Það er allt í lagi. Leggðu hendurnar þínar á okkur með bænahjarta!“ Þegar ég bað, hafði ég bara varla komið í veg fyrir að eitrið mundi dreifast út í gegnum líkama þeirra og þeim var létt af sársaukanum sínum.

Eins og ég hugsaði með sjálfum mér, vissi ég ekki hvernig ætti að samþykkja þennan atburð. Ég var ekki fær um að útskýra það sem var bara að gerast. Ég var ringlaður og fannst ástandið fjarstætt. Eftir þetta atvik, forðuðust unglíngarnir mig og dirfðust ekki að koma nálægt mér.

Um leið og við báðum, urðu líkamar okkar þaktir með eitruðum þyrnum. Illu andarnir, vitandi ekki, réðust á og urðu aska um leið og þeir voru stungnir af þyrnunum. Þeir höfðu orðið aska og horfið. Samt sem áður, snérust sterku illu andarnir ekki til ösku svo auðveldlega. Þeir voru færir að gera fjölda tilrauna til að fara inní líkama okkar – jafnvel eftir að vera stungnir af þyrnunum. Drottinn hafði stundum tekið þyrnana burt til að vera viss um að við yrðum ekki sjálfsánægð með bænirnar okkar. Við gátum ekki bara reitt okkur á eitruðu þyrna hins Heilaga Anda heldur urðum að samlaga það með bæn: „Fólk úr Kirkju Drottins! Eitruðu þyrnarnir eru ekki alveg svo kröftugir. Þið getið ekki reytt ykkur á þá fullkornlega. Eitruðu þyrnarnir voru tímabundið úrræði til að berjast við illu andana. Ég veitti þeim til ykkar þar sem það er ráðist á ykkur með endurtekningu. Sigríð illu andana með sterku trúnni ykkar frekar en að reiða á eitruðu þyrnana.“

* Heilaga Kang, Hyun-Ja Er Sérstök Unnusta Til Drottins

Frú Kang, Hyun-Ja: Fyrir nokkrum árum, fyrir náð Drottins, var ég leidd til himna. Á þeim tíma, þegar ég leit á sjálfa mig, var ég ekki mikið að líta á. Samt sem áður, birtust óteljandi fallegar brúðarmærar og nálgudust í áttina að mér. Þær klæddu mig fallega.

Staða Jesú er unnusti sem mun verða brúðgumi. Staða mín er unnustan. Við höfum samband sem enfin getur mögulega haldið okkur í sundur. Við erum svo ástfangin. Mín líkamlega ást fyrir líkamlega eiginmanninn minn er ekkert miðað við ástina sem ég hef með Drottni.

Með daglegu áhyggjunum af lífinu, hafði ég gleymt himnesku heimsókninni. Ég fann seinna út að Drottinn hafði ekki gleymt um mig. Minn elskaði Drottinn hafði alltaf verið að fylgja mér. Enn fremur, hafði Hann stundum horft á mig sofa. Hvenær se ég sef of lengi, mundi Hann segja, „Unnustan mín, afhverju ertu sofandi svo lengi? Afhverju skiluru mig eftir einan?“ Þegar Hann tjáir afbrýðisömu ástina Sína, leggst ég strax í bleyti í hamingju. Það er hamingja sem ég get ekki tjáð eða útskýrt með orðum.

Minn elskaði Drottinn fylgir alltaf öllum hinum trúuðu. Með mínum andlegu augun, hef ég séð skýrt að Hann fylgir öllum trúuðum. Þegar ég sagði eiginmanninum mínum það sem ég hafði upplifað, sagði Hann að Drottinn elskar alla trúaða jafnt.

Þegar Drottinn hlustaði hljóðlátlega á samræðurnar okkar, snerti Hann höfuðið mitt og sendi mér merki. Hinn Heilagi Andi fylgir fjölmörgum sinnum pastornum, Hann snerti höfuð pastorsins og andlit mörgum sinnum. Drottinn fylgir mér mörgum sinnum líka eins. Ég er smám saman að fara dýpra þar sem andlegu augun mín eru núna opin að hluta.

Hvenær sem pastorinn er fyndinn og er svolítið harður með grínin sín, kemur Drottinn alltaf á milli. „Pastor Kim, ekki koma svona gróflega fram við unnustuna mína.“ Þegar Drottinn skipaði, sagði eiginmaðurinn minn hikandi, „Ég er að lifa með eiginkonu sem er með hjartað sitt langt frá mér.“ Pastorinn hló hátt út. Drottinn og ég hlóum þá saman. Þegar við hlóum saman, fattaði ég að einn dagur er ekki nægur tími til að verja með Drottni.

Kafli 3: Heilagt Rafmagn

28. Febrúar, 2005 (Mánudagur)

Ræðu ritning: „*Og ég mun gefa yður nýtt hjarta og leggja yður nýjan anda í brjóst, og ég mun taka steinhjartað úr líkama yðar og gefa yður hjarta af holdi. Og ég mun leggja yður anda minn í brjóst og koma því til vegar, að þér hlýðið boðorðum mínum og varðveitið setninga mína og breytið eftir þeim.*“ (Esekíel 36:26-27)

*Bleik Litað Hjarta Mótaði Bólur Að Tjá Hjarta Ástarinnar

Kim, Jósef: Þegar ég var alvörulega að þrúka heitt fyrir Jesú, komu einhverjar óvenjulegar verur út af líkamanum mínum. Ég var mjög hissa. Ég lokaði augunum mínum þéttilega og bað en fyrirbærið fór ekki burt. Bleik litaðar bólur komu út af líkamanum mínum. Þær voru skínandi og geislandi. Þegar þær komu stöðuglega út af líkamanum mínum, umbreyttust bleiku bóllurnar inni hjarta-laga form. Þær flugu upp í áttina til himna til hásetis Guðs. Þegar þær fóru í gegnum geyminn, ferðuðust þær í gegnum vetrarbrautina og náðu loksins til Guðs hásetis. Þær virtust brothættar, líkt og venjulegar loft bólur, og virtust eins og þær mundu auðveldlega springa með hverri smávægilegum árekstri. Þegar ég horfði, leið mér taugaspenntur um að þær mundu springa. En heppilega, sprungu þær ekki.

Með hljómandi, djúpri bergmálandi rödd, sagði Faðir Guð áhrifaríkt, „Hmmm, hjarta Jósefs er að koma upp! Mjög vel, þakka þér!“ Hann meðtók þá hjarta-laga bóllurnar. Guði geðjaðist mjög og var mjög ánægður um leið og Hann hló. Bleiku hjörtun táknuðu hjartað mitt gagnvart Guði. Þegar þær náðu til Föður Guðs, mundu þau gusa fram frábæru ljósi frammi fyrir Guði. Innan stuttrar stundar, byrjuðu svipaðar bólur að komka frá Guði í áttina til mín.

„Þar sem þú hefur gefið mér þitt elskandi hjarta, mun Ég líka gefa þér mitt hjarta!“ Frá barmi Guðs, komu fallega löguð hjörtu lýst með bleiku óendanlega niður. Þau voru ósambærileg við mínar hjarta-laga bólur. Þegar Guðs hjarta-löguðu bólur fóru óendanlega inni líkamann minn, keppti hjartað mitt í spenningi og yfirflæddi með hamingju.

Ég sagði við Föðurinn: „Faðir Guð! Þakka þér fyrir að elska mig svo mikið. Ég var vanur að vera gráðugur og órólegur. Ég var ópolinmóður og vildi að mín andlegu augu opnuðust snögg.“ Áður en ég gat klárað setninguna mína, sagði Faðir Guð, „Það er allt í lagi! Í dag, sannar þetta fyrirbæri að þú og Ég höfum sama elskandi hjarta og afhjúpunina af trú.“ Eftir þessa upplifun, hugsa ég alltaf um Guð og ég er alltaf í bæn.

*Drottinn Sem Gefur Svefn Til Heilagra

Frú Kang, Hyun-Ja: „Drottinn! Þessa daga, er ég að hafa erfiðan tíma að falla í svefn eftir alla nætur bæn. Ég vil sofa, en ég er í kvölum og get ekki fallið í svefn. Drottinn, Ég þarf að sofa vel til þess að losna við þreytuna. Plís hjálpaðu mér að sofa vel!“ Dóttir mín sem var næst mér hrópaði: „Móðir! Jesús er að gefa þér faðmlag.“ Um leið og Hann hélt mér í örmunum sínum, féll ég mjúklega í svefn. Ég féll í svefn eins og ég var annað hvort í vímu með svefntöflum eða svæfingu. Þegar ég féll dýpra í svefn, var hinn Heilagi Andi heitur, mjúk orka drakk sig inni og hitaði líkamann minn.

„Það er til ónýtis fyrir yður, þér sem snemma rísið og gangið seint til hvíldar og etið brauð, sem afluð er með striti: Svo gefur hann ástvinum sínum í svefni!“
(Sálmarnir 127:2)

Jesús heldur áfram að segja meðlimum Kirkju Drottins að Hjartað Hans hafi opnast upp víðlega til Kirkju Drottins. Drottinn hafi sérstaklega gert krakkana mína og ég mjög hamingjusöm. Hann er stundum gamansamur og mundi koma glaðlega. Drottinn klæðist stundum óvenjulega útlítandi klæðnað eða kemur í fyndinni mætingu. Tilgangurinn með hans leiklistarheimsóknum var að gera okkur hamingjusöm. Ég er stundum ringluð um það hver er til að gera hvern hamingjusaman. Drottinn elskar tilbeiðsluna okkar og þjónustuna mjög mikið. Hann sagði að Hann bíður alltaf eftir kirkjunni okkar til að tilbiðja og þjónusta.

Þar sem Kirkja Drottins og fjölskyldan mín einblínum án þess að láta undan á Þrenningar Guð, endar hláturinn okkar aldrey. Hjörtun okkar tala til Drottins. Mikilvægu umræðuefnin okkar fyrir umræðu eru alltaf Drottinn. Allar samræðurnar okkar eru Guð miðjaðar. Við tökum eftir að Drottinn er næstum og alltaf fylgdur af hinum Heilaga Anda, en stundum verkar Hann einn.

4. Mars, 2005 (Föstudagur)

Ræðu ritning: „*Og hann kallaði þá tólf til sín, tók að senda þá út, tvo og tvo, og gaf þeim vald yfir óhreinum öndum. Hann bauð þeim að taka ekkert til ferðarinnar annað en staf, ekki brauð, mal né peninga í belti. Þeir skyldu hafa skó á fótum, en ekki tvo kyrtla. Og hann sagði við þá: „Hvar sem þér fáið inni, þar séu aðsetur yðar, uns þér leggið upp að nýju. En hvar sem ekki er tekið við yður né á yður hlýtt, þaðan skuluð þér fara og hrista dustið af fótum yðar þeim til vitnisburðar.“ Þeir lögðu af stað og prédikuðu, að menn skyldu gjöra iðrun, ráku út marga illa anda og smurðu marga sjúka með olíu og læknuðu þá.“ (Markúsarguðspjall 6:7-13)*

* Tunga Djöfulsins

Frú Kang, Hyun-Ja: Á meðan snemma morgun bænámótið var, þegar ég bað alvörulega í tungum, byrjaði skrítið hljóð að koma út af munninum mínum. Tveir tímar höfðu liðið. Upphaflega, var ég spennt með nýju og öðrúvísi hljóði í tungum. Ég hélt að Drottinn hafði veitt mér annað tungutal. Hljóð nýju tugunnar varð smám saman skrítið. Innsæið mitt var að segja mér að einhvað væri rangt.

Líkaminn minn varð þakinn upp með gæsahúð. Loksins, kom illur hlátur af illri konu út. „Ó, hohohoho, hohohohohoholo, eeheehheehheehhe, ehehehehe.“ Allar mismunandi fjölbreytnir ills hláturs gusuðust stöðuglega út. Á sama tímanum, byrjaði Systir Beak, Bong-Nyu líka að tala með djöfla tungunum. Hún hljómaði nákvæmlega lík stelpunni sem var andsetin í vinsælu bíómyndinni, „The Exorcist.“

Ég hugsaði með sjálfri mér. ‘Hvernig getur tungutal djöfulsins komið út frá mínum munni?’ Sama hversu mikið ég hugsaði um það, gat ég ekki skilið það. Hljóð djöfla tungutalsins mundi ekki stoppa. Á innan við stuttum tíma, byrjaði höfuðið mitt smám saman að hreyfast frá hlið til hliðar. Þá jókst hraðinn. Höguðið mitt byrjaði að hristast ofsafengið og ég gat ekki stoppað það.

Ég opnaði augun mín og sá Systir Beak, BongöNYu líka að hristast ofsafengið. Loksins, skynjaði Pastorinn, sem var að biðja, einhverveginn hvað var að gerast og kom strax til okkar. Hann byrjaði að kasta púkunum út. „Satan! Farðu! Andi ruglings – farðu í nafninu Jesús!“

Á undan þessari opinberun, var ég ekki að einbeita mér á meðan mínar bænir í tungum voru. Í raun, var ég að hugsa um aðra hluti. Á meðan sú stund af mínum veikleika var, notuðu púkarnir það tækifæri til að koma inní líkaman minn. Þetta er afhverju tungutalið mitt snérist í púkanna. Hvenær sem púkarnir koma inní líkamann minn, er ég

alltaf í kvölum. Er ég ekki bara fyrir líkamlegum áhrifum, heldur verð ég hugrænt ringluð og verð mjög þreytt. Þegar Pastorinn labbað fram og aftur á milli Systur Beak, Bong-Nyu og sjálfs míns, bað hann yfir okkur. Og hvenær se Pastorinn biður yfir mér, verð ég venjuleg. Samt sem áður, þegar hann labbaði burt í áttina að Beak, Bong-Nyu til að biðja yfir henni, byrjaði djöfla tungutalið að koma út af munninum mínum aftur.

*** Herafli Illu Andanna Fer Inní Líkama Frú Kang, Hyun-Jas**

„Jesús! Jesús! Afhverju er djöfla tungutalið að opinberast stöðuglega?“ En Drottinn hélt hljóður. Drottinn er ljúfur og vingjarnlegur, en Hann var ekki að tala orð þetta snn. Hann stóð hljóðlega og horfði á okkur.

Enn einu sinni, braut ég einbeitinguna og hugsaði um einhvað annað. Á þeirri stundu, komu illu andarnir aftur inní líkamann minn sem hópur. Það leið næstum því yfir mig. Líkaminn minn byrjaði að vera dofinn. Ég byrjaði þá að falla á gólfið í sársauka. Sama hversu mikið í hrópaði út og sárbað, svaraði Drottinn ekki. Það var gagnslaust.

Systir Beak, Bong-Nyu var líka að falla á gólfið og hrópa í sársauka. Pastorinn varð taugaspenntur og andlit hans snérist fölt. Hann hélt áfram að labba fram og aftur á milli okkar á meðan hann bað. Hans líkamlegi styrkur var á sínum takmörkum. Hann var algjörlega uppgefinn. Pastorinn er vanalega mjög öruggur þegar það kemur að úthaldinu hans. Samt sem áður, um leið og hann mundi kasta út illu öndunum, hrópandi og öskrandi, hafði hann orðið mjög þreyttur þar sem hann varð að fara fram og aftur til Systur Beak, Bong-Nyu og mín. Enn fremur, voru sár Pastorsins frá illu öndunum í fyrri bardögum ekki fullkomlega læknuð. Sem afleiðing, þjáðist hann meira og var í auka angist. Samt sem áður, þrátt fyrir sárin, hélt hann áfram að biðja óstöðvandi fyrir okkur. Mér fannst það leitt fyrir Pastorinn, og ég vildi að hann hvíldist, en ekki á undan því að hjálpa mér. Ég bað hann að biðja fyrir mér þar sem sársaukinn minn var óbærilegur. Árásirnar höfðu verið stöðuglegar. Það höfðu þegar verið 4 eða 5 dagar. Það hafði verið ráðist á mig vægðarlaust. Ég var hrjád dag og nótt. Ég var alls ekki fær um að borða, drekka eða sofa. Ég hafði verið fórnarlambið af vægðarlausum árásum meira en hinir. Ég gat ekki hvílst.

***Undirbúnings Tilkynning Drottins Um Þjónustu Heilaga Eldsins Og Frelsun**

Jesús var um það að útskýra afhverju Hann stóð hljóður um leið og við sárbaðum og hróðuðum aumkunarvert fyrir Hann. Við vorum að hrópa og biðandi um hjálp í að reka út illu andana.

Ég spurði Drottinn afhverju Hann hafði leyft illu öndunum að fara inní líkamann minn stöðuglega. Ég sagði Honum að sársaukinn sem ég var að upplifa var óbærilegur. Drottinn byrjaði að útskýra. „Það eru nokkrar mismunandi ástæður afhverju Ég er að leyfa þessa hltui. Fyrsta ástæðan er að bæta vanann ykkar af að tala árátukennt og ljóstra upp leyndarmálum. Heilaga Kang, Hyun-Ja! Þú ert mín elskaða unnusta. Þegar rétti tíminn er leyfður, mun allt vera opinberað. Andleg leyndarmál verða að vera haldin leynd, en þú ferð um segjandi öllum í öllum stöðum. Heldur þú ekki að þú verðir að breyta vegunum þínum? Þú munt örugglega ekki breytast af orðunum mínum! Þetta er afhverju ég er að leyfa þessum atburðum að aga þig. Í gegnum þessa sársaukafullu upplifun, munt þú vera breytt!“

Þegar ég rifja upp á sjálfa mig, er ég langt frá því að vera breytt. Ég velti fyrir mér hversu miklu sorglegri ég virðist í augum Drottins. Þegar ég hafði fattað þetta, varð ég svo skammarleg að ég vildi fela mig.

Jesús hélt áfram: „Í framtíðinni, munu þar vera tímar þegar fólk mun upplifa Heilaga Logandi Eldinn um víða veröld. Kirkja Drottins mun leiða skriðþungann af verki hins Heilaga Elds. Ég mun láta ykkur leiða og framkvæma Eld þjónustuna. Samt sem áður, munuð þið verða að fá og upplifa margar raunir til að vera þjálfuð. En ekki vera hrædd þegar þið eruð

andspænis mörgum raunum. Polið það djarflega!“

Drottinn bætti við, „Þið verðið að vita og skilja ráðabrudd og hernaðaráætlanir illu andanna til þess að brottreka og kasta þeim út. Þið verðið að þekkja áætlanir þeirra í dýpt. Þið munið verða að upplifa kvalirnar og undirokunina frá fyrstu hendi svo að þið munuð skilja sársaukann og kvalir annars fólks sem er undirokað af herafli myrkursins. Þið munuð ósvikið þykja það leitt fyrir þau þar sem þið munuð þekkja sársaukan þeirra. Þið munuð vera hvött til að lækna og frelsa þau. Þetta er afhverju Ég hef leyft ykkar upplifun!“

„En yður segi ég, hinum sem eruð í Þýatíru, öllum þeim sem hafa kenningu þessa, þar sem þeir hafa ekki kannað djúp Satans, sem þeir svo kalla: Aðra byrði legg ég eigi á yður, nema að þér haldið því, sem þér hafið, þangað til ég kem.“ (Opinberunarbók Jóhannesar 2:24-25)

Allir hlutir sem eiga sér stað á þessarri jörð verða að þarfnast einhverrar fórnar. Venjulega, fara hlutir eða málefni ekki mjúklega án fórnar. Í andlega sviðinu, verður svakalegt gjald að vera greitt til að læra eða ávinna sér einhvað. Kirkja Drottins hafði sérstaklega mætt mörgum illum öndum í sem við börðumst við óendanlega.

Ef við erum ekki undirbúin til bardaga á móti illa heraflinu, unum við að lokum vera sigruð. Ég hef komið til að átta mig á að söfnuður kirkjunnar okkar hafði verið tilnefndur sem einhvað af tilraun. Hvern dag börðumst við á móti illu öndunum í andlega sviðinu. Og hvern dag eurm við skírð með hinum Heilaga Eldi eins vel. Við vorum ekki rétt bara tilraun, heldur þjálfaði þessi reynsla okkur í greiningu og ónæmi.

Samt sem áður, á hina hendina, hafa andlegu bardagarnir verið einhvað óvænt og fram úr ímyndun okkar. Þar sem bardagarnir eru áframhaldandi endalausir, þar sem veraldlegu líkamar okkar verða örmagna, öfunda ég núna fólkið sem lifir venjulegu Kristnum lífum. Þau virðast hamingjusöm fyrir mér. Þar sem við fáum margar gjafir, meiri hvern dag, og þar sem okkar andlegu augu eru stöðuglega opnuð, verðum við miðja árása djöfulsins. Við verðum skotmarkið hans. Með því sögðu, höfum við líka orðið miðja gagnrínis frá öðrum. Við erum misskilin og fólk verður afbrýðisamt út í okkur. Við erum miðja allra barátta bæði andlega og með annað fólk. Barátturnar eru vægðarlausar: það er daglega. Samt sem áður, núna, höfum við orðið vön slíkum málefnum.

Venjulega, mundi fólk halda að hafa þeirra andlegu augu opnuð mundi vera stórkostlegt og gleðilegt. Það gæti virst einhvað gott, en í raunveruleikanum, er það algjörlega andstæðan. Þegar maður er í andlega sviðinu, verður maður að vera miklu sterkari en þegar við erum í efnislega sviðinu. Í andlega sviðinu, getur einhver bara verið samþykktur ef einhver vinnur baráttu á daglegum grunni. Samt sem áður, er það mjög erfitt að lifa andlega í öllum svæðum. Það er erfiðast og klunnalegt þegar efnislegu líkamarnir geta ekki haldið hraðanum með viðburðina í andanum.

Þrátt fyrir erfiðleikana okkar, samt sem áður, er það ennþá stórkostlegt að hafa sérstaka góðvild og athygli. Við erum öll samþykkt af Honum. Við erum fær um að smakka ánægjulegu tilfinninguna af sigri og gleði. Enn fremur, er það ríkulega spennandi. Spennin getur ekki verið upplifaður frá heiminum. Í raun, er það eilíf hamingja.

Áður en andlegu augun mín voru opin, var ég fávís um öll atvikin og upplifanirnar sem ég hafði mætt. Trúin mín var byggð á kenningu og bóklegu. Einn hlutur er viss, einhver getur ekki ályktað að andlegu augun þeirra séu opin bara af því að einhver hefur fengið heilaga gjöf. Þegar þú berst við illu andana, verður þú að sigra þá, annars, muntu vera sigraður strax. Ef þú skaðar ekki andstæðinginn þinn, munu þeir skaða þig gríðarlega.

Andlega stríðið hefur leitt til að margir pastorar og þeirra eiginkonur verði blekkt. Sem afleiðing, hefur blekking þeirra og að þeim misheppnaðist leitt þau til heljar. Við erum að vitna og upplifa andlega stríðið. Ég er líka eiginkona pastors. Og sem eiginkona pastors,

vil ég styðja og þjóna pastornum mínum miklu betur en nokkur önnur eiginkona pastors. Í raun og veru, var það markmið mjög erfitt að gera. Það voru tímar áður þar sem ég hafði mætt og dæmt ástönd í gegnum reynslurnar mínar og holdið mitt. Áður, drakktst mannstefnan inni hjartað mitt, þess vegna, var ég vön að dæma öll málefni frá mínu sjónarmiði.

Hvenær sem ég var undirokuð og ráðist á mig hjálparlaust af illa herafnanum fyrir nokkra daga, mundi ég vera sigruð. Ég mundi ekki vera fær um að borða og ástandið á volæðinu mínu mundi halda áfram. Alveg eins og brjáðuð persóna, mundi ég missa hugann minn og líkaminn minn mundi hristast ofsafengið. Þegar ég upplifði þessi sársaukafullu ástönd, er ég núna fær um að tengja við sársaukann og volæðið af fjölda fólks sem er þjád og undirokað af illum öndum í gegnum heiminn.

Þar sem ég var í óbærilegum kvölum, sárbað ég til Drottins. Ég sá andlit Drottins; hann var horfandi á mig með tjáningu af steini. Það færði mér mikla depurð að vitna svipinn hans. Kannski, er Jesús að leyfa mér að upplifa mismunandi raunir fyrir einhvert eða einhver framtíðar atvik.

***150 Illir Andar Fara Inn Enn Einu Sinni**

Hversu miklu meir mun Drottinn halda áframað reyna okkur og þangað til hvenær? Á meðan seinni bænamótið var, fóru um 150 illir andar inni líkaman minn einu snni meir. Tungan frá djöflinum byrjaði óstöðvandi að koma út frá munninum mínum. Illu andarnir byrjuðu að deyfa allan líkaman minn, þar með talið öll liðamótin mín og bein. Það byrjaði að kl. 21 og Pastorinn og ég börðumst þangað til hádegis næsta dags sem var kl. 12.

Ég hrópaði og kallaði út til Drottins. Um leið og ég fattaði að ég hafði ekki nóga trú til að kasta þeim út af líkamanum mínum, grét ég og grét. Ég var skammarleg. Sem eiginkona pastorsins, var trúin mín bara á miðlungs stigi. Þetta er afhverju ég verð að vera stöðuglega hrjád af illu öndunum. Þar sem ég íhugaði þessar hugsanir með sjálfri mér, hrópaði ég út jafnvel meir. Afhverju voru þessir illu andar að ráðast á mig, sérstaklega mig? Afhverju er ég ekki fær um að kasta illa herafninu út með minni trú? Ég varð tilfinningaleg með lítilsvirðingu og var að falla í sundur. Sálin/andinn minn hristist með óvissu. Vegna örmögnunar, fóru hinir kirkjumeðlimirnir heim. Pastorinn og ég vorum þau einu sem voru eftir. Pastorinn tók nokkur skref aftur á bak og sagði, „Ah! Þeir eru ógurlegir! Ég hef gert margar leysingar, en ég hef aldrey upplifað slíka fasthelda illa anda líkt og þessa áður – mjög þrjóskir!“

Þegar ég grét, sárbað ég til Pastorsins. „Elskan! Hvað ætti ég að gera? Þú verður að kasta þeim út.“ Pastorinn svaraði: „Allt í lagi, ég skil þegar! Samt sem áður, láttu mig hvílast svolítið og ég get gert það aftur.“ Eftir að Pastorinn hélt andardrættinum sínum, setti hann mig á bekk um leið og hann settist fyrir aftan mig á bakrimlana með fótleggina sína yfir öxlunum mínum. Pastorinn lagði þá hendina sína á mig og byrjaði að biðja. Um leið og hann bað, opnaði hann munninn minn með fingrunum sínum og all skonar mismunandi illir andar byrjuðu að gusast áfram einn í einu.

Pastorinn og ég urðum smám saman uppgefin. Við vorum einu skrefi frá að líða út af. Enn fremur hélt Drottinn áfram að bara taka eftir okkur. Ég held að Hann vildi taka eftir og bíða þangað til okkar takmarki var náð. Skítugu, ljótu illu andarnir höfðu algjörlega ekkert merki um þreytu. Í raun, öskruðu þeir smám saman hæra. Núna, voru þau að ráðast á okkur eins og viltar skepnur ráðast á bráð. Við gátum ekki lengur borið það, Við höfðum verið búnin með allan okkar andlega og líkamlega styrk. Þegar Pastorinn hrópaði, „Heilagur Eldur!“ heyrðum við illu andana hrópa stöðugt, „Ah, heitt! Ah heitt! Ah heitt! Samt sem áður, þegar rödd Pastorsins veiktist, urðu illu andarnir ofbeldisfullri í líkamanum mínum. Á meðan í miðri baráttunni, tókum við hljóðin upp til að skilja eftir sönnunargögn.

Þegar Drottinn hrofði á, gæti Honum hafa fundið það leitt fyrir okkur af því að Hann hafði loksins komið á milli. Jesús fór inni í líkama Pastorsins. Um leið og Drottinn fór inni

líkaman hans, fékk Pastorinn styrk einu sinni meir og var fylltur fyllingu með hinum Heilaga Anda. Pastorinn kastaði þá öllum illu öndunum út. Ég var loksins fær um að hvílast. Drottinn sagði, „Allar þessar reynslur eru nauðsynlegar svo að þið getið verið notuð alheimslega á seinni tíma. Drottinn útskýrði það þá í meiri smáatriðum.

Án hjálpar Drottins, vorum við veik ílát sem erum ekki fær um að framkvæma neitt á neinum gefnum tíma. Við getum bara framkvæmt réttilega þegar Drottinn kemur á milli og vinnur á okkar hálfu. Líkamar okkar voru mjög þreyttir og örmagna. En við þökkuðum Drottni. Við komumst loksins heim um kl. 15.

* Tilraunar Tilnefndur Aðili

Pastor Kim, Yong-Doo: Eiginkonan mína og Systir Beak, Bong-Nyu voru stór skotmörk fyrir illa heraflan til að gera árás. Næstum á daglegum grunni, barðist ég með örvæntingu við illu andana þar sem þeir fóru inni líkama þeirra. Vanalega, þegar illu andarnir laumast inni líkama fólksins, mundi það bara taka stutta stund að auðveldlega og hraðlega fara inni þau. Samt sem áður, þegar þeir hafa farið inni líkama einhvers, var það aldrey auðvelt fyrir þá að fara.

Sumir illir andar eru mjög sterkir og þeir hafa þeirra eigin hernaðaráætlun til að verja sjálfa sig. Þeir streitast harðlega á móti og öskra á meðan brunin á hinum Heilaga Logandi Eldi er. Hvenær sem illu andarnir eru neiddir til að yfirgefa líkama okkar, geta þeir skaðað líkamana okkar og skilið eftir alvarlegar hliðarverkanir eða eftiráhrif.

Út af náð Drottins, var ég fær um að telja skýrt tölu illa heraflans. Jósef, Joo-Eun, Haak-Sung, og Yoo-Kyungs andlegi kraftur stigmagnaðist á hærra plan og núna voru þau fær um að berjast á móti illum öndum. Drottinn hafði sérstaklega verndað unglíngana, en þá fullorðnu eins og eiginkonuna mína, Systur Bbeak, Bong-Nyu, og ég vorum skilin eftir til að höndla erfiða ástandið. Eftir að berjast við illu andana alla daga, varð ég svo örmagna að mér leið líkt og hver tomma af mínum styrk hefði klárast. Samt, tók Drottinn bara eftir án þess að aðstoða.

Frá munnunni eiginkonunnar minnar, voru öll ólík, mismunandi, skelfileg hljóð að koma út: Mismunandi hljóðin af ungru stelpu kveina og hljóð af villtum skepnum. Ég gat aldrey hafa ímyndað mér að þessar ólíku tegundir illra anda mundu vera til, sérstaklega, þegar ég vitnaði eiginkonuna mína hvæsandi líkt og snákur með tungunni hennar. Þegar ég sá það, var líkaminn minn þakinn með gæsaþö og hárin mín risu. „Shhhh....Shhhhh! Ohohohoh!“ Þegarég heyrði hljóðin af ungu stelpunni harmlega grátandi, skalf ég í ótta – það var svo hrollvekjandi og skrítið.

Ég hafði fundið út seinna að allir kirkjumeðlimirnir okkar voru tilraunir. Drottinn útskýrði það seinna til okkar í smáatriðum. Hann útskýrði það til okkar skærara til að hjálpa okkur að skilja.

* Brenndu Öskurnar Af Illu Öndunum Lifna Við

Illu andarnir höfðu getuna til að endurlífga sjálfa sig jafnvel eftir að við brenndum þá með eldi – eldinum frá hinum Heilaga Anda. Ég hafði kastað og brennt alla illu andana frá líkómum eiginkonunnar minnar og Systur Beak, Bong-Nyu. Samt sem áður, í staðin fyrir að illu andarnir verandi brenndir og farnir, byrjuðu þeir að öskra.

Þeir hrópuðu með mannseiginleika röddum. „Nei, Nei! Ég mun ekki yfirgefa! Afhverju ætti ég að yfirgefa þegar það er svo indælt hérna! Afhverju ætti ég að yfirgefa? Áts, Áts! Heitt! Heitt! Heilagi Eldurinn er að koma inn einu sinni meir! Áts! Heitt! Ég get ekki borið það! Pastor Kim, þú @#%#@%\$! Taktu hendurnar þínar af! Allt í lagi, allt í lagi! Ég mun fara út. Ég er að yfirgefa. Ég er að yfirgefa!“ Þeir sögðu að þeir mundu yfirgefa mörgum

sinnum. Í raun, hundruðir skipta sögðu þeir það þeir Seinna, höfðu þeir orðið öskur.

Þegar þeir urðu öskur, slakaði ég á verðinum mínum og hugsaði, „Það hlýtur virkilega að vera klárað.“ Samt sem áður, byrjuðu öskurnar að endurmyndast í annars konar illan anda. Það endurlífgaðist! „Hvað! Hvernig getur þetta gerst? Hvað eru þessir? Ég er hundleiður!“ Krakkarnir mínir byrjuðu líka að æpa, „Pastor! Við höfum alvarlegt vandamál! Illu andarnir hafa endurlífgast. Stórt vandamál! Hvað ættum við að gera?“ Við erum að byrja allt yfir aftur. Kastaðu þeim öllum út!“ Ég byrjaði þá að berjast við illu andana sem voru í Systir Beak, Bong-Nyu og eiginkonunni minni. Mér leið eins og baráttan væri endalaus. „Hey gæar! Ekki vera tekin af verði. Safnið sjálfum ykkur og ekki standa í veginum þar sem illu andarnir eru að yfirgefa! Haldist virkilega nálægt fyrir aftan mig og biðjið.“

Hvenær sem illu andarnir yfirgefa einhvers líkama, fara þeir inn líkama heilagra sem er veikur í trúnni. Hinir heilagir með veika trú ættu ekki að vera í náinni nálægð. Annars, verða þeir að vera á verði og tilbúnir. Þegar ég hélt áfram að ráðast á og brenna illu andana sem voru ekkert nema öskuhrúga, breyttust þær að lokum í myrkan reyk. Reykurinn hlykkjaðist og hvarf loksins til heljar. Eiginkonan mín þjáðist í um fjóra daga frá eftiráhrifunum. Hún kveinaði í sársauka líka. Systir Beak, Bong-Nyu var líka í sama ástandinu. Samt sem áður, þegar kvöld þjónustan var um það að byrja, hafði Drottinn alltaf veitt þeim náð til að batna. Með batnandi náð Drottins, litu þær tvær mjög friðsamlega og fullar náðar þegar þær dönsuðu í hinum Heilaga Anda.

* Guð Dansar

Lee, Haak-Sung: Eftir að við höfðum kastað út öllum illu öndunum frá Frú Kang, Hyun-Ja og móður minni, sungum við ákaflega tilbeiðslulag einu sinni aftur. Við byrjuðum þá okkar einstaklings bænir. Sýn byrjaði að birtast fyrir framan augun mín. Ég sá sýn af hásæti Guðs. Jósef og ég vorum að líta á hásæti Guðs á sama tímanum.

Faðir Guð stóð upp frá hásætinu Sínu og endurlék dansinn sem við höfðum dansað á okkar tilbeiðslu þjónustu. Vegna ljósgeislans, gátum við ekki enn séð andlit Föðurins. Samt sem áður, vorum við fær um að sjá Hann dansa. Faðirinn breyddi úr Sínum svakalega hægri vísifingri og hristi það frá hlið til hliðar. Hann hreyfðist um og dansaði. Hann breiddi þá út Sinn vinstri vísifingur og hristi það frá hlið til hliðar. Faðirinn sveiflaði fótleggjunum Sínum og hvenær sem þeir sveifluðust, helltust allar mismunandi form regnbogalita niður.

Móse kom upp til hásætis Guðs og sagði við sjálfan sig. ‘Ó, Faðir Guð hagar sér ekki á slíkan hátt. Afhverju er Guð dansandi?’ Faðir Guð talaði strax og skipaði Móse: „Móse! Móse! Ég er mjög gladdur af tilbeiðslunni úr kirkju Drottins. Ég er mjög glaður! Afhverju dansar þú ekki líka?“ Um leið og Guð talaði, dansaði Móse frammi fyrir Guði í frekar langan tíma. Guð sagði, „Mér líður svo vel í dag!“ Guð var glaður og ánægður. Móse dansaði vandræðanlega í fyrstu, en byrjaði síðan að dansa gleðilega. Ég hélt að Faðir Guð tæki bara á móti þjónustunni okkar, tilbeiðslunni, og bænum. Samt sem áður, tjáir Hann gleðileikann Sinn og dansar. Sjónin var virkilega ótrúleg.

Jafnvel eftir að vitna slíka undursamlegu upplifun, hélt Faðir Guð áfram að dansa hvenær sem við tilbáðum í kirkju. Faðir Guð mundi líka stappa Fótunum sínum upp og niður í spenningi og glaðværð. Hljóð stappsins bergmálaði allt úti gegnum skýjahimininn og gleði mundi breiðast í allar áttir. Hvenær sem Guð var gladdur, mundu tuttugu og fjórir öldungarnir fyrir framan Guð, hinir heilögu í himnaríki, og englarnir líka vera gladdir. Englarnir mundu blása lúðrunum.

6. Mars, 2005 (Sunnudagur)

Ræðu ritning: „*Andi Drottins er yfir mér, af því að Drottinn hefir smurt mig. Hann*

hefir sent mig til að flytja nauðstöddum gleðilegan boðskapog til að græða þá, sem hafa sundurmarið hjarta, til að boða herteknum frelsi og fjötruðum lausn.“ (Jesaja 61:1)

* Hljóðupptökutæki Himnaríkis Og Vídjó Myndavél

Kim, Joo-Eun: Ég tilbað ákaflega á meðan tilbeiðsluþjónustan var. Í miðri tilbeiðslunni, skein skyndilega ljós niður. Ég sá fylkingu ljóss með fjölda engla komandi niður. „Vá! Pastor, systur, bræður, margir englar eru að koma niður!“ Hrópaði ég.

Englarnir færðu einhverja mismunandi hluti með sér. Minni hlutirnir voru í höndunum þeirra á meðan þeir stærri voru á öxlunum þeirra. Hlutirnir voru upptökutæki og vídjó myndavélar. Upptökutækin og vídjómyndavélar voru skreytt dýrmætum steinum og voru gerð úr gulli. Sem staðreynd, voru þeir frekar laglega útlítandi. Á þeirri stund sem ég sá þá, vildi ég hafa eina af hverri myndavél.

Englarnir voru að taka upp hvert atvik sem var að eiga sér stað í kirkjunni okkar. „Vá! Hvernig gat þetta verið að gerast? Ég mundi aldrey hafa giskað að himininn mundi taka myndir og taka upp líkt og við gerum hérna á jörðu.“ Ég var undrandi og áleit að það var mjög frumlegt. Ég hélt áfram að kalla. Ég hafði aldrey séð neitt líkt þessu í lífinu mínu. „Bróðir Jósef! Bróðir Haak-Sung, Systur Yo-Kyung! Lítið á þetta! Vá! Undravert!“

Það voru einhverjir englar að taka upp hómorslegu andlitstjningar Pastorsins og bendingar á meðan ræðan hans og tilbeiðsla var. Það virtist eins og fólk frá útvarpsstöð væri að skjóta senunum. Um leið og Jesús fylgdi Pastornum, líkti Hann eftir hómorslegu og einstöku andlitstjnungum Pastorsins. Englarnir voru mjög uppteknir að labba um og skjótandi andlitstjningarnar og bendingar safnaðarmeðlimanna.

Myndavélar, vídjómyndavélar, og hljóðupptökutækin litu svipuð út þeim sem við höfum hérna nema að þau voru gerð úr gulli og skreytt með dýrmætum steinum af himnum. Samt sem áður, vissum við ekki hver tilgangurinn var fyrir að taka upp og skjóta öll okkar atvik. Sumir englar tóku upp heyrnlegu ræðu Pastorsins og skrifuðu niður orð prédikunarinnar hans. Þeir voru að skrá duglega og skjótandi kirkjuvirknina.

Pastorinn var mjög uppgefinn frá því að berjast og kastandi illu öndunum í nokkrar vikur. Pastorinn gat ekki sofið. Örmögnunin hans kom í veg fyrir að hann borðaði nema að drekka vatn. Enn fremur, voru varirnar hans illa blaðraðar og litu mjög illa út. Loksins, féll Pastorinn oná gólfíð nálægt altarinu frá örmögnun. Hann var ekki fær um að komast upp.

Jesús stóð fyrir aftan Pastorinn og teygði út handleggina Sína og hendur til að snerta bak Pastorsins. Um leið og Drottinn snerti bakið hans, fór gagnsætt glampanði ljós inni líkama Pastorsins. Tvær raðir ljósa mótuðu litla hringi héldu áfram að fara inni líkama Pastorsins.

Frá þeirri stundu áfram, orkaðist veika ræða Pastorsins inni kröftuga þjónustu. Pastorinn prédikaði í yfir fjóra tíma. Þjónustan snérist inni hátíð.

* Reynið Heilögu Gjöf Spádómsins

Jesús sagði, „Safnið kirkjumeðlimunum saman sem hafa til að bera spádómsgjöfina til að kenna þeim. Það er verk Pastorsins að kenna þeim.“ Hann sagði að það eru fleirri falsspámenn þessa dagana. Þess vegna, verðum við að vera varkárari og vera fyllilega vopnuð með Orði Guðs til að reyna spádómana. Hann sagði fremur að fólk sem býr yfir spádódomi ætti ekki að vera hrokafullt og tala það kærulaysislega. Þeir verða allir að halda áfram að vera auðmjúkir. Þeir verða að ekki fara um og monta sig um þeirra gjöf til annars fólks.

Mest af öllu, ættu þeir að biðja oft og verða að vera ekki latir um að lesa Biblíuna. Illu andarnir blekkja fólk inni að tala falsspádóma. Þess vegna, hvert skipti sem þeir spá, verða þeir að spá varkárlega. Ég spurði Drottinn, „Jesús! Jesús! Hvað ef ég hrópaði til að

reyna þig: 'Djöfull, farðu?' Drottinn svaraði, „Það mun vera allt í lagi. Það er mikilvægara að þú sért ekki blekkt. Þú verður að reyna það með Orðinu. Jafnvel ef það er Ég. Skilur þú? Ég svaraði, „Já, Drottinn!“

Drottinn talaði til mín og sagði, „Joo-Eun! Í dag, slapp móðir þín, Kang, Hyun-Ja naumlega frá slæmu ástandi. Þriðji hæst setti djöfullinn fór inní líkama hennar með sínum undirþjónum. Hún hlýtur að hafa upplifað mikinn sársauka.

Þess vegna, vertu mjög varkár með tilefni dagsins í dag. Fólk sem hefur fengið spádómsgjöfina mun hafa meiri raunir og freistingar. Þegar einhver opnast smám saman með gjafir, munu sterkari illir andar koma að gera árás! Án þess að vita raunveruleikann af þessari hættu, eru þar margir heilagir sem biðja kæruleysislega um þessar gjafir. Þú verður að ekki spá vanhugsað eða óformlega. Skiluru?“ Ég var ákveðin í að vera varkár.

***Ekki Nota Andlegan Kraft Ógætið**

Frú Kang, Hyun-Ja: Eftir þjónustu, snéri ég aftur heim, en herafli illra anda hafði fylgt mér til heimilis míns. Þá fóru um 50 illir andar inní líkaman minn enn einu sinni. Vegna mikla sársaukans, byrjaði ég að rúlla og byltast á gólfinu. Í trú hrópaði ég, en það sýndist takmarkað þar sem illu öndunum var ekki auðveldlega hent út.

Á þeirri stundu, sagði Jesús, „Þú verður að kasta þeim út með trúnni þinni! Þess vegna, ert þú fær um að fara andlega dýpra og hafa trúnnu þína aukna. Ég spurði Joo-Eun: „Joo-Eun! Plís biðu fyrir móður þinni! Fljótt!...“ Um leið og Joo-Eun setti hendurnar sínar á bringuna mína og bað, kom Heilagi Logandi Eldurinn út af líkamanum hennar og eldurinn brenndi illu andana. Heilagi Eldurinn snéri líkamanum mínum undir eins í eldbolta. Joo-Eun kveinaði skyndilega og sagði, „Móðir, móðir! Ég get ekki borið Heilaga Eldinn að fara út frá líkamanum mínum! Handleggirnir mínir eru að meiðast svo mikið og andlegi krafturinn minn er að veikjast. Hvað ætti ég að gera? Farðu og kallaðu á föður – hann er að skrifa bókina einmitt núna.“

Drottinn hrópaði þá strax, „Nei! Pastor Kim er að skrifa bókina eins og Ég skipaði. Þar sem hann er að einbeita sér að skrifa bókina, verðið þið að ekki láta hann nota andlega kraftinn sinn til að kasta út illu öndunum á þessari stundu. Ef hann hagnýtir andlega kraftinn sinn til að kasta út illu öndunum, mun hann ekki vera fær um að skrifa bókina réttilega. Joo-Eun, þú munt verða að taka hendurnar þínar af! Þú munt lík a vera í hættulegu ástandi ef andlegi krafturinn þinn er veiktur! Heilaga Hyun-Ja, þú verður að útklá þetta málefni með þinni eigin trú.“

Eftir að kasta sársaukafullt út öllum illu öndunum, fór Joo-Eun og ég til herbergi Pastorsins þar sem hann var upptekinn að skrifa bókina. Með okkar andlegu augum, tókum við eftir Pastornum kveinandi og kreppa saman tönnunum sínum um leið og hann skrifaði bókina. Hægri handleggur Pastorsins og bak voru tötraleg og rifin frá árásum illu andanna. Það voru nokkrar línur lagaðar líkt og plógför sem voru rifin og klóruð. Um leið og Pastorinn skrifaði, færði óbærilegi sársaukinn honum tár. Jesús huggaði Pastorinn og Hann strauk bakinu hans. Hinn Heilagi Andi og Jesús stóðu næstir honum um leið og þeir vernduðu hann. Þeir urðu skjöldurinn hans og illu andarnir gátu ekki ráðist á hann neitt meir.

Eftir að taka eftir sviðsmyndinni, mundum við vera mjög hljóðlát um leið og Pastorinn skrifaði bókina. Fjölskyldumeðlimir okkar mundu tipla á tánunum um leið og við hreyfðumst um húsið. Við önduðum jafnvel eins hljóðlátt og mögulega. Til að hjálpa honum að einbeita sér, urðum við mjög varkár í öllum málefnum um húsið. Enn fremur, hafði Drottinn skipað okkur að vera mjög varkár í vegum okkar á meðan þessi tími er. Við reyndum að ekki ónáða Pastorinn og við höfðum jafnvel orðið taugaspennt þegar við hvíldumst, borðuðum eða sváfum.

*Iðrun

Djákna Shin, Sung-Kyung: Um leið og ég byrjaði að biðja, byrjuðu bjartir neistar að glampa. Strax, byrjaði ég að iðrast. Ég tárast venjulega ekki auðveldlega upp, en loksins var ég flæðandi í tárum. Allan þennan tíma, hafði ég verið værukær og löt. Ég var að iðrast algjörlega fyrir allt. Í dag, var bænin mín sérstaklega einbeitt. Eftir að einhver tími hafði liðið, juku bænirnar mínar smám saman hraðann. Þá skyndilega, geislaði svakalegur bjartur blár hlutur í áttina að mér og fór fram hjá mér. Mér leið líkt og bænin mín var stöðuglega að fljúga í áttina til skýjahiminsins og inní endalaust rými.

9. Mars, 2005 (Miðvikurdagur)

„Ég leggst til hvíldar og sofna, ég vakna aftur, því að Drottinn hjálpar mér. Ég óttast eigi hinn ótlejandi manngrúa, er fylkir sér gegn mér á allar hliðar.“ (Sálmur 3:6-7)

* Rafmagns Kraftur Hins Heilaga Anda

Kim, Joo-Eun: Á meðan næturþjónustan var, talaði Jesús. „Í dag, mun ég veita ykkur alveg sérstakan kraft. Þess vegna, þráið að taka á móti því í trú!“ Ég spurði, „Hvað ert þú að veita okkur? Drottinn svaraði, „Rafmagnskraft hins Heilaga Anda!“

Ég snérist og sagði við Pastorinn, „Jesús sagði að Hann muni veita okkur Heilagt Rafmagn. Drottinn mun veita meista kraftin til þín. Restin af okkur mun fá lítið minna af rafmagnskraftinum. Pastorinn svaraði, „Orðið rafmagn eða rafmagnskraftur í hinum Heilaga Anda er ekki í Biblíunni. Áður en Pastorinn var fær um að klára svarið sitt, greip Drottinn fram í og sagði, „Það er miklu meiri kraftur sem er til sem er ekki skýrt frá í Biblíunni. Það eru aðrir ómyndunarlegir kraftar sem eru til!“

Drottinn skipaði meðlimum Kirkju Drottins að koma til framhliðarinnar og að teygja út hendurnar þeirra. Söfnuðurinn fór allur til framenda altarisins. Við formuðum hring undir krossinum sem hékk fyrir ofan altarið. Við byrjuðum að biðja í tungum og lönguðum fyrir náð. Með mínum andlegu augum, sá ég straum hins Heilaga Anda kokma fram. Það byrjaði fyrst að flæða inní Pastorinn og strax, hrópaði ég, „Vá! Áhrifamikið!“

Mismunandi form af rafmagni hins Heilaga Anda komu niður frá að ofan. Eitt form kom inn sem elding. Hin formin komu sem hringlaga hringir. Það hélt áfram að neista og raflosta Pastorinn og okkur. Ég var minnt á Sci Fi bíómyndina um leið og við vorum stöðuglega raflostuð af rafmagninu. Rafmagnið geislaðu út mismunandi litum þar með töltum gulli. Hin from rafmagnsins birtust.

Um leið og við vorum stöðuglega rafostuð af rafmagni hins Heilaga Anda, hrópuðum við öll með einni rödd. Hinn Heilagi Andi og Jesús héldu áfram að gefa okkur rafmagn. Ekki persóna frá kirkjunni okkar neitaði tafmagninu. Öll okkar höfðum þegið það. Jesús sagði okkur að vera ekki nálægt Pastornum um leið og hann tekur á móti rafmagni hins Heilaga Anda. Drottinn útskýrði að rafmagn hins Heilaga Anda var svo kröftugt og mikið að ef við snertum það af slysi, gætum við annað hvort liðið út af og eða orðið hreyfingarlaus. Það var hættulegt. Pastorinn var að taka á móti rafmagninu í fullum krafti þar sem hann var þjónn Guðs.

Þar sem trúin okkar og andleiki vex dýpra og verður sterkari, munum við fá meiri rafmagnskraft. Drottinn sagði að það muni vera daglega þegar hinir heilögu af Kirkju Drottins munu vera notaðir með ásetningi og á alheimsmælikvarða. Ég spurði Drottinn, „Jesús, eru þar mismunandi flokkar með rafmagni hins Heilaga Anda? Drottinn svaraði, „Auðvitað, þar sem þú ert forvitin og óþreyjufull, afhverju reynir þú það ekki fyrir sjálfa þig? Samt sem áður, ekki setja hendina þína á Pastor Kim. Settu hendina þína á móður þína, Kang,

Hyun-Ja. En snertu hana léttilega.

Varkárlega, strauk ég léttilega fingurgóm móður minnar. Ég byrjaði að upplifa doða á hendinni minni um leið og það byrjaði að fara upp handlegginn minn. Með doðanum, byrjaði ég að finna mikinn sársauka. Doðinn og sársaukinn byrjaði að breiðast út í gegnum líkamann minn. „Ahhhhhh!“ Strax, var ég öskrandi og sársaukinn fór ekki burt. „Jesús! Jesús! Bjargaðu mér. Hjálpaðu mér!“ Um leið og ég var hrópanði, sagði Drottinn: „Joo-Eun! Ekki vera svo gráðug! Þú ert enn veik og ung og þarft að vaxa og þroskast meir.“ Þegar Drottinn snerti mjúklega handlegginn minn og hendi, byrjaði doðinn að fjara burt hægt og mér batnaði fljótlega.

Ég skildi þá rafmagnskraft hins Heilaga Anda. Rafstraumur hins Heilaga Anda frá móður minni var svakalega sterkur. Samt sem áður, var rafstraumur Pastorsins kröftugastur og sterkastur. Gamansama eðli föður míns, Pastorsins, kom fram og hann snerti öll okkar og við upplifðum doða. Við ákváðum að vera varkár um leið og Pastorinn kom nálægt okkur. Um leið og við báðum, urðum við viss um að vera ekki biðjandi nálægt Pastornum.

Pastor Kim, Yong-Doo: Hvenær sem Drottinn veitir okkur nýja típu af krafti, mundi Hann láta okkur fara dýpra í bæn. Enn fremur, hvenær sem við biðjum djúpt í andanum, upplifum við sérstakar opinberanir. Í nótt var sérstakt. Hinn Heilagi Andi veitti okkur eld og rafmagn á meðan í miðri þjónustunni. Allir kirkjumeðlimirnir höfðu komið til framenda altarisins til að taka á móti nýju vopni, rafmagnskrafti hins Heilaga Anda.

Við vörðum um tveimur tímum í að taka á móti rafmagnskrafti hins Heilaga Anda. Óverðskulduð persóna líkt og ég sjálfur tók á móti og var skírður af kröftugasta og sterkasta rafmagnskrafti hins Heilaga Anda. Hjartað mitt var að slá mjög hratt. Kannski, var það ollið af rafmagnskrafti hins Heilaga Anda um leið og það rann í gegnum allan líkamann minn. Engu að síður, var rafmagnið flæðandi djúpt innan í öllum líffærunum mínum. Drottinn og hinn Heilagi Andi skírðu mig stöðuglega með rafmagnskraftinum til þess punkts sem ég var fær um að bera. Á undan þessu, höfðum við mætt illum öndum og barist við þá án nokkurrar kröftugra vopna. Núna, loksins, veitti Drottinn okkur vopn sem við gátum algjörlega notað í andlega örrustuvellinum. Hinn Heilagi Logandi Eldur og Heilaga Rafmagnið eru svakalega, óímyndunarlega kröftug og geta verið notuð sem árásarvopn. Við munum núna vera fær um að nota þau í bardaga á móti þúkunum.

Líkamar okkar voru þaktir með eitruðum þyrnum sem voru þaktir Heilögu eitri Beittu þyrnarnir ráku fram frá öllum okkar yfir líkama okkar. Smá stroka af þyrnunum mundi strax brenna burt þúkana í öskur. Eitrið var það kröftugt. Illu andarnir forðuðust okkur. Samt sem áður, reyndu sumir illir andar að troða sér inní eitruðu þyrnana. Þeir voru sterkari illir andar og það voru margir af þeim. Ég skildi að hópur illu andanna gerði ekki bara árás fljótfærnislega á áætlunar. Þeir höfðu skipulagningu og reglu.. Ég, skildi frekar, að þeir höfðu stigveldi.

„Að lokum: Styrkist nú í Drottni og í krafti máttar hans. Klæðist alvæðni Guðs, til þess að þér getið staðist vélabrögð djöfulsins. Því að baráttan, sem vér eigum í, er ekki við menn af holdi og blóði, heldur við tignirnar og völdin, við heimsdrottna þessa myrkurs, við andaverur vonskunnar í himingeimnum. Takið því alvæpni Guðs, til þess að þér getið veitt mótstöðu á hinum vonda degi og haldið velli, þegar þér hafið sigrað allt.“
(Efesusbréfið 6:10-13)

Við byrjuðum að biðja einstaklingslega og í einingu. Við tókum þá á móti Heilaga Eldinum og Rafmagninu í annað sinn. Þetta sinn, voru Heilagi Eldurinn og Rafmagnið miklu kröftugri og sterkari. Kraftur Heilaga Eldsins og Rafmagnsins var svo mikill, við vorum ekki fær um að hreyfast. Eftir þessa reynslu, reistum við hendurnar okkar hátt og kölluðum uppá nafn Drottins, eldur og rafmagn mundi komu uppá líkama okkar. Líkamar okkar mundu hristast um leið og krafturinn varð greinilegur á okkur.

Hvenær sem við tókum á móti eldi og rafmagni, mundi andardrátturinn okkar hljóma þungur og við mundum verða eldbolti. Öryggið okkar hafði aukist dramantískt á móti heraflla þess illa. Við höfðum orðið miklu kröftugri.

10. Mars, 2005 (Fimmtudagur)

Ræðu ritning: „*Bræður, ekki tel ég sjálfan mig enn hafa höndlað það. En eitt gjöri ég. Ég gleymi því, sem að baki er, en seilist eftir því, sem framundan er, og keppt þannig að markinu, til verðlaunanna á himnum, sem Guð hefur kallað oss til fyrir Krist Jesú.*“
(Filippíbréfið 3:13-14)

* Ó! Pastor Kim, Young Gun

Pastor Kim, Yong-Doo: Sung Min almenni spítalinn er staðsettur í nágrenninu mínu. Pastor Kim, Young Gun, hafði boðað fagnaðarerindið og þjónustað á þessum spítala. Ég hafði einu sinni hleypt sjálfum mér inn til Sung Min spítalans. Þegar ég var sjúklingur þar, höfðum pastorinn og ég heilsað hvorum öðrum og orðið kynntir. Ég hafði stundum boðið honum í mína kirkju til að gefa ræðu og gesta ræðumann.

Pastor Kim, Young Gun sagði mér einu sinni sögu. Hann varsnemma á sínum 70s aldri. Hann hafði alltaf boðað fagnaðarerindið á spítalanum Hann var líka vel þekktur fyrir að boða fagnaðarerindið á strætunum. Einn dag, féll hann sjúkur og hafði lifrina sína bólgna. Mikið af vatni fyllti lifrina hans og maga. Meira en það, hann hafði líka gulusótt, og sjúleika sem litar líkaman gulann. Hann hleypti sjálfum sér inn á spítalann á meðan hann var að boða fagnaðarerindið.

Pastor Kim, Young Gun var einu sinni sendur til Filippí á trúboðsferð af kirkjunni sinni. Á meðan hann var á sínu verkefna ferð í Filippí, hafði hann of-beitt sjálfum sér og unnið fram yfir líkamlega styrkina sína. Pastorinn var mjög streitaður af pressunni sem hann fékk frá kirkjunni sinni. Þau vildu árángur og þau hringdu oft í hann. „Hversu margt fólk hefuru boðað fagnaðarerindið til? Hversu marga nýja skrásetjara hefuru þú fyrirskipað?“ Þeir hagnýttu mismunandi brögð til að pressa og yfirheyra hann. Pressan og streitan yfirtók hann á endanum og hann hafði orðið líkamlega sjúkur. Hann dó á meðan meðferðin var í Kóreu.

* Sálmar Sem Ættu Að Vera Sungnir Í Jarðarför

Pastor Kim, Young Gun útskýrði reynsluna þegar andi/sál hans fór frá líkamanum sínum. Hann sagði að þegar hann andaði sinn síðasta andardrátt upplifði hann anda/sál sína aðskiljast frá efnislega líkamanum sínum. Í raun, leit andi/sál hans út nákvæmlega eins og efnislegi líkaminn hans. Pastor Kim, Young Gun var fær um að sjá læknana nota hjartastuðtækið á líkamanum hans. Læknarnir höfðu reynt að lífga hann við nokkrum sinnum með hjartastuðtækinu. Með engum árangri, staðfestu læknarnir dánartímann hans og þöktu allan líkaman hans og andlit með hvítu líni.

Fjölskylda Pastorsins og ættingjarnir höfðu komið of seint og foru upplýst um dauða hans þegar þau höfðu náð til spítalans. Á degi jarðarfaraþingarinnar, söng fólkíð sem var mætandi sálma. Sálmanir sem þau sunfu voru hægir og hægur taktur gerði daginn þundlyndann. Jarðarförin var meira eða minn asorgleg ganga niður til grafarhliðarinnar. Pastorinn hélt áfram að segja að þegar fólkíð söng hægu sálmana, veiktist sálin hans. Jafnvel þótt hann vildi fljúga stra til himnaríkis, var hann ekki fær til þess. Hann þurfti að fólkíð í jarðarförinni syngju hratt, kröftugt, upp-taktaða sálma. Hann sagði að sálinn hans var ekki að öðlast neinn styrk og var þess vegna hindraður og áhyggjufullur. Heppilega, mældi einhver með sálmi 388 og þau byrjuðu að syngja í upp-töktuðum takti. Um leið og fólkíð byrjaði að syngja hraða

og kröftuga sálminn, flaug sálin hans á miklum hraða og kom að hliði himnaríkis. Pastorinn sagði að hlið himnaríkis samanstóðu af tólf perlu hliðum og voru mikilfengleg sjón. Fyrstu áhrif Pastorsins voru undrun: „Bókstaflega frábært!“

Um leið og Pastor Kim, Young Gun gerði tilraun til að fara inní perluhlið himnaríkis, gáfu englarnir tveir sem voru standandi vörð honum hörkulegt óttalegt augnarád. Pastorinn varð mjög hræddur og hjartað hans var fyllt með ótta. Englarnir tveir höfðu stórt sverð á þeirra hlið. Þeir voru háir og hann gat ekki réttilega skoðað allt af þeim með því að líta einu sinni snöggvast.

Englarnir spurðu Pastorinn: „Hvernig dirfistu að ganga nær hliðinu? Hver ert þú? Hver er þinn titill og hvað gerðir þú þegar þú varst á jörðinni?“ Pastorinn svaraði, „Ég hafði bara dáið frá sjúkleika; lifrin mín bólgnaði. Ég var Pastor og ég vann sem trúboði.“ Englarnir kröfðust miða. „Mjög vel, sýndu miða af þínu leyfi til að fara inní himininn. Núna!“ Ég svaraði í áfalli. „Hvað! Þarft þú leyfis miða til að fara inní himininn? Ég hafði aldrei heyrt um slíkan hlut! Ég hef ekki einn.“ Einn englanna svaraði strax: „Hvað! Hvað ert þú að segja? Hvernig dirfistu að labba í áttina að hliðinu án leyfis miða!“ Um leið og engillinn ávitaði mig, sparkaði hinn engillinn mér líkt og ég væri bótbolti. Á þeirri stundu, hélt Pastorinn að honum var sparkað mjög langt burt. Þá náði sami engillinn honum sem hafði sparkað honum og sparkaði honum einu sinni meir í annað skipti og jafnvel lengra burt.

Pastornum var skyndilega sparkað í áttina að helvíti og var danglandi við brún klettaveggjar. Pastorinn var fær um að taka eftir ömurlegu sjón helvítis. Um leið og Pastorinn danglaði afd brúninni af klettaveggnum, sárbað hann um einhvern til að bjarga honum. Þá benti engillinn og sagði, „Líttu á þessar sálir! Líttu mjög nálægt á þessar sálir að fara til heljar! Allar þessar sálir mættu í kirkju og lifðu trúföstu lífi en villur kennslu Pastoranna þeirra leiddu þá til heljar! Ég er að sýna þér þessa sviðsmynd af því að þú ert líka Pastor sem leiddi þjónustu. Þér getur ekki verið fyrirgefið af því að þú hefur framið sama grimmdarverkið. Þeir héldu ekki Sunnudaga heilaga og varðveittu ekki réttilega trúnni sinni. Þeir hæddust að Guði og trúðu samkvæmt því sem þeir vildu trúa og byggðu þeirra trú á því sem var í hugunum þeirra.“

Innan stundarinnar sem Pastor Kim var um það að vera hent í helvíti, komu tvær sálir strax og gripu alvörulega haldi á honum. Pastorinn fann út seinna að sálirnar tvær voru ættingjarnir hans sem voru bænahermenn. Vegna þeirra alvörulegu sárbaenum, hafði Drottinn veitt Pastornum framlengingu á sjö meiri árum til að lifa. Pastorinn fékk sérstaka náð. Honum hafði verið gefið annað tækifæri og hafði sloppið frá því að vera hent í helvíti.

Pastorinn kom til baka niður til jarðar til að sameinast aftur með sínum dauða líkama. Þegar hann kom aftur, voru ættingjarnir hans ennþá að syngja sálma. Lögin sem þau sungu voru enn einu sinni hæg og dapurleg. Þau hljómuðu líkt og kveðjulög, eins og, þar eða vinir voru að skilja að eilífu. Pastorinn var í uppnámi yfir lögunum sem voru að vera sungin. Hvenær sem trúaðir sofa og fara til himnaríkis, ætti fólk í jarðaförinni að vera fagnandi með hröðum, gleðilegum, upplífandi, og sigursælum sálmum. Við sem trúaðir verðum að rista þetta inní hjörtun okkar.

Hann hafði upplifað yfirnáttúrulegan atburð. Með krafti Guðs, hafði Pastorinn orðið aftur lifandi. Núna, er þetta sjöunda árið og út af örmögnun og sjúkleika, hefur fallið aftur í sama farið einu sinni meir. Lifrin hans hefur bólgnað upp og Pastorinn varð að vera hleyptur inn til ákaflegrar áhyggna. Pastor Kim, Young Gun sárbað alvörulega, „Pastor Kim, Yong-Doo, Ég var mjög stoltur af sjálfum mér. Þangað til núna, ég hélt ég hefði boðað fagnaðarerindið réttilega út í gegnum lífið mitt og í trú. Ég skildi seinna að ég hafði gert það allt með mínum styrk og ástríðu í staðinn með leiðsögn og hjálp hins Heilaga Anda. Plís Pastor Kim, Yong-Doo, þú verður að leita hjálpar frá hinum Heilaga Anda í öllum tilfellum. Ég vil að þú leiðir þjónustuna þína með hjálp og strk hins Heilaga Anda.“ Pastor Kim, Young Gun bað mig þá að syngja marga sálma sem eru kröftugir og styrkjandi. Joo-Eun, Systir Beak, Bong-Nyu, eiginkonan mína, og ég söfnuðumst í kringum Pastor Kim, Youn Gun. Drottinn, Jesús, fylgdi

okkur eins vel. Jesús, hinn Heilagi Andi, og verndarenglarnir horfðu og undurbjuggu að taka Pastorinn til himna.

Í dag er Fimmtudagur og Drottinn tilkynnti að Hann var að fara að taka Pastor Kim, Young Gun til himna fljótlega. Þegar Joo-Eun og Systir Beak, Bong-Nyu stórðu upp til himna, var heimili Pastorsins næstum klárað. Síðasti hluturinn var fyrir sál Pastorsins að koma í himininn. Heimilið hans var að bíða. Pastor Kim, Young Gun og eiginkonan hans voru mjög glaðleg þegar þau heyrðu um þær fréttir.

*** Ef Ég Dey, Vil Ég Deyja Á Meðan Prédikandi Ræðu Á Pallinum**

Það eru margir pastorar, þar með talinn ég sjálfur, sem óska á ákveðið málefni. Ég hafði verið forvitinn á hvernig Drottinn gætu brugðist við og hvað Hans hugsanir mundu vera með þetta ákveðna málefni. „Minn elskaði, Jesús! Það eru margir pastorar í Kóreu og margir eru sérstaklega fylltir náð. Þeir segja oft að þegar þeir fara mundi þeim líka að þeirra síðasta stund sé á altarinu á meðan í miðri ræðunni þeirra. Ég óska þess líka. Núna Pastor Kim, Young Gun hefur fallið sjúkur vegna lifrabólgunnar sinnar sem afleiðing af yfir-örmögnun og beitingi. Hann hafði ekki séð um sjálfan sig mjög vel líkamlega. Hverjar eru þínar hugsanir á því, Drottinn?“

Drottinn byrjaði að útskýra með tilliti til þessa málefni að nota Pastor Kim, Young Gun sem dæmi. „Það er sannarlega sorglegt. Það er heimskulegt að hugsa og haga sér á þennan veg! Pastor Kim, Young Gun er þjónn sem Ég met sannarlega mikils. En sakir fagnaðarerindisins, fór hann í gegnum eld og vatn sjáandi ekki um heilsuna sína. Þess vegna, hafði hann orðið sjúkur. Faðir Guð, hinn Heilagi Andi, og Ég erum í samkomulagi með þessa skoðun. Frá ykkar skilningi, gæti það virst sem blessun. Það gæti sýnst trúfast að falla frá örmögnun eða áreynslu á meðan í miðju trúboði eða prédikun – Kannski jafnvel deyjandi á meðan í trúboði eða prédikun. Samt sem áður, þetta er ekki allt! Að vera trúfastur með öllum þínum styrk er mjög mikilvægt, en ekki á kostnað efnislega líkama ykkar. Þið verðið að sjá um líkama ykkar til þess að halda áfram að þjóna mér í langan tíma. Líkaminn ykkar er gefinn til ykkar af Föður Guði. Það er tími til að hvílast og rétta magnið er þurfað og þarfnast.

„Það er ekki viturlegt fyrir einhvern að gera mitt verk með bara algjörum ákafa. Maður verður að gera verkið með visku. Pastor Kim, Young Gun var bara snemma á sínum 70s aldri og hann gæti hafa haldið áfram mínu verki í lengra tímabil. Hann var mjög fávís og ekki mjög vitur. Hann skildi ekki hvernig ég mat hann mikils! Samt sem áður, er það núna of seint.“

Ég hélt það mundi hafa verið fínt ef Jesús mundi hafa læknað hann. Samt sem áður, virðist það að Drottinn hafi ákveðið að taka hann heim til himnaríkis. Drottinn gerði það algjörlega skýrt að gera Hans verk í trúfesti og með allri okkar tilveru er mjög mikilvægt. Enn fremur, að sjá um efnislegu líkama okkar stöðuglega var jafn mikilvægt. Meirihlutinn heldur sannarlega að það sé vissulega góð trú ef við förum í gegnum eld og vatn fyrir hvað varðar Drottinn, en það er ekki allt, þótt að, það sé mikilvægt.

Drottinn sagði, „Efnislegi líkami Pastor Kim, Young Gun hefur orðið veikur og uppgefinn. Það er hans tími til að hvílast núna.“ Drottinn leit þá á mig og sagði, „Pastor Kim, Yong-Doo, þú verður líka að hlusta vandlega! Skilur þú? Til þess að þjóna í langt tímabil, verður þú staðfastlega að sjá um heilsuna þína.“ Ég svaraði, „Amen“.

Joo-Eun hafði sýn af háseti Guðs. Faðir Guð sagði líka, „Minn elskaði þjónn! Afhverju yfir vannstu sjálfan þig til að hafa líkamann þinn að koma á þetta stig?“ Um leið og Faðirinn talaði, hafði Hann meðaumkun á honum. Hann skipaði þá englunum. „Undirbúið að bjóða velkominn Pastor Kim, Young Gun.“ Um leið og Pastor Kim, Young Gun lá í rúmi, strauk Jesús honum og sagði með huggandi orðum, „þú munt fara inní himininn mjög fljótlega. Í himninum, eru allar sálirnar og englarnir að undirbúa mikinn atburð til að bjóða þig velkominn. Jafnvel þótt það muni vera svolítið erfitt um stund, býst ég við því að þú þolir

það.“

Um leið og Pastor Kim, Young Gun hlustaði á samræðurnar, varð andlitið hans bjartara. Verndarengill Pastor Kim, Young Gun hafði þrjú pör vængja. Hann hafði heimili sem var væntandi hans í himnaríki. Húsið hans var hátt eins og skýjahiminn himnaríkis. Innan í heimilinu, voru englarnir uppteknir að hreyfast um, að undirbúa fyrir komuna hans. Joo-Eun vildi vita hvenær Pastor Kim, Young Gun var að fara til himnaríkis og spurði Jesú. Drottinn sagði að Hann mundi taka hann til himna eftir tvo daga.

Ég útskýrði nákvæmlega einhvað af opinberununum sem voru að gerast í kirkjunni okkar. Pastorinn svaraði með undrandi svip. „Hvað! Þegar ég hafði heimsótt kirkjuna ykkar til að tala, voru engar þessarar upplifanna eða opinberanna að eiga sér stað. Núna er kirkjan ykkar að upplifa miklar opinberanir.“ Ég svaraði honum, staðhæfandi að það var allt vegna náðar Drottins. Ég hélt áfram og spurði Pastor Kim, Young Gun: „Pastor Kim! Áður en þú yfirgefur jörðina, mundi mig líka að deila Heilögum Samskiptum við þig í síðasta sinn.“ Pastor Kim samþykkti glaðlega. Drottinn talaði þá í gegnum Joo-Eun: „Innan lítillar stundar, munt þú vera að fara inní himininn. Fögnum þá.“ Ég hlýddi og sagði, „Amen!“

12. Mars 2005 (Laugardagur)

Ræðu ritning: *„Betri eru tveir en einn, með því að þeir hafa góð laun fyrir strit sitt. Því að falli annar þeirra, þá getur hinn reist féлага sinn á fætur, en vei einstæðingnum, sem fellur og enginn annar er til að reisa á fætur. Sömuleiðis ef tveir sofa saman, þá er þeim heitt, en sá sem er einn, hvernig getur honum hitnað? Og ef einhver ræðst á þann sem er einn, þá munu tveir geta veitt honum mótstöðu, og þrefaldan þráð er eigi auðvelt að slíta.“ (Prédikarinn 4:9-12)*

*Pastor Kim, Young Gun Í Himnaríki

Pastor Kim, Yong-Doo: Sung Min spítali hafði haft samband og tilkynnt mér að Pastor Kim, Young Gun hafði bara dáið. Það ringdi þunglega allt út í gegnum daginn. Um seinna síðdegið, var skýjahimininn þakinn með svötrum skýjum. Elding fyllti skýjahimininn um leið og hljóð þruma hristist út í gegnum skýjahimininn. Guð talaði til Joo-Eun í heyranlegri rödd. „Hjartað mitt er sorgarfult af því að líf mínst elskaða og mikils metna þjóns hefur endað! Ekki vera hræddur að skrá það. Þú ættir að skrá þessar týpur af atburðum í bókina. Rigning táknað tárin mín. Mig langar að allir skilji það!“

Jesús standandi næst mér talaði blíðlega. „Margir heilagir og pastorar geta ekki verið notaðir af því að þeir eru latir og undanlátssamir við sjálfa sig. Þegar það eru sumir sem yfirbeita sjálfum þeim og verða sem afleiðing sjúkir. Það er líka vandamál! Enn fremur, að skurðgoða ónauðsynlega líkama einhvers er líka stór synd.“

Drottinn útskýrði hvernig heilagir njóta afþreyingar íþróttaathafna, „Þeir leyfa sér afþreyingarnar þeirra of mikið. Þessar athafnir verða mikilvægari en Ég. Ég er mjög sorgmæddur um það.“

Sem staðreynd, flækjum við sjálf okkur með mismunandi týpum af viðskiptum og/eða afþreyingar athöfnunum og gefum afsökunina að við séum of upptekin fyrir Drottinn. Við gleymum þá oft Drottni. Frekar en að treysta á Konungsríki Guðs, hlífum við á yfirstandandi efnislega heiminum okkar. Sem afleiðing, missum við aðf að heyra röddu Guðs. Hæglega og smám saman, breytumst við og fylgjum lífinu sem er óviðkomandi fyrir Drottni.

Í dag, lifa meðlimir kirkju Drottins lífi algjörlega öðruvísi en þeir höfðu gert áður. Trúin okkar hefur algjörlega breyst andlega. Þar sem við vitum núna Drottins vilja, geta

kirkjumeðlimirnir, fjölskyldan mín, og ég ekki lifað í sjálfsánægju eða leti fyrir Drottinn neitt meir. Við verðum núna alltaf að setja Drottinn og hans viðfangsefni fyrst.

***Konungs Snákur Í Formi Gorms**

Systir Beak, Bong-Nyu: Á meðan ég var í ákafri bæn, sýndi Drottinn mér sýn. Í sýninni, höfðu margir litlir snákar þakið jörðina. Ég var hrædd og fanns líkt og ég þurfti að æla frá viðbjóðslega útlíti snákanna. Littlu snákarnir höfðu formað spíral með líkómum sínum til að mynda línu. Línan hélt áfram óendanlega. Frá fjarlægð, virtist lína littlu snákanna vera einn stór snákur. Línan tengdist til helvítis. Um leið og ég leit snöggvast á littlu snákana, formuðust þeir allir til að líta út líkt og gormur

Um leið og snákarnir vöfðust utan um jörðina, komu lítil skordýr sem litu út líkt og maðkar út frá líkómum snákanna. Skordýrin festur sjálfa sig við fólkið og dró þá til helvítis í gegnum gangstíg línunnar. Maðkarnir höfðu hundruði af pínulitlum fótleggjum sem festust við líkama fólksins og þeir féllu ekki af. Drottinn gaf mér útskýringu á eðli þessa fólks. Þessir voru sálirnar sem trúðu ekki á Jesú. Drottinn hafði gefið þessu fólki óteljandi tækifæri til að trú á Hann en gerðu það ekki.

***Hittandi Pastor Kim, Young Gun Í Himnaríki**

Lee, Haak-Sung: Eftir að spítalinn hafði tilkynnt okkur um brottför Pastorsins, hugsaði ég með sjálfum mér. 'Í nótt, er það ákvörðunin mín að hitta Pastor Kim, Young Gun í himnum!' Við byrjuðum að biðja þegar ræðu pastorsins hafði lokið. Þegar við byrjuðum að biðja, fór ég inni himnaríki með Drottni. Ég var mjög spenntur og í ofsagleði um leið og ég hugsaði um að hitta Pastro Kim, Young Gun. Ég spurði Drottinn, „Jesús! Plís leyfðu mér að hitta Pastor Kim, Young Gun. Hann hafði dáið í dag en ég sakna hans nú þegar.“ Jesús sagði, „Hann hefur bara komið og er mjög upptekinn að líta og þora allt um staðina í himnum.“ Um leið og ég hallaði höfðinu mínu niður, spurði ég aftur. „Drottinn, getur þú plís leitt mig til hans?“ Drottinn svaraði, „Allt í lagi.“

Drottinn benti á blómagarðinn. „Líttu yfir þangað.“ Þegar Drottinn benti, leit ég í áttina að blómagarðinum og sá Pastor Kim, Young Gun hlaupandi um líkt og lítill strákur. Ég hljóp í áttina að pastornum og hrópaði. „Pastor! Pastor! Pastor Kim, Young Gun. Það er ég, Haak-Sung.“

En pastorinn svaraði, „Hver? Ég held ég kannist ekki við þig.“ Ég til baka sagði, „Ég mætti í Kirkju Drottins og nafnið mitt er Lee, Haak-Sung. Ég hitti þig einu sinni þegar þú vars í spítalanum. Pastornn minn er Kim, Yong-Doo.“ Hann kannaðist þá við mig og sagði, „Já, já! Það er rétt! Kirkja Drottins er mjög vel þekkt í himnum. Ég hafði ekki vitað hversu vel þekkt Kirkja Drottins var á jörðu, en ég hafði núna skilið það eftir að ég hafði komið hingað. Það er stórkostleg kirkja. Gefðu mínar bestu kveðjur til Pastor Kim, Yong-Doo! Segðu honum að mig mundi líka að hitta hann í náinni framtíð. Þess vegna, vona ég að andlegu augun hans eru opnuð eins fljótt og mögulega.“ Þegar ég horfði, gladdist Pastor Kim, Young Gun líkt og lítill strákur. Hann hljóp yfir allan staðinn og var upptekinn að skoða sig um.

Systir Beak, Bong-Nyu: Eftir að ég hafði vitnað hryllilegu sviðsmyndina í helvíti, fór ég til himnaríkis. Ég hitti þá Pastor Kim, Young Gun. Hann hafði bara farið burt í dag en hann var núna lítandi út líkt og myndarlegur ungur maður.

Um leið og pastorinn sá mig, klappaði hann og sagði, „Velkomin! Systir Beak, Bong-Nyu. Ég hef heyrt um þig og þína kirkju mörgum sinnum. Ég er í svo mikilli gleði að ég veit ekki hvað á að gera! Eftir að ég hafði farið, sunguð þið mikið að stórkostlegum sálmum og ég var mjög þakklátur. Gakktu alvörulega í trú í Kirkju Drottins. Ó, o gég gleymdi að mæla með Pastori Kim, Yong-Doo sem eftirmann minn til eldri Pastors. Ég sé stórlega eftir að gleyma

mínum síðustu óskum á meðan ég var í spítalanum. Eftir að ég hafði komið í himininn og tekið eftir Kirkju Drottins frá risaskjá himnaríkis, hafði ég skilið að Kirkja Drottins var mjög vel þekkt.

Pastorinn og ég sögðum okkar vertu sæll til hvers annars og ég snéri aftur til Kirkju Drottins. Ég byrjaði þá að biðja. Ég sagði Pastori Kim, Yong-Doo um mót mitt við Pastor Kim, Yong Gun í himnaríki.

13. Mars, 2005 (Sunnudagur)

Ræðu ritning: „Því að á miskunnsemi hefi ég þóknun, en ekki sláturförn, og á guðsþekkingu fremur en á brennifórnum. Þeir hafa rofið sáttmálann að manna hætti, þar hafa þeir verið mér ótrúir.“

(Hósea 6:6-7)

* Um Hunda Kjöt

Pastor Kim, Yong-Doo: Jesús! Margt fólk í Kóreu nýtur þess að borða súpur settar saman af hundakjöti. Ég hef líka borðað hunda kjöt mörgum sinnum. Sumt fólk hefur staðhæft að ef fólk borðar hundakjöt, munu þau verða andlega gruggugur og ölvaður. Drottinn, hvað er þitt svar við þessu?“

Drottinn hélt hljóður um frekar einhvern tíma. Ég var mjög forvitinn. Þá sagði Jesús, „Þú getur ekki borðað allt, jafnvel ef þessi matur geti verið góður fyrir líkamann þinn. Hundakjöt er ekki andlega gagnlegt. Þess vegna, reyndu að ekki borða neitt hundakjöt. Hundar eru dýr sem framkvæma lostafulla og óhreina verknaði. Borðandi þá mun gera þig andlega veikann.“

* Að Halda Sunnudaginn Heilagann, Ekki Eyða Pening Á Sunnudögum

Ég ákvað að spurja Drottinn um Sunnudaga, Hvíldardaginn: hernig við ættum að halda það Heilagt og hvort við ættum að eyða einhverjum pening á Sunnudögum. Ég velti fyrir mér hvernig Hann hugsaði um það. „Drottinn! Eins og er, sé ég margar kirkjur og heilaga ekki haldandi Sunnudaga heilaga. Sunnudagar eru hagnýttir af fjölskyldum til að borða úti, sem dagar afþreyinga, og til að eyða tíma á áhugamálum þeirra. Þau segja að ef þessir hlutir eru gerðir sakir fagnaðararindisins, er það réttlætt. Sannfæring þeirra á að halda Sunnudaga heilaga er áhugalaust að bestu. Enn fremur, hefur trúin þeirra enga sannfæringu um Guðs Orð. Þjónar Guðs eru ekki að leggja áherslu á mikilvægið af þessu efni í ræðunum þeirra. Enn fremur, eru Sunnudags kvöldþjónustur smám saman að minnka og að vera útrýmt. Flestir hafa bara dagsþjónustur. Plís gefðu mér þínar hugsanir á þessu efni.“

Um leið og ég spurði, varð Drottinn snögglega reiður. Svipurinn Hans breyttist og reiðin Hans sást á andlitinu Hans. Drottinn vildi að ég tilvitnaði og skráði ritningu: ritningu sem skýrir frá að tendra eld til þeirra sem halda ekki Sunnudaginn heilagann.

„En ef þér hlýðið mér eigi, að halda helgan hvíldardaginn og bera enga byrði og ganga eigi inn um hlið Jerúsalem á hvíldardegi, þá mun ég leggja eld í hlið hennar, sem eyða mun höllum Jerúsalem og eigi slökktur verða.“ (Jeremía 17:27)

„Ef þú varast að vanhelga hvíldardaginn, varast að gegna störfum þínum á helgum degi mínum, ef þú kallar hvíldardaginn feginsdag, hinn helga dag Drottins heiðursdag og virðir hann svo, að þú framkvæmir ekki fyrirætlanir þínar, annast ekki störf þín né talar hégómaorð, þá munt þú gleðjast yfir Drottni og þá mun ég láta þig fram bruna á

hæðum landsins og láta þig njóta arfleifðar Jakobs föður þíns, því að munnur Drottins hefir talað það.“ (Jesaja 58:13-14)

„Því að Mannssonurinn er Drottinn hvíldardagsins.““ (Matteusarguðspjall 12:8) 2007 útgáfan

„Það er því leyfilegt að gera góðverk á hvíldardegi.““ (Matteusarguðspjall 12:12) 2007 útgáfan

Drottinn hafði skipað okkur að halda Sunnudaginn Heilagann á alla vegu. Hann ávitaði að horfa á sjónvarp, fara út að borða með fjölskyldu, og aðrar veraldlegar athafnir. Enn fremur, leyfði Drottinn Kristnum ekki að renna neinum viðskiptum af neinni tegund fyrir gróða á Sunnudögum. Hann samþykkti heldur ekki að Heilagir geri nein innkaup á Sunnudögum.

Sem staðreynd, komust bara fáir heilagir naumlega til himnaríkis sem héldu ekki Sunnudaga réttilega. Og þvert á móti, voru það yfir flæðandi fjöldi heilagra sem voru í helvíti fyrir að halda ekki Sunnudaginn heilagann. Hinir heilögu í helvíti voru hrópandi í angist. Þeir voru að upplifa óteljandi hvalarstig.

Drottinn skipaði: „Líttu á þessar sálir! Þessar sálir íhuguðu ekki minn dag með mikli mikilvægi. Þeir höfðu gert minn dag óhreinan. Líttu mjög nálægt.“ Kirkjusöfnuðurinn og ég hafði vitnað átakanlega sviðsmynd. Við vorum í algjöru áfalli. Eftir að vitna sviðsmyndina, einbeitti ég mér á að iðrast fyrir að halda ekki Sunnudaga Heilaga á alla vegu.

Við þurfum að lagfæra hugmyndina okkar á Sunnudögum. Það er fjöldi heilagra sem heldur að eyða pening á Sunnudegi sé réttlætt ef það er sakir fagnaðarerindisins. Með þeirri hugsun, eyða þeir pening á Sunnudögum.

„Og Jesús sagði við þá: „Hvíldardagurinn varð til mannsins vegna og eigi maðurinn vegna hvíldardagsins. Því er Mannssonurinn einnig Drottinn hvíldardagsins.““ (Markúsarguðspjall 2:27-28) 2007 útgáfan

Ef við réttlætum einfaldlega að eyða pening fyrir sakir fagnaðarerindisins og fyrir sakir fólks, þá munu allir setja í gildi með þeirra eigin röksemd að eyða pening á Sunnudögum. Að lokum, munu þau skapa stöðuglega meiri sérstök tilfelli eða ástæður til að eyða pening. Innan tíma, mun fólk skapa þeirra eigin afsakanir til að eyða pening á Sunnudögum.

Drottinn hafði útskýrt skýrt raunveruleikann af kirkjublekkingunni

Drottinn staðhæfði, „Fólk flækir, misnotar, og fer illa með boðorðið um Sunnudaginn fyrir sakir fagnaðarerindisins. Þau gera það markvisst. Ekki eyða peningum á Sunnudögum! Þegar menn hafa ákveðið að gera það sem er í hjörtunum þeirra, gefa þeir ástæðurnar sínar eð aréttlættingarnar til að brjóta boðorðin hvað sem það kostar.“ Drottinn leit út mjög alvarlegur. Hátign Hans yfirflæddi. Alvarleikinn Hans og tign snerti mig skýrt.

Enn fremur, á Sunnudögum, vildi Jesús ekki að við eyddum neinum pening á kaffivélina á undan eða eftir máltíð í kirkju. Drottinn langaði að við hækka pening fyrir verkefni og trúboða á vikudögum og ekki á Sunnudögum. Drottinn sagði mér að skrá þetta vandamál. Eins og er, hrópar fólk út í gegnum kirkjurnar út fyrir vakningu og endurlífgun og siðaskipti en þjónustufólkið og kirkjusöfnuðurinn verður fyrst að vera breytt. Þau verða að iðrast óttalega. Þau kenna ekki réttilega eða lýsa yfir að halda Sunnudaginn Heilagann. Í raun, meðhöndla þau þetta mál með vanrækslu. Drottinn hafði gefið stranga viðvörun.

Hvers konar atburðir haldnir í húsi Guðs verða að vera ókeypis. Margar kirkjur í dag selja máltíðarmiða þar sem þau hafa fjölda mætenda. Að kaupa máltíðarmiða er ekki að halda Sunnudaga Heilaga. Drottinn sýndi mér nákvæmlega hvernig Kóreskar kirkjur og hinir heilögu þar eru ekki samþykkt af okkar Heilaga Guði – bara með að halda ekki Sunnudag

Heilagann.

Drottinn vildi líka að kirkjurnar fæddu gestaprédikarann annað hvort að húsi Pastorsins eða húsi heilags ef sérstakur atburður er haldinn á Sunnudögum. Ef kirkjurnar hefðu eldhús, gætu gestirnir verið fæddir þar. Drottinn endaði áminninguna sína með því að staðhæfa að Hann bannar okkur að eyða pening á Sunnudögum.

Mig mundi líka að afhjúpa atburð sem kirkjumeðlimur upplifði í kirkju. Sonur minn, Jósef, boðaði fagnaðarerindið til vinar síns, Oh, Seung-Young. Hann hafði boðið honum til kirkjunnar okkar. Á meðan við lögðum hendurnar okkar á hann og báðum, opnuðust andlegu augun hans. Hann var ekki meðvitaður eða fávís um um sð halda Sunnudaga heilaga. Út af vana, hélt hann áfram að kaupa kærulaust tyggjógúmmí á Sunnudögum. Þá eitt kvöld á Sunnudegi á meðan ræðan var, var hann færður frammi fyrir hásæti Guðs.

Guð sagði strax, „Seung-Young! Afhverju hefur þú gert minn dag óhreinan? Afhverju hefur þú ekki haldið Sunnudag heilagann? Hjartað mitt er sorgmætt og brotnar.“ Guð lagði hann þá á magann sinn og flengdi hann sex sinnum. Seung-Young fann þá náladofann á afturendanum sínum þegar hann lá á maganum sínum. Þá fyrirskipaði Guð honum að gera armbeygjur.

Á meðan Seung-Young var að vera refsað, voru hinir kirkjumeðlimirnir biðjandi. Seung-Young var líka biðjandi í sínu líkamlega ástandi. Á meðan við báðum öll, tók Seung-Young, andköf, út af bláanum. Ég spurði, „Hvað ert þú að gera? Ættiru ekki að vera að biðja?“ Seung-Young hrópaði, „Pastor! Ég færði tyggjógúmmí þetta kvöld og núna er Guð að refsa mér fyrir að brjóta boðorðið Hans að halda Sunnudag heilagann. Mér er að vera refsað einmitt núna.“

Eftir að vera agaður, sagði Faðir Guð, „Seung-Young! Þar sem hjartað mitt er sorgmætt, gleddu mig upp núna. Sefaðu og seðjaðu Mig!“ Seung-Young stoppaði armbeygjurnar sínar og byrjaði að dansa í hómorslegan veg frammi fyrir Drottni. Guð varð mjög gladdur.

Guð skipaði Seung-Young að aldrey kaupa neitt tyggjó eða snarl á Sunnudegi. Guð lýsti yfir að Sunnudagar eru Heilagir og verða að vera haldnir heilagir. Seung-Young sagði stöðuglega, „Amen!“ Hann hlýddi Guði.

Sem Pastor, hef ég aldrey kennt réttilega safnaðarmeðlimunum mínum um að halda Sunnudaginn Heilagann. Ég, sjálfur, hef ekki haldið Sunnudaginn Heilagan líka. Þess vegna, iðraðist ég. Núna með óttafullu og skjálfandi hjarta, held ég að öllu leyti Sunnudaga Heilaga. Fjölskyldan mín og ég, þar með talinn kirkjusöfnuðurinn, forðast að fara út fyrir persónulegar ánægjur af hverri tegund. Núna á Sunnudögum, söfnumst við saman í kirkju til að hafa þjónustu og boða fagnaðarerindið. Við öðlumst hvíld frá því.

15. Mars, 2005 (Þriðjudagur)

Ræðu ritning: „*En jafnvel nú, segir Drottinn, skuluð þér snúa yður til mín af öllu hjarta yðar, með föstu, með gráti, með harmakveini. Rífið hjörtu yðar fremur en klæði yðar og snúið aftur til Drottins, Guðs yðar. Miskunnsamur er hann og líknsamur, seinn til reiði og gæskuríkur og iðrast hins illa.*“ (Jóel 2:12-13)

*Hjálpræði Fjölskyldunnar Minnar Og Þeirra Ættingjar

Pastor Kim, Yong-Doo: Eiginkonan mína, Jósef, Joo-Eun og ég sárum saman í hring. Það hafði verið langur tími síðan fjögur okkar vörðum gæðatíma saman. Jesús sat í miðjunni okkar. Hinn Heilagi Andi umkringdi fjölskylduna okkar með verndarljósi. Innan verndarljóssins, vorum við fær um að hafa samræður við Drottinn og hinn Heilaga Anda. Við töluðum um hjálpræði ættingjanna okkar. Við ræddum um andlega ástand ættingja okkar.

Við veltum fyrir okkur ef þau væru að deyja einmitt núna, mundu þau vera hólpín? Í grundvallaratriðum, var spurningin hvort andlega ástand þeirra væri samþykkjanlegt. Fjölskyldan mín og ég höfðum djúpar samræður á þessu málefni.

Fyrir utan verndarlagið stóð hópur engla frá himnaríki með verndarenglunum okkar. Báðir hópar englanna voru að standa andspænis myrka herafra Satans. Illu andarnir gátu ekki heyrt samræðurnar sem voru að vera ræddar innan verndarlagsins. Í raun, gátu illu andarnir ekki komið nálægt ljósinu.

Joo-Eun var sú fyrsta til að spurja stóru spurninguna til Jesús. „Elskaði Jesús minn! Eins og þú þegar veist, erum við pastorafjölskyldan. Erum við öll hólpín? Plís láttu föður minn, móður mína, stóra bróður minn, og ég öll fara inní himininn, sama hvað! Gerir okkar núgildandi trú okkur hæf til að fara inní himininn?“ Drottinn svaraði, „Auðvitað! Trúr ykkar eru nógu góðar til að fara inní himininn. En ekki verða hrokafull; verið alltaf auðmjúk! Enn fremur, gerið meira af mínum verkum – skiljið þig?“ Allir fjölskyldumeðlimir okkar sögðu í einni rödd, „Amen!“

Vandamálið byrjaði að rísa frá næstu spurningunni. Svárið við spurningunni gerði mig mjög þjáðann. Ég var mjög forvitinn um hjálpraði ættingja okkar. Hversu margir þeirra voru hólpínir? Ég var forvitinn um yfirsýn Drottins með bræður mína. „Jesús, Jesús! Móðir mín, fjölskylda eldri bróður míns, fjölskylda eldri systur minnar, frændur og frænkur mæta öll í þeirra eigin kirkjur. Mig mundi líka það að biðja um svar frá þér, Drottinn. Plís kenndu og útvegaðu svar sem er nákvæmt og skýrt. Ef þú ert fær um að svara, get ég heimsótt þau í persónu til að hvetja öll þeirra, rétt? Þegar ég spurði alvarlega, he´lst Drottinn hljóður um tíma.

Eftir að einhver tími hafði liðið, talaði Drottinn loksins: „Pastor Kim! Ég veit að þetta gæti verið erfitt að sætta sig við og hjartbrjótandi, en þú verður að hlusta á Mig mjög vandlega. Því miður, innan fjölskyldunnar þinnar, eru þar bara um þrjár eða fjórar sálir sem hafa trú sem gera þær hæfar til að fara inní himininn.“ Hissa, svaraði ég. „Hvað? Drottinn! Hvað ert þú að segja? Ættingjarnir mínir hafa lært og verið þjálfaðir í lærisveinastöðu. Í raun, hvern morgunn, eru sumir þeirra að stúdera og hugleiða á Guðs orði daglega. Þau hafa skuldbundið lífin sín í að stúdera Orðið með ákarfri trú. Þau virðast vera mjög trúföst. Ég get ekki trúað því sem ég hef bara heyrt. Drottinn! Plís athugaðu hjörtun þeirra einu sinni meir og gefðu mér svárið aftur. Plís Drottinn!“

***Mótþróalegt Viðhorf Gagnvart Drottni**

Jesús sagði, „Það er dýpra vandamál fram úr þínum skilningi. Pastor Kim, hlustaðu mjög vandlega á það sem ég hef að segja núna. Ég sé ekki ytra útlit einhvers líkt og þú gerir. Ég sé hjörtun þeirra. Ég sé það innra. Ég veit hverja tommu af hugsnum einhvers og hjarta. Enginn getur nokkurntíman blekkt Mig, föðurinn, eða hinn Heilaga Anda. Ekki áhyggja sjálfan þig með hversu margir eru að fara til himna! Bræður þínir og ættingjar trúa að þeir séu að þjóna Mér, en þeir hafa ekki kærleika og þeim skortir einlægni í hjörtun þeirra. Ef þeir iðrast seinna, munu þeir vera færir um að fara inní himininn. En þeir munu verða að iðrast einlæglega og lifa eftir Mínum Orðum. Engu að síður, halda þeir áfram að lifa lífinu með yfirborðslega trú og skjálfa ekki á Mínu Orði! Þeir hafa mörg svið til að iðrast eftirsjáanlega.“

(Jesaja 66:2)

Þangað til þessa stund, frá mínum sjónarhóli, sýndust bræður mínir og ættingjar svo trúfastir. Ég efaðist aldrey um þeirra trú. Í raun, var ég mjög öruggur um þeirra trú. Samt sem áður, er það stór munur á milli míns sjónarhóls og Drottins.

Ég hef móður með fjóra bræður og eina systur. Ég var númer fjögur á meðal bræðra minna. Hinir þrír bræður mínir eru pastorar líka. Restin af ættingjunum mínum eru hluti af almenningnum í öðrum kirkjum. Allir þeirra settu inn þeirra bestu áreynslur til að þjóna kirkjunum þeirra.

Ef ég tel með alla mína systkinasyni og systkinadætur, mundi heildartala ættingja minna jafnast á við tuttugu. En það eru bara 3 eða 4 hólþnir? Hvernig á jörðu getur Drottinn sagt það? Hvernig get ég sætt mig við þennan raunveruleika? Ég var mjög í uppnámi á því innra. Innan stutts tíma, sprakk slæma skapið mitt.

Ég byrjaði að spurja Jesús dónalega. „Drottinn! Ef það er málið, hversu margt fólk heldur þú að geti farið inní himininn? Hver mundi vilj afara til himna? Ef einhver lifir í fullvissu og trú af þeirra trú, en mundu ekki fá hjálpraði eftir dauða, mundu þeir ekki halda að það mundi vera ósannjarnt? Ég bara get ekki mögulega skilið. Bræður mínir, systkinadætur, og systkinasynir drukku aldrey eða reyktu. Þeir mæta öll í kirkjubjónustu hvern Sunnudag. Enn fremur, þjóna þeir kirkjunni og gerast sjálfboðaliðar og styðja starfshlutverk kirkjunnar. Þau eru að vona og hlúa að deginum sem þau fara til himna. Hvað þurfa þau að gera meira að auki við það sem þau eru að gera eins og er? Drottinn! Frá deginum í dag, mun ég hætta að skrifa bókina. Ég mun ekki skrifa bókina.“ Þrjóskegla, var ég í mótþróa. Í nokkra daga hélt ég ekki áfram með bókina.

Drottinn talaði til mín með hljómmikilli, óttalegri rödd. „Pastor Kim! Ekki hætta að skrifa bókina! Þú getur ekki hætt! Ef þú streitist á móti, munt þú gefa sigur til djöfulsins. Fljótt, gríptu þennan þinn og byrjaðu að skrifa. Þú verður að afhjúpa eiginleika djöflanna!“ Þegar Drottinn talaði, reyndi Hann að róa mig. Samt sem áður, var ég óbærilega hneykslaður af staðreyndinni að bræður mínir væru ekki að fara til himnaríkis. Í nokkra daga, var hjartað mitt angrað og að slá ákaflega. Mig gramdist þessi staðreynd og ég varð taugaspennt flak.

Ég var í mótþróa til Drottins næstum alla daga. Með mínum takmarkaða huga, gat ég ekki skilið. Ég var að haga mér óskynsamlega og illt byrjað hægt að læðast inní hjartað mitt. Hjálpraði var ekki einhvað sem ég gat samið um við Drottinn. En ég var ákeðinn í að gera samning við Drottinn. Jafnvel þótt, ég vissi að það var ómögulegt, hugsaði ég um að nota bókina sem vogarafl til að semja um hjálpraði ættinganna minna. Ég var að fara að stoppa bókina ef Drottinn gæfi mér ekki svörin sem ég þráði.

Vita bræður mínir að ég er í slíkum kvölum?

„Því að á miskunnsemi hefi ég þóknun, en ekki sláturförn, og á guðspekking fremur en á brennifórnum.“

(Hósea 6:6)

„Vér viljum og þekkja, kosta kapps um að þekkja Drottinn – hann mun eins áreiðanlega koma eins og morgunroðinn rennur upp – svo að hann komi yfir oss eins og regnskúr, eins og vorregn, sem vökvar jörðina.““

(Hósea 6:3)

„Sáíð réttlæti og uppskerið kærleika, brjótið land til ræktunnar. Nú er tími til að leita svara hjá Drottni þar til hann kemur og lætur réttlæti rigna yfir yður. En þér hafið gróðursett ranglæti, uppskorið glæpi, þér hafið etið ávöxt lyginnar. Þú treystir þínum eigin leiðum og fjölda hermanna þinna.“

(Hósea 12:12-13)

Orð Jesú héldu áfram. „Margar kirkjur út í gegnum heminn, þar með taldar kirkjurnar í Kóreu, eru yfirflæðandi með Faríseum sem eru stoltir og ánægðir með þeirra eigin réttlæti. Hjörtun eru ánægð með þeirra eigin réttlæti en ég vil brotin hjörtu.

„Drottinn er nálægur þeim sem hafa sundurmarið hjarta, hann hjálpar þeim sem hafa sundurkraminn anda.“ (Sálmarnir 34:18). 2007 útgáfan

Á meðan í miðri bókinni minni, streittist ég á móti og hætti að skrifa. Á þeim tíma,

höfðu áhyggjur mínar og taugar náð hápunkti. Ég gat ekki lengur borið hugsunina og sársaukann af litla bróður mínum að ekki fara inní himnaríki. Ég var vanur að fylgjast með og passa hann. Ég gat munað gleðilegu minningarnar af sæta barninu. Og til að toppa það af, jafnvel móðir mín? Móðir mín eins líka? Drottinn sagði að margir Kristnir eru áhyggjufyllri um efnislegar blessanir heldur en að leita andlegrar blessanna og lífs. Þrjár líkamlegu sjónarinnar og þarfir hafa orðið þeirra lífsleið. Því miður, sagði Drottinn, „Hinir heilögu hafa orðið gráðugir fyrir efnislegar blessanir.“ Það var Hans greining af kirkjunni.

Drottinn talaði þá um þjónustufólk. Ég var sjokkeraður þegar Hann útskýrði vandamálin. Vandamálin voru harkalegust. Ég hafði gert upp hugann minn að skrá það á seinni tíma. Mig langaði að gera einhvern tíma í bæn um það þá á undan öllu öðru, var hjálpraði fjölskyldunnar minnar mest mikilvægasta málið. Jafnvel þótt bræður mínir og þeirra fjölskyldumeðlimir voru lifandi trúarlífi, sagði Drottinn að þeirra núverandi andlega ástand gerði það erfitt fyrir þau að fara inní himininn. Þess vegna, mun ég streitast á móti því að skrifa þessa bók og vera í mótþróa til enda. Ég var jafnvel undirbúinn að taka á móti refsingu Drottins. Jafnvel ef sú refsing væri nógu harkaleg til að vera dauði, var ég ákveðinn.

Ég byrjaði að mótmæla um leið og ég hrópaði til Drottins. Jósef og Joo-Eun sátu næst mér um leið og börnin gerðu tilraun til að skila skilaboðum Drottins til mín. Um leið og börnin skiluðu skilaboðunum til mín, gerðu þau líka tilraun til að róa mig niður. Ég sagði, „Drottinn! Hvernig er þetta rétt? Afhverju ert þú að gera það á þennan veg? Ég get ekki verið sammála þér. Ég get ekki sætt mig við það. Hvernig er þetta fært um að vera satt? Á meðal bræðra minna og fjölskyldna þeirra, hvernig geta þar bara verið fáir af þeim að fara til himna? Afhverju slík lítil tala?“ Mínnar svívirilega spurning gerði Drottinn flæktann og daprann. Ég var ekki áhyggjufullur um tilfinningar Drottins og ég hélt áfram að pressa Drottinn með spurningunum mínum árásgarnt. „Ég veit að þau stúdera ákaflega Biblíuna hvern Sunnudag. Enn fremur, á Sunnudögum, eyddu þau ekki neinum pening fyrir þeirra eigin ánægjur eða þrjár. Þau verja Sunnudeginum í helgun. Lifa þau ekki lífunum þeirra eins og Biblían krefst? Svo ert þú að segja að orðið frá Biblíunni sé villa? Hverjar eru ástæðurnar fyrir þau að ekki vera vera fær um að fara inní himininn?“

Á meðan ég var í mótþróa og um leið og ég hélt áfram að gera svo í nokkra daga, hafði Drottinn loksins ákveðið að hjálpa mér að skilja og átta mig á því sem ég þurfti að vita. Drottinn lét líða yfir mig undir eins. Þegar líkaminn minn var í ástandi meðvitundarleysis, byrjaði Hann að vinna og sýna mér svörin í því sem ég gat skilið með skýrleik.

***Pastor Kim Stendur Loksins Fyrir Framan Guðs Hásæti**

Drottinn Sjálfur tók mig til himna. Jesús og ég löbbuðum í áttina að hásetisins þar sem Faðir Guð var sitjandi. Ég hafði enga hugmynd eða hvaða aðferð, sitg, leið, eða ferli ég varð að fara í gegnum þegar ég hafði komið í himininn. Án þess að vita hvernig ég komst þangað, var ég í himnum. Jafnvel þótt efnislegi líkaminn minn var í djúpum svefni, hafði andinn minn öll skilningarvitin mín og ég var að sjá hluti eins og ég mundi í mínu líkamlega ástandi.

Ég var staðsettur á stað þar sem svakalegt ljós skein óímyndunarlega bjart. Ég skildi að ég var að standa fyrir framan Föðurinn. Það var ólýsanlegt; ég mundi aldrei mæla máttugleikann Hans. Röddinn Hans var mjög djúp, og það bergmálaði um líkamann minn líkt og vindur. Rödd Föður Guðs var rödd sem mig hafði alltaf langað ákaflega að heyra.

Þegar ég stóð fyrir framan Hann, var ég aðeins bara hjálparlaus syndari. Ég hafði skýrt og loksins fundið tilveruna af sjálfum mér. Allur líkaminn minn skalf. Guðs heilagleiki og tign helltist óstöðvandi niður í skartlitum. Faðir Guð sagði, „Ó! Minn elskaði Pastor Kim. Þú komst! Þú hlýtur að vera þreyttur frá því að koma alla þessa leið hingað!“ Þegar Faðir talaði, varð ég yfirgnæfður með ofsalegu áfalli og ósegjanlegum tilfinningum.

Ég hafði bara skráð upplifanir annars fólksí gegnum þeirra vitnisburði. Ég hafði

fundið orðið Guðs í gegnum að lesa, tala, eða hlusta. En núna, var ég í raun og veru lítandi á Guð í persónu og sálin mín var í mikili hamingju og gleði.

Mér leið eins og ég væri minna-en-einföld vera sem var jafnvel ekki verð ryks. Ég var standandi fyrir framan Föðurinn, algjörlega afklæddur og brotinn. Ég var særð sköpun. Standandi fyrir framan Föður Guð, mér leið líkt og syndara sem var bíðandi eftir dauðadómi. Dónalegu hegðanirnar mínar af því að biðja og mótþróa hurfu algjörlega – sem var svo augljóst fyrir stuttu fyrir Syni Guðs, Jesú. Núna, var ég í ástandi sem biðu eftir Guðs aga og meðaumkun.

*Musteri Himnaríkis

Guðs gífurlega hendi kom niður frá að ofan til að klappa hausinn minn. Hans mjög djúpa, blaktandi rödd hélt áfram. Þegar ég stóð fyrir framan Guðs háseti, vitnaði ég dómana gerða til fjölda sála. Þeim var annað hvort ætlað til himnaríkis eða helvítis. Ég vitnaði líka andlegar verur framan við Föður Guðs háseti að gefa virðungarfullar hneygingar og tilbeiðslu um leið og þær spiluðu lúðra. Andlegu verurnar voru svo fjölmargar, ég var ófær um að telja töluna þeirra. Ég vitnaði líka sérstaka sjón. Þegar ég stóð fyrir framan Föður Guðs háseti, í áttina að vinstri hliðinni af Hans sæti, hélt ég í hendi Jesú og skoðaði sviðsmynd sem sýndist vera endurflutningur af Job 1:6, 2:1-3.

Skyndilega, fann ég kalda orku í kringum mig þegar að ljót, herfileg, villt-útlítandi vera birtist fyrir framan Guðs háseti. Þessi staður var flæðandi með Guðs hátign, heilagleika, og dýrð. Samt sem áður, þegar ljóta veran birtist, var ég fær um að lyka fnykinn og finna illa orku. Illskan sýndi stöðuglega þrælsund gagnvart Föðurnum. Hvernig þessi illa vera nöldraði og kvartaði óstöðvandi á móti einhverju. Á þerri stundu, á augnabliki vissi ég: 'Þessi vera er sú sem hefur leitt fjölda sála afvega og hefur tælt heiminn – Satan!'

Ég veit ekki hvernig Satan var fær um að ná áheyrn fyrir framan háseti Guðs. Hvað var hans starfsháttur eða réttur? Kannski, er Job 1:6 viðeigandi Biblíuritning fyrir þetta ástand. „**Nú bar svo til einn dag, að synir Guðs komu til að ganga fyrir Drottinn, og kom Satan og meðal þeirra.**“ Satan virtist eins og blendingur af manneskju og skrímlsi, kannski, af því að hann var bölvæður. Satan hafði andlit af afmyndaðu dýri. Á andlitinu hans spýttust mörg mismunandi horn og herfileg æxli. Munnurinn hans var líkur þeim af froski. Líkami Satans var þakinn með ógeðslegum, nálar-laga hárum. Ég tók líka eftir þykkum hala og það minnti mig á langann hala apa. Hann gerði benindu pirrandi með höndunum sínum og fótum. Enn fremur, notaði hann mismunandi líkamshreyfingar til að tjá þrætuna sína við Guð. Líkaminn minn skalf um leið og ég sá beittu fingurneglurnar hans og táneglurnar. Þær litu út líkt og þær væru frá villtri skepnu.

Satan var að gera tilraun til að ná einhvers konar sérstöku leyfi frá Föður Guði. Jafnvel þótt Faðir Guð og Jesús voru við hliðina á mér, var ég ennþá mjög taugaspenntur. Ég var svo taugaspenntur að ég hélt ég væri að fara að hafa kvíðakast. Drottinn tók eftir kvíðanum mínum og hélt þéttilega í hendina mína og huggaði mig. „Ekki hafa áhyggjur.“ Frammi fyrir yfirvaldi og krafti Föður Guðs, auðmýkti Satan sjálfan sig. Með höfði Satans beygðu niður, starði hann á mig með illu augnarráði. Hann var að gnísta tönnum sínum í reiði og ég var fær um að heyra hvað hann var að hugsa: „Pastor Kim! Bíddu bara og sjáðu! Ég mun rífa þig niður. Hvernig dirfistu að afhjúpa eiginleikann minn? Ég mun ekki fyrirgefa þér, kirkjunni þinni eða fjölskyldunni þinni.“ Mér leið næstum lamaður þegar ég heyrði hótanirnar hans.

Þegar ég byrjaði að hristast í ótta, ávitaði Faðir Guð Satan með svakalegri rödd. Djöfullinn vísaði sjálfum sér þegar í stað á brott. Þegar Farði Guð hrópaði á Satan, titraði skýjahiminn himnaríkis líkt og elding og þruma. Föður Guðs rödd hljómaði út í gegnum himnaríki, geyminn, og til jarðarinnar.

Stutta atvikið lét mig skjálfa í ótta af Föður Guði. Sálirnar bíðandi eftir dómi af Föður

Guði voru fyrir framan hásetið allar héldu höfðum þeirra niðri í miklum ótta. Um þennan tíma, byrjaði ég að heyra frá Föður Guði. Röddin Hans var miklu dýpri en barítónssöngvara hljóð; það var mjúkt og blaktandi. Þegar ég heyrði Föður Guðs rödd, hvarf tilfinning ótta og kvíða strax. Líkaminn minn stöðvaðist að skelfa líka. Blíð orka breyddist yfir líkamann minn þegar ég upplifði Hans meðaumkun. Ég var núna í fullkomnri friðsæld.

Faðir Guð talaði: „Pastor Kim, Yong-Doo, hirðir Kirkju Drottins, þar sem þú trúðir ekki, hef ég skipað að þú sért hér. Ég mun skýrlega sýna þér, svo að þú getir trúað og skilið. Líttu mjög vandlega! Núna, takið hann til leyniherbergisins af helgistaðnum! Ég hef einhvað sérstakt að sýna þér. Ég mun persónulega útskýra það til þín!“ Með skipun Föðursins, leiddi Drottinn mig til himneska helgistaðarins þar sem leyniherbergið var staðsett.

Leyni Herbergið

Í himnaríki, er engri sál leyft að nálgast leyniherbergið. Ég er ekki fær um að afhjúpa hvað ég hafði vitnað í leyniherberginu. Upphaflega, hafði ég enga hugmynd að þar var himneskur helgistaður eða leynihrebergi. Ég fleypraði mistakslega út úr mér og talaði um þennan stað til barnanna minna. Í nokkra mánuði, gerði ég duglega beiðni um leyfi til að skrá og minnast á þetta leyniherbergi. Leyniherbergið er líka notað sem fundarherbergi. Þetta herbergi er notað sérstaklega fyrir fundi með Þrenningar Guði og Móse. Drottinn hafði útskýrt að engar aðrar sálir hafa farið inn hér nema fyrir Móse. Hann sagði að þetta svæði var takmarkað svæði. „Enginn hefur nokkurn tímann farið inn hér nema Móse. Og núna ert þú eina önnur persónan leyfð, Pastor Kim.“ Þegar ég fór inni herbergið, var Móse þegar bíðandi.

Jesús og Móse fór til hronsins af herberginu og sátu á björtu skínandi, gullnum stólum. Þeir snéru að hvorum öðrum og byrjuðu að ræða saman við hvorn annann. Á milli Drottins og Móse sar Örkin Sáttmálans. Örkin leit einmitt líkt og það var úskýrt í fimm bókum Móse. Örkin var gerð út af gulli og það virtist eins og það leit út það sama og það var þegar það var fyrst byggt.

Þegar ég leit um herbergið, virtist það ekki mjög stórt. Samt sem áður, var herbergið skreytt með mörgum ólíkum dýrmætum og sjaldgæfum steinum. Herbergið var fyllt með dýrgripum, gulli, og demöntum. Óvænt, var gólfíð lagt út með fernings-lagaðann tígulsteins marmara sem leit svipað út og þeir sem ég sá á jörðu. Kross var stensillaður í miðju marmara tígulsteinaða gólfinu. Á einni hlið herbergisins, var veggurinn gegnsær. Þegar ég leit inni gegnsæa vegginn, var ég fær um að sjá kröftuga Logandi Heilaga Eldinn. Ég gat ekki séð enda herbergisins þar sem Logandi Heilagi Eldurinn brann. Hin hlið herbergisins hlýtur að hafa verið frekar fjarlægð.

* Guð Gerir Sérstaka Mætingu

Þegar Jesús og Móse voru að tala til hvors annars, labbaði ég hljóðlega um marmaragólfíð. Jesús og Móse stórðu öðru hverju á mig um leið og þeir sýndust hafa ánægjulegar, gleðilegar samræður. Hugurinn minn þaut og ég hafði alls konar spurningar. ‘Hvernig kom ég til þessa punkts? Hvað mun eiga sér stað hér?’ Ég var mjög forvitinn.

Ég var í mótþróa til Guðs út af spurningunni um hjálpraði minnar elskuðu móður og bræðra. Þetta er afhverju ég er hér. Ég verð að koma í veg fyrir að fjölskyldan mín fari til heljar, hvort sem ég nota réttu aðferðirnar eða kannski einhvað svindl. Þau verða að fara til himna með mér. Afhverju staðhæfði Drottinn að bara tveir þeirra munu fara til himna? Hver mundi ástæðan vera fyrir þeirri staðhæfingu? Þegar hugurinn minn þaut og allar þessar spurningar og hugsanir fór inni hugann minn, skein svakalegt, skínandi ljós niður á mig. Ég gat ekki lyft höfðinu mínu upp þar sem ljósið skein uppá mig. Faðir Guð sagði, „Pastor Kim, líttu á mig.“ Með þeirri skipun, lyfti ég höfðinu mínu upp til að líta á Hann. Faðirinn var innan

dýrlega geislans. Hann mildaði ljósið Sitt svo að ég var fær um að sjá fótleggina Hans og fætur, Sem staðreynd, var ég ekki fær um að sjá meira en fótleggina Hans og fætur.

„Og Drottinn talaði við yður úr eldinum. Hljóm orðanna heyrðuð þér, en mynd sáður þér enga, þér heyrðuð aðeins hljóminn.“ (Devteronomium Fimma Mósebók 4:12)

„Hann einn hefur ódauðleika, hann býr í ljósi, sem enginn fær til komist, hann sem enginn maður leit né litið getur. Honum sé heiður og eilífur máttur. Amen.“ (1 Tímóteusarbréf 6:16)

„Enginn hefur nokkurn tíma séð Guð. Sonurinn eini, Guð, sem er í faðmi föðurins, hann hefur birt hann.“ (Jóhannesarbréd 1:18)

„Og enn sagði hann: „Þú getur ekki séð auglit mitt, því að enginn maður fær séð mig og lífi haldið.““ (Exodus Önnur Mósebók 33:20)

„Ekki er það svo, að nokkur hafi séð föðurinn. Sá einn, sem er frá Guði, hefur séð föðurinn.“ (Jóhannesarguðspjall 6:46)

Eins og þú hefur lesið fyrir ofan Biblíu ritningarnar, getum við skilið að enginn getur séð allt af Föður Guði. Jafnvel ef ég hefði beðið þrjóskegla, mundi það ekki gera mun; ég mundi ekki vera fær um að sjá allt af Föður Guði. Ég veit að það sem ég skrái geti fært gífurlega gagnríni, en ég verð samt að skrá það sem ég hef séð og heyrt. Það er veitt af Guðs náð og meðaumkun. Ég get í raun og veru ekki sagt að ég sá allt af Föður Guði. Ég sá bara það sem Hann leyfði mér að sjá af Honum sjálfum.

Guð er Guð aldanna. Hann lifir út í gegnum eilífð. Syndarar líkt og ég sjálfur dirfast ekki að nálgast nálægt Honum. Samt sem áður, get ég séð og fundið Föður Guð og ég veit að ég hef þar sem ritningin segir mér að ef ég hef séð Jesú, hef ég séð Föður Guð.

Ég lyfti höfðinu mínu til að sjá ef Faðir Guð sitjandi á Sínu hásæti gæti verið Jesús. En Jesús var sitjandi við horn herbergisins ennþá að hafa ánægjulegar samræður við Móse. Faðir Guð, vitandi hugsanirnar mínar talaði: „Ég er Jehóvah!“ Hann hló þá.

Faðir hélt áfram að tala í góðviljaðri rödd. „Minn elskaði þjónn! Liggðu á andlitinu þínu!“ Ég laggðist í miðju herbergisins þar sem krossinn var stensillaður til marmaragólfsins. Þegar ég lagðist, breiddi ég handleggina mína út og mótaði líkamann minn sem kross.

Guðs stóra hendi kom í áttina til mín og Hann lagði hendina Sína á bakið mitt og bað. „Ég er að gefa þér kraft! Þú munt búa yfir kraftinum af eldi. Þú og þín hjörð munu framkvæma eldþjónustu.“

Um leið og Faðiri bað yfir mér, byrjaði ég að veltast á gólfinu. Ég var brennandi upp. Með tilfinningunni af hita, varð ég líka tilfinningaríkur og depurð yfirgnæfði mig. Ég hrópaði hátt, „Faðir Guð! Þú hfur hellt öllum af þínum krafti til mín. Hvað ef krafturinn spillir mér með stolti og ég notað það óréttilega? Plís, hjálpaðu mér svo að ég geti ekki orðið spilltur eða stoltfullur. Faðir Guð, þú veist framtíðina mína, nútímann, og framtíð. Rétt? Hvernig er mín framtíð líkt og? Plís sýndimér! Plís hjálpaðu mér með þennan kraft. Ég vil ekki verða spilltur. Ég vil fara inní himininn.“ Þegar Faðir Guð tók eftir sárþæninni minni, sagði Hann. „Mjög í lagi, Ég mun vera með þér.“

Ég var ekki ánægður með Hans svar. Með þessu tækifæri, hrópaði ég þrjóskegla út fyrir hjálpræði fjölskyldunnar minnar. Ég byrjaði að hrópa út með öllum mínum styrk og féll niður á marmaragólfið.

Vegna minnar aðgerðar, á augnabliki, var ástand leyniherbergisins að nokkru leyti fyllt með dapurri orku. Ég grét óstöðvandi með iðrun og með bænum af grátbeiðnum. „Faðir Guð! Plís, ég bið af þér. Hver er afleiðingin af hjálpræði móður minnar og bræðra? Margir af

mínum fjölskyldumeðlimum eru að trúá og þjóna þér. Afhverju eru bara þrír eða fjórir hólpnir? Afhverju er það? Hvað um minn litla bróður? Ef hann er ekki hólpinn, er annar möguleikinn hel....Plís bjargaðu honum. Plís! Ég ól hann upp sem minn eigin. Drottinn! Faðir Guð!“ Ég hrópaði stöðuglega út. Þegar ég hrópaði, féll ég og rúllaði á gólfinu.

Þegar ég hélt áfram að rúlla, og hrópa út, byrjaði Faðir að hugga mig. „Mjög í lagi! Mjög í lagi! Pastor Kim! Ég veit að þú ert hrópandi út. Ég þekki hjartað þigg líka. Ég mun gefa fjölskyldunni þinni tækifæri. Þess vegna, taktu eftir vandlega hvað ég er um að sýna þér.“

***Greinarnar Og Laufin Frá Tré Lífsins Hreyfast Um**

Innan í leyniherberginu, voru lauf frá ákveðnu tré að hreyfast eins og þau væru lifandi. Tréð virtist mjög heilbriggt, upplífandi, og skærlega grænt. Það var mjög eftirtektanlegt hvernig þetta ákveðna tré leit út svo upplífandi. Ég hafði enga hugmynd að tréð sem ég var að líta á var Tré Lífsins. Greinarnar byrjuðu að hlykkjast í áttina að mér. Greinarnar litu svipaðar sem sedum eða bergfléttustilkur. Þegar greinarnar náðu til mín, byrjuðu þær að snerta höfuðið mitt og líkama. Ég varð ktlaður til punkts gremju. Faðir Guð, Jesús, og Móse horfðu hvernig ég brást við. Ég hafði verið að gráta og þjáður um hjálpræði fjölskyldu minnar og bræðra og núna var ég að vera kitlaður af trénu. Ég sagði, „Hvers konar tré er þetta? Afhverju er það angrandi mig? Afhverju er það snertandi mig og ergjandi mig?“ Þegar ég talaði og var pirraður, greip ég eina af greinunum, reif það og henti því á gólfid.

Faðir Guð var mjög hissa við minni óvæntri hegðun og sagði, „Ó, Pastor Kim! Afhverju gerðir þú þetta? Afhverju! Ég met þetta tré mikils og greinar þess. Ég hugsa hátt og virðingarvert um þetta tré. Afhverju gerðir þú slíkann hlut?“ Innan þeirrar stundar, hugsaðiég með sjálfum mér, ‘Ahhh! Þetta hlýtur að vera Tré Lofsins sem Faðir Guð svo virðingarvert hugsar og sér um.’ Ég var í áfalli og skömmustulegur. Ég byrjaði að stíga til baka. Það gerðist það á sekúndu.

Hvernig á jörðu hreyfist tré líkt og þetta til að pirra mig? Ég sá strax eftir verknöðunum mínum. Ég hefði átt að spurja Föður Guð fyrst um tréð. Ég hafði gert opinbera sýningu um ópolinmæðið mitt og slæma skap í himneska helgistaðnum.

Jesús muldraði í vonbrigði. Þetta atvik var vegna minnar vanþekkingar. Ég féll fljótt á hnén mín og lét höfuðið mitt falla niður og það stöðuglega um fyrirgefningu. Faðir Guð sló þá burt taugaóstyrkinn minn. Hann byrjaði að útskýra, „Pastor Kim, hlustaðu vandlega! Vegna kæruleysis þíns, hafa nokkur laufanna fallið frá Tré Lífsins. Öll tré og plöntur í þessu herbergi eru mjög mjög kær fyrir Mér. Samt sem áður, á meðal alls plöntulífsins, met ég sérstaklega mikils lafin frá Tré Lífsins. Ég sé kærlega um þau. Laufin frá Tré Lífsins tákna sálirnar af mönnum. Í raun, eru þau beint tengd sálunum af mönnum. Laufin á gólfinu sem þú hefur látið falla tákna sálirnar af mönnum. Líttu!“ Þegar Faðir Guð útskýrði nákvæmlega, var ég mjög leiður fyrir minn verknað. Ég var undrandi á Hans gæsku.

Þrátt fyrir greinin missandi mörg lauf, hreyfðist tréð stöðuglega í áttina til mín og það virtist eins og það var að reyna að tjá einhvað til mín. Það gerði tilraun til að tjá einhvað með því að snerta höfuðið mitt, andlit, og aðra líkamshlutina mína. Hvað þýddi þetta? Hvað tákna verknaðirnir af trénu? Ég var sannarlega ruglaður í ríminu og forvitinn.

*** Er Trú Fjölskyldu Meðlimanna Minna Ekta?**

Með svakarlegum kærleik, snerti Faðir Guð mig og sagði, „Mjög í lagi, núna greinum trú bræðra þinna, hvort það er ekta eða ekki. Þú hefur ágengt spurt og þér munvera sýnt þeirra trú.“ Ég var mjög kvíðinn með svarið sem mér var um að vera sýnt. Hjartað mitt var keppandi, en ég var ennþá mjög forvitinn. Laufin sem höfðu fallið á gólfid byrjuðu hæglega að hreyfast og umbreytast. Laufin umbreyttust í bræður mína, systkinasyni, og systkinadætur. Og ég vitnaði þessa sviðsmynd, ég fékk áfall og öskraði undir eins. Af öllum

laufunum, voru bara þrjú eftir og restin byrjaði að hverfa eitt af örðu. „Ah! Bræður! Minn litli bróðir! Hvernig getur þetta verið?“ Mér leið vonlaust og enn einu sinni byrjaði reiðin að bræðast. Ég hrapaði strax niður á gólfið og byrjaði að gráta móðursýkislega. Og aftur, rúllaði ég og veltist allt um gólfið.

„Guð! Jesús! Þrenningar Guð! Hvernig geturu gert mér þetta? Það mundi hafa verið betra ef þú hefðir ekki sýnt mér þetta! Fyrir hvaða ástæðu hefur þú fært mig hingað til að gefa mér þess angist? Ef ég hefði ekki séð þetta, gæti ég ennþá hafa trúað því að þau hefðu verið hólpin. Hvað ert þú að gera mér?“ Ég var ekki fær um að stjórna deyrðinni minni og ég grét óstöðvandi. Ekki vitandi hversu lengi ég var kveinandi, það leið yfir mig að lokum.

Hvenær, sem ég hafði hvatt bræður mína eða annað fólk um þeirra trú, hafði ég alltaf ráðlaggt eða hvatt þau á kæruleysislegann hátt. Ég mundi segja sem slíkt: „Vertu trúfastur.“ Ég fór ekki fram úr þeirri stafhæfingu af því að ég var meira áhyggjufullur um tilfinningar þeirra. Ég vildi ekki stíga á tærnar þeirra, í öðrum orðum, stoltið þeirra. Samt sem áður, eftir að hafa verið sýnt sanna eðli þeirra núverandi trúar, var ég algjörlega týndur. Ég vissi ekki hvað ætti að gera. Ég var algjörlega ruglaður í ríminu.

Faðir Guð var blíðlega klappandi bakinu mínu á meðan ég var meðvitundarlaus. Þegar ég náði mér, sagði Hann, „Pastor Kim, hættu að gráta núna. Þú veist vel að þetta er staður þar sem eru engin tár eða sorg. Veistu ekki?“ En einu sinni aftur, hélt ég áfram að sárþæna fyrir hjálpræði bræðra minna. Hann sagði, „Mjög í lagi, mjög í lagi. Hættu másinu þínu og taktu eftir huldu syndum bræðra þinna. Líttu vandlega.“ Faðir Guð sýndi mér skýra mynd. Enn fremur, sagði Hann, „Bræður þínir hafa iðrast. Í raun, vita þeir að þeir hafa iðrast, samt, hafa þeir engann ávöxt iðrunarinnar. Þeir hafa iðrast með engru sönnunargagni. Það er ekkert brotið hjarta, engin einlægni!“ angistarfullur, bað ég alvörulega, „Faðir, en samt, plís hafðu meðaumkun á þeim. Plís hafðu samúð gagnvart þeim.“

„Svo segir Drottinn: Áverki þinn er illkyaður, sár þitt ólæknandi. Enginn tekur að sér málefni þitt, við meininu er engin lækning, engin smyrsl til handa þér.“ (Jesaja 30:12-13)

„Svikult er hjartað fremur öllu öðru, og spillt er það. Hver þekkir það? Ég, Drottinn, er sá, sem rannsaka hjartað, prófa nýrun, og það til þess að gjalda hverjum eftir breytni hans, eftir ávexti verka hans.“ (Jeremía 17:9-10)

Ég vissi ekki hversu mikið ég sárbað. Mér leið eins og ég hafði sárþænt að eilífu. Ég veltist og rúllaði á gólfinu þakinn í tárnum. Andlitið mitt og nef var þakið með slími. Faðir Guð lofaði þá loksins að Hann mundi vaka og vera með mér. „Mjög í lagi, Ég skil hjartað þitt! Ég veit að þú hefur mjög miklar áhyggjur af bræðrum þínum. Ég mun svara bænum þínum. En ég fyrirlít þeirra trúarbragðalegu vegi og þeirra trúarbragðalegu trú. Ég hata það mest.“ Faðir Guð lofaði að Hann mundi bjarga bræðrum mínum þeirra fjölskyldu meðlimum.....Samt sem áður, var það eitt skilyrði. Þeir yrðu að þiggja tækifærið í trú. Ég þakkaði Föður Guði með heyranlegri rödd og þá tilbað Hann um leið og ég grét.

Þegar einhver tími leið, gaf ég nálægt athygli til gegnsæu veggjanna frá hinum megin herbergisins. Innan gegnsæa veggjarins, logaði hinn Heilagi Eldur kröftuglega upp. Ég gat fundið ákafa hitann frá þar sem ég var standandi. Það var mjög heitt; líkaminn minn fann brennandi tilfinningu. Þegar ég starði á það, talaði Faðir Guð. „Pastor Kim! Þú munt fljótlega vera að fara íni þetta rými. Þess vegna, undirbúðu sjálfan þig með nógum bænum. Þú verður að alvarlega undibúa sjálfann þig, líkamlega og andlega. Skilur þú?“ Án hikunnar, svaraði ég hátt: „Amen!“

Þar sem Faðir Guð talaði persónulega til mín, ásetti ég mér með mitt heit. ‘Ég verð að fara í gegnum rýmið til enda.’ Ég spurði þá Guð. „Eru þar einhver önnur eld göng eða Heilög

logandi rými í himnum?“ Faðir svaraði, „Já, það eru mörg önnur rými sem slík! Pastor Kim, þú munt fara inní Heilags Elds logandi rými og þá annað Heilags Elds rými, og svo framvegis. Fyrsta rýmið sem þú munt fara inní mun vera minna ákaft og þá mun það verða meira ákaft um leið og þú ferð í gegnum hvert rými. Ég mun hella öllum kraftinum mínum á þig. Þú verður að ekki verða hrokafullur eða stoltfullur. Óteljandi af mínum þjónum hafa orðið mjög hrokafullir vegna kraftsins sem ég hef geið þeim. Sem afleiðing, hafa margir þeirra endað uppi í hel. Ég er mjög þjáður! Pastor Kim, þú munt verða að auðmýkja sjálfan þig meir en nokkru sinni. Þegar kraftaverk og kraftur verða greinileg og aukast dramantískt, munn fólkið upphefja þig. Þess vegna, verður þú að vera varkárari en nokkru sinni. Vertu mjög varkár með andlega kraftinn sem þú öðlast.

Ég hef enga hugmynd afhverju Guð veitti þetta svakalega verkefni og náð til þjónsins sem er veikur og óhæfur. Ég hélt ekki að ég væri að fara að höndla ábyrgðina. Áður en allt gerðist, var ég þegar að hafa áhyggjur. Ég verð ekki að verða hrokafullur eða stoltfullur. Þegar áhyggjuhugsanir fylltu hugann minn, talaði Faðir Guð til mín og Hann strauk bakinu mínu. „Pastor Kim! Til minningar um heimsókn þinni til leyniherbergisins, munt þú núna heimsækja hel til að taka eftir hvað þarf að vera tekið eftir!“

Ég var sjokkeraður af skipun Föður Guðs. „Faðir Guð! Ég get ekki heimsótt hel. Ég get ekki höndlað það. Efnislega útlitið mitt er ekki það sem það virðist. Ég er mjög huglítill maður. Ég er hræddur að fara. Í raun, vil ég ekki fara!“ Hlægjandi út hátt, sagði Faðir Guð, „Það er allt í lagi! Þín núverandi trú er meira en nóg til að höndla ástandið.“ En ég streittist þrjúsklega á móti og sagði með háum tóni. „Guð! Enginn séns! Ég er mjög hræddur.“ Þegar Jesús lagði hendurnar Sínar á mig og bað, sagði Hann, „Ég mun veita þér alla kraftana.“ Jafnvel með Hans hvetjandi orðum, streittist ég samt á móti til afar endans. Sem afleiðing, varð ég ekki að heimsækja hel.

Faðir Guð og Jesús sögðu, „Pastor Kim! Trúiru núna öllu sem við höfum sýnt þér? Héðan í frá, munt þú ekki lengur stoppa sjálfan þig frá því að skrá alla hlutina sem ég hef sýnt þér, hlutirnir sem ég hef og mun sýna þér um himininn, hel, og eiginleika djöfulsins. Þú verður að uppfylla verkefnið þitt; margar sálir eru í húfi. Þær verða allar að trúa víðeigandi og réttilega á Mig. Ef þú gerir eins og ég skipa, mun óímyndunarleg blessun vera veitt á þig. Hlýddu til enda!“

Faðir Guð og Jesús tóku beygjur um leið og þeir struku mér. Fyrir einhverja ástæðu, hefur mér verið veitt sérstök náð. Ég álít bara sjálfann mig sem syndara og fávísann þjón. Tign Föður Guðs er óímyndunarleg. Þap er of erfitt að útskýra með líkamlegum augum eða með takmarkaðann huga. Á einhvern sérstakann veg, hefur Faðir Guð mætt við syndara líkann mér. Hvernig mun ég nokkurn tímann tjá í mannlegum orðum mína upplifun með máttugum Guði? Það er ómögulegt að útskýra, skrifa, eða skilgreina Guð í mannlegum samskiptum af hvað ég þarf að tjá um Hann.

Guð sagði mér að halda þessu herbergi leyndarmáli og ekki ljóstra því upp til neins. Ég hafði fundið út á seinni tíma að þetta leyniherbergi var himneskur helgistaður. Ég var mjög fávís um þennan stað. Það var eftir nokkrum mánuðum seinna að Drottinn hafði útskýrt nákvæmlega fyrir mér um mikilvægi þess. Hann skipaði mér þá að uppljóstra upplýsingunum til almenningsins. Það var titlað, „Leyni Herbergið.“ Ég byrjaði að skrifa þriðju bókina sem var um leyniherbergið.

Ég kom út af helgistaðnum og stóð fyrir framan Guðs hásæti fyrir langann tíma. Þegar ég stóð fyrir framan Guðs hásæti, leit ég og skoðaði yfir geyminn og vetrarbrautina. Þegar Faðir Guð sat á Sínu hásæti, var þar enginn staður sem Hann gat ekki náð til: annað hvort himininn, vetrarbrautin, geymur eða jörð. Það virtist eins og öll sköpunin í alheiminum var undir fótum Föður Guðs.

„En nú segir Drottinn svo, sá er skóp þig. Jakobsætt, og myndaði þig, Ísrael. Óttast þú eigi, því að ég frelsa þig. Ég kalla á þig með nafni, þú ert minn. Gangir þú gegnum

vötnin, þá er ég með þér, gegnum vatnsföllin, þá skulu þau ekki flæða yfir þig. Gangir þú gegnum eld, skalt þú eigi brenna þig, og loginn skal eigi granda þér. Því að ég, Drottinn, er Guð þinn, Hinn heilagi í Ísrael frelsari þin. Ég gef Egyptaland í lausnargjald fyrir þig, læt Bláland og Seba í stað þín.“

(Jesaja 43: 1-3)

Faðir Guð útnefndi og kallaði einhvern líkt og mig. Ég álít sjálfann mig mjög efafulla persónu á hverju málefni. Ég er mjög þakklátur að Hann hefur kallað mig, en á sama hlutfalli, er ég mjög taugaspenntur. Þar sem ég hef núna vitnað og upplifað ástand hjálpræðis ættingja minna, get ég ekki lengur dregið það í efa. Þrátt fyrir mitt synduga, dónalega, og kvartandi viðhorf, hafði Hann blíðlega sýnt og útskýrt það á samskiptum sem ég gat skilið. Guð vegir eru hærri. Vegna míns takmarkaða stigs af skilningi, hafði Hann skýrt það á veg í sem ég var fær um að gera mér það ljóst. Ég mun aldrey gleyma mótinu sem ég hafði með Þrenningar Guði í himneska helgistaðnum. Alltaf ristað í minninu mínu mun vera spenningur og áhrifin sem ég upplifði.

*** Frú Kang, Hyun-Ja – Að Skaprauna Drottni**

Frú Kang, Hyun-Ja: Systir Beak, Bong-Nyu var enn einu sinni hleypt inn á spítalann fyrir hennar baksársauka. Jesús fylgdi mér til að heimsækja Systur Beak. Drottinn labbaði fyrir framan mig um leið og við fórum inni spítalann. Þegar við komum, sátum við á rúminu hennar og byrjuðum að tala við hana. Ég spurði Drottinn með ákafa. „Drottinn! Heimili Pastorsins er staðsett í einum af bestu dvalarstöðum í himnum. Afhverju er mitt svo langt í burtu frá hans heimili? Drottinn! Getur þú fært mitt hús til indæla nágrennisins í himnum?“ Jesús svaraði, „Þú verður að ávinna þér launin til að hafa heimilið þitt staðsett þar.“ Systir Beak, Bong-Nyu hló og sagði, „Frú Kang, Hyun-Ja, þú hefur slíkt hátt heimili. Hvað meira vilt þú?“ Drottinn hallaði augabrúnunum sínum og sagði, „Heilaga Bong-Nyu, ekki einu sinni byrja með brúðina mína Kang, Hyun-Ja! Eftir að ég hafði veitt henni með gjöf spádóms og andlega opnuð augu, hefur hún þrjúsklega spurt mig spurningar og greiða allann daginn langann. Ég veit ekki hvað á að gera við hana!“ Við hlógum þá um frekar einhvern tíma. Systir Beak, Bong-Nyu spurði mig hvað ég var svo forvitin um að spurja Jesú spurningar allann daginn langann. Drottinn sagði þá, „Þetta er hvað Ég er að segja!“

Ég spurði þá aðra spurningu: „Minn elskaði Jesús! Síðasta sinn sem þú hafðir sagt að hinir himnesku heilögu geta komið niður til jarðar. Er það satt? Það er mögulegt? Er þar einhver ritning til að bakka það upp? Ég veit að himneskir englar geta komið niður til jarðar til að vernda hina heilögu. Ef ég man réttilega, er þar ritning til að réttlæta það í Biblíunni. Sálirnar sem hafa þegar farið áfram geta komið til baka til jarðar? Er það mögulegt?“

Jesús sagði, „Hvað er ómögulegt fyrir mig? Samt sem áður, sálirnar sem hafa farið til heljar geta ekkert lengur komið til baka til jarðar. Þegar einhver fer til heljar, er það endanlegt. Ef ég veiti leyfi, geta sálirnar í himnum komið niður til jarðar til að heimsækja. Faðir Guð sér um heimsóknina.“

Systir Beak, Bong-Nyu og ég spurðum, „Drottinn! Getur þú fært Biblíulega menn frá himnum núna?“ Drottinn sagði, „Ekki enn! Ég met mikils hina heilögu frá Kirkju Drottins. Þessa daga, tala Ég um þá allan tímann. Hinir heilögu frá kirkju Drottins biðja ákaflega og tilbiðja Guð á mjög sérstakann veg. Himnesku sálirnar þrjú að sjá og hitta hina heilögu frá Kirkju Drottins. Þeir spurja mig ef Ég get tekið þá með mér hvenær sem ég kem til að heimsækja kirkjuna. Í himnum, eru sálirnar bara færar um að horfa á kirkju Drottins í gegnum skjá sem englar taka upp með vídjó myndavélum. Tilbeiðslan ykkar og þjónusta gleður Guð það mjög mikið. Kirkja Drottins er toppur fréttanna.“

Ég spurði Drottinn. „Jesús! Kunngeriru um okkur?“ Drottinn svaraði, „Auðvitað, Ég kunngerir það persónulega. Þetta er afhverju allar sálirnar í himnum vita um ykkur. Þær eru

mjög áhugavakatar af því.“

Ég minntist einu sinni aftur á málefnið að færa heimilið mitt til besta nágrennisins í himnum. Þegar ég spurði, svaraði Drottinn, „Frá þessari nótt áfram, munt þú verða að þóknast mér. Byrjaðu að gera ástarjátninguna þína sem þú hefur fyrir mig og þóknastu mér. Getur þú gert það?“

Með elskulegar líkamsbendingar, svaraði ég „já“ til Hans í blíðri, hrífandi rödd. Jesús sagði, „Heilaga Kang, Hyun-Ja, allt sem þú veist er Ég! Ef þú bara elskar Mig, hvað um Pastor Kim?“

Drottinn hló þá. Drottinn færði heimilið mitt til besta nágrennisins í himnum. Kannski, var það vegna minnar trúar og þrjúsklegu beiðnum. Með bara einni skipun, hafði Drottinn fært heimilið mitt. Þess vegna, ákvað ég að setja inn meiri beiðnir. Ég bað um að heimili annarra kirkjumeðlima okkar til að vera færð til besta nágrennis í himnum líka. Samt sem áður, krafði Drottinn þau að ávinna sér launin og að halda áfram að biðja.

Illu Öndunum Er Ögrað

Systir Beak Bong Nyu: Bakið mitt var í ofsalegum sársauka og ég ákvað að skrá sjálfa mig inni spítalann. Með líkamlegri meðferð einu sinni á dag, var sársaukinn loksins viðráðanlegur. Pastor og Drú Kang, Hyun-Ja höfðu heimsótt mig á meðan ég var í spítalanum. Með mínum andlegu augum, var ég fær um að sjá Drottinn Jesús og hinn Heilaga Anda fylgja þeim. Um leið og Drottinn birtist, urðu allir illu andarnir í herberginu bilt við og byrjuðu að flýja í allar áttir. Innan fárra augnablika, höfðu allir illu andarnir farið frá herberginu.

Pastorinn og eiginkonan hans hugguðu mig um leið og við framkvæmdum þjónustu. Drottinn áleit eiginkonu pastors sína unnustu og Hann kom sérstaklega vel fram við hana. Ég var mjög öfundsjúk með sérstöku meðferðina sem hún fékk frá Drottni. Frú Kang, Hyun-Ja tjáir alltaf hennar ást gagnart Jesú. Drottinn elskar hana fyrir hennar tjáningarkraft. Henni var jafnvel sama ef fólk í spítalanum sá hvernig hún hagaði sér fyrir Jesú. Hún mundi sína hennar ást fyrir Jesú á alla tíma.

Þegar Pastorinn tilbað og söng, leit hann um til að sjá ef aðrir væru að horfa. Hann byrjaði þá að dansa í hómorslegum veg. Eiginkonan hans byrjaði að fylgja því sama um leið og hún dansaði, en hún var dansandi í hinum Heilaga Anda. Jesús líkti eftir pastornum: ‘Drottinn er Andi. Hvernig getur Andi sem er Drottinn hlegið svo mikið líkt og manneskja?’ Ég hafði skilið að Faðir Guð, Jesús, og hinn Heilagi Andi hafa líka til að bera eiginleika einmitt líkt okkur. Þrenningar Guð getur annað hvort tjáð gleði eða depurð.

Drottinn Sagði Að Við Erum Sköpuð Í Hans Ímynd

Gleðilega tímabilið varði bara í stuttann tíma. Þegar pastorinn og eiginkonan hans fóru, snéru illu andarnir skyndilega. Þar voru sjö önnur rúm í mínu herbergi. Aldraðir sjúkir kvenmenn voru í hverjum þessum rúmum. Illur andi mundi standa og hafa umráð yfir rúmi á hverjum höfuðgafli. Illu andarnir flissuðu um leið og þeir störfðu um með þeirra illu störu. „Hey! Þú gætir verið að fara til himna en þetta fólk er að fara til heljar með mér. Ég vona að ég hafi ögrað þér! Boðaðu fagnaðarerindið eins best og þú getur; það mun vera mjög erfitt. Hehehehe!“ Illu andarnir litu út einmitt líkt og þeir sem ég hafði séð á sjónvarpinu sem voru á hryllings seríum. Þessir illu andar sem fylgdu sálunum af þeim fordæmdu. Það var mjög hrollvekjandi. Líkaminn minn var þakinn með gæsahúð.

Þar sem ég var í spítalanum, var mér ekki leyft að hrópa eða tala út í heyrnlegum tóni. Í staðinn, bað ég í tungum. Hvenær sem ég sá vantrúaðann, gat ég séð líkamana þeirra fyllta með illum öndum. Á meðal hópsins af illum öndum, eru þeir sem fylgja fordæmdu sálum til heljar ábyrgar fyrir vantrú. Þeir eru þeir sem valda andlegri blindu fyrir fagnaðarerindinu. Þeir setja líka upp vantrúað fólk til að deyja í slysum til þess að draga þau

til heljar. Aðrir trúaðir sem hafa andleg augu slík og ég sjálf geta vitnað skýrt þessi atvik.

25. Mars, 2005 (Föstudagur)

Ræðu ritning: „*Þegar þeir leiddu hann út, tóku þeir Símon nokkurn frá Kýrene, er kom utan úr sveit, og lögðu krossinn á hann, að hann bæri hann eftir Jesú.*“
(Lúkasarguðspjall 23:26)

Kim, Jósef: Í nótt, minntumst við þjáninganna af okkar Drottni, Jesú. Jesús tók upp krossinn og labbaði upp Golgata. Hann dó á krossinum og hafði úthellt Sínu blóði fyrir okkur. Munandi eftir Jesú á krossinum, hlustaði söfnuður kirkjumeðlimanna og ég á prédikun af Orðinu.

*Þjáningar Sviðsmynd Jesú Og Endurhrifning

Pastorinn prédikaði um Símon, Kýreneann sem var að heimsækja frá sveitinni og hvernig hann hafði horft og þá tekið upp Drottins kross. Á meðan í miðri ræðunni, Þegar Pastorinn talaði ákaflega, sá ég sýn. Ég sá fjölda af fólki og ég heyrði babl radda og það var hátt. Ég sá Jesú standandi í miðjunni af mannföldanum og Hann var með þyrnikórónuna. Drottinn var óhóflega blæðandi frá öllum Sínum líkama.

Skæra sviðsmyndin var skýrt sýnd fyrir framan augun mín eins og ég væri að skoða bíómynd. Ég tók eftir að ég var að standa í miðjum mannföldanum. Drottinn var að líta á mig og okkar augu mættust. Fyrir nokkrum dögum þegar vikan til að minnast þjáninga Drottins byrjaði, einbeitti ég mér á að biðja. Ég bað um að vera líkur Símoni og að taka upp krossinn. Ég bað um að upplifa að bera af þunga krossinn og að upplifa sársaukann af því.

Jesús, verandi fyrir framan mig, hafði verið barinn upp svo mikið að sárin Hans voru djúp og á öllum pörtum líkama Hans. Honum blæddi óstöðvandi og óhóflega. Blóðið draup niður til jarðarinnar og formaði litla polla. Ég hljóp móðursýkislega um mannfjöldann hrópanði, „Afhverju eruð þið að gera þetta? Plís ekki slá minn Jesús. Plís hættið að gera þetta.“ Ég hélt áfram að hrópa til að sannfæra fólkið frá því að hrjá og berja á Jesú. En þeim var sama; þau héldu áfram að berja á Drottni og fundu ánægju frá því að gera það.

Það versta var þegar fólkið hrækti þegar það gerði grín að Jesú. Þau hræktu viðbjóðslegu, klístruðu kvefslími á Drottinn. Andlit Drottins og hár var klesst út með hráka og kvefslími. Þegar ég kom nær Jesú, reyndi ég að aðstoða Hann þegar Hann var á jörðinni. Drottinn greip mig með Sinni hendi sem var rennbleytt í blóði. Hann leit á mig og sagði, „Ó, það ert þú, Jósef! Ég er í þjáningum. Fólkið er að hæðast og ráðast á mig. Það er allt fyrir þig! Fylgdu Mér og haltu augunum þínum bara á Mér.“

Þegar Drottinn stóð upp, takandi upp krossinn, sagði Hann, „Hinir heilögu í Kirkju Drottins, fylgið Mér, núna fylgið Mér!“ Þegar Jesús skipaði, stoppaði Pastorinn prédikunina og steig niður frá altarinu. Við röðuðumst öll upp í eina röð. Jesús tók upp Sinn kross til Síns baks. Hann labbaði fyrir framan röðina og lýsti yfir, „Kirkja Drottins, mín hjörð! Einblínið á Mig, haldið augunum ykkar á Mér og fylgið Mér. Þegar þið sjáið mig falla þegar ég tek upp krossinn, verðið þið fullkornlega að iðrast á staðnum sem Ég féll! Ég er að endurskapa sviðsmyndina, sérstaklega fyrir ykkur.“ Þegar Hann hafði lýst yfir Sína staðhæfingu, byrjaði Hann að labba fyrstur í röðinni, takandi upp Sinn kross á bakinu Sínu.

Drottinn var núna labbandi milli stóla kirkjunnar og um það innra af kirkjunni. Með mínum andlegu augum, gat ég séð skýrt sviðsmyndina skærlega. Sviðsmyndirnar héldu áfram, ein eftir annarri. Ég fylgdi fyrir aftan Jesú um leið og Pastorinn var fyrir aftan mig. Frú Kang, Hyun-Ja, Systir Beak, Bong-Nyu, Djákna Shin voru fylgjandi fyrir aftan, virðingarlega. Við héldum áfram að fylgja Jesú í þessari röð. Við vorum öll þakin með tárur. Þegar Jesús

bar krossinn, féll Hann mörgum sinnum um leið og Hann veikjaðist frá þyngd krossins og barsmíðunum. Kirkjumeðlimirnir sem höfðu þeirra andlegu augu opin vitnuðu alt atvikið af þjáningum Drottins um leið og við fylgdum Honum.

***Fallandi 14 Sinnum**

Með krossinn á bakinu Sínu, labbaði Drottinn og féll. Við féllum líka þegar í stað á hnén okkar og iðruðumst í tárur á afar staðnum sem Jesús féll. Við iðruðumst eftirsjáanfullt fyrir langann tíma. Drottinn þoldi með miklum erfiðleikum um leið og Hann komst upp. Enn einu sinni, tók Drottinn upp krossinn, liggjandi á bakinu Sinu, byrjaði Hann að taka skref. Drottinn skjögraði og sleiflaðist um leið og Hann hélt áfram að labba. Hann tók eitt skref í einu. Labbandi fyrir aftan Drottinn og nálæglega takandi eftir þessari sviðsmynd, var ég ekki fær um að bera sársaukann í hjartanu mínu. Þegar ég leit upp í skyjahimininn og niður til jarðarinnar, grét ég óhóflega.

Ég iðraðist eftirsjáanlega. Enn fremur, allir meðlimir kirkjusafnaðarins iðraðist etirsjáanlega líka.

Drottinn féll stöðuglega og komst aftur upp út í gegnum Sína göngu upp Golgata. Drottinn var bara fær um að taka nokkur skref áður en Hann féll aftur. Hvenær sem Drottinn mundi falla, voru Rómversku hermennirnir þar til að svipa Jesú án miskunnar. Drottinn kveinaði í sársauka um leið og blóð slettist frá líkamanum Hans. Blóð blettirnir á jörðinni voru skýrlega sýnilegir. Raddirnar frá illa fólkinu var óstjórnslegt og ringulreið. Hávaðinn pirraði eyrun mín. Fólkið virtist eins og þau voru að njóta þjáninganna af Jesú. Með líkamlegu augunum, mundi einhver bara sjá kirkjumeðlimina labbandi í hringi innan í kirkjunni. En með andlegu augunum, vorum við að vitna Drottinn að verða svipaðann og kvalinn á meðan Hans ganga var.

Skapið mitt sprakk; ég gat ekki lengur horft í hljóði. „Hey! Þið illa fólk! Ekki gera þetta! Afhverju eruð þið kveljandi Drottinn? Afhverju?“ Málaflutningurinn minn fjaraði burt frá hávaðanum af fólksfjöldanum. Drottinn hélt áfram að falla og komast upp. Þegar við horfðum á Hann, féll Drottinn í heildina af fjórtán sinnum. Á hverjum stað sem Jesús féll, iðruðumst við ákaflega í tárur. Tíminn hafði liðið fljótt hjá – 3 eða 4 tímar höfðu þegar liðið.

Jesús kveinaði ákafar. Þetta skipti virtist Drottinn eins og Hann væri ekki að fara að komast upp. Ég hrópaði hátt, „Pastor, Systur og Bræður! Jesús hefur fallið og Hann lítur út líkt og Hann muni ekki komast upp. Hvað ætti ég að gera?“

***Jósef Tekur Upp Kross Jesú**

Meðaumkun fyllti hjartað mitt um leið og ég sá Drottinn falla á jörðina. Ég vildi hjálpa Drottinni. Og þegar ég reyndi að hjálpa Honum, gerði Rómverskur hermaður bendingu notandi sinn vísifingur fyrir mig að koma. „Hey! Þú! Komdu hingað!“ Þegar Rómverski hermaðurinn hrópaði, varð ég skyndilega óttasleginn. Ég var í áfalli. Ég hélt að hjartað mitt væri að fara að stoppa. Ég hugsaði með sjálfum mér, þetta er bara sýn. Þetta var ekki raunverulegt ástand. Ég hikaði og ákvað að svara ekki skipun Rómverska hermannsins. Þá dró Rómverski hermaðurinn sverðið sitt og flýtti sér í áttina til mín. Ég streittist á móti, barðist, og sparkaði. „Ah“ Hvað ert þú að gera?“ Rómverski hermaðurinn setti sverðið á hálsinn minn og ógnaði mér. „Þú tekur upp krossinn þetta augnablik. Núna! Ef þú gerir það ekki, mun ég skera þig upp! Taktu upp þennann kross núna!“

Ég hugsaði með sjálfum mér, ‘Hvernig getur þetta verið að gerast?’ Ég var mjög ringlaður og hræddur. Ég byrjaði að útskýra nákvæmlega hvað var að gerast til föður míns, Pastorsins. Pastorinn sagði mér að hlýða skipun Jesú.

Ræðan í nótt var um Símon frá Kýrene sem hafði borið krossinn fyrir Jesú. Líkt og Símon, hafði ég borið krossinn og fylgt Jesú. Ég var í hættu á að hafa höfuðið mitt skorið af ef

ég gerði mistök. Ég bað fyrir tækifærinu eins og Símon bar krossinn fyrir Drottinn. Ég hafði aldrei búist við þessu að rætast, ekki einu sinni í draumunum mínum.

Ég bjóst ekki við því að bæninni minni yrði svarað þetta fljótt. Ég var undrandi og sjokkeraður og vissi ekki hvernig átti að bregðast við. Þegar sviðsmyndin breiddi úr sér fyrir framan sjónina mína, dirfðist ég ekki upphaflega til að bera krossinn. En núna var ástandið óhjákvæmilegt; ég haði borið krossinn fyrir Jesú. Þyngd krossins var óímyndunarleg. Það var mjög þungt. Ég byrjaði að sjá Golgata frá fjarlægð. Það var ennþá einhverri fjarlægð í burtu.

Og ég bar krossinn, hægri ölin mín byrjaði að bólga. Ég var í sársauka. Ég vissi ekki hvað ætti að gera. Upp til þessa punkts, hafði ég ekki skilið hversu þungur krossinn vegaði. Berandi það krafðist svo mikils styrks og áreynslu. Skiljandi þessa staðreynd, grét ég og iðraðist. Berandi þyngd krossins var mjög sársaukafullt.

Þessa sömu nótt, eftir bænafundinn okkar, athuguðum við hægri öxlina þegar ég koma heim. Hægri öxlin mín var bólgin og rauð. Ég varð sjúkur og líkaminn minn verkjaði harkalega. Ég missti næstum því að skóla vegna sjúkleika míns. Í morgninum, notaði óðir mín vöðvaléttandi smyrsl á ölina mína til að hjálpa með bólguna. Samt sem áður, var sársaukinn ennþá ákafur og fór ekki í burtu. Bólgan mín og sársaukinn hélt áfram í nokkra daga.

Á meðan ég var biðjandi, kom Jesús og sagði, „Elskaði Jósef minn! Ég hafði tekið krossinn og borið það. Það var mjög erfitt. Var það ekki? Fyrir öll ykkar, hafði ég úthellt mínu blóði og vatni til að deyja á krossinum. Þess vegna, Jósef, þegar þú ert andspænis erfiðleikum eða erfiðum aðstæðum, mundu alltaf eftir Mér. Ekki gleyma því! Ef þú mannst, sama hversu erfitt ástandið getur verið, munt þú þola. Skilur þú?“

„Já, Drottinn! Þakka þér. Það var minn heiður að bera krossinn. Þakka þér svo mikið fyrir aðgefa mér tækifærið til að bera það.“ Þegar Drottinn snerti mjúklega bógnu öxlina mína, sagði Hann, „Í framtíðinni, munt þú vera minn þjónn og ég mun nota þig stórlega út í gegnum heiminn. Þú munt taka fá mikinn kraft. Þess vegna, auðmýktu sjálfan þig og vertu fljótur að hlýða, jafnvel til enda.“

*Minnst Þorpanna í Himnaríki

Kim, Joo-Eun: Móðir mín bað mig að finna út hvaða stað í himnum lifa föður amma og hennar móður amma móður minnar. Ég var að fara að athuga með því að spurja Drottinn. Föður amma og móður amma móður minnar samþykktu Drottinn sem þeirra Frelsara og Konung rétt áður en þau fóru burt. Þess vegna, voru þær í himnum. Þau höfðu ekki gert mikið fyrir Drottinn, þess vegna voru þær lifandi á ytri brúnum himnanna núna. Staðurinn sem þær voru búandi í himnum höfðu heimili byggð líkt og undirskiptingar. Þau höfðu eina hæð og litu allar út það sama.

Jesús hafði sagt að Hann byggði heimilið fyrir föður ömmu sem eins hæða, flatt hús eftir að Hann hafði séð hana boða fagnaðarerið til einhvers fólks að garðinum í nokkra daga. Þetta hafði gerst rétt á undan hennar brottför. Ég hafði heimsótt himininn og fór til þar sem amma átti heima og athugaði það út fyrir sjálfa mig.

Í himnum, að taka á móti kærleika Drottins er besta gleði sem hvaða heilagur getur upplifað. Það er besta hamingjan. Í himnum, voru ömmurnar ekki að fá fullkomnu fyllinguna af Guði, en þau voru heiðruð og voru hamingjusöm bara að vera í himnum. Partur af laununum okkar er að fá fyllingu af kærleika Drottins. Ömmurnar voru mjög nálægt því að fara til heljar og þeirra síðust dagar gerðu muninn. Í himnum, litu þær mjög unglegar út og þær voru umbreyttar fallega. Þær litu stórkostlega út!

Um þessar mundir, var tal himnaríkis um Kirkju Drottins. Talið var endurómandi allsstaðar. Þegar ég kom í himininn til að hitta ömmur móður minna, flýttu nágrannarnir sér sem voru nálægt heimilum ammannanna minna sem hópur og tóku undralega eftir mér.

Mér leið eins og einhverskonar ofurstjarna. Ég var spennt og hamingjusöm. Ég vissi

ekki hvað ætti að gera. „Heilögu ömmur! Eruð þið færar um að kannast við hver ég er?“ Þær svöruðu, „Auðvitað, við þekkjum þig. Það eru engir himneskir heilagir sem þekkjast ekki hina heilögu af Kirkju Drottins. Okkar elskaði Jesús talar um Kirkju Drottins daglega. Við heyrum fréttirnar um ykkur alla daga. Jesús er mjög ánægður. Þjónustan í kirkju Drottins er óvenjuleg og Drottinn montar sig um himininn hvernig þjónustan að ykkar kirkju er að renna ánægjulega og gleðilega. En plís hættu að kalla okkur amma. Kallaðu okkur Heilagar. Það er heiður að þú heimsækir okkur.“ Þær voru mjög auðmjúkar.

Ég spurði, „Þú þekkir móður mína, rétt? Heilaga Kang, Hyun-Ja? Hún hefur beðið mig að þegar ég heimsæki himininn að athuga og hitta þig. Heilagar, það hafa verið tvö ár síðan þið hafir farið. Heimsækir Jesús ykkur oft?“ Þær svöruðu, „Við sjáum Jesú vanalega frá fjarlægð. Í raun, hefur Jesús aldrei heimsótt okkur hingað í persónu.“ Ég spurði afhverju. Þær sögðu að það er vegna staðreyndarinnar að þær höfðu aldrei virkilega gert Drottins verk á jörðu. Í raun, höfðu þær naumlega komist til himnaríkis. Það var vegna staðreyndarinnar að þær samþykktu Drottinn sem Frelsara og Konung rétt áður en þær fóru. Þess vegna, fengu þær ekki neina sérstaka athygli og kærleika frá Drottni. Þær sögðu að þær voru meðal ríkisborgarar himna.

Þær sögðu, „Þegar þú heldur áfram Drottins verki, gerðu eins mikið og þú getur. Heimilið þitt og laun munu vera stór byggð á ykkar verki fyrir Hann. Heilaga Joo-Eun! Gerðu Drottins verk eins mikið og þú getur. Einhver fær mikinn kærleika frá Jesú ef einhver hefur hætta heimili. Því herra heimilið, því meiri kærleika fá þau. Þú og Kirkja Drottins hljótið að vera mjög hamingjusöm, blessuð.“ Þegar þær töluðu, töluðu þær máttfarið. Og samt, sögðu þær að himininn er stórkostlegur staður og þær elska það mjög mikið. Hvenær sem ég spyr eða vil ræða hluti sem hafa gerst fyrir þær á jörðu, veifuðu þær höndunum sínum og sögðu að þær vildu ekki ræða eða hugsa um það. Ég var bara forvitin.

Ég sagði, „Ömmu Heilagar! Ef svo, munduð þið líka að ég geri beiðni um einhvern sérstakann greiða frá Jesú, sérstaklega um að Hann heimsæki ykkur oft?“ Þegar ég hafði sagt það, hoppuðu þær upp og niður og dönsuðu í gleði. „Hvað? Virkilega? Ag! Það mundi vera fínn hlutur! Við mundum ekki þrá af neinu meira.“ Ég spurði Jesú: „Minn elskaði Jesús! Gætir þú heimsót heimili mórur og föður ammanna minna?“ Drottinn var hljóður. Þegar ég endurtók og sárbað beiðnina stöðuglega, svaraði Hann og sagði að Hann undi gera það. Báðar ömmur mínar voru í svo mikilli gleði. Þær voru mjög spenntar. Þær beygðu virðingarfult til Jesú.

Ég sagði við Jesú. „Drottinn, ég mun seinna spurja ömmur mínar er þú hefur heimsótt þær á þeirra stað eða ekki.“ Drottinn hló og sagði, „Allt í lagi, þú hefur sama stöðugleikann og móðir þín.“ Svo ég svaraði, „Það er rétt Drottinn! Móðir mín fræddi mig líkt og þetta og hún gaf mér leyni verkefni í sem er að spurja þig um sérstakann greiða.“ Drottinn og ég hlógum út hátt.

Aðrar sálir frá nágrenni ammanna minna komu og vitnuðu Drottinn að heimsækja ömmur mínar. Þeir voru öfundsjúkir af heimsókninni. Gleðilega, sagði ég til ammanna minna, „Heilagar! Ég mun spurja af Drottni að heimsækja ykkur oft.“ Báðar ömmurnar hoppuðu fyrir gleði þegar þær heyrðu orðin mín.

10. Apríl, (Sunnudags Kvöld)

„Allt er mér falið af föður mínum, og enginn þekkir soninn nema faðirinn, né þekkir nokkur föðurinn nema sonurinn og sá er sonurinn vill opinbera hann.“

(Matteusarguðspall 11:27)

*Syndandi í Kristal Tæra Hafinu

Kim, Joo-Eun: Kallandi af mínu viðurnafni, minn elskaði Jesús kallaði og spurði mig. „Frekna, mundi þig líka að fara til himna?“ Ég svaraði undir eins, „Já, Jesús.“ Þegar ég hélt í hendi Drottins, komum við að hliði Himna. Englarnir sem vernduðu innganginn opnuðu víðu hlið Himnaríkis þegar þeir sáu okkur koma í áttina til þeirra. Drottinn tók mig til kristal tæra hafsins. Ég var núna að vitna það sem ég hafði bara heyrt frá öðru fólki. Ég hafði núna tækifærið til að skoða krystal tæra hafið í persónu. Hafið skein líkt og dýrgripur. Ég tók eftir Systur Joo-Kyung sem hafði komið áður, buslandi og syndandi í hafinu. Hún var að hafa svo mikið gaman með Yeh Jee. Yeh Jee var dóttir djáknu Shin. Ég elskaði vatnið en ég ég vissi virkilega ekki hvernig átti að synda.

Í fyrstu, var ég svolítið hrædd um að fara inní krystal tæra hafið. Það var mjög nýstárlegt fyrir mér. Drottinn tók eftir og sagði, „Frekna! Ekki vera hrædd. Líttu á Yeh Jee og Yoo-Kyung. Þau eru syndandi vel, eru þau ekki? Hættu að hafa áhyggjur. Mundi þig líka að synda með mér? Flýttu þér.“ Jesús hélt í hendina mína og Hann leiddi mig til hafsins um leið og ég streittist á móti. En þegar Drottinn hélt í hendina mína, byrjaði óttinn minn einhvað að fara í burtu. En ég var ennþá svolítið hrædd.

Ég öðlaðist meira öryggi þegar Drottinn byrjaði að kenna mér hvernig á að synda. Þegar ég lærði hæglega, var mér að líða stórkostlega. Ég þrýsti vinstri handleggnum mínum og þá hægri handleggnum til að synda áfra. Drottinn hélt í báðar hendurnar mínar. Ég greip þéttilega í hendina Hans, ég buslaði með báðum fótunum mínum. Ég lék mér og vatnið var að skettast um leið og ég lék mér hárnákvæmt. Drottinn hrósaði mér. „Allt í lagi! Þú ert að gera stórkostlega! Gott verk!“ Á meðan ég var syndandi með Drottni, störfðu Yoo-Kyung og Yeh Jee á það sem ég var að gera. Þær voru hlægjandi í skemmtun um tíma. Þegar þær syntu, hrópaði Yoo-Kyung, „Joo-Eun! Þú ert lítið sein. En það er allt í lagi! Ekki vera hrædd. Haltu því uppi!“ Yeh Jee hrópaði, „Systir Joo-Eun! Það er ég, Yeh Jee!“

Yeh Jee leit mjög fallega út þegar hún synti. Hún mundi alltaf klðast skínandi hárbandi um hausinn sinn. Þegar hún var á jörðu, var hún skelfilega sjúk. Maginn hennar var fullur af vatni og andlitið hennar alltaf föhlvitt. Hún hafði misst allt hárið sitt frá lyfjameðferðinni. Hún var alltaf döpur. Samt sem áður, var útlit Yeh Jees í hinnum mjög fallegt, fallega en nokkur prinsessanna í öllum sögubókunum.

Kristaltæra hafið var svo hreint að það var líkjandi eftir ljósi það sjálft. Það var algjörlega undravert. Ég tók eftir einstökum hlut: á botni hafsins lá gólf af sexhyrningsalaga línunum. Hvert sexhyrnings formanna umlukti andlit meðlims að Kirkju Drottins. Andlitin voru skorin út innan í sexhyrningunum. Á meðan okkar skemmtilegi tími var, tjáðum við okkar fyndnustu andlits tjáningar, Sú tjáning var gripin og skorin út í sexyrningi. Það leit mjög raunverulega út, líkt og alvöru mynd. Ég var mjög hissa á sviðsmyndinni. Ég spurði Drottinn.

„Jesús, afhverju eru þessi andlit af meðlimunum frá Kirkju Drottins skorin út á botninum af hafinu?“ Drottinn svaraði: „Ég skar þau í. Meðlimirnir af kirkju Drottins gera mig mjög hamingjusamann. Ég gerði þau þar sem mér leið svo gleðilega. Hvernig líður þér um það? Gerir það þig hamingjusama að sjá það? Ég svaraði hátt, „Já, Drottinn!“

Ég var upptekinn að synda með Drottni. Ég hafði aldrei upplifað þessa tegund af atviki út í gegnum lífið mitt. Systir Yoo-Kyung heimsækir himininn hvern einasta dag og þegar hún snýr aftur, mundi hún alltaf stæra sig um að synda í kristal tæra hafinu. Hún mundi monta sig hátt fyrir langann tíma; ég mundi vera svo öfundsjúk af hennar ferð. Núna, hefur óskín mín ræst. Ég skil núna hvað hún var að lýsa til okkar á jörðu. Það er tilfinning af blessanleika í því hæsta að leika sér í hafinu. Í raun, var ég fær um að tala við alls konar af ólíkum fiskum. Ég mun aldrei gleyma þessum tíma, sérstaklega talandi til fisks.

*Alkóhól Og Sígarettur

Kim, Jósef: Þar sem augun mín eru opin andlega, er ég oftast mjög hissa með andlegt ástand af öðru fólki. Á hvaða tíma, er ég fær um að sjá þeirra andlega ástand. Ég er fær um að

sjá þegar ég labba fram hjá þeim eða hvenær sem ég tala við þau. Það skiptir ekki máli ef mín líkamlegu augu eru lokuð eða opin. Drottinn sýnir mér andlega sjónarmið annars fólks.

Drottinn kenndi mér líka hvenær á að tala og hvenær á ekki að tala. Hann hafði stranglega greint muninn fyrir mér. Hvenær sem ég var ómeðvitaður og talaði frjállega, ávitaði Drottinn mig. Ég varð að hafa leyfi Drottins á hverju litlu málefni. Það var mjög erfitt og þreytandi. Samt sem áður, þegar það kemur að því að hanga með krökkum á mínum aldri, sagði Drottinn mér aldrei að hanga ekki með þeim.

Drottinn hafði sagt mér að ég gæti hangið með þeim og hafið gaman en að vera mjög varkár af þeirra blekkjandi öndum. Um hádegistímann, á leiðinni til kirkju, gerðist það að ég fór fram hjá útibar sem var opin. Fólkið var drekkandi sterkt áfengi og bjór. Það var að hafa góðann tíma að partyá. Mér leið líkt og ælandi frá ógeðslegu lyktinni af áfenginu og sígarettureyknum. Ég fór fram hjá haldandi andardrættinum mínum. Samt sem áður, ákvað ég að fara til baka til ytri barsins og taka nálægt eftir fulla fólkinu. Ég vildi vita með mínum andlegu augum hvað mundi vera í glösunum af áfenginu og taka eftir kringumstæðunum.

Fulla fólkið hélt á stórum bjórglösunum. Ég var mjög hissa þegar ég sá bjórglösin með mínum andlegu augum. Ég var ekki viss um hvað ég var að sjá, svo ég tvöfalt-gáði með því að opna augun mín skærara. Í bjórglösunum, gat ég séð hlykkjandi snáka. Sviðsmyndin var mjög viðbjóðsleg. Ég gat ekki horft á það neitt meir.

Fólkinu var sama um allt nema að drekka meir. Í raun, virtust þau vera að keppa við hvert annað á hver mundi drekka meira eða hraðar. Þegar þau drukku í æði, sögðu litlu þráðóttu snákarnir sem litu út líkt og kónga kóbraslöngur, „Ó, mér líður stórkostlega!“ Snákarnir hristu halana sína og fóru niður hálsana af drykkjurunum. Jesús birtist næst mér og sagði, „Jósef! Horfðu á þessa sviðsmynd mjög vandlega og mundu. Farðu þá og segðu Pastor Kim að skrifa þessa sviðsmynd í bókina.“ Fólkið fagnaði og hrópaði þegar og þau skáluðu og drukku.

Enn fremur, í þessari sviðsmynd, þegar sumt fólkið tók upp sígarettur sínar og kveiktu í þeim, önduðu þau að sér og blésu út reyknunum. Þegar þau blésu út reyknunum, blés myrkur reykur stöðuglega út frá nefum þeirra og munnum. Skyndilega, á augnabliki, umbreyttist reykurinn í kónga kóbra snák. Snákarnir komu út frá nefum reykjaranna og munnum en þeir fóru aftur inn þegar reykjararnir önduðu að sér.

Fáránlega, þegar snákarnir endur-fóru inní líkama reykjaranna, varð útlit snákanna herfilegra heldur en þegar þeir komu upphaflega út frá nefum og munnum reykjaranna. Þegar snákarnir endur-fóru inní líkama reykjaranna, höfðu snákarnir illa andlitstjáningu. Þegar partyið hélt áfram, jókst tala reykjandanna. Áfengisglösin voru öll fyllt með mismunandi, litlum þráðóttum snákum og snákum frá sígarettunum. Fólkið var virkilega drekkandi og reykjandi snáka. Partyið var virkilega snákaparty. Þegar partyið dróst til lokunnar, fattaði ég að það var ekki party af fólki drekkandi og reykjandi, heldur var það party af snákum étandi fólk. Sviðsmyndin var viðbjóðsleg og ég var að verða veikur vitnandi atburðinn. Ég ákvað að yfirgefa.

Hvenær sem ég sé fullt fólk labbandi óstöðuglega, er ég fær um að sjá mismunandi tegundir stórra og lítilla snáka vefjast um þá fullu frá toppinum af hausnum þeirra niður til tánna þeirra. Bæði af augum fullu persónurnar eru þakin með snákum sitjandi vafðir upp og hvæsandi. Það var líka snákur sitjandi vafinn upp á hausi fullrar persónu og það starði á mig illilega um leið og það hvæssti á mig með tungunni sinni.

Þegar fólk reykir sígarettur og þau fara fram hjá mér, dokar reykurinn við í loftinu og með okkar líkamlegu augum, sjáum við það fjara og dreifast inní loftið. En í raunveruleikanum, snýst reykurinn í snáka sem koma frá munni reykjarans og fara þá undir eins til baka inní líkama þeirra. Þegar snákar fara inní líkama reykjaranna, koma þeir ekki út af líkómum reykjaranna á þeirra eigin. Enn fremur, leggja snákarnir egginn sín innan í líkama reykjaranna og sem alfeidning, dvelja fleirri snákar í líkómum þeirra. Innan tíma, er flykking snáka hýst innan í líkama reykjarans.

Ég hélt ég mundi bara vitna þessa atburði eða púkasnákana frá að utan kirkjunnar. Samt sem áður, mundu sumir Kristnir frá út í gegnum Kóreu sem mundi heimsækja kirkjuna okkar til að biðja og vera blessaðir enda uppi öskrandi. Þeir öskruðu og féllu á gólfið um leið og þeir hvæsstu með tungunum sínum þegar Pastorinn mundi dragast nær til að biðja fyrir þeim. Ég vitnaði óteljandi sviðsmyndir af slíkum atburðum og held ennþá áfram að gera það núna.

Þegar drykkjumenn eða reyklarar tala, gæti ég heyrt þá tala eins og þeir væru að tala með hlykkjótta tungu. Hljóð orðanna þeirra voru hlykkjótt. Þegar ég sé og heyri þá tala með mínum andlegu augum, gæti ég séð að snákarnir voru hvæsandi og talandi í þeirra stað. Þegar ég vitna þessar lýsingar, er mér bilt við allan tímann. Þegar drykkjumenn æla á jörðina, er ég fær um að sjá vöfðu snákana á ælunni. Í markaðs stórverslunum, þar sem þau selja alls konar áfegni, get ég séð flykkingu af þráðóttum snákum syndandi og dansandi í flöskunum. Ég er alltaf fær um að sjá það.

***Illir Andar Ráðast Stöðuglega Á Pastor Kim**

Pastor Kim, Yong-Doo: Það hafði verið langir tímar síðan ég byrjaði mína hvíldarlausu viðleitni til að gefa út þessa bók afhjúpanði eiginleika djöfulsins. Ég veit bar a ekki afhverju framförin mín er svo hæg. Samt sem áður, veit ég að Jesús og hinn Heilagi Andi eru alltaf að vernda mig. Þrátt fyrir þeirra vernd, leitar herafli djöfulsins stöðuglega tækifæris til að gera árás án stöðvunar. Á hverju gefnu augnabliki af veikleika og fjarhugaleika, er ráðist á mig án miskunnar. Herafli djöfulsins mun stinga á mig með beittum hlutum.

Án hins Heilaga Anda innan í mér, mundi ég ekki hafa verið fær um að fullkomna bækurnar. Enn fremur, mundi það hafa verið svo erfitt að skrifa án Hans aðstoðar. Á tímum, mundi Drottinn leyfa illu öndunum að ráðast á mig og reyna til að bæta og hvetja trúna mína. Engu að síður, hefur viðeigandi magn pressu og prófun afleiðst í mínum andlegu hagsbótum.

Fyrir dæmi, einn dag, var ég biðjandi og skrifandi á sama tímanum. Ég var í djúpri einbeitingu þegar ég var stunginn á bakið af hægri hendinni minni með beittum hlut af illum anda. Illi andinn hafði stungið mig þegar það fór fram hjá. Það gerðist svo hratt að ég hafði jafnvel ekki tækifæri til að bregðast við. Í nokkra klukkutíma, var ég í sársauka og sársaukinn var óbærilegur. Enn fremur, byrjaði blóð að seytla frá stungna svæðinu. Ég að fólk sem hefur ekki upplifað eð aséð slíkar andlegar árásir mun hafa erfiðann tíma að trúá á þennan atburð.

Ég spurði Drottinn, „Drottinn! Afhverju eru þessar týpur af árásum íþyngdar á mig þegar þú ert að vernda mig?“ Drottinn var hljóður í einhvern tíma. Eftir langa þögn, svaraði Drottinn mér þá. „Slíkar árásir eru fyrir hagsbót af Konungsríkinu og þér mun vera launað. Þú munt ekki vera fær um að skrifa um mismunandi árásirnar af illu öndunum án þess að fyrst verða að upplifa þær.“ Drottinn snerti þá svæðin af sársaukanum mínum. Hvenær sem ég var í ferlinu af því að skrifa bókina, mundi Drottinn skærlega sýna Sig sjálfan til mér. Hann mundi líka tala skærlega. Hann mundi gera svo á sérstökum tilefnum líka. Á meðan á öðrum tímum, gerði Hann ekki svo. Drottinn hafði líka sagt mér að ég hafði syndgað með því að afhjúpa einhver leynilegum upplýsingum fyrir einhverjum tíma. Þess vegna, hef ég ennþá marga hluti til að læra og skilja. Jafnvel núna, með mínum líkamlegu augum, er ég fær um að sjá einhverja starfsemi illu andanna. Hvenær sem illir andar ráðast á mig, nota þeir skæruliðabrogð. Þeir mundu fara nálægt fram hjá mér, og þegar þeir fóru fram hjá, mundu þeir henda spjótí, stingandi líkamann minn. Ef þeir voru í fjarlægð, mundu þeir stöðuglega henda steinum. Ég mundi alltaf vera í áköfum sársauka og kvölum frá banvænu árásunum af illu öndunum. Í einhverjum nokkrum dæmum, hafði ég öskrað og féll á gólfið þegar óbærilegi sársaukinn greip líkamann minn.

Kaflí 5: Heimsækjandi Himnaríki Sem Hópur Með Drottni

15. Apríl, 2005 (Föstudagur)

Ræðu ritning: „*Með því að þér vitið þetta fyrirfram, þér elskaðir, þá hafið gát á yður, að þér látið eigi dragast með af villu þverbrotinna manna og fallið frá staðfestu yðar. Vaxið ínáð og þekkingu Drottins vors og frelsara Jesús Krists. Honum sé dýrðin nú og til eilífðardags. Amen.*“ (2 Pétursbréf 3:17-18)

Kim, Jósef: Þegar ég snéri aftur heim eftir skóla, heyrði ég móður og föður þrætandi yfir einhverju sem ég áleit smávægilegt. Ég hlustaði vandlega frá næsta herberginu. Þau voru að þræta yfir breytingu á þjónustutíma. Það gæti ekki verið minn staður til að gera athugasemd, en að rífast yfir smávægilegu máefni er skammarlegt og mér finnst það leitt fyrir þau.

Fullorðnir eru stórskrítnir. Venjulega, upplifa móðir mín og faðir stórkostlegt samband, en slæmt sæði getur vaxið. Þau vökva slæma sæðið með þeirra ópolinmæði og fljótlega, rífast þau eins og þau munu gleypa hvert annað í sig. Ég er ekki fær um að skilja. Ég velti fyrir mér ef önnur pör sem eru í þjónustunni hafa sama vandamálið. Í fyrstu, gera þau athugasemd með fáum neikvæðum orðum til hvors annars og þá byrja að vera ósammála. Þegar samræðan heldur áfram, byrja raddirnar þeirra að rísa. Jafnvel þótt þau hafa andleg augun opin, giska ég á að baráttan í holdinu sé óhjákvæmileg. Littla systir mín, Joo-Eun, og ég þræta stundum líka.

Ég hljóp stra til móður minnar og föður og hrópaði, „Plís hættið! Afhverju eruð þið tvö að hegða ykkur eins og littlir krakkar! Jesús er að horfa á ykkur þræta; Hann er standandi næst ykkur. Drottinn líður óþægindarlega. Ef þið haldið áfram að þræta, mun ég yfirgefa þetta hús þetta augnablik!“ Ég var á brúninni að springa í reiði. En Drottinn vinkaði að mér sem merki um að vera þolinmóður. Ég féll á hnén mín næst rúminu mínu og lagði höfuðið mitt á móti rúminu. Ég lokaði augunum mínum um leið og foreldrarnir mínir stóðu næst mér horfandi. Jesús skipaði föður mínum og móður minni að falla á hnén sín og iðrast. Foreldrarnir mínir eru alltaf mjög hlýðnir orði Drottins. Þeir höfðu ekkert val nema að hlýða Hans skipun. Af hans andlitstjáningu, var Jesús ekki mjög ánægður. Hann hafði fært langa stöng sem virtist vera að ná til skýjahiminsins. Það var mjög langt. Hann skipaði þá föður mínum að leggjast á andlitið sitt. Um leið og faðir minn lagðist á andlitið sitt, notaði Drottinn stöngina til að lemja á háls föður míns og baki. Drottinn einbeitti á tveimur ákveðnum svæðum. „Pastor Kim, iðrastu! Pastor Kim, ekki vera þrjóskur, breyttu skapgerðinni þinni! Plís ekki láta skapið þitt springa.“ Ég sagði, „Faðir! Jesús er að skella þig. Þú þarft að iðrast mikið.“ Faðir minn hrópaði, „Drottinn! Ég á skilið að vera refsað: plís sláðu mig stöðuglega. Sláðu mig fastar!“

Jesús var staðráðinn í huganum Sínum að leiðrétta slæmu ávana Pastorsins. Þetta sinn, hýddi Drottinn á föður minn með gullitaðri svipu. Hann sló hann um tíu sinnum. Samt sem áður, var faðir minn ekki í neinum raunverulegum sársauka. Eftir að vera hýddur, færði Drottinn stórann staf og hélt áfram að skella á bak föður míns. Faðir minn grét og hrópaði, „Drottinn! Mér þykir það mjög leitt! Plís fyrirgefðu mér! Ég mun reyna að leiðrétta vegina mína en það er erfitt. Drottinn, ég á skilið að vera ofsalega refsað. Plís agaðu mig harðar.“

Ég fann einn hlut að vera skrítninn. Móðir mín var líka á hnjánnum sínum að iðrast. Satm sem áður, var Jesús áminnandi móður mína í staðinn fyrir að refsa henni. Drottinn

hafði bara harkalega refsað föður mínum. Undir eins, var ég forvitinn um það hvað verndarengill föður míns var að gera. Ég leit á verndarengil föður míns og hann var vara að taka eftir öguninni af föður mínum. Engillinn virtist svolítið ringlaður þegar hann stóð fáum fetum í burtu frá bakinu af Jesú. Faðir Guð var hryggur að atvikinu í dag. Hann teygði skyndilega svakalegu hendina Sína og benti á Pastorinn. Í djúpri, bergmálandi rödd talaði Faðir Guð. „Pastor Kim! Þú hefur slæmt skap.“ Faðir Guð varaði föður minn. Þar sem fjölskyldan okkar og kirkjusöfnuðurinn var að upplifa sérstaka athygli frá Guði, voru minnstu syndirnar okkar nógu næmar þegar Guð brást við.

Faðir minn gróf höfuðið sitt inní rúmið og grét. Jesús sat nálægt föður mínum. Það leit út líkt og höfuð föður míns var á milli hnjáa Drottins. Þegar ég grét, sárbað ég Jesú. „Jesús! Jesús! Plís fyrirgefðu föður mínum. Plís hættu að slá hann. Plís fyrirgefðu honum. Ég mun biðjast afsökunar á hans hálfu.“ Þá hætti Drottinn að refsa föður mínum. Hann byrjaði að klappa höfuð föður míns og líkama. Tónninn í röddinni hans breyttist; það varð blítt og þægilegt. „Pastor Kim, eftirtekt! Afhverju hefur þú alltaf heitt skap?“

Á hinni hlið herbergisins stóðu nokkrir djöflar í formi svíns. Þeir stóðu og horfðu á okkur. Þeir hlökkuðu þegar þeir hrópuðu. „Ó! Þar farið þið! Afhverju eruð þið að reyna að halda reiðinni ykkar í skefjum? Þið ættuð að láta reiðina kkar koma út meir!“ Fyrr, var Faðir Guð líka í uppnámi. En þegar Jesús varð vinsamlegur, varð Faðir Guð líka vinsamlegur og klappaði höfði Pastorsins með sinni stóru hendi og sagði, „Ekki bregðast við á slíkann veg aftur, aldrey! Farðu til kirkjumusterisins og í marga klukkutíma iðrastu.“ Jesús setti hendi móður minnar yfir hönd föður míns og sætti þau. Faðir minn og móðir báðust afsökunar til hvors annars.

„Mjúklegt andsvar stöðvar bræði, en meiðandi orð vekur reiði.“ (Orðskviðirnir 15:1)

„Bráðlyndur maður vekur deilur, en sá sem seinn er til reiði, stillir þrætu.“

(Orðsvkiðirnir 15:18)

„Ef þér reiðist þá syndgið ekki. Sólin má ekki setjast yfir reiði yðar. Gefið djöflinum ekkert færi.“ (Efesusbréfið 4:26-27)

HRÖSUÐ AF LÍKAMA SNÁKS

Kim, Joo-Eun: Þegar ég tók eftir föður mínum og móður þrætandi með mínum andlegu augum, sá ég kirkjuna okkar á jörðu á milli tveggja stórra skepna sem voru sveiflandi snáki. Ein skepna hélt höfðinu á snáknum á meðan hin hélt halanum. Ég sá þá sveifla snáknum með Kirkju Drottins í miðjunni. Meðlimir Kirkju Drottins voru hoppandi um leið og snáknum var sveiflað á milli þeirra. Hver meðlimur hoppaði; hopp táknaði raun og þeir hoppuðu aftur og aftur. Faðir minn og móðir voru hoppandi að því fremra af línunni. Þegar þau hoppuðu, var þeim fótaskortur af snáknum. Um leið og foreldrarnir mínir féllu, hrópuðu skepnurnar og glöddust. „Ó! Já, Pastor Kim féll loksins! Öryggið okkar er hátt. Sveiflum hraðar! Núna þegar Pastorinn er fallinn, ætti söfnuðurinn að vera hluti af köku. Safnaðarmeðlimirnir munu falla einn af öðrum.“ Þeir byrjuðu þá að sveifla snáknum með miklum hraða.

En þegar faðir minn og móðir iðruðust, byrjuðu þau að hoppa hraðar og með endurnýjaðri orku. Í raun, höfðu þau meiri orku og voru hraðari en áður. Ef við bara iðrumst fyrir okkar syndir, mun Drottinn endurreisa okkur. Enn fremur, mun Hann veita okkur meiri kraft. Eftir sýnina mína, söfnuðumst Drottinn og fjölskyldan mín saman og sátum í miðju svfnherberginu. Jesús bankaði á varir móður minnar og sagði, „Kæra unnusta Mín, Kang, Hyun-Ja! Munnurinn þinn er vandamál líka.“ Drottinn bankaði þá á varirnar hennar nokkur meiri skipti. „Þar sem þú hefur þín andlegu augu opin, ættir þú að vera umbreytt.

Persónuleikinn þinn ekki að vera umbreyttur er vandamál. Hjartað mitt er óþægindalegt. Ég mun þurfa að fá einhvað ferskt loft í himnum.“ Hann hvarf þá.

* Gelgjuskeiðs Púkinn

Frú Kang, Hyun Ja: Eftir að ég sættist við eiginmanninn minn, byrjaði dóttir mín, Joo-Eun að bresta út í skapi. Ég vissi ekki ástæðuna fyrir því. Kannski, gerðist einhvað fyrir hana í skólanum. Hún var mjög fýld og mundi ekki tala. Bara fyrir augnablikum, leið okkur svo blessað, en núna gat ég ekki skilið afhverju við erum svo auðveldlega tilfinningarík. „Jósef, líttu á systur þína, Joo-Eun! Líttu á hvað er innan í henni...“ Um leið og ég spurði Jósef, talaði Pastorinn brálynt út. „Hann verður ekki að líta innan í; Það er djöfull af gelgju inní henni.“ Með efa, sagði ég, „Jæja, það er bara ómögulegt! Ég held ekki að þar sé slíkur hluti sem djöfull af gelgju. Ég efast virkilega um það!“

En Jósef hrópaði í spenningi. „Faðir! Pastor! Hvernig vissir þú það? Þú hefur rétt fyrir þér! Það er djöfull af gelgju innan í Joo-Eun. Púkinn er að gera hana fýlda og viðbrigðna.“ Jósef var undrandi með þessari opinberun.

Þegar ég heyrði þessa nýju opinberun, gat ég ennþá ekki trúað því. Við þekkjum vanalega gelgjuskeiðið sem venjulegt stig af því að vaxa upp þangað til fullorðinsaldurs. Það er stig sem æskulýður fer í gegnum. Það er stig sem æskulýður verður áhugasamt á gagnstæða kyninu og veltir fyrir sér um að finna ástina þeirra. Ég gerði bara ráð fyrir að það var venjulegt stig í þeirra vaxtarframför til fullorðinsára. Döfull af gelgju? Ég get virkilega ekki skilið það.

Jósef starði á líkama Joo-Euns með ákafa. Þegar hann leit innan í hana, var hvítklæddur djöfull dulbúinn sem ung stelpa með stutt hár sökudólgurinn fyrir hennar viðbrigðisleika. Í raun, leit hún svipað út og Joo-Eun. Þessi púki olli pirringi og lét hana kvarta um allt. Enn fremur, olli púkinn henni til að vera fýlda, óhlýðna, og lét hana stara á illan veg. Hvað sem hún sagði, olli púkinn hverju ástandi til að vera vandamál og hindrun. Með sameinuðu hjarta, báðum við og einblíndum á Joo-Eun. Illi andinn fór og Joo-Eun varð hún sjálf.

16. Apríl, 2005 (Laugardags Nótt)

Ræðu ritning: „*Hrópa hátt til Drottins, þú mærin, dóttir Síonar. Lát tárin renna eins og læk dag og nótt, unn þér engrar hlíldar, lát auga þitt ekki hvílast. Rís á fætur! Kveina um nætur við upphaf hveirrar vöku. Úthell hjarta þínu eins og vatni frammi fyrir augliti Drottins, fórna höndum til hans fyrir lífi barna þinna sem hníga niður magnþrota af hungri á öllum gatnamótum.*“ (Harmljóðin 2:18-19) 2007 útgáfan

*Heimsækjandi Helvíti Sem Hópur

Pastor Kim, Yong-Doo: Við byrjuðum óvænt okkar bænafund; það var ekki planað. Allir hinir heilögu komu til kirkju til að vera með í á fundinum. „Þar sem öll ykkar þráið að hafa ykkar andlegu augu opnuð, mun ég taka öll ykkar til heljar sem hópur í dag. Fólkið með andleg augu munu vera fær um að sjá, en þau sem hafa ekki þeirra andlegu augu opin munu bara vera fær um að skynja. Hel er mjög hættulegur staður, en ekki vera óttaslegin eða taugaspennt. Fylgið og fókusið á mig.“ Drottinn var að fremsta hlutanum með Jósef; sjálfum mér; Frú Kang, Hyun-Ja; Joo-Eun; Systur Beak, Bong-Nyu; Lee, Yoo-Kyung; HaakSung; Djáknu Shin; og Lee, Kyung-Eun fyrir aftan Drottinn, biðandi í röðinni. Við fylgdum öll vakárlega.

Við fórum í gegnum vetrarbrautina og fórum inní dimm, spíral-laga göng. Þegar við

fórum inní dimmu göngin, raðaði Drottinn okkur upp og sagði okkur að gera vissulegt að það væru engin op á milli okkar. Drottinn sagðu okkur að halda höndunum okkar með persónunni fyrir framan okkur. Hann sagði, „Takandi fólk til heljar í hópi er ekki vanalegt atvik.“ Hann leiddi okkur þá vandlega.

Eftir að við höfðum farið í gegnum dimmu göngin, gátum við séð skýrt svo aðskilda vegi. Hægri vegurinn leiddi til himnaríkis og sá vinstri leiddi til helvítis. Við löbbuðum í áttina að veginum sem leiddi til helvítis. Það var kalt. Það var skrítin orka sem framleiddi kuldann yfir helvíti. Það var hryllileg tilfinning.

„Inngangur Heljar“ er staðhæft á merkinu. Þegar við höfðum komist nálægt merkinu, sagði Jesús okkur að sleppa ekki af höndunum okkar. Hann hélt áfram að minna okkur á að halda þétt og ekki sleppa. Þegar Jesús talaði, voru kirkjumeðlimirnir sem höfðu aldrey heimsótt helvíti mjög taugaspenntir. Hjörtun þeirra voru óróleg þegar þeir löbbuðu áfram. Systir Beak, Bong-Nyu, Haak, Sung, Yoo-Kyung, og Joo-Eun höfðu þegar verið þar og þau virtust þægileg með heisóknina. Þau höndluðu ástandið með öryggi.

Helvíti Séð Af Jósef

Kim, Jósef: Breidd vegarins til helvítis var óímyndunarlega víður. Þar voru óteljandi tölur fólks labbandi í áttina til helvítis. Það leit út eins og þau vildu ekki fara, en einhvað afl var að láta þau taka göngu niður til helvítis. Gífurlega breidd vegarins byrjaði smám saman að þrengjast. Í raun, þegar það varð þröngt, varð vegurinn mjög erfiður að labba á.

Vegurinn varð svo þröngur að það var erfiðlega nokkurt pláss til að labba á. Sem afleiðing, byrjaði flest fólk að falla af klettaveggnum. Margt fólk var fallandi af klettaveggnum. Þau öskruðu þegar þau féllu höfuð fyrst. Þau gerðu hverja tilraun til að eki falla af. Sumir gripu á annað fólk, hvort sem fyrir framan eða aftan þá þegar þau reyndu að jafnvægja sjálf sig. Samt sem áður, féllu þau öll að lokum. Það voru svo margir fallandi af frá báðum hliðum þrönga vegarins. Þegar ég horfði á þessa sviðsmynd, varð ég mjög óttasleginn um leið og gæsahúð byrjaði að þekja líkamann minn. Ég gat heyrt hljóðið af eldinum frá undir þrönga veginum. Það hljómaði líkt og lóðlampi með loga sem voru lifandi. Logarnir risu alla leiðina upp hliðarnar af þrönga veginum. Fnykurinn af brennandi holdi var mjög viðbjóðslegt. Innan í logunum, gat ég heyrt fólk öskra. „Bjargaðu mér!! Heitt! Mjög heitt!“ Hrópin þeirra um hjálp bergmáluðu skýrt í eyrun okkar. Logarnir byrjuðu að gæfa þrönga veginn og við urðum hrædd. Við vorum ófær um að halda áfram fram á við. Við heyrðum sprengjur springa, en seinna vitnaði ég eldfjall að springa. Sprengingarhljóðin sem ég hafði heyrt voru frá eldfjallinu. Ég gat séð svo margt nakið fólk hoppandi upp og niður innan í brennandi eldinum. Það er erfitt að lýsa sársaukanum sem þau voru í. Svartur reykur og hiti reis og bókstaflega fluttist á líkamana okkar. Þegar útsýnið okkar var myrkvað, hikuðum við að hreyfast áfram. Drottinn minnti okkur stöðuglega að vera varkár. Þegar Hann leiddi okkur hægt áfram, útskýrði Hann nákvæmlega hvað var í gangi. Og á sumum tilfellum, lét Hann okkur upplifa staðina í staðinn fyrir að gefa okkur útskýringu.

*Staður Í Helvíti Með Fjölda Orma

Þegar við stigum áfram varkárlega, eitt skref í einu, öskraði einhver. „Ahhhhh! Hvað er þetta?“ Fólk sem hafði þeirra andlegu augu opin var fært um að sjá alla hluti á meðan þeir sem höfðu ekki þeirra andlegu augu opin gátu bara skynjað hvað var að gerast. Við vorum að fara í gegnum svæði þar sem óteljandi fjöldi ad ormum bjó. Það voru litlir og stórir ormar um allt. Þeir byrjuðu að vefjast um fótleggina okkar eins og snákar mundu. Þeir hreyfðust smám saman upp líkama okkar. Þar voru svo margir ormar. Þeir voru í hrúgum eins stórum og fjöll. Þeir voru alltaf leitandi að holu. Það skipti ekki máli hversu lítil holan var, þeir mundu troðast inní hvaða holu. Ormarnir í helvíti voru viðbjóðslegri útlítandi

heldur en snákar. Þegar við upplifðum ormana, hrópuðum við öll í skelfingu. Öll okkar höfðum gert að minnsta eina athugasemd eða hróp. „Ég er mest hræddur við orma!! Ahhhhh! Af öllum hlutum sem ég hata, hata ég orma...“ Innan þeirrar stundar, sagði Pastorinn hátt, „Jósef! Endaþarmurinn minn kitlar skyndilega. Getur þú litið?“ Ég leit og sagði, „Pastor! Það er gífurlegur ormur skríðandi upp afturenda holuna þína!“ Pastorinn svaraði í skelfingu. „Hvað! Hvað er ég að fara að gera?“ Ég sagði, „Ég er ekki viss. Afhverju reynir ekki að grípa það með hendinni þinni og toga það út?“ Pastorinn svaraði, „En ég get ekki séð neitt!“

Hinir kirkjumeðlimirnir voru líka að berjast við ormana á meðan við fylgdum Drottni. Eftir að Jesús hafði tekið eftir okkur um tíma, sagði Hann: „Heilögu af Kirkju Drottins! Það er brennandi Heilagur Eldur innan í líkómum ykkar. Svo hrópið ‘Heilagur Eldur’ út hátt. Þegar þið hrópið fyrir Heilagan Eld, munu ormarnir allir brenna upp.“ Öll okkar hrópuðu, „Heilagur Eldur.“ Um leið og við hrópuðum, urðu allir ormarnir ryk. Þegar við hrópuðum, hrópuðum við stundum í samhljómi. En við hrópuðum öll stöðuglega „Heilagur Eldur“ þegar við löbbuðum. Eldurinn af hinum Heilaga Anda kom út af líkómum okkar og brenndi ormana í kringum okkar. Samt sem áður, gáfust ormarnir ekki upp svo auðveldlega; þeir héldu óstöðvandi áfram að ráðast á okkur. Ég hafði enga hugmynd hvaðan allir ormarnir voru að koma frá. Ég skildi ekki afhverju þeir voru stöðuglega að koma í áttina til okkar. Við vorum hundleið á þeirra vægðarlausu árásum. Eftir klukkutíma, höfðum við naumlega sloppið frá ormastaðnum.

***Staður Í Helvíti Með Hvítum Lirfum Og Möðkum**

Einu sinni enn, leiddi Drottinn okkur inn lítið dýpra. Við virtumst öll taugaspennt. Ég gat ekki sagt hversu langt við löbbuðum. Joo-Eun var sú fyrsta til að hrópa. „Ahhhhh! Þessi staður er fylltur með hvítum lirfum og möðkum! Ó! Viðbjóðslegt! Tala þeirra var svo mikil að það var fram úr ímyndun. Ég fáttaði að lirfurnar og maðkarnir höfðu hrúgast upp til mittis okkar.

Um leið og lirfurnar og maðkarnir tókur eftir okkur, gerðu þeir ráð fyrir því að við værum máltíðirnar þeirra. Þeir söfnðust fljótt um okkur og byrjuðu að festast á okkur. Við öskruðum öll og þeyttumst. Ég hoppaði upp og niður, stígandi á pöddurnar. Jafnvel þótt við vlrúm stígandi á þær, létu þær ekki undan. „Það eru svo mörg skordýr.“ Við börðumst við skordýrin í langann tíma, en á endanum, gáfumst við upp þar sem við urðum svo þreytt. Þegar við litum á hvort annað, byrjaðu flykking maðkanna að festast á okkur upp til höfðanna okkar.

Tilfinningin af lirfum og möðkum að hlykkjast á líkómum okkar fannst hryllileg. Enn fremur, bitu þau okkur þegar þau skriðu upp. Tennurnar þeirra voru mótaðar líkt og tannhjól. Þær voru beittar og litlar. Þegar þau réðust á, bitu þau af holdið okkar. Við vorum að klóra líkómum okkar um leið og þau stungu okkur sársaukafullt. Hitinn frá bitunum þeirra var óbærilegur; það lét okkur klóra okkur jafnvel meir.

Móður minni leið ógeðslega út af skordýrunum. Þegar ég leit í áttina að móður minni, var hún öskrandi móðursýkislega. „Ó!! Skordýr eru það sem ég hata mest! Ég hata orma, en ég hata maðka mest! Hvað ætti ég að gera?“ Það sýndist líkt og móðir mín var mest hrædd við skordýr almennt.

***Staður Í Helvíti Með Snákum Og Margfætlum**

Þegar við öskruðum og börðumst við maðkana, labbaði Jesús í áttina til annars staðar. Við fylgdum fyrir aftan þar sem Hann leiddi. Hugar okkar veltu fyrir sér þar sem við vorum forvitin að vita hvert Hann mundi taka okkur. Samt sem áður, vorum við óttaslegin. Á brún vegarins var ekkert nema langt fall niður. Við gætum hafa verið labbandi meðfram klettavegg. Grimmir eldar mundu loga frá botninum. Logarnir voru svo stórir, okkur fannst

við mundum vera gleypst af þeim. Varkárlega lítandi um, héldum við áfram að labba áfram. Við löbbuðum um tíma þangað til ég fann einhvað vefjast fljótt um líkama okkar. Þá stakk það ómiskunnarlega hálsinn minn.

Þessi staður var fylltur með snákum og margfætlum. Hrúgur af ólíkum tegundum snáka og margfætla voru allsstaðar. Við vorum svo óttaslegin að við byrjuðum að labba aftur á bak, en snákarnir og margfætlurnar náguðust í áttina að okkur. Snákarnir og margfætlurnar vöfðust á handleggina okkar, fótleggi, og hálsa. Þegar einn snákur vafðist þéttilega um hálsinn af einum kirkjumeðlim, byrjaði hún að kafna. Við börðumst við snákana og markfætlurnar. Þau vitu og rifu í okkur. Við vorum algjörlega uppgefin frá bardaganum. Jafnvel þótt við vorum út af orku og uppgefin, héldum við áfram að hrópa, „Heilagur Eldur“ yfir og yfir aftur.

***Næst Hæst Setti Djöfullinn Hrifsar Pastorinn Burt**

Þegar Drottinn leit á okkur og tók eftir að við vorum mjög þreytt, hvatti Hann okkur. „Náið haldi á sjálfum ykkur, mín dýmæta hjörð!“ Hann leiddi okkur þá til annars staðar. Þegar Jesús leiddi okkur í gegnum hina staðina í hel, birtist næst hæst setti djöfullinn og hrifsaði strax Pastorinn burt. Við vorum öll hissa. „Jesús! Jesús! Einhvað skelfilegt hefur gerst! Konungs djöfullinn hefur hrifsað Pastorinn burt. Flýttu þér, bjargaðu honum! Ekkert er ómögulegt fyrir þig, Drottinn!“ Eftir að við höfðum sárbeðið til Drottins, sagði Hann, „Hafið ekki áhyggjur. Látum okkur bara taka eftir um stund. Látum okkur sjá hvað djöfullinn mun gera...“

Þegar djöfullinn hrópaði, „Loksins, þú hefur komið til heljar! Veistu hversu lengi ég hef beðið eftir þér? Ég mun taka hefndina mína fyrir dagana sem þú hefur sigrað okkur. Í dag er dagurinn fyrir mína hefnd. Pastor Kim, þú ert vandamál!“ Djöfullinn tók þá af öll fötin hans.

Djöfullinn færði út óttalegann beittann hníf og þá byrjaði hann að húðfletta Pastorinn. Þegar kirkjumeðlimirnir með andlega opin augu sáu hvað var að gerast, hrópuðu þeir í skelfingu. „Ahhhh! Jesús! Fljótt bjargaðu Pastornum, plís!“

Jesús horfði hljóðlega á atvikið. Djöfullinn var ekki meðvitaður um nærveruna okkar. Þegar hann stakk og húðfletti holdið frá líkama Pastorsins, talaði djöfullinn til sjálfs síns, muldrandi móðgandi málfar. Pastorinn hrópaði, „Hey!! Djöfull! Drottinn er að vernda mig og ég er ekki fær um að finna sársauka. Pyndingarnar þínar eru gagnslaugar og til einskis!“ Ég var ruglaður í ríminu og spurði Pastorinn. „Faðir! Pastor! Ert þú ekki í sársauka?“ Pastorinn svaraði, „Jósef, mér er kitlað. Það finns í raun og veru gott frá hausnum mínum til táarinnar minnar.“

Pastorinn hélt áfram hrópanni. „Hey! Djöfull! Þú ert að léttu svæðunum sem ég var að klæja. Er þetta það besta sem þú getur gert? Ég hef þrenningar Guð innra með mér. Það skiptir ekki máli hversu mikið þú reynir að orsaka sársauka; það hefur alls engin áhrif á mig. Djöfull! Hahahahaha! Ég er alls ekki í sársauka. Í raun, líður mér frekar hressstur.“ Pastorinn virtist eins og hann var virkilega að njóta þessarrar upplifunar.

Systir Beak, Bong-Nyu: Næst hæst setti djöfullinn var húðflettandi Pastorinn lifandi. Djöfullinn fláði jafnvel höfuðleðrið af Pastornum. Ég var bara fær um að sjá hausvápn hans og beinin. Þegar ég sá útlit Pastorsins, hugsaði ég með sjálfri mér, hvaða herfileg sviðsmynd. En sviðsmyndin var líka bráðskemmtileg go ég byrjaði að hlægja óstjórnlega. Jafnvel þótt Pastorinn var húðflettur lifandi og höfuðleðrið fláð af, var hann ennþá hlægjandi og gerandi spaug á djöfulinn.

„Jesús“ Hvernig lít ég út? Systir Beak, Bong-Nyu! Er ég lítandi út myndarlegur?“ Ég spurði, „Hvað um þig? Hvernig líður þér, Pastor?“ Sem beinagrind, svaraði Pastorinn, „Öllum líkamanum mínum líður mjög hressstur! Ég er ekki í neinum sársauka. Í raun, er mér kitlað.“

Pastorinn byrjaði að hlægja út hátt.

Jesús hló og sagði, „Pastor Kim, þú ert jafnvel fær um að skemmta í helju.“ Eftir bænafundinn, sagði ég við Pastorinn: „Pastor! Ég leit ekki niður á þína einka parta.“ Pastorinn svaraði, „Hey! Ekki segja þetta!“ Frú Kand, Hyun-Ja og hinir öll hlóu móðursýkislega.

*Sóldaggar Skrímslið

Kim, Jósef: Á meðan í miðjum kvölum Pastorsins, bendti Jesús út hina hliðina og skipaði okkur að líta. Það leit út líkt og brún á klettavegg. Á klettaveggnum stóðu naktir menn og kvenmenn öll pökkuð saman. Það var svo margt fólk allt tróðið saman að ekkert pláss var til á milli þeirra. Þau gátu jafnvel ekki tekið skref. Fólkið standandi meðfram klettaveggnum byrjaði allt að falla eitt af öðru. Þau voru öskrandi þegar þau féllu. Í ótta, héldu þau öll í hvort annað, berjast um að falla ekki. Ég gat ekki lengur horft á þessa sviðsmynd; ég varð að snúa burt.

Jesús útskýrði að þetta fólk þjónaði Guði ekki trúfastlega eða réttilega. Þau höfðu drýgt hór fjölda sinnum. Á botni klettaveggjarins beið risa skelfiskur sem var stærri en fjall. Það var stöðuglega opnandi og lokandi munninum sínum um leiða og fólk féll. Þegar fólkið féll inní munninn af skelfisknum, mundi það gleypa þá. Þegar það opnaði munninn sinn, gat ég séð fjölda beittra tanna. Þær voru litlar í eðli og samþjappaðar yfir allann munn þess. Efri og neðri tennurnar voru allar samstilltar í röðun þegar munnurinn lokaðist þéttilega. Þegar fólkið féll inní munninn og tennurnar lokuðu í á því, mundu beittu tennurnar merja líkama fólksins. Þau litu út eins og þau væru kramin af kjöt mýkji. Hljóð sársaukans frá innan í munninum af skelfisknum var hryllilegri sen öskrin af fólkinu fallandi. Ég mundi að einhverjum tíma síðan sá ég Venus flugugildru nefnda „Söldögg“ á sjónvarpinu. Plantan veiðir flugur og gleypir þær. Það sem ég sá á sjónvarpinu var svipað því sem ég var að vitna núna.

Ég varð neyttur með ótta þegar ég horfði á sjokkerandi sviðsmyndina. Jesús sagði, Elskaða hjörðin mín frá Kirkju Drottins, hvernig finns það að vitna hel? Þið hafið þrjóskast og haldið ákveðið fram að heimsækja hel. Ég hef persónulega leitt og sýnt ykkur hel. Héðan í frá, mun ég taka ykkur oft. Út í gegnum heiminn, er það sjaldgæft tilefni að taka hóp til að heimsækja hel. Við munum núna yfirgefa, svo safnið sjálfum ykkur og fylgið varkárlega. Þegar Jesús kláraði að tala, snéri Pastorinn til baka til okkar í sínum venjulega líkama. Við fylgdum Drottinni og byrjuðum að yfirgefa hel. Drottinn sagði, „Ef hugar ykkar reika og þið takið augun ykkar af frá Mér, munu þið vera í hættu. Ekki missa sjónar á Mér! Safnið sjálfum ykkur saman og fylgið Mér.“ Við löbbuðum spenntlega í varkárni á meðan við fórum út úr hel. Við yfirgáfum hel.

17. Apríl, 2005 (Sunnudags Kvöld)

Ræðu ritning: „*Því að innan frá, úr hjarta mannsins, koma hinar illu hugsanir, saurlifnaður, þjófnaður, manndráp, hórdómur, ágirnd, illmennska, sviksemi, taumleysi, öfund, lastmælgí, hroki, heimska. Allt þetta illa kemur inná að og saugar manninn.*“
(Markúsarguðspjall 7:21-23)

Pastor Kim, Yong-Doo: Á meðan á þessum dögum, talar Drottinn til mín oft í draumum og gegnum sýnir. „Pastor Kim, þú ert í skorti á að biðja þessa daga! Þú verður að biðja lítið oft og ákafar!“ Drottinn leyfir okkur aldrey að vera skort í að biðja. Sama hvað við erum að gera, verðum við alltaf að hafa bæn sem okkar grundvöll – Drottinn laggði áherslu á þetta fyrir mér. Ég var að skipuleggja að klára ræðuna mína svolítið fyrr í dag og

fara að hvílast, en Drottinn leiddi mig í algjörlega ólíka átt.

Jafnvel þótt efnislegi líkaminn minn varð óbærilega þreyttur, hafði Drottinn komið til okkar með mjög sérstaka áætlun. Við erum alltaf mjög þakklát og spennt þegar Drottinn kemur okkur á óvart með gjöfum. Drottinn leiðir eða færir kringumstæður sem eru ófyrirsjáanlegar og Hann heldur áfram að halda okkur í undrunarástandi. Með bænunum og játningu af „Postullegu Trúarjåtningunni“ að byrjun þjónustunnar og gegnum kröftuga tilbeiðslu, gerir Drottinn okkur inní eldbolta.

Tilbiðjandi í eldinum færir ólýsanlega gleði og Drottinn horfir á með meiri spenningsi. Jesús dansaði gleðilega þegar við sungum tilbeiðslulög. Hann dansaði í um klukkutíma. Drottinn sagði með hárrí rödd. „Ég mun veita ykkur sérstakar gjafir. Öll ykkar komið til þess fremra og raðist upp. Förum til himna sem hópur í dag!“ Allir hrópuðu og kættust. „Jáh! Fögnum!“

***Heimsækjandi Himnaríki Sem Hópur Með Drottni**

Ég spurði Drottinn: „Drottinn, ég man þegar þú sagði að þú gætir bara tekið eins persónu til himna í einu.“ Drottinn svaraði, „Já ég gerði. En þið hafið gert mig mjög hamingjusamann í dag. Mig langar að taka öll ykkar til himna sem hópur! Afhverju ertu kvartandi?“ Ég svaraði, „Nei Drottinn, alls ekki! Ég er ekki kvartandi! Frekar, þakka ég þér. Samt sem áður, eru það sumir sem hafa ekki haft andlegu augun sín opin – hvernig munu þau vera fær um að sjá?“ Drottinn svaraði, „Ekki hafa áhyggjur um það af því að þeir heilögu með andleg augu geta staðið í röðinni með þeim hinum heilögu sem hafa ekki haft þeirra andlegu augu opin. Þeir eru til að standa í röðinni af hverjum ekki-andlega opins augu heilagra. Þennan veg, geta hinir heilögu með andleg augu útskýrt um himininn.“ Með þeirri spurningu, hélt ég áfram að biðja og spurja markar fleirri spurningar, bendandi úr hluti sem ég var forvitinn um. Drottinn svaraði, „Pastor Kim, afhverju ert þú að vera svo trúabragðalegur? Þú hefur orðið svo trúabragðalegur og núna ert vanur því. Afhverju nærðu ekki út af þessu trúabragðalegu ástandi og rútínu og gefur mér sanna tilbeiðslu og þjónustu!“ Ég var ekki fær um að segja neitt. Ég fylgdi Honum í hljóði.

Drottinn bað um, „Ég elska tilbeiðsluna sem kirkjan þín gefur mér. Ég er mjög gladdur, gleðifullur, og undrandi af ykkar tilbeiðslu. Hættum að tala og fylgið mér. Í dag, mun Pastor Kim upplifa sérstakan atburð. Hann mun vera prédikandi að kirkjunni í himnum. Prédikaðu með hómor og færðu Föðurnum og Mér gleði.“

Núna, eru himnesku andarnir mjög spenntir. Þeir vita að hópurinn af heilögum frá Kirkju Drottins eru að koma til að heimsækja himininn. Þeir eru um það að fagna. Þeir eru hrópanði til að sjá ykkur. Þeir eru að undirbúa mikinn fögnuð! Pastor Kim mun prédika áhrifaríkt. Þangað til núna, var Ég sá Eini sem vitnaði og heimsótti ykkur. Í dag, munu óteljandi fjöldi máttugra engla og himneskra anda vera að hlusta á ræðuna þína, í persónu. Þeir munu njóta þess. Pastor Kim, Plís prédikaðu eins og þú prédikar á jörðu. Ekki verða taugaspenntur og frjósa upp, heldur frjálslega, eins og þú ert. Gerðu Föðurinn, Heilagan Anda, og Mig gleðifulla!“ Ég var minntur aftur. Ég spurði Jesú, „Drottinn, ég er ekki fullkornlega opnaður með mín andlegu augu. Hvers konar ræðu viltu mig til að prédika?“ Drottinn brosti og sagði að það mun vera allt í lagi.

Kim, Jósef: Við héldum áfram að hreyfast áfram í áttina til himnaríkis með Jesú að forystu. Við fórum fram úr andrúmsloftinu og gegnum geyminn, og þá komum vetrarbrautin. Joo-Eun hrópaði að enda raðarinnar. „Vá! Pastor! Við erum að vetrarbrautinni!“ Þetta sinn öskraði Systir Beak, Bong-Nyu, „Það er vetrarbrautin!“ Sama hversu mörgum sinnum ég sé það, er vetrarbrautin alltaf undraverð sjón. Það er mikilfenglegt og stórbrotið.

Jesús sagði, „Öll ykkar, haldið hönunum ykkar þéttilega! Frá héðan, munum við vera að fara í dimm göng.“ Hvenær sem ég fer í gegnum þessi dimmu göng, finns það svo mjög

kalt og alvarlegt. Ég fæ líka gæsaúð yfir allan líkamann minn og ég byrja að hirstast. Mig líkar alls ekki þessi týpa af tilfinningu. Drottinn hrópaði, „Dýrmæta sauðahjörðin mín frá Kirkju Drottin, þið eruð sannarlega aumkunarverð og fátæk. Jafnvel í ykkar erfiða ástandi, eruð þið öll frátekin til bænar. Þess vegna, mun ég sýna ykkur himininn og sýna ykkur eins mikið og þið óskið af himnum. Við erum næstum þar!“ Við komum að himnaríkis hliði. Það var óímyndunarlegur fjöldi máttugra engla og himneskra heilagra að bjóðandi okkur velkomin. „Hallelújah! Vá! Velkomin til himna! Það hlýtur að vera þreytandi ferð að koma alla leiðina hingað til himna. Ó, þessi heilaga er Frekna; ég hef og er alltaf heyrandi um þig! Frú Mole! Ég sé þig aftur.“ Á meðal móttökusamkvæmisins, gat ég séð suma sem ég hafði þegar oft hitt í himnum og suma sem ég hafði ekki séð áður og var að hitta í fyrsta skiptið. Þau buðu okkur velkomin og föðmuðu okkur. Þau voru upptekin að heilsandi okkur öllum.

Fyrst, fórum við inn til hásæti Föðursins og beygðum niður lotningarlega. Pastorinn sagði, „Faðir Guð, við sem erum full að syndum erum hér. Plís fyrirgefðu okkar syndir.“ Faðirinn sagði, „Þið hljótið að vera þreytt frá ykkar ferð. HaHaHa!“ Með Sinni djúpu rödd, hló Hann í gleði.

Um leið go Faðir Guð og Jesús leyfðu okkur að ræða saman við hina himnesku heilaga, stefndi fjöldi heilagra saman á okkur til að tala við okkur. Í himnum, til að gleðja Guð, höfðu fjórir sérstakir atburðir verið skipulagðir. Við vorum til að leiða atburðina. Við sýndumst hafa verið mjög vinsæl. En Pastorinn sýndist vera meiri miðja aðlöðun út af okkar hóp.

Það voru margir fleirri himneskir heilagir safnaðir í kringum Pastorinn. Þeir voru kappgjarnir að snerta hendi Pastorsins. Á jörðu, eltir margt fólk kvikmyndastjörnur og reynir að fá eiginhandaráritunina þeirra. Þau verða mjög spennt og hamingjusöm yfir eiginhandarárituninni. Mér fannst við vera í einhverskonar svipuðu ástandi. Það var ástand endurskapað í hinum. Ég var mjög hissa. Þegar ég horfði á Föður minn tala við Jesú, byrjuðu tár að flæða út.

„Elskaði Jesús minn! Á Jörðu, er ég enginn. Ég er bara þekktur af lítilli kirkju, sem Pastor. Ég er Pastor sem er virkilega ekki að leiða mikla þjónustu. Ég skil ekki afhverju hinir heimnesku heilögu vilja hitta og hrópa fyrir okkur. Ég skil ekki þessa stund,“ sagði jarðneski faðir minn. Drottinn svaraði, „Englar hafa þegar skráð þjónustuna þína með himneskri vídjó upptöku og verið sýnt í himnum. Enn fremur, eru andlitin ykkar og allar sögurnar ykkar um ykkur skráðar í himneska fréttablaðinu. Ég deili himneska fréttablaðinu með öllum hinum himnesku heilögu. Þess vegna, hefur þú orðið vinsæll.“

Þegar ég vitnaði þessa sviðsmynd, leið mér líkt og ég væri í draumi frekar en í raunveruleika. Himnesku andarnir sögðu okkur að Jesús veit hvern einasta verknað og skráir þá. Hann útskýrði þá til himnesku andanna um okkur. Það eru fjöldi trúarfólks frá Biblíunni sem voru undirbúin að hitta okkur. Við vorum líka fær um að heilsast í hendur og faðma aðra af þeim Ég hitti líka Pastor Kim, Young Gun sem hafði komið til kirkjunnar okkar daginn á undann gærdeginum til að prédika að kirkjunni okkar. Hann sagði, „Vá! Jósef, þú hefur komið hingað. Áður en ég hafði komið til himna, vissi ég ekki að Kirkja Drottins var þekkt stórlega í himnum.“ Við hlóum öll saman og föðmuðum hvert annað. Við vorum spennt. Ég þýddi samræðu Pastor Kim, Yung Gun til föður míns. Ég athugaði til að sjá hvernig hinir kirkjumeðlimirnir okkar voru að gera. Þeir voru líka uppteknir að ræða saman við óteljandi fjölda himneska heilaga.

Ég vildi sérstaklega tala við Móse meira en nokkurn annan spámann eða himneskan heilagann. Ég hafði áður gert upp hug minn til að hitta hann ef ég væri einhverntímann að heimsækja himnaríki. Svo ég hrópaði, „Spámaður Móse!“ Um leið og ég hrópaði, birtist Spámaður Móse og heilsaði mér. „Velkominn heilagi Jósef! Ég býð þig sannarlega velkominn til himna.“ Móse kinkaði þá mjúklega kollinum sínum sem bending um að velkomna mig. Móse hélt áfram og bað um, „Plís ekki upphefja mig og ekki kalla mig Spámaður Móse. Plís

kallaðu mig Heilagann Móse.“

Pastor og Móse heilsuðu hvorum öðrum líka. Pastorinn sagði, „Móse, við höfum einu sinni hist að Guðs helgistað, rétt?“ Móse svaraði, „Ah ha! Það er rétt.“ Pastorinn staðhæfði, „Við hittumst í leyniherberginu þar sem Örksáttnálans er staðsett. Drottinn var þar með okkur líka. Ég man þar voru einhverjir hlutir inni þar, er ég rétt?“ Um leið og Pastorinn talaði um þetta málefni, veifaði Móse hendinni sinni í komandi á óvart og sagði, „Plís, þú verður að ekki tala um þennan stað. Þennan stað er bannað að tala um – Guð leyfir það ekki! Plís hættu að tala um það!“ Pastorinn hætti undir eins.

Pastor Kim, Yong-Doo: Í gegnum son minn, Jósef, var ég fær um að heilsa og tala við Pastor Kim, Young Gun sem hafði þegar farið burt mörgum dögum áður. Pastor Kim, Young Gun sárbað, „Ég yfir-beitti efnislega líkamanum mínum fyrir Drottinn. Óskin mín fyrir lífið mitt var að deyja á altarinu á meðan í ræðunni minni. Ég hélt að ef verkið mitt var fyrir Drottinn, væri yfir-beitingin mín mikill verknaður. Samt sem áður, hafði ég rangt fyrir mér. Þegar ég snérist 61, fór ég burt og kom í himininn. Ég fattaði að aldurinn minn var ennþá nógu góður til að halda áfram að vinna fyrir Drottinn. Ég stjórnaði heilsuábyrgðarleysi og lífið mitt endaði að 61. Ég fattaði það eftir að ég hafði komið til himna.

Pastor Kim, Yong-Doo, ekki fara illa með heilsuna þína líkt og ég gerði. Sjáðu vel um heilsuna þína. Haltu áfram verkinu sem ég var ákvarðaður til að gera; bjargaðu mörgum sálum og leiddu þær til himna. Ég sárbið þig, ekki vera líkt og ég, plís?“ Óteljandi fjöldi himneskra heilagra snertu hendurnar mínar og líkama. Hvenær sem þeir snertu mig, skynjaði líkaminn minn snertinguna þeirra og hendurnar mínar mundu hreyfast ósjálfrátt.

Við hittum óteljandi fjölda fólks í himnum og ræddum saman við þá. Við tókums í hendur og vörðum löngum tíma heilsandi hvorum öðrum, rétt eins og við mundum á jörðu. Drottinn, Hann sjálfur, leiddi okkur til ólíkra staða í himnum til að sýna okkur um. Bara fólkið með opin andleg augu var fært um að vitna hvað var að gerast. Hinir kirkjumeðlimirnir voru bara færir um að finna að nokkru leyti staðina með líkams skilningarvitunum þeirra þegar við hreyfðumst um. Til dæmis, þegar hinir himnesku heilögu héldu í hendurnar okkar, toguðu í fötin okkar, föðmuðu okkur, vorum við fær um að finna skýrt þessar tilfinningar.

***Samræður Við Móse, Job, Samúel Og Samson**

Móse var áfram við mína hlið út í gegnum heimsóknina, sem gaf okkur tækifæri til að ræða um marga sögulega Biblíu atburði. Sonur minn Jósef var sambandið milli Móse og Mín. Ég spurði, „Heilagi Móse, ég hef fljótt skap og er auðveldlega reiður. Hvernig tóks þér að leiða þetta margt fólk til Kanaan? Þegar við lítu í Eodus 17:1-6, var þar atvik í sem þú slóst klettinn og vatn flæddi út. Hvernig leið þér um það? Móse svaraði, „Ég hafði meiri vandamál en þið pastorar hafa núna. Ég var líka skapbráð persóna. Í raun, vil ég ekki ræða um neitt sem gerðist á jörðu með mig.“

Móse var sannarelga mikill heilagur. Hann er alltaf auðmjúkur, aldrey upphefjandi sín góðu verk. Í raun, voru hinir aðrir himnesku heilögu líka á sama veg. Ég gerði tilraun til að halda áfram að ræða saman við Móse og biðja hann að útskýra einhverjar ritningar sem ég hafði ekki skilið fullkomnlega. Ég var að velta fyrir mér og búast við hvernig hann mundi svara spurningunum mínum. Samt sem áður, hvet skipti sem ég spurði hann spurningu, mundi hann segja mér að honum langaði ekki að ræða um hlutina sem höfðu gerst á jörðinni.

Eftir að ég hafði klárað með Móse, hitti ég Job. Hann er maður trúar. Við höfðum góðar samræður. Ég sagði, „Heilagi Job! Orðin í Jobsbók, kafla 8 vers 7 er sérstaklega hlúíð að af hinum heilögu á jörðu. *‘Þá mun þinn fyrri hagar virðast lítillfjörlegur, en framtíðarhagar þinn vaxa stórum.*’ Hinir kirkjumeðlimirnir og ég notum þetta vers reglulega. Job svaraði, „Ó í alvöru?“ Ég sagði, „Hvernig yfirkomstu svo margar raunir og

þjóningar? Þú varst stórkostlegur.“ Hann svaraði, „Ég gerði ekki neitt. Allt var afrekað í gegnum náðina af Föður Guði.“

Ég hélt áfram að spurja. „Heilagi Job, lífið þitt var svo dramantískt. Líkaminn þinn var þakinn með ormum og hrúðrum (Jobsbók 7:5-6). Þú hafðir sársaukafull sárindi frá botni fótanna þinna til topsins af höfðinu þínu. Þú tóks jafnvel hlut af brotnu leirkeri og skrapaðir sjálfan þig með því (Job 2:7-8). Mig líkar að heyra hvernig þér leið. Mig líkar að hugga hina heilögu á jörðu sem eru að þjást með raunum með þínum hvatningarorðum.“ En Job sagði þrjúsklega að allt var gert í gegnum Drottins náð.

Einu sinni enn, Spurði ég Job um atburðinn að endakaflanum. „Öll börnin þín dóu af hendi Satans en þú varst blessaður með fleirri börnum. Voru næstu börnin frá eiginkonunni sem hafði bölvað þér eða voru þau frá annarri eiginkonu?“ Job svaraði eins og ef hann væri pirraður og spurði afhverju það var svo mikilvægt fyrir mig að spurja slíkar spurningar. Ég, þess vegna, endaði samræðurnar mínar við hann með síðustu staðhæfingunni. „**Prófi hann mig reynist ég sem gull.**“ Ég útskýrði fyrir honum að margt þjónustufólk hlúir að þessu ákveðna versí.

Eftir Job, ræddi ég saman við Samúel. „Heilagi Samúel, mig líkar versíð sem staðhæfir, **‘Og fjarri sé það mér að syndga á móti Drottni með því að hætta að biðja fyrir yður. Ég vil kenna yður hinn góða og rétta veg’**“ (1 Samúelsbók 12:23). Ég reyni að lifa upp til þess vers.“ Samúel svaraði með mikilli gleði. „Ah! Er það rétt? Þakka þér. Biddu án stöðvunar. Þegar þú biður, kemur svar alltaf.

Ég hitti og ræddi við margar himneskar sálir frá Biblíunni. Óheppilega, gat ég ekki fundið raunveruleikann af himnaríki þar sem ég hafði ekki min andlegu augu opin og varð að ræða saman í gegnum Jósef. Það var mikill fögnuður í himnum þar sem kirkjumeðlimirnir okkar voru viðstaddir. Jesús hvatti okkur. „Flítið ykur, klárið samræðurnar ykkar við hina himnesku heilögu. Förum og heimsækjum ólíka staði í himnum. Ég hef marga staði að sýna ykkur.“ Sem afleiðing, var ég ekki fær um að spurja um öll versin sem ég hafði í huga. Það voru ennþá vers sem ég vildi spurja um af því að ég skildi þau ekki. Þau voru erfið vers og það var meira en ein túlkun á þeim á jörðu. Ég þráði að öðlast útskýringu á ósamkomulögunum. Ég var bara fær um að takast stuttlega í hendur á trúarfólkinu og varð að segja mín vertu sæll við þá. Þegar við sögðum okkar vertu sæl, gerðum við loforð til hvers annars um að hittast aftur.

Á meðan okkar vertu sæll var, hélt ég áfram að spurja spurningar til Páls, Enoks, Samúels, Móse, og Samons. Með Samson, bað ég með spurningu um hans samband við Dalílu. Ég spurði hann hversu falleg var Dalíla að þú varðst að afhjúpa leyndarmálið þitt. Samson staðhæfði að hann óskaði ekki að ræða þetta málefni þar sem það var vandræðanlegt. Ég hafði fattað að ég hafði hitt viðkvæmt málefni og tók tilfinningarnar hans ekki inní íhugun. Þegar ég skildi þetta, hafði ég séð eftir verknöðunum mínum. Jósef sagði, „Pastor, plís hættu núna! Samson er vandræðanlegur og ruglaður í ríminu.“ Ég hafði klárað samræðurnar með vandræðanlegu augnabliki.

***Inngangs Dyrnar Til Eldsins**

Jesús sagði, „Fylgið Mér. Förum til inngangsins af göngum eldsins. Göngin eru með Heilögum Logandi Eldi.“ Við fylgdum Drottni eins og Hann skipaði. Ég hafði áður beðið um persónulegan greiða til Drottins um þessa ferð til gönganna. Mín beiðni hafði nú verið veitt. Drottinn sagði, „Pastor Kim, þar sem þú ert skrotandi bæn, verður þú að biðja lítið meir til þess að vera leiddur inní göngin. Í dag, í gegnum börnin þí og kirkjumeðlimina sem hafa þeirra andlegu augu opin, munt þú vera fær um að spurja spurningar um Eld göngin. Við munum bara standa fyrir framan innganginn af göngunum og þá snúa aftur.

Drottinn stóð fyrir framan innganginn þar sem Heilagi Logandi Eldurinn var fylltur. Ég stóð fyrir aftan Drottinn. Við fundum öll logandi hitann þegar það spúðist út frá göngunum. Hitinn geislaði á líkama okkar í slíku afli að við urðum að snúa burt frá því. Ég spurði Drottinn, „Jafnvel ef við stöndum bara fyrir framan innganginn, er hitinn svakalegur. Hvernig mun ég vera fær um að þola hitann? Ég sé ekki hvernig ég mun vera fær um að taka það.“ Drottinn svaraði, „Ekki áhyggja sjálfan þig með því. Ég mun gera það mögulegt fyrir þig að þola hitann. Til þess fyrir þig að verða Eldbolti, munt þú verða að fara inní Eld göngin. Bara þá, munt þú vera fær um að öðlast þjónustu af Eldi. Það eru mörg svæði fyllt með hinum Heilaga Logandi Eldi. Þú munt verða að fara í gegnum hvert stig eitt í einu. Þess vegna, vertu viss um að undirbúa sjálfan þig í gegnum mikla bæn. Haltu sjálfum þér í góðri líkamlegu heilsu og styrk. Ekki gleyma fyrir mælunum mínum.

* Heimili Hinna Heilögu í Himnaríki eru Staðsett í Sama Nágreininu

Kim, Joo-Eun: Þegar Jesús sýndi mér heimilin okkar í himnum, útskýrði Hann smáatriðin af hverju einasta. Pastors heimili var svo hátt að ég var ekki fær um að sjá toppinn. Frú Kang, Hyun-Jas heimili var smávegis styttra en heimili Pastors. En hennar heimili var alveg eins undralega hátt og breitt.

Ég sá líka heimili Bróður Haak-Sung; Systur Yoo-Kyung; Bróður Jósef; Djáknu Shin; Jung Min; Mina; Heilagan Lee, Kyung-Eun og mitt. Þar sem Heilagur Lee, Kyung-Eun hafði bara verið að iðrast og komið aftur til Drottins, hafði hennar heimili bara verið lagt með grunninum sem var gerður út af gulli. Það virtist sem Jesú hafði gert upp hug Sinn að sýna okkur marga staði í himnum. Drottinn hafði fært heimili safnaðarins af kirkju Drottins til eins af bestu svæðunum í himnum. Núna mundum við vera fær um að lifa nálægt saman og vera fær um að vera í félagsskap oftár. Það leit út eins og heimilin náðu breiðari þegar þau náðu að vera byggð hærri. Formið minnti mig á blóm kallað, „Morgun Dýrð.“ Samt sem áður, sum heimilanna höfðu líka ólík form.

Drottinn gaf okkur einhvern fíann tíma til að hreyfast um. Frí tíminn var líka veittur til hinna himnesku heilagra. Ég sat á grasinu og hvíldist. Við lékum okkur þá og hlupum um eins mikið og við vildum. Við byrjuðum öll að tvístrast og heimsækja mismunandi staðina í himnum. Tíminn á jörðinni var að líða miðnætti, en í himnum, fannst það líkt og tíminn hafði stoppað. Það var ekkert tíma hugtak.

„En þetta eitt má yður ekki gleymast, þér elskuðu, að einn dagur er hjá Drottni sem þúsund ár og þúsund ár sem einn dagur.“ (2 Pétursbréf 3:8)

*Prédikandi Að Kirkju Himnaríkis

Systir Beak, Bong-Nyu: Jesús kallaði og safnaði okkur öllum saman. Hann raðaði okkur upp í eina línu og leiddi okkur í áttina að kirkjunni í himnum. Eftir að við höfðum labbað í langdreginn tíma, sagði Drottinn, „Allt í lagi, hérna er kirkjan í himnum! Kirkjan er þegar fyllt með mörgum sálum. Margir englar hafa komið. Fljótt, farið inn!“ Við fórum fljótt inní kirkjuna.

Himna kirkjan var óímyndunarlega stór og mikilfengleg. Það var undravert og ólýsanlegt. Jósef og Joo-Eun voru mjög hrifin. Þau skutust inn um leið og þau litu í undrun á stærð kirkjunnar. Pastorinn og eiginkonan hans sem sem höfðu ekki þeirra andlegu augu opin gátu ekki séð hvað var í gangi. Ég spurði Drottinn, „Drottinn, ef þú opnar fullkomnlega andlegu augu Pastorsins og eiginkonunnar hans og gefur þeim tækifæri til að prédika, mundi það virkilega vera stórkostlegt. Það er sannarlega eftirsjáanlegt að þau gátu ekki séð.“

Drottinn sagði, „Pastor Kim og Frú Kang, Hyun-Ja munu seinna hafa dýpstu og mestu

andlegu vakninguna. Jafnvel þótt þau séu ekki fær um að sjá með þeirra augum eins og er, munu þau verða að prédika með ákafa og innblæstri eins og vanalega.“

Það fannst líkt og kirkja himinsins sé stærri en öll jörðin. Kirkjan er ekki bara fyllt með himneskum heilögum heldur englum sem eru líka að taka þátt. Með báðum flokkunum, er mikill hópur formaður. Jesús fór upp til altarisins þar sem hásæti Föðurins er staðsett og Hann hafði öll okkar beygja til Föðurins. Við beygðum kurteysislega og tilbáðum. Við beygðum þá niður til jarðarinnar.

Þegar Jesús stóð fyrir framan krossinn á altarinu, kynnti Hann hvert okkar til hinna himnesku heilaga. Jesús stóð að miðju altarisins. Fyrsta röðin, að vinstri, var tekin af Móse. Engill Gabríel og Míkael stóðu á hvorri hlið, einn til vinstri og hægri.

Þeir höfðu lagað augun sín á okkur. Pastorinn fór upp til altarisins og gaf kveðjuna til fjöldans. Þegar lög spiluðu stöðuglega, byrjaði tilbeiðsla. Alveg líkt og í okkar kirkju, dansaði fólk í hinum Heilaga Anda og færðist til þess fremra. Að hljóðinu af tilbeiðslunni, dönsuðu þau. Lögin sem voru sungin voru, „Taktu Á Móti Heilögum Anda,“ „Upp og Berjast Á Móti Djöflinum“ og önnur. Söngurinn hélt áfram sem voru um hinn Heilaga Anda og þá um blóðið af Jesú.

Það leit út eins og Frú Kang, Hyun-Jas Heilags Anda dans hafði náð fullum þroska. Hún dansaði eins og varn flæddi friðsælt. Hún byrjaði að dansa með krafti í sem tilfinningar hennar umbreyttust frá kyrrlæti til styrks þegar hinn Heilagi Andi hellti Eldi uppá hana. Þegar hún varð hituð af Heilaga Eldinum, snérist andlit hennar smám saman rautt. Himnesku sálirnar höfðu lagað augun sín á Frú Kang, Hyun-Jas Heilags Anda dansi. Jesús hló hátt í gleði, Hann var mjög ánægður. „Heilaga Kang, Hyun-Ja hefur fullkomnlega fallið fyrir Mér. Þegar við höfðum þjónustu á jörðu, hafði Drottinn fært Spámanninn Elía nokkrum sinnum til þjónustunnar okkar. Eftir þjónusturnar okkar, mundi Elía nálgast Frú Kang, Hyun-Ja og staðhæfa, „Hvernig ert þú fær um að dansa svo fallega í hinum Heilaga Anda? Ég elska að sjá hendurnar þínar.“ Elía snerti þá hendurnar hennar.

Frú Kang, Hyun-Ja dansaði í hinum Heilaga Anda í langdreginn tíma. Á meðan í miðjum dansinum hennar, hrópuðu himnesku sálirnar og englarnir af ákafa í kæti og allir blönduðust saman. Þeir dönsuðu líka og tilbáðu Guð saman. Pastorinn kom þá upp til altarisins og byrjaði að prédika á meðan Jesús horfði á hliðinni. Þegar Pastorinn prédikaði, hlóu himnesku sálirnar eða hlustuðu alvarlega byggt á andlitstjáningu Pastorsins. Hann var prédikandi alveg eins og hann prédikaði á jörðu. Hann var húmorslegur eins og vanalega. Hann notaði jafnvel líkamsbendingarnar sínar þegar hann prédikaði. Hvert skipti sem hann gerði bendingu með líkamanum sínum, mundi þar vera sprengingar hljóð af hlátri.

20. Apríl, 2005 (Miðvikudagur)

Ræðu rigning: „*Því að enn hefir vitrunin sinn ákveðna tíma, en hún skundar að takmarkinu og bregst ekki. Þótt hún dragist, þá vænt hennar, því að hún mun vissulega fram koma, og ekki undir lok líða. Sjá, hann er hrokafullur og ber eigi í brjósti sér ráðvanda sál, en hinn réttláti mun lifa fyrir trúfesti sína.*“ (Habakkuk 2:3-4)

Pastor Kim, Yong-Doo: Heimilin okkar hafa verið seld frá uppboðinu. Þar sem það hefur verið selt, höfum við öll fengið heilmikið af símhringingum á daglegum grunni. Þau vildu okkur út. Þau töluðu til okkar í virðingarleysi og ógnuðu okkur með harkalegu málfari. Við vorum að leigja heimili og höfðum sparisjóð. Núna, vorum við í hættu af að vera sparkað út og missa sparisjóðinn okkar. Við höfðum bara einn kost eftir – við urðum að yfirgefa. Það var bara spurning um tíma. Í dag var versti af verstu dögnum: við fengum okkar loka viðvörun úr síma. Þau höfðu sagt okkur í einni setningu, „Komið ykkur út þessa viku,“ og þá

skelltu þau á. Hjartað mitt var í angist og þjáð. Ég klæddist í leikfimisfötunum mínum og fór út til garðsins fyrir einhvað ferskt loft. Samt sem áður, var hjartað mitt ennþá þunglega með álagt.

Við matarborðið, sárþændum við til Drottins.

Drottinn talaði í gegnum Joo-Eun. „Pastor Kim! Í þessu ástandi, ef trúin þín verður veik, mun ég verða að aga þig. Erfiðu raunirnar sem þú upplifir eru ekkert miðað við blessanirnar sem þú munt fá í framtíðinni. Þess vegna, vertu þolinmóður og þoldu.“ Eftir að ég hafði heyrt orðin frá Drottni, var ég stórlega styrktur og huggaður. Drottins orð gefa mér alltaf ósegjanlega gleði, von, og huggun.

„En sjálfur Drottinn vor Jesús Kristur og Guð, faðir vor, sem elskaði oss og gaf oss í náð eilífa huggun og góða von, huggi hjörtu yðar og styrki í sérhverju góðu verki og orði.“ (2 Þessalaloníkubréf 2:17-17)

***Djöfullinn Gleypir Í Sig Og Tyggur Persónu Heila**

Kim, Jósef: Bróðir Haak-Sung og ég héldum höndum okkar saman og fylgdum Jesú til heljar. Jesús sagði, „Jósef og Haak-Sung, þið verðið að þéttilega halda í mínar hendur! Í dag, mun ég sýna ykkur hinn staðinn í hel.“ Með Jesú í miðjunni, héldum við báðir í Hans hendi á hvorri hlið. Þegar við löbbuðum þrönga veginn, sáu við báðar hliðar af þrönga veginum. Maðkarnir byrjuðu að aukast eins hátt og fjöll.

Jafnvel þótt, við héldum í hendur Jesú, byrjuðu maðkarnir að ráðast á og festast á til okkar. Haldandi í hendi Drottins þéttilega, hrópuðum við, „Heilagur Eldur“ og þá byrjuðu maðkarnir að falla af. En þegar við héldum ekki í hendur Drottins þéttilega, byrjuðu maðkarnir að festast til baka á okkur aftur. Við fórum fram úr þeim stað og löbbuðum í einhvern tmía þegar Drottinn sagði, „Lítið í þessa átt!“ Þegar ég snéri augunum mínum til áttarinnar sem Jesús var að benda, leið næstum því yfir mig frá sjóninni.

Þar voru nokkrir púkar sem höfðu gífurlega líkama. Stærð þeirra virtist vera tíu þúsunda sinnum stærri en manneskjur. Það voru um fimm eða sex af þeim þar sem þeir voru mjög hávaðasamir frá því að partýa. Hljóð raddanna þeirra náði til okkar og gátu verið heyrð skýrt. Allur líkaminn minn var þakinn með gæsaúð. Þar var líka svartur pottur með blóði fólks. Þeir höfðu kreyst blóðið frá manneskjunum inni pottinn. Potturinn var fylltur með bullandi blóði. Litur blóðsins var dökkrauður og var sjóðandi í hitanum.

Það var óteljandi földi fólks, allt nakið og bundið. Þau voru röðuð upp næst risunum sem voru hrottalega pyndandi fólkið. Þegar þau biðu eftir þeirra skipti, öskruðu þau og hristust í ótta. Púkarnir gripu nokkurt fólk með gífurlegu hendinni þeirra og þá með hinni hendinni þeirra, mundu þeir klóra allann líkamann til að rífa inni holdið. Blóðið tæmdist betur þegar sárin voru harkalegri. Fyrst, var blóðið tæmt inni pott og þá mundu púkarnir byrja að éta fólkið, byrjandi með þeirra haus þegar þau voru ennþá lifandi. Öskur fólksins mundu rísa hátt inni skýjahiminn heljar. „Ah! Hjálpaðu mér! Plís láttu mig vera! Djöflar. Púkar. Ah!!“ Djöfullinn var ekki áhugasamur í öskri fólksins og beiðnum. Hvert skipti sem púkarnir mundu éta fólkið lifandi, gat ég heyrt hljóðið sem minnti mig á þegar við tyggjum á kjúklingabryjóski. „Vá! Ljúffengt! Ég get ekki trúað hversu ljúffengt það er!“ Þau voru étandi líkt og slæmt-framkomaðar skepnur, gerandi ógurleg hljóð þegar þau átu fólkið lifandi.

Næst, frá bullandi pottinum, helltu þeir blóðinu inni glerbolla. Þeir mundu skála hvorum öðrum og drekka. „Hey! Þessir eru sannarlega hamingjusamir dagar. Drekkum eins mikið og við viljum!“ Þeir voru drukknir af blóðinu af fórnarlömbunum sínum. Skálandi bollana sína, hlóu þeir. Um nokkuð stutta stund, nutu þeir og hlóu.

Í ótta, sögðum bróðir Haak-Sung og ég Drottni, „Jesús! Þessir púkar eru svo hræðandi. Við getum ekki borið óttann. Við erum ekki lengur færir um að horfa. Hvað ef þeir draga okkur líka?“ Drottinn huggaði okkur. „Það mun vera allt í lagi því að Ég er með ykkur.“

Púkarnir mundu stundum stara í áttina að okkur þegar þeir spjölluðu á meðal með hvorum öðrum. Hvert skipti sem þeir litu á okkur, urðum við mjög taugaspenntir, en með Drottni næst okkur, leið okkur öruggt og vorum færir um að bera hræðilega ástandið.

Púkarnir virtust líta mikið út líkt og þeir sem eru auðveldlega fundnir í myndskreyttum sögubókum. Þeir höfðu horn á hausnum þeirra með eitt stórt auga í miðjunni á enninu þeirra. Þeir litu út líkt og eins-auga svartálfs skrímsli. Eftir að þeir höfðu étið um stund og höfðu þeirra fyllingu, virtust þeir fullnægðir og fullir. Þeir héldu á kylfi í hendinni þeirra og lögðust á bökin sín til gólfsins. Það sýndist ekki að þeir mundu vakna upp í einhverjum stuttum tíma. Þar sem bróðir Haak-Sung og ég urðum mjög hræddir, vissum við ekki hvað ætti að gera. Svo í miðjum óttanum, grófum við andlitin okkar inni Jesús.

Innan þeirrar stundar, frá hásæti Föður Guðs kom bókrolla. Um leið og Jesús leit á það, tók Hann okkur þegar í stað til himna.

Heilaga Lee, Kyung-Eun: Ég hafði ekki beðið í tungum fyrir langann tíma. En núna þegar ég bað í tungum, rúllaði tungan mín skyndilega aftur á bak og byrjaði að kæfa mig. Þá var ég þakin yfir allt með köldum svita og gegnbleytt eins og ef rigndi helltist á mig. Ég hugsaði með sjálfri mér, 'Ah! Þetta er hvernig fólk deyr frá köfnun.' Þegar ég barðist og hlykkjaðist, var ég varla fær um að anda. Ég byrjaði þá að iðrast. Ég vissi ekki, en pastorinn hafði þegar vitað að ég var að hafa erfiðleika að anda. Hann kom og lagði hendirnar sínar á mig og bað. Um leið og Pastorinn bað, varð tungan mín venjuleg og ég hafði réttisvo komist hjá köfnun. Frú Kang, Hyun-Ja og Systir Beak, Bong-Nyu sátu fyrir aftan mig og þær voru að fyrirbæna á mína hálfu. Ég hafði ekki mætt í kirkju í langann tíma. Ég hafði yfirgefið Drottinn fyrir löngum tíma og núna hafði ég snúið aftur. Ég hafði einu sinni fengið alls konar Heilagar gjafir í sem ég notaði til að framkvæma. Núna, sný ég aftur með allar gjafir endaðar. Fyrir langann tíma, hafði missir gjafanna verið afleiðingin af blekkingunni af illu öndunum. Minn vilji og hugsanir voru samtengdar með djöfulsins í svo mörgum svæðum og ég var núna að játa það. Í dag, var ég ákveðin að lifa lífinu mínu í trú og frammi fyrir Guði. Þess vegna, voru illu andarnir að halda sér þrjúsklega fast við mig með öllum þeirra styrk. En þetta atvik gerði trúnnu mína ákveðnari og sterkari í að vilja verða tilbúin að ganga með Guði.

Atvikin sem eru að vera opinberuð að Kirkju Drottins eru erfið að finna að öðrum kirkjum. Þessar upplifanir sjokkeruðu mig. Með andlegu augum kirkjumeðlimanna opnuðum einum af öðrum, gat ég séð að þeirra einbeiting var hreinlega á Drottinn. Þegar ég leit uppá þá, var ég mjög skömmustuleg með mína trú. Ég hafði haldið að mín trú væri sterk og ég væri gangandi ástríðufullt. Fyrsti hlututinn fyrir mér var að endurreisa minn fyrsta kærleik. Svo ég iðraðist í tárur.

„Ég segi yður, þannig verður meiri fögnuður á himni yfir einum syndara, sem gjörir iðrun, en yfir níutíu og níu réttlátum, er ekki hafa iðrunar þörf.“

(Lúkasarguðspjall 15:7)

Endir Bókar Þrjú